

i N

MALİYYƏ VƏZİYYƏTİNİZDƏ İNQİLAB

Padşahlığa sədaqətin gücü

Q i

QARI KISI

L A B

i N

**MADDİ
VƏZİYYƏTİNİZDƏ İNQİLAB**

Padşahlığa sədaqətin gücü

Q i

QARİ KİSİ

L A B

Your Financial Revolution, The Power of Allegiance, Azeri
Copyright © 2020 by Gary Keesee

Originally published in English
Copyright © 2015 by Gary Keesee
ISBN : 978-0-9729035-9-2

Gary Keesee Ministries,
P.O. Box 779, New Albany,
OH 43054, USA

GaryKeesee.com

This book is a FREE GIFT from Gary Keesee Ministries and is
NOT FOR SALE

Maliyyə vəziyyətinizdə inqilab: Padşahlığa sdaqatın gücü, Azərbaycan dilində
© Gary Keesee 2020

Orijinal ingilis dilində nəşr edilmişdir
© 2015 Gary Keesee
ISBN: 978-0-9729035-9-2

Gary Keesee Ministries,
P.O. Box 779, New Albany,
OH 43054, USA

GaryKeesee.com

Bu kitab «Gary Keesee Ministries» təşkilatı tərəfindən HƏDİYYƏDİR;
satış üçün NƏZƏRDƏ TUTULMAMIŞDIR

MÜNDƏRİCAT

MÜQƏDDİMƏ	5
GİRİŞ SÖZÜ	7
1 FƏSİL: Padşahlıq	17
2 FƏSİL: Göy duman	47
3 FƏSİL: Ey Allah, mərhəmət et!	53
4 FƏSİL: Nəhəng balıq	75
5 FƏSİL: Bu, kimin seçimi idi?	83
6 FƏSİL: Rəbbin xeyir-duası	117
7 FƏSİL: Qapı	133
8 FƏSİL: Padşahlığa sədaqətin gücü	141
9 FƏSİL: Onlara yeməyi siz verin	149
10 FƏSİL: Tərləmə, götür!	161
11 FƏSİL: Uçmaq yeriməkdən asandır!	167

MÜQƏDDİMƏ

Artıq bir neçə ildir ki, Allah Drenda ilə məni bir səyahətə çıxarıb. Əlinizdəki kitabı məhz həyatımızı tam dəyişən bu səyahətə həsr etmişəm. İsanın Müqəddəs Kitabda etdiyi möcüzələrin hamısının bu illər ərzində gözlərimizin önündə baş verdiyini görmüşük: ölümlər dirilib; iflic adamlar ayağa qalxıb, hətta səhəri gün işə gediblər; saysız adamlar şəfa tapıb; yüz minlərlə adamın maliyyə vəziyyəti yaxşılaşıb. Ən böyük möcüzələri isə öz ailəmizdə və həyatımızda görmüşük.

Məqsədim sizi səyahətə aparmaqdır. Ümidvaram, bu səyahət mənim həyatımı dəyişdiyi kimi sizin də həyatınızı dəyişəcək. Bir kitabda hər şeyi çatdırmaq qeyri-mümkündür. Bu, sizi şəxsi maliyyə inqilabınıza aparan və mənim də həyatımı dəyişmiş Allahın Padşahlığının sirlərini sizə aşkar edəcək kitablar silsiləsindən birincisidir. Mənim üçün bu, heç vaxt bitməyən həyəcanlandırıcı səyahətdir. Biz hamımız öyrənməkdə davam edirik! Padşahlığın biliyi tükənməzdir.

Allaha çox minnətdaram. Hər gün Onun yeni bir mərhəməti ilə qarşılaşıram; O, səbirlə və bağışlayandır, bizi xilas yolunda irəli aparır. Mən heyrətəməz həyat yoldaşım Drendanı xatırlamadan sizi bu səfərə apara bilmərəm. Onun Allahı sevən ürəyi, mənə olan məhəb-

bəti və səbri sayəsində öz zəif cəhətlərimi görüb ehtiyac duyduğum cavabları Allahda axtarmağa başladım. Beləliklə, böyük sevinclə sizə bu kitabı təqdim edirəm:

Maliyyə vəziyyətinizdə inqilab:
Padşahlığa sədaqətin gücü

GİRİŞ SÖZÜ

«Salamatlıqdan canımı uzaq etdi, yaxşılığı unuttum».

– Mərsiyələr 3:17

Səhər oyananda nəyinsə səhv, çox səhv getdiyini dəqiq bilirdim! Qorxu hissi məni bürüdü. Dilimi hiss etmirdim. Əllərim və ayaqlarım, sifətimin bir tərəfi quruyub qalmışdı. Drendanı oyatdım, vəziyyətim barədə ona söyləməyə çalışdım, lakin dilimi və sifətimi idarə edə bilmirdim. Ürəyim bərk döyünür, nəfəsim kəsilirdi. O oyandı və dərhal mənim üçün dua etməyə başladı. Yavaş-yavaş qəribə və güclü qorxu hissi bir qədər zəiflədi. Mən yataqda uzandım, Drenda mənə yemək gətirməyə getdi. Bədənimlə baş verənlər məni çaşqınlığa və qorxuya salmışdı; yataqda dua edirdim. Məni vahimə basırdı; həyatımda heç vaxt hiss etmədiyim qorxu hissləri fikirlərimə hücum edirdilər.

Borc və pula olan daimi ehtiyac qorxu hissini mənim gündəlik həyatımın normasına çevirmişdi. Getdikcə pisləşən maliyyə vəziyyətim neçə il idi ki, mənə kəskin gərginlik yaşadırdı. Mən satışlardan faiz alırdım və bu, maddi cəhətdən kifayət etmirdi. Biz XIX əsrdə inşa edilmiş kiçik bir kənd evində kirayədə yaşayırdıq; tikildiyi vaxtdan bu evdə təmir işləri aparılmamışdı. Bir qədər şişirtsəm də, ev yaxşı vəziyyətdə deyildi. Pəncərə çərçivələrinin arasından bitkilər otaqlara keçirdi. Şüşələrin çoxu sınıq idi və biz pəncərələri karton və yapışqan lentlərlə yamayrdıq. Buna baxmayaraq, Drenda

burada bizə isti ocaq yarada bildi. Amma onun ecazkar bacarıqlarına baxmayaraq, evin çoxlu ciddi problemləri var idi.

Bizim bütün əşyalarımız da eyni vəziyyətdə – sınıq idi! Avtomobillərimizin hər ikisi köhnə idi, 200 000 kilometrədən çox yürüşə malik idilər; mühərriki güclə işə salırdıq. İki oğlumuz sanatoriyanın istifadədən çıxartdığı döşəklərdə yatırdılar, onların yataq otağının döşəməsinə sərilmiş xalçanı yol kənarında tullantıların içindən tapmışdıq. Lombardlardan borc götürmək adi iş çevrilmişdi və biz hər kəsdən kömək əldə etməyə çalışırırdıq. Biz hər gün yemək əldə etməyə çalışırırdıq. Satmağa bir şey tapır, sağ qalmaq üçün yol axtarır, sabahın daha yaxşı olacağına ümid edərək yaşayırdıq.

Həddini keçdiyim on ədəd kredit kartım artıq bir neçə aydır ki, ləğv edilmişdi. Üç maliyyə şirkətinə olan borcum 28 faizlə ödənişini gözləyirdi. Avtomobillərimin ödənişlərini (bəli, mən hələ də o köhnə avtomobillərimə görə borclu idim) 120 gün gecikdiriyimə görə onları da itirmək üzrə idim. Hər bir ödənişi gecikdirirdim. Borclarıma görə məni məhkəmələrə vermişdilər, hər səhər məni bankdan edilən zənglər oyadırdı. Vergi borcum da var idi. Drenda və mən valideynlərimizə 26 000\$ borclu idik, Onlar bizə kömək etməkdən yorulmuşdular. Bizim soyuducumuz nadir hallarda ərzaqla dolu olurdu. Demək olar ki, hər ay işiğımızı kəsəcəkləri ilə hədələyirdilər. Mən də emosional həddimə çatmışdım.

İndi isə bu gərginlik mənim bədənimə nə isə edirdi və mən heç nə anlamırdım. Bir neçə həkimin yanına getdim. Onlar dedilər ki, güclü stress keçirmişəm və antidepressantlar təyin etdilər. Təəssüf ki, panik hücumlar davam edirdi və getdikcə artırdı. Vəziyyət o dərəcəyə çatdı ki, daha evdən bayıra çıxmağa qorxurdum. Qorxu ilə dolu günlərdə çıxış yolu axtararkən fikir verdim ki, müəyyən məhsullar – şəkər, nişasta və ya kofein tərkibli qidalar panik hücumların sayının artmasına səbəb olurlar. Beləliklə, qidalanmaqdan da qorxurdum və yediyim hər şeyin bədənimə necə təsir etdiyinə diqqət yetirirdim. Həyatım artıq cəhənnəmə çevrilmişdi; iş gedə

bilmirdim, bu da, əlbəttə, maliyyə vəziyyətimizi daha da pisləşdirmişdi.

Həyat yoldaşım ərini itirəcəyi təqdirdə uşaqları necə böyüdəcəyi barədə düşünməyə başlamışdı. Bu barədə o, mənə sağalandan sonra dedi. Mən Allaha fəryad edirdim, çünki apardığım mübarizədə nə təcrübəyə, nə də biliyə malik idim. Həkimlərin bəzisi mənimlə baş verənləri tibbi terminlərlə izah edir, müalicəsinin olmadığını və həmişəlik xəstəxanaların qapısında qalacağımı deyirdilər. Başqa həkimlər isə getdikcə şəkər xəstəliyinə tutulacağımı ehtimal edirdilər.

İmanlı olsam da, ruhani döyüşdə heç bir təcrübəyə malik deyildim, düşməyə qarşı necə durmağı bilmirdim. Faktiki olaraq, iblisin ruhları ilə mübarizə apardığımı bilmirdim. Sadəcə, bədənimin xəstə olduğunu fikirləşir, Allahdan şəfa diləyirdim. Bir imanlı kimi, Allaha pənah gətirirdim, lakin Allahın məndən çox uzaq olduğunu hiss edirdim. Həkimlər mənim vəziyyətimi müxtəlif adlarla təsvir edərək diaqnoz qoyurdular; hər biri beyinlə bağlı problemlər idi, çoxlu dərman qəbul etməli idim. Daha əvvəl dediyim kimi, tam müalicə qeyri-mümkün idi, sadəcə, dərmanlar qismən kömək edirdi. Onların köməyi yetərli olmasa da, əks təsirlərindən əziyyət çəkirdim. Güman edirəm ki, dərmanlar hətta yeni problemlər əlavə etdilər: sanki dumanda yaşayırdım, idarə edə bilmədiyim güclü qorxu hissi fasiləsiz olaraq mənə əziyyət verirdi. Çıxılmaz vəziyyətdə idim, heç nə kömək etmirdi. Bu, bir neçə həftə davam etdi; xəstəliklərin simptomları və qorxu hissi artdıqca ümitsizlik də artırdı.

Lakin bir dəfə gecə dua zamanı Allahdan cavab axtaranda çıxış yolu açıldı. Mən şəfa yolunu aşkar etdim. Çərşənbə günü axşam imanlılar cəmiyyətinə getmişdim. Səcdə və ibadət zamanı idarə edə bilmədiyim panik hücumu yenidən hiss etdim. Nə etmək lazım olduğunu bilmirdim. Çox ümitsiz idim və duaya ehtiyac duyduğumu hiss etdim. Beləliklə, mərkəzə, adamların qarşısına çıxdım. İbadəti pozduğumu bilirdim, lakin bu, məni heç narahat

etmirdi. Çox böyük imanlılar cəmiyyətində iştirak edirdim və pastor mənə şəxsən tanımırdı. Mənə yalnız səcdə və ibadət edənlərdən biri tanıyırdı. Ümitsiz halda ön sıranın qarşısına qədər süründüm; hamı dayanıb mənə baxırdı. Mənə tanıyan imanlı, mühafizəçilərin müdaxilə etməyə hazırlaşdığını görüb cəld köməyimə çatdı.

O, pastora mənim vəziyyətim barədə söylədi. Pastorun üzünün ifadəsinin yumşaldığını gördüm. Yanıma gəlib mənim üçün dua etdi. Dostum ona xəstə olduğumu deyirdi. Pastor mənə baxıb dedi: «Onda zəiflik ruhu var». Əllərini başıma qoyub ruha mənə tərəkət etməyi əmr etdi. O anda ağlasığmaz bir şey baş verdi – mən azad oldum. Son aylarda ilk dəfə özümü normal hiss etdim; əzab-əziyyət verən fikirlər, qorxu artıq yox idi; sadəcə, böyük sülh hissi qəlbimi doldurmuşdu. Bilmirdim, minnətdarlığımı necə bildirim. Yaşadığım sevinci izah etmək qeyri-mümkündür. Özümü lələk kimi yüngül hiss etdim.

İbadətdən sonra Drenda və mən bunu bayram etmək üçün dostlarımızla kafeyə getdik. Pitsa yemək üçün masanın arxasına oturanda xatırlayıram ki, radiodan mahnı səsi gəldi və qəfil-dən qorxunun örtük kimi üzərimə qayıtdığını hiss etdim. Bunun ruh olduğunu başa düşdüm. Pastor demişdi ki, bu, zəiflik ruhudur, amma mən bunun nə olduğunu bilmirdim. Çəşqinliq içində idim. İbadət zamanı şəfa aldığımı hesab edirdim, amma görünür, tam sağalmamışdım. Növbəti gün yenə panik hücumla mübarizə aparsam da, ibadət zamanı mənimlə baş verənlər haqqında fikirləşirdim. Pastor mənim üçün dua edəndə şəfa üçün dua etmədi. O, sadəcə, ruhun üzərində səlahiyyəti üzərinə götürdü. Deməli, problem xəstəlik deyil, ruhdur (gördüyünüz kimi, Məsihdə yetkin olmadığuma görə bunları dərk edə bilmirdim). O zaman mənim ruhani döyüş haqqında çox az bilgilim var idi. Amma murdar ruhların real olduqlarını bilirdim. Birini görmüşdüm.

Yeniyyətə çağlarımda valideynlərimin malik olduğu iki kafenin birini idarə edirdim. Bir dəfə biri gəlib dedi ki, yaxındakı Metodist

Cəmiyyətində oyanış ibadətini keçirəcək. Məni dəvət etdi. Dəvətini bu sözlərlə bitirdi: «İsa bu gün də Müqəddəs Kitabda etdikləri möcüzələri edir». Mənə maraqlı gəldi. Özüm imanlılar cəmiyyətində böyümüşəm. Beşinci sinifdə oxuyanda Rəbbi ürəyimə qəbul etmişəm. Amma mən o illər ərzində heç vaxt Allahın şafa verən gücünü görməmişdim. Məktəb illərində Rəbdən uzaqlaşdım. Vaxtaşırı özümə imanlılar cəmiyyətinə gedəcəyimə dair söz verirdim, lakin marağım çox davam etmirdi. Amma bu adam mənə fərqli göründü. İsa bu gün də Müqəddəs Kitabda etdikləri möcüzələri edir? Bunu öz gözlərimlə görmək istədim. İşçilərimin bir neçəsi həmin imanlılar cəmiyyətinin üzvü idi. Onlar da məni oraya getməyə həvəsləndirdilər. Beləliklə, getməyi qərara aldım.

Orada ilk dəfə olanda əvvəllər heç vaxt rast gəlmədiyim tərzdə Allahın hüsurunu hiss etdim. Allahın hüsurunu real hiss edə bildim. Vaiz güclü Kəlamla bölüşdü və adamlardan kimin İsayə öz həyatını həsr etmək və ya İsanın yanına qayıtmaq istədiyini soruşanda əlimi qaldırdım. Bu, möhtəşəm idi. Çox həyəcanlı idim. Allahın böyüklüyü barədə hər kəsə danışmaq istəyirdim.

O günlərdə nə İnternet, nə kompakt-disklər, nə kaset lentləri var idi; televiziyamızda üç kanal yayımlanırdı. Şəhərimiz kiçik idi, işdən sonra bekarçılıqdan gənclər gecə yarısına qədər əyləncə üçün kafedə veyillənirdilər. Cümə və şənbə günləri adətən gecə saat 1-də bağlanırdıq və avtomobil dayanacağı yeniyetmələrlə dolu olurdu. Dəfələrlə onları yola salmalı olurdum, çünki müştərilərim maşınlarını saxlamağa yer tapa bilmirdilər. Həftədə bir-iki dəfə gənclərin arasında dava düşür, maşınların şüşələri sınıxır, polis gəlib onları evlərinə göndərirdi. İndi isə ağıma bir fikir gəldi. Bu gənclər İsa haqqında eşitməyə ehtiyac duyurdular. Beləliklə, gedib onlara dedim ki, qalmaq istəyirlərsə, kafe bağlandıqdan sonra burada Müqəddəs Kitab dərsi keçiləcək. Təsəvvür edin, dərslər təxminən saat 1:30-da başlamalı idi. Çünki saat 1-dən 1:30-dək kafedə təmizlik işləri aparmalı idik. Kiminsə gəlmək istəyəcəyini bilmirdim. Amma

bilirsiniz, onların bəziləri gəldi və işçilərimin bir neçəsi də qaldı. Görüşü keçirdiyim ilk gecə gənclərdən heç biri həyatını Məsihə həsr etmək istəmədi və sual da vermədi. Bu, mənim üçün unikal bir problem yaratdı. Çünki bu barədə heç fikirləşməmişdim. Xatırlayın ki, Müqəddəs Kitab haqqında dərindən heç nə bilmirdim; sadəcə, özümə maraqlı olan ayəni onlara da oxudum:

«Rəbbin adını çağırən hər kəs xilas olacaq».

– Həvarilərin İşləri 2:21

Bu mənə kifayət qədər sadə göründü; beləliklə, bu ayəni gənclərə oxumağı qərara aldım. Artıq hamı getmişdi, bir yeniyetmə isə sual vermək üçün mənə yaxınlaşdı. Ona stulda oturmağı və İsanın adını çağırmağı məsləhət gördüm. Bunun sadə bir şey olduğunu hesab edirdim. Lakin təxminən iki dəqiqə orada oturdum, o isə heç nə demədi. Məni eşitmədiyini fikirləşərək məsləhətimi təkrar etdim. O, yenə də bir söz demədi. Sonra onun titrədiyinə fikir verdim. Həmçinin üzünün ifadəsindən anladım ki, İsanın adını çağırmaq ona çətinlikdir. Qəfildən, bir partlayış kimi, o, İsanın adını çağırırdı və üzü sülhlə doldu. Əla alındı! Beləliklə, bundan sonra xilas olmaq istəyən kimsə yanıma gələndə ona stula oturub Rəbbin adını çağırmağı söyləyirdim. Demək olar ki, istisnasız, onların heç biri İsanın adını birinci dəfədən deyə bilmirdi. Titrəməyə başlayardılar və sonra çətinliklə qəfildən İsanın adını deyir və sülh tapırdılar.

Bir gün arxa otaqda xəmir yoğururdum. Bu zaman qapının döyüldüyünü eşitdim. Qapını açanda əvvəllər Məsih haqqında söhbət etdiyim iki yeniyetməni gördüm. Onları içəri dəvət etdim, onlardan biri ürəyini Allaha vermək istədiyini dedi. Onu da stulda əyləşdirdim; o da silkələnməyə başladı və daha sonra, nəhayət, İsanın adını çağırırdı. Başımı qaldıraraq gördüm ki, digər yeniyetmə qəfəsdə saxlanan heyvan kimi məndən uzaqlaşmağa çalışır və otağın küncünə sıxılır. Bu çox qəribə idi və mən bunu heç cür izah edə bilmirdim.

Ona baxanda ağılıma bir fikir gəldi: «Görəsən, bu, cindir?» Cinlərlə təcrübəm yox idi, amma mən onların haqqında Müqəddəs Kitabda oxumuşdum. Mən, həqiqətən, onun qərribə hərəkətlərinə bir başqa izah tapa bilmədim. Beləliklə dedim: «İsa, bu, cindir?» Dərhal sanki örtük kənara çəkildi və mən bu oğlanın bir tərəfində asılan cini gördüm. Təxminən bir metr boyu olan bu cin ayaqları yuxarı tərzdə bu oğlana yapışmışdı. Məndən soruşurlar: «O, nəyə bənzəyirdi?» O, qismən meymuna bənzəyirdi, amma fərqli idi. Meymun kimi tüklü idi, uzun əlləri və ayaqları var idi, amma işıq saçan qırmızı gözləri parlaq, özü isə eybəcər idi. Onun gözlərini gördüyüm an mən bərkdən çığırdım. Gözlərində gördüyüm nifrət dözülməz idi və maye kimi ətrafa yayılırdı; bu, olduqca real idi. Dərhal bu cinin nəinki mənə nifrət etdiyini, həmçinin mənə çox acıqlı olduğunu da bildim.

Nə etmək gərəkdir? Onu görəndən sonra nə etməyi bilmirdim. Lakin başa düşdüm ki, İsanın adı Padşahlığı bizi gətirdisə, bu cinin üzərində də səlahiyyəti olmalıdır. Beləliklə, ucadan dedim: «İsanın adı ilə!» Dərhal örtük bağlandı. Yadıңызdadırsa, köhnə qara-ağ televizorları söndürəndə ekranın zəif kölgə kimi yavaş-yavaş solmağını müşahidə edirdiniz. Cinin yox olması da buna bənzədi. Onu daha görə bilməsəm də, hələ də tutqun və solğun kölgəsini sezirdim. Örtük bağlanandan dərhal sonra yeniyetmə oğlan qaçıb binadan bayıra çıxdı.

Beləliklə, artıq cinlərin real olduğunu bilirdim. Kaş problemi- min ruhdan ibarət olduğunu biləndən sonra onu qovub azad olduğumu deyə biləydim. Amma bu, dərhal baş vermədi. Təəssüf ki, illər boyu imanlılar cəmiyyətində olduğuma baxmayaraq, Məsihdə kim olduğumu bilmək və düşməyə qarşı öz qanuni hüquqlarımı tələb etməyi öyrənmək üçün vaxt ayırmamışam. Amma problemin ruhdan ibarət olduğunu başa düşəndən sonra ona qalib gəlməyi öyrənmək qərarına gəldim. Cinin mənim səlahiyyətimə itaət etməli olduğunu bilirdim. Lakin onun itaət etmədiyini görəndə çaşdım.

Bir neçə gün sonra başqa bir hadisə problemimin, həqiqətən, ruh olduğunu təsdiq etdi.

Yatağımda uzanıb ruhda dua edirdim; baş verənlər barədə suallarım cavab alana qədər duada kifayət qədər vaxt keçirməyi qərara almışdım. Həmin dua vaxtı özümü qəfildən yenə azad hiss etdim (pastor mənim üçün dua edəndə də belə azad olmuşdum). Həmin gecə təxminən iki saat ərzində azad idim, sonra ruh geri qayıtdı. İndi isə mən bunun ruh olduğuna tamamilə əmin idim, çünki dua ona təsir edirdi. Mən yenidən dua etdim, amma heç nə baş vermədi. Beləliklə, mən ruhani döyüşə aid kitabları oxumağa başladım və Məsihdə kim olduğumu ucadan etiraf etdim. Amma yenə də cin yerindən tərpənmirdi. Bu ruh mənim duama görə yalnız bir dəfə məndən çəkildi. Pərt olub Rəbdən məsləhət diləməyə başladım. Tam azad ola bilməsəm də, daha pənik hücumlar olmurdu və iflic tam keçmişdi. Beləliklə, bəzi kiçik qələbələr var idi. Hələ də əzablı fikirlər və depressiya ilə mübarizə aparısam da, getdikcə güclü olacağıma arxayın idim. Hər gün Müqəddəs Kitabın bizim Məsihdə səlahiyyətimizin olması barədəki sözlərini tədqiq edirdim.

Bir gün ofisimdə tanış qorxu hissləri ilə mübarizə aparırdım. Duada qorxu ruhuna məni tərk etməyi əmr etməyə cəhd etdim, amma bunun, həmişəki kimi, təsiri olmadı. Qəfildən mən Rəbbin səsini eşitdim. Rəbb söylədi ki, mən ruha ucadan və amiranə səslə əmr edim..Daha sonra mənə ruhani səlahiyyətə baxışımı dəyişən bir söz dedi. O tapşırırdı ki, cini qovanda hisslərimə və gördüklərimə fikir verməyim, yalnız Müqəddəs Kitaba əsaslanım. Ofisdə işlədiyimə görə, sadəcə, ayağa qalxıb cinə çığıra bilməzdim. Çünki işçilərım də orada idi. Durub ayaqyoluna getdim və orada ucadan dedim: «Ey qorxu ruhu, İsanın adı ilə mən səni bağlayıram. Etdiklərin qeyri-qanunidir və mən indi sənə getməyi əmr edirəm, İsanın adı ilə». Heç nə baş vermədi, heç bir dəyişiklik hiss etmədim. Rəbbin mənə «hisslərinə fikir vermə» dediyini yadıma saldım. Beləliklə, Rəbbin mənə bu ruhun üzərində verdiyi səlahiyyət üçün Ona

təşəkkür etdim və azad olduğum üçün Allaha şükür etməyə başladım. Ofisimə qayıdıb işləməyə davam etdim. Hər dəfə qorxu mənə hücum edəndə azad olduğuma görə Rəbbə təşəkkür edərdim. Müştərinin faylı üzərində işləyərkən qəfildən üzərimə çökən Rəbbin hüzzurunu hiss etdim və otağın tavanından qara, nazik buludun məni tərək etdiyini və qəfil yox olduğunu gördüm.

Mən azad oldum!

İblisin qorxu ruhu getdi; geri qayıtsa, onunla necə davranacağımı artıq bildirdim. Necə də şad idim! Mən Drendaya telefonla zəng etdim və ona indicə baş verənlər barədə dedim. O, dərhal gələcəyini dedi; biz birlikdə sevimli Çin restoranında naharla bunu qeyd etdik. O gündən sonra dəfələrlə qorxu ruhuna qarşı çıxmışam. Çünki cinlər tez təslim olurlar. Cinin getməsinə baxmayaraq, həyatımdakı maliyyə xaosu yox olmamışdı. Beləliklə, maliyyə vəziyyətimə görə qorxu hissi daim şüuruma qayıtmağa cəhd edirdi; mən düzgün düşünməyi və sülh içində olmağı öyrənməli oldum.

Həyatımda mübarizə apardığım və öyrəndiyim digər sahələr də olub; Padşahlıq haqqında bir çox ruhani dərslər keçdim, lakin bu hekayəti sizə söyləməyimin səbəbi var. Bilin ki, mən maliyyə vəziyyətinin gərginliyi və onun adamların həyatına təsirini, onları əzablı qorxuya saldığını bilirəm.

Bunu yaşadığımı bilməlisiniz.

Beləliklə, sizin bu gün üzləşdiyiniz çətinliklərdən asılı olmayaaraq, ümid var. Kaş Allahın Padşahlığı haqqında daha gənc yaşlarımdan biləydim. Təəssüf ki, Drenda və mən doqquz il ərzində maliyyə xaosunda yaşadığımı! Lakin belə olmaya da bilərdi.

Təəssüf ki, bizim maliyyə nizamsızlığımız bir göstərici deyil, həyat tərzimiz idi. Həyatımızın doqquz ilini yoxsulluqda yaşamış, təhqiredici hadisələr və vəziyyətlərlə üzləşmişik. Bu hadisələr tezliklə unuduldu. Rəbb həyat yoldaşıma xeyir-dua versin! Bu illər ərzində o, nə qədər dözdü. Məhz buna görə bu gün ona bacardığım qədər xeyir-dua vermək imkanını əldən vermərəm.

Rəbb mənə iblisin qorxu ruhu ilə davranmağı öyrətdiyi kimi, ruhani baxımdan mənə maliyyə ilə davranmağı da öyrətməyə başladı. Allahın Drenda ilə mənə maliyyə məsələlərimizə dair öyrətdiyi həqiqətlər həyatımızı o qədər dəyişdi ki, biz həyatımızın qalan hissəsini adamlara bu həqiqətləri aşkar etməkdə köməklik göstərməyə həsr etdik.

Drenda və mən avtomobillərimizin borcunu ödəyə bilmədiyimiz ümitsiz müflis vəziyyətdən çıxıb borc etmədən xəyalımızdakı evimizi tikdik, bir neçə şirkət qurduq. Bu gün Yer kürəsinin istənilən saat qurşağında yayımlanan «Pul məsələsinin həlli» adlı gündəlik televiziya verilişini başladığı. Ailələrə xoşbəxt yaşamağı öyrətmək və qadınları ruhlandırmaq üçün Drenda həmçinin ABC Ailə Radio şəbəkəsində hər həftə yayımlanan «Drenda» verilişini başladı. Allahın məsləhəti ilə biz «İman Həyatı» imanlılar cəmiyyətini qurduq; burada hər həftə Allahın Padşahlığı haqqında minlərlə adama təlim keçirik. Ayda 200 000\$ olan televiziya xərclərimizi dəstəkləyərək hər il milyonlarla adam bizim xidmətimizdə iştirak edir. Əlbəttə, Allah bizə Öz həqiqətlərini öyrətməsəydi, bunların heç biri baş verməzdi. Bu həqiqətləri yazdığımız kitablar vasitəsilə sizə çatdırmaq niyyətindəyik. İstəməzdim ki, bu kitabı maliyyə mövzusunda yazılmış adi bir nəşr hesab edəsiniz. Bu, büdcəni necə tərtib etmək barədə də növbəti kitab deyil; baxmayaraq ki, büdcə və onu tərtib etmək vacib məsələdir. Bu, həmçinin gəliri artırmağın yollarını da öyrədən kitab deyil.

Qaranlıq padşahlığına və boğanaq kasıblığa qarşı inqilab, qiyam haqqında bir kitabdır. Bu, girdaba düşmüş hökumətin məhdudiyətlərini atmağı və yeni həyat tərzini öyrədən kitabdır. Mən ümumi maliyyə məsləhətləri vermərəm. Maliyyə məsələsinə baxış üçün yeni təklifim budur:

MALİYYƏ VƏZİYYƏTİNİZDƏ İNQİLAB!

1 FƏSİL

PADŞAHLIQ

Giriş sözündə həyatımın əzablı qorxu içində keçdiyindən danışdım. Beləliklə, birgə səfərimizi bu şüarla başlamağımız vacibdir: **QORXU İLƏ YAŞAMAĞI ÖYRƏNMƏYİN!** Qorxu iblisin təsirlərinə, sıxıntının bütün növlərinə və depressiyaya yol açır; həyatımda baş verənlər milyonlarla adamın başına gəlir. Güman edirəm ki, maliyyə sıxıntısı adamların həyatlarına qorxunu gətirən əsas amildir. Maliyyə Planlaşdırma Şirkətim vasitəsilə artıq 34 ildir ki, adamlara maliyyə məsələlərində kömək edirəm. Aşkar etmişəm ki, maliyyə problemləri ilə mübarizə aparan tək mən deyiləm.

Öz tədqiqatlarıma əsaslanaraq, aşkar etdim ki, ABŞ əhalisinin 23%-i borc öhdəliklərinin hətta minimal ödənişlərini də ödəmir və yavaş-yavaş maliyyə unutqanlılığına düşürlər!¹ Bu, əhalinin dördüdə biridir! Qırx yeddi milyon isə, yəni əhalinin altıda biri ərzaq talonları ilə dolanır; on ailədən səkkizi maaşdan maaşa güclə dolanır². Hələ ölkənin heç vaxt ödəyə bilməyəcəyi təxminən on səkkiz trilyon dollar borcundan danışmıram. Həmçinin ABŞ-ın yüz iyirmi trilyon dollar dəyərində istiqrazlarının dəyərini ödəmək üçün maliyyə mexanizminin olmadığını demirəm³. Ölkəmizdə ciddi maliyyə problemi mövcuddur! Belə nəticəyə gəlmişəm ki, maliyyə problemləri gərginliyi və qorxunu həyat tərzinə çevirir.

¹ Tracy Turner, «Debt Is People's Biggest Worry... Finance Problems Rank Higher Than Terrorism and Disasters.» The Columbus Dispatch, 2006.

² Brad Plumer, «Why are 47 million Americans on food stamps? It's the recession — mostly.» The Washington Post, 2013.

³ Glenn Kessler, «Does the Nation have 128 Trillion in Unfunded Liabilities.» Washington Post, 2013.

Amma çıxış yolu var! Siz azad ola bilərsiniz! Müqəddəs Kitab bu mövzuda aydın yazır: İsa yoxsullara Müjdə gətirdi!

«Xudavənd Rəbbin Ruhü üzərimdədir, çünki fəqirlərə müjdəni bildirmək üçün O, məni məsh etdi».

– Yeşaya 61:1

Kasıb adam üçün yaxşı xəbər nədir? O, azad ola bilər! Ola bilsin, bu gün bunun mümkünlüyünü təsəvvür edə bilmirsiniz. Vaxtilə mən də özümü tamamilə köməksiz hiss edirdim. Kiməsə borclu

**«XUDAVƏND RƏBBİN
RUHU ÜZƏRİMDƏDİR,
ÇÜNKİ FƏQİRLƏRƏ
MÜJDƏNİ BİLDİRMƏK
ÜÇÜN O, MƏNİ MƏSH
ETDİ».**

– YEŞAYA 61:1

olmadığım, ya da 100\$-a malik olmaq fikri mənə o qədər yad idi ki! Doqquz yoxsulluq ili mənə çox əzablar yaşatdı. Maliyyə gərginliyi bizi hər bir yaxşı şeydən məhrum edir. O illərdə çəkdiyimiz ailə videolarına baxanda elə utanıram ki... İşdən sonra evə gələndə məni görmək üçün avtomobilin qarşısına qaçan uşaqlarımı videoda görürdiniz. Onlar ayağımdan tutaraq sallanırdı və «Salam, ata!» deyərək çıxırdılar. Videoda mən onlara nə cavab verirdim, nə də baxırdım. Elə həyəcanlı və məyus olmuşam ki, əhəmiyyətli olan şeylərdən heç xəbərim də olmayıb.

Bir dəfə üzgüçülük dərində öyrəndiyimi xatırlayıram. Əgər kimsə batırsa və kömək üçün çıxırsa, ona ehtiyatla kömək edin. Niyə? Çünki onlar sağ qalmaq üçün o qədər çalışırlar ki, özləri də bilmədən sizi suyun dibinə darta bilirlər. Mən də həyatı dərk etməyən zombi kimi idim, hisslər yaşamadan hərəkət edirdim. Ər kimi, ata kimi uğursuz idim. Ailənin təminatçısı kimi uğursuz idim. Depressiyalı həyatımın günləri eyni keçirdi: nə bir hiss, nə bir gələcək...

O günlərdə Ohayo ştatının Kolumb şəhəri daşınmaz əmlak bazarında böyük uğur yaşayırdı. Evlərin qiyməti hər yerdə qalxırdı.

Buna görə də şəhərdə ardıcıl olaraq Evlərin Paradı keçirilirdi. Bunun nə olduğunu bilmirsinizsə, icazə verin, izah edim. Evlərin paradı – unikal dəb və imkanları, eləcə də, bütün yeni cihazları və bəzəkləri nümayiş etdirmək məqsədi ilə müxtəlif inşaatçıların tikdiyi evlərdir. Bu, hər kəsi maraqlandırır və minlərlə adam bundan zövq alırdı. Mən isə Evlərin Paradından qorxurdum. Kəsib yaşadığımız üçün Drendanın gedib bu evlərə baxmasını istəmirdim. Maliyyə vəziyyətimə görə özümü kifayət qədər pis hiss edirdim; arvadımın nə qədər pis vəziyyətdə yaşadığını bir daha gedib görməsini istəmirdim. İndi bu düşüncəmin axmaq olduğunu bilirəm, amma o vaxt fikirlərim belə idi. Bilirdim ki, arvadım oraya getsə, gözəl ev istəyəcək. Beləliklə, ilbəl mən «Yox!» deyirdim. Amma bir dəfə təslim oldum və birlikdə Parada getməyi qərara aldım.

Təsəvvür edin evlər necə gözəl idi! Bu evlər bizim XIX əsrdə tikilmiş komamızı söküntüyə məhkum etdilər. Bir neçə evin yanından keçəndən sonra qəfildən başa düşdüm ki, Drenda yanımda deyil. Onu axtardım və indicə yanından keçdiyimiz evin qarşısında görəndə kədərləndim. Göz yaşları yanaqları ilə üzüəşağı axırdı. Ona yaxınlaşıb axmaq bir sual verdim: «Nə olub?» Elə bil cavabı bilmirdim. O, mənə, sadəcə, baxıb soruşdu: «Nə vaxt bizim belə evimiz olacaq?» Ağlım başımdan çıxdı: «Ev? Belə ev? Bunların qiyməti 500 000-700 000\$-dır». Mən köhnə kənd evinin 300\$ aylıq kirayə haqqını zülm ilə ödəyirdim. Kədərli olsa da, çıxış yolu görmürdüm və gözəl, dəyərli həyat yoldaşıma heç bir ümid verə bilmədim. Qorxu və uğursuzluq hissi ağlımı, zahiri görünüşümü korlamışdı. Bu, mən deyildim; sevincim, xoşbəxtliyim harada idi? Sadəcə, maliyyə gərginliyindən yan keçə bilmirdim.

...Gecə saat 2, ya 3 idi; yata bilmirdim. Ağrı çənəmi və üzümü iynələr kimi atəşə tutmuşdu; ümitsiz halda yardıma ehtiyac duyurdum. Otuz altı saat əvvəl üzümün hava şarı kimi şişməsinə səbəb olmuş diş infeksiyasını dayandırmaq üçün həkimin yanında olmuşdum. Ağrı və əzab dözülməz idi. Dörd saatdan bir ağrıkəsici qəbul

edirdim, amma faydası olmurdu. Otağında oturmuşdum, yata bilmirdim, daha bir ağrıkəsici dozasını qəbul etmək olmazdı. Dərmanın qutusunda baxıb təlimatı oxumağa başladım. Dərmanın qəbul edilməsinə dair göstərişləri bilmək üçün deyil, sıxıntıdan oxuyurdum. Bəli, bəli, 2 həb hər 4 saatdan bir. Bəs burada daha nə deyilir? 24 saat ərzində 10 həbdən çox olmamalıdır? Fikrimdə həblərin sayını tez hesabladım, hər 4 saatdan bir iki həb qəbul etmişəmsə, ötən iki gün ərzində mən gündə 12 həb qəbul etmişəm, maksimal dozadan 2 həb artıq! Qəfildən mədəm gərginləşdi və qorxuya düşdüm.

Doqquz il yoxsulluq həyatı, uğursuz ər, uğursuz ata və uğursuz təchizatçı olmağım məni halsız vəziyyətə salmışdı. Həkimlər kömək məqsədi ilə mənə sakitləşdirici dərmanlar təyin etmişdilər. Amma heç nə kömək etmirdi. Dış ağrısından əzab çəkərək həmin gecə yarısı oyaq qalıb oturmuşdum; artıq iki gün idi ki, yatmırdım. Ağrıkəsicinin göstərişini oxuyaraq başa düşdüm ki, indi dər-din üstünə daha bir dərd gəldi: dərmanın gündəlik dozasını aşmışdım. Dozanı aşmağın ziyanı barədə anlayışım yox idi. Bu dərman istənilən aptekdə sərbəst satılır. Güman etdim ki, istehsalçı qanun çərçivəsində qalması üçün və öz müvəkillərini sakitləşdirmək üçün qutunun üzərinə xəbərdarlıq cümləsi yazmalı idi. Mən bilmirdim ki, gündə artıq qəbul edilmiş 2 həb böyük problemə səbəb ola bilərmi? Lakin qorxu canımı aldı; fakta əsaslanaraq ehtimal olunan nəticələri götür-qoy etməyə başladım. Beləliklə, rahat olmaq üçün Təcili Tibbi Yardıma zəng etmək qərarına gəldim. Əmin idim ki, onlar «problem yoxdur» deyəcəklər.

Telefon zənginə cavab verən xanım peşəkar kimi danışdı. O, mənə necə kömək edə biləcəyi barədə soruşdu. Mən də təlimata zidd olaraq son iki gün ərzində 10 əvəzinə 12 həb qəbul etdiyimi söylədim. Sadəcə, arxayın olmaq üçün zəng etdiyimi bildirdim, Çünki, mənəcə, iki gün qəbul edilmiş iki artıq həb heç bir ciddi zədəyə səbəb olmaz. Pauza oldu, xanımın kompüterdə çap etdiyini eşitdim. Sonra onun «cənab, o dozanı qəbul etmiş bir adam da hələ

sağ qalmayıb» dediyini eşitdim. Bəli, səhv eşitməmişdim. O, məni düzgün başa düşdü? Ola bilməz! Beləliklə, ona yenidən izah etdim: iki gün 24 saatlıq dövr ərzində, sadəcə, 2 həb artıq qəbul etmişəm.

Bu dəfə o, olduqca sərt şəkildə cavab verdi: «Cənab, sizə dedim ki, o dozanı qəbul etmiş adam hələ sağ qalmayıb. Dərhal təcili tibbi yardım məntəqəsinə gəlin!» Məni səhv başa düşdüyünə əmin idim; ona yenidən izah etməyə çalışdım, o isə sözümlü kəsib dedi: «Ya siz özünüz maşınla gəlirsiniz, ya da mən sizin üçün Təcili Tibbi Yardım maşını göndərirəm». Mən şok vəziyyətində idim! «Özüm gələrəm» deyə kəkələdim. «Hansı məntəqəyə gəlirsiniz?» soruşdu. Mən ona bunu dedim və o, dəstəyi asdı.

Heyrət içində donub qalmışdım. Səhər saat 9-da çox vacib görüşüm var idi, indi isə saat təxminən 3:30-dur. Yataq otağına gedib Drendanı oyatdım və başıma gələnləri ona danışdım. O, tələş içində mənə baxdı. Əri son aylar ərzində qəribə davranırdı, özü isə hər şeyi yoluna qoymaqdan bezmişdi. İndi də bu? «Qari, cəmi iki həb artıq qəbul etmişən. Əlbəttə, bu səni öldürməyəcək. Onlara yenə zəng et» dedi. Amma qorxu düşüncəsiz və əzablıdır. «Xanım dedi ki, bu məni öldürə bilərdi; mən tibb məntəqəsinə getməliyəm». Dönüb yataq otağından çıxanda arvadımın gözlərində «zarafat edirsən» sözlərini oxudum.

Tibb məntəqəsinə çatanda ağ xalatda olan iki nəfər qapıda məni gözləyirdi. Qarşıma çıxıb soruşdular: «Qari Kisi sizsiniz?» Onlar məni tələsdirərək düz müalicə otağına istiqamətləndirdilər. Məntəqənin dəhlizində divardakı lövhənin üzərində adımın yazıldığını gördüm: «Qari Kisi – həddən artıq böyük doza». Gözlərimə inana bilmirdim. Uzun sözün qıssası, həkim qan analizimin cavabı ilə geri dönəndə mənə dedi: «Niyə bura gəlmisiniz? Qanda dərmanın qədəri başağrısını müalicə etmək üçün kifayət deyil». Mən ona öz hekayətimi danışanda gülməyə başladı. Mənim üçün bu heç də məzəli deyildi. Xüsusilə, bir neçə gün sonra poçtla 2 000\$-lıq hesab gələndə. İblis məni tələyə salıb yenidən qarət etdi.

Mən bu hekayətləri sizə ona görə yazıram ki, Allahın Padşahlığını aşkar etməmişdən əvvəl yaşadığım həyat tərzini haqqında anlayışınız olsun. Bəli, mən məsihçi idim. Bəli, mən ianə verirdim. Bəli, bir müddət imanlılar cəmiyyətində ibadət edirdim. Bəli, mən Allahı sevirdim. Amma nə isə səhv idi, özü də çox pis dərəcədə səhv idi! Qorxu ruhuna qalib gəlməyi, sakitləşdirici dərmanlardan və panik hücumdan azad olmağı Allah mənə öyrətdi. Lakin bu qorxulara səbəb olan ümitsiz maliyyə vəziyyətimdən hələ azad olmamışdım! Mən hələ də pul tapmaq üçün hər gün böyük sıxıntı keçirirdim; borclarımı ödəməli idim, bundan başqa, həddini keçdiyim ləğv edilmiş on ədəd kredit kartım var idi, üç maliyyə şirkətinə ssudalar qaytarmalı idim, vergiyə, qohumlara borclarım var idi, borca görə bir neçə məhkəmə işi gəldirdi, girova görə də ödənişlər etməli idim.

Artıq dediyim kimi, maliyyə həyatımız qarmaqarışqı idi. Gərginlik və emosional çaxnaşma içində hərəkət edirdim. İmanlı olduğumuza baxmayaraq, maddi cəhətdən ölürdük və mənim kredit kartlarım

**«SİZİN HƏR
EHTİYACINIZI İSƏ
ALLAHIM MƏSİH İSADA
OLAN ÖZ İZZƏTLİ
ZƏNGİNLİYİNƏ GÖRƏ
ÖDƏYƏCƏK».**

– FİLİPİLİLƏRƏ 4:19

bir-birinin ardınca ləğv edilirdi. Girova görə ödənişlər artırdı, kreditlərin üstünə faiz gəlirdi, borc verənlər zəng edirdi. Maliyyə vəziyyətimiz elə nöqtəyə çatdı ki, işdən gəlir əldə edə bilmədiyimiz üçün daha ərzaq da ala bilmirdik. Qaza pul verə bilmədiyimiz üçün ailəm odun sobası ətrafında qızınırdı. Uşaqlarımıza çörək almaq üçün divanı çəkib altına təsadüfən düşmüş qəpikləri axtarırdıq.

Zəng edən borc verənləri yola verməyi bacarırdım, lakin onlardan biri borcunu almaq üçün vəkil tutdu. Vəkil zəng etdi. Onda insanıyyət deyilən şey yox idi. Mənə, sadəcə, dedi: «Üç günə pul mənəndə olmasa, müştərimin adından məhkəməyə iddia ərizəsi təqdim edəcəyəm». Mən son nöqtəyə çatmışdım. Yolum yox idi, bankdan kredit ala bilmirdim, dost-tanırlarımın hamısına borcum olduğuna görə üz tutmağa bir adamım

yox idi. Son həddə çatdığımı dəqiq bilirdim. Yataq otağıma keçdim, çarpayıma uzanıb Allaha fəryad etdim. Çox keçmədi ki, mən Rəbbin səsinə eşitdim. Dəfələrlə eşitdiyim ayə yadıma düşdü:

«Sizin hər ehtiyacınızı isə Allahım Məsih İsada olan Öz izzətli zənginliyinə görə ödəyəcək».

– Filipililərə 4:19

Rəbbə ayəni bildiyimi söylədim, lakin ehtiyaclarım hələ də ödənilməmişdi! O, sualıma dərhal cavab verdi: «Bəli, amma bu, Mənim səhvim deyil. Padşahlığının qanunlarını öyrənməyə əsla vaxt ayırmamısan. Əslində, imanlılar cəmiyyətinin əksər hissəsi Misirdə köləlikdə yaşayan İsrail xalqı kimidir. Onlar borc və maliyyə buxovlarında yaşayırlar. Mən adamlarımın azad olmasını istəyirəm».

Mən tez aşağı qaçdım, Drendanı tutub ona Rəbbin mənə söylədiklərini danışdım. Allahı və Onun Padşahlığının qanunlarını öyrənmədiyimə görə peşman idim. Əslində, Padşahlığın qanunlarının nədən ibarət olduğunu biz heç bilmirdik. İmanlılar cəmiyyətinin üzvü idik, gəlirimizdən 10% ödəyirdik, Allahı sevirdik. Özümüzü Padşahlığı axtaranlara aid edirdik. Problem bundan ibarət idi ki, Səmalara gedən yolda olsa da, Səmaların gücünü və səlahiyyətini həyatımızda tətbiq edərək vəziyyətimizi düzəldə bilmirdik. Beləliklə, biz Müqəddəs Kitabı öyrənməyə başladıq; Allah bizimlə danışır və Padşahlığın qanunlarını öyrədirdi. Aşkar etdiyimiz həqiqətlər bizi heyretə gətirirdi. Sanki qaranlıq otaqda işıq yandırıldı. İlk dəfə idi ki, maliyyə suallarımıza cavabları tapdıq!

Ey Allah, «Padşahlıq» nədir?

Allah mənə «Padşahlığın qanunlarını öyrənməmişəm» deyəndə pərt oldum. Padşahlıq? Drenda ilə bu barədə anlayışımız yox idi. Dua edərək Rəbdən bizi öyrətməyini xahiş etdik: «Rəbb, «Padşahlıq» nədir? Bizi öyrət». Beləliklə, ilk növbədə mən Padşahlığın nə olduğunu öyrəndim. Məncə, bu anlayışı qavramaq ABŞ demokrati-

yasında yaşayan və fikirlərini azad ifadə edə bilən biz qərblilər üçün çətindir. Allahın Padşahlığı demokratiya deyil; bu, başda Padşahı olan Padşahlıqdır. Padşahın səlahiyyəti yuxarıdan aşağıya, onun səlahiyyəti altında olan müxtəlif institutlar və insanlar vasitəsilə ötürülür. Kütlə Padşahlıq deyil. Padşahlıq – qanun və ya hökumətin nəzarəti altında olan adamların birliyidir. Lüğətdə Padşahlığın tərifı budur: «Padşahlıq: başçısı Padşah olan dövlət və ya hökumət».

Miladda Məsihin yer üzünə gəlişini qeyd etsək də, Özü ilə Padşahlığı gətirdiyini başa düşmürük. Müqəddəs Kitab Yeşaya 9:6-7-də bu Padşahlıq haqqında danışıır:

«Bizim üçün körpə doğuldu, bizə oğul verildi, hakimiyyət Onun çiyinləri üzərində olacaq, Onun adı Ecazkar Məsləhətçi, Qüdrətli Allah, əbədi Ata, Sülh Hökmdarı olacaq. Hakimiyyətinin və sülhünün artmasının sonu olmayacaq; O, Davudun taxtı və padşahlığı üzərində hökm sürəcək; O, hakimiyyətini ədalətlə və salehliklə indidən sonsuzadək quracaq. Ordular Rəbbinin qeyrəti bunu edəcək».

İsa bu Padşahlığın başçısıdır. İsanı şəxsi Xilaskarımız kimi qəbul edəndə biz bu Padşahlığa daxil oluruq; biz vətəndaşlar oluruq. Vətəndaş olmaqdan başqa, həmçinin Allahın ailəsinə daxil olaraq Onun oğul və qızları oluruq.

«Lakin Onu qəbul edənlərin hamısına, adına iman edənlərə Allahın övladları olmaq ixtiyarını verdi. Onlar nə qandan, nə bəşər arzusundan, nə də kişi istəyindən deyil, yalnız Allahdan doğuldu».

– Yəhya 1:12-13

«Deməli, artıq yad və qərib deyilsiniz, siz müqəddəslərlə birgə vətəndaş və Allah ailəsinin üzvüsünüz».

– Efeslilərə 2:19

Allah ailəsinin üzvü olduğumuza görə Allahın malik olduğu hər şey bizə də aiddir. Həmçinin biz Onun böyük Padşahlığının vətəndaşı da oluruq. Yəni bu Padşahlıqda hüquqlara və imtiyazlara maliklik. Bunu daha yaxşı başa düşmək üçün icazə verin, Birləşmiş Ştatların vətəndaşlığı haqqında danışım. Birləşmiş Ştatların vətəndaşı kimi siz müxtəlif hüquqlara maliksiniz. Sizin hüquqlarınız konstitusiyamızda və qanunlarımızda yazılır. Bu qanunlar və imtiyazlar kimliyindən asılı olmayaraq hər bir vətəndaşa aiddir. Bu hüquqlar bizim hissələrimizdən və aqlımızın dərəcəsindən asılı deyil. Bu hüquqlar qanuna əsaslanır, hər bir Amerika vətəndaşına aiddir. Vətəndaş öz qanuni hüquqlarını bilməsə də, ABŞ vətəndaşı olduğuna görə artıq bu hüquqlara malikdir.

İndi isə gəlin birlikdə düşünək. Ümid edirəm, bu, sizin Allah haqqında təsəvvürünüzü və Allahdan qəbul etmək tərzinizi dəyişəcək. Birləşmiş Ştatlarda kimsə bizə qarşı qeyri-qanuni və ya ədalətsiz davransa, ədalət məhkəməsinə, qanunun məcburi tətbiq edilməsini və ya icrasını nəzərdə tutan prosedurlara müraciət edə bilərik. Məhkəməyə müraciət edirik və hakim bizim zahiri görünüşümüə, zəngin və ya kasıb olmağımıza baxmır. O, qanuna baxır. Hakim daim ədalətin zəfər çalmasına çalışmalıdır. Bu, bizim təhlükəsizliyimizdir: biz qanuni hüquqlara maliklik və hökumətimiz Birləşmiş Ştatlar çərçivəsində ədalət məhkəməsi prosesi vasitəsilə bizim qanuni hüquqlarımıza dair sərəncam verir. Bunu yadda saxlayaraq Yeşaya 9-cu fəsildəki ayələrə yenidən diqqət yetirək. Burada İsanın yer üzünə gətirdiyi yeni Padşahlıq haqqında danışılır:

«O (İsa), Davudun taxtı və padşahlığı üzərində hökm sürəcək; O, hakimiyyətini ədalətlə və salehliklə indidən sonsuzadək quracaq».

– Yeşaya 9:7b

Bu ayə deyir ki, Allahın Padşahlığı ədalətlə və salehliklə qurulur; Padşahlıq Allahın qanunu ilə idarə olunur. Yəni sizin qanuni

hüquqlarınız icra olunur. Sizin qanuni hüquqlarınız Allahın ədalət və ya düzgünlük adlandırdığı İlahi qanundur. Padşahlıqda ədalət mövcuddur ki, burada hüquqlarınızın icrasını təmin etsin və Padşahlığın vətəndaşı kimi sizə aid olanı, Allahın vəd etdiyini əldə edəsiniz. Padşahlıqda öz hüquqlarımızı bilməyimiz üçün Allah Öz iradəsini Müqəddəs Kitabda bildirmişdir. Bunlar yaxşı xəbərlərdir! Müqəddəs Kitabda oxuduğunuz Allahın hər bir vədi hüquqla sizə aiddir, çünki siz Onun Padşahlığının vətəndaşısınız!

2 Korinflilərə 1:20 aydın deyir ki, HƏR VƏD «Bəli» və «Amin»dir. Bu, artıq qərara alınmışdır; qanunla bu, artıq sizin hüququnuzdur.

«Allahın bütün vədləri İsa Məsihdə “bəli”dir. Buna görə Allahın izzəti üçün Məsih vasitəsilə “Amin” deyirik».

– 2 Korinflilərə 1:20

Allahın Padşahlığının əsası ədalət və salehlikdir. Bu, dəyişməzdir. Siz belə düşünün: «Əgər mən Allahın Padşahlığının qanununu (Onun iradəsini) bilirəmsə və ədalət mənə zəmanət verirsə, onda arxayınam və qorxmuram».

«Biz Onun hüzurunda ona görə cəsarətlə danışa bilirik ki, Onun iradəsinə uyğun nəsə dilədikdə O, bizi eşidir. Bilirik ki, nə diləyiriksə, O, bizi eşidir; beləcə də, bilirik ki, Ondən dilədiklərimizi alır».

– 1 Yəhya 5:14-15

Bu ayə «O, bizi eşidir» deyəndə səsimizi (səs dalğalarını) eşitməkdən danışmır; ayə məhkəmə işinə baxan Hakimin eşitməsindən danışır. Ədaləti təmin etmək məqsədi ilə məhkəmə işinə baxan hakimi təsəvvür edin. Məhkəmə zalı və hakim hər bir vətəndaşın işini ədalətlə həll etmək üçündür. Hakimin qərarı onun hissələrinə

deyil, qanuna əsaslanır. Hakim hər bir vətəndaşın qanuni hüquqlarının icrasına nəzarət edir. Hakim yazılı qanuna uyğun olaraq ədalətin (qanunun icrasını) təmin etmək üçün vəzifəsində çalışır. Allahın taxtı (səlahiyyət yeri) və gücü Onun Padşahlığına məxsus olan bütün adamların həyatında Allahın ədalətini (Onun iradəsini) icra edir.

Lütfən bu fikri yenidən və çox aramla oxuyun ki, Allaha aid bu həqiqət varlığınıza daxil olsun. Adamların əksəriyyəti hesab edir ki, Allah birdəfəlik əsasda Öz qərarlarını qəbul edir. Amma bu, doğru deyil. O, Padşahlığın Padşahıdır və Padşahlığın qanunları dəyişməzdir. Allah Öz qanunundan kənar qərarları qəbul etmir və etməz. Beləliklə, dua etməzdən əvvəl Onun cavabını bilirik; duadan əvvəl biz hələ nəsə əldə etməsək də, Qanunda söylənilənlərin bizə aid olacağına əminik. Çünki O, Öz qanununun icrası üçün gücə malikdir.

PADŞAHLIQDA QANUNLAR QÜVVƏDƏDİR VƏ BU QANUNLAR DƏYİŞMİR.

Drenda və mən Padşahlıqda öz qanuni hüquqlarımızı öyrənməyə başladıq və bu, bizim Allah və Müqəddəs Kitab haqqında təsəvvürümüzü dəyişdi. Yeni düşüncəmizin nəticəsində həyatımız dəyişdi. Daha dilənmirdik. Daha yalvarmırdıq. Allahın Padşahlığının vətəndaşları kimi Allahın Kəlamı ilə bizə artıq istədiyimizi verdiyini öyrəndik. Biz, sadəcə, öyrənməkdə davam edərək qanunla bizə məxsus olanları tələb etməli və yer üzündəki həyatda reallaşdırmalı idik. Bankomatdan nağd pul çıxarmaq barədə düşünün. Cari hesabınızda çoxlu pulunuz olsa da, pulu əldə etməyin qanuni yolu var. İstənilən qanuni sistemdə proses mövcuddur. Hətta bizə məxsus olanı əldə etmək üçün müəyyən prosesdən keçməliyik.

«Bizi Öz izzəti və alicənablığına Çağıranın ilahi gücü Onu tanımağımız vasitəsilə yaşamağımız və mömin olmağımız üçün lazım gələn hər şeyi bizə bəxş etdi».

– 2 Peter 1:3

Bu, Padşahlıqdır! Padşahlığın vətəndaşlarının hamısı eyni hüquqlara malikdir. Bunu başa düşmək vacibdir: Padşahlıqda qanunlar qüvvədədir və bu qanunlar dəyişmir. Bunu başa düşmək niyə vacibdir? Çünki Padşahlıqda qanunlar qüvvədədirsə və bu qanunlar dəyişmirsə, onda Padşahlıqda hamının hüquqları bərabərdir. Əslində, Padşahlıqda olan hər kəs Padşahlığın qanunlarından faydalanır.

İmanlılar cəmiyyətində isə bir qədər çaşqınlıq mövcuddur. Məsihçilərin əksəriyyəti fikirləşir ki, Allah kiminsə həyatında etmək istədiyini bəzən əsassız qərara alır. Başqa sözlə, onlar fikirləşirlər ki, Allah bir nəfərə xeyir-dua vermək istəyir, digərinə isə istəmir. Düşünürlər ki, Allah onlara idarə edə bilmədikləri hadisələri göndərir. Fikirləşirlər ki, Allah bir nəfərə şəfa verir, digərinə isə vermir. Məsihçilərin əksəriyyəti Allahdan kömək üçün fəryad edirlər. O isə onlara kömək etmək üçün artıq hər şeyi etmişdir. Allah onlara Padşahlığı, bütün Padşahlığı vermişdir!

Allah maliyyə vəziyyətim haqqında mənimlə danışmağa başlayanda Padşahlıq haqqında daha çox öyrənməyə ehtiyac duyduğumu bildirdi və bu ayəni diqqətimə çatdırdı:

«Nə bəxtiyarsınız, ey yoxsullar! Çünki Allahın Padşahlığı sizindir».

– Luka 6:20b

Allah mənə maliyyə problemimin həllinin Padşahlıq olduğunu deyirdi; Padşahlığın qanunlarını bilməli və İsa kimi onlardan istifadə etməli idim. Əvvəlcə bu barədə heç anlayışımın olmadığını boynuma alıram. Lakin Allahın sözləri haqqında düşünəndə padşahlıqların qanuna əsaslandıqlarını anladım. Müəyyən qanunun qüvvədə olması və təsiri məlumdur, ona güvənmək olur, çünki qanunlar dəyişmir. Əvvəllər mən heç vaxt ruhani dünyanın qanunları haqqında fikirləşməmişdim. Lakin Padşahlığın qanunları varsa

və Allahın Padşahlığı qanunlara əsaslanırsa, onları öyrənib, həyatımda faydalana bilərdim.

Yer üzünü idarə edən qanunların dəyişmədiyini xatırladım. Əslində, onların dəyişməz olması sayəsində kimsə aya göndərilir və ya təyyarə uça bilər. Əksər məsihçilər isə Allaha belə yanaşmırlar. Onlar duada yalvarıb ağlayırlar, Allaha öz ehtiyaclarını göstərməyə çalışırlar, elə bil Allah onlara qayğı göstərməyi istəməlidir.

Məsələn, imanlılar cəmiyyətinin konfransında adamlar işıqları yandırmaq əvəzinə bu barədə dua etsələr, işıqlar yanacaqmı? Onlar oruc tutub «Rəbb Allah, yalvarırıq, bu konfrans vacibdir, işıqlar yansın» deyə hönkürtü və bağırıtı ilə dua etsələr, işıq yanacaqmı? Məncə, yanmayacaq. Əgər onlar konfransa gəlib işıqları yandırmaq əvəzinə buna görə işıq idarəsindən bir nümayəndə çağırıb ona yalvarsalar, xeyri olacaqmı? Əlbəttə, yox. Əgər onlar bunu etsələr, nümayəndə bir anlıq qulaq asandan sonra öz əməkdaşına dönüb deyərdi: «Səfeh adamlara rast gəlmişəm». Sonra əlavə edərdi: «Xanım, xətdə işıq var; onu özünüz qoşmalısınız».

Konfranslarımda adamlara bunu danışıqda gülürlər. Bilirsiniz niyə? Çünki bilirlər ki, əlini uzadıb işığı qoşmaq əvəzinə işıq idarəsindən nümayəndə çağırtdırmaq, hönkürtü ilə ona işıqları qoşmağı yalvarmaq axmaqlıqdır; əksər adamlar işığı qoşmağı yaxşı bacarırlar. Onlar, sadəcə, işığı qoşurlar. Bu, çox sadədir! Heç bir həyəcan, heç bir stress yoxdur. Sadəcə, işığı qoşurlar. Bilmək istəyirsiniz, niyə onlar işığın yandırılması üçün həyəcan və stress keçirmirlər? Çünki işığın yanacağını GÖZLƏYİRLƏR. Onlar işığın yanacağını gözləyirlər, çünki işığın qoşulmasının yolunu bilirlər. Onlar elektrikin QANUNLARINI başa düşür və bu qanunun heç vaxt dəyişmədiyini bilirlər.

Lakin 1000 il əvvəl adamlara balaca şüşə lampalarla bütün şəhəri işıqlandırmağın mümkün olduğunu desəydiniz, sizi səfeh hesab edərdilər. Lampalarla işıqlandırılmış şəhər onlar üçün möcüzədir. Adamlar izah edə bilmədikləri hər şeyi möcüzə adlan-

dırırlar. Amma bu, möcüzə deyil; sadəcə, elektrik qanununun işləməsidir. Bu qanun hamı üçün eyni işləyir.

Biz indicə elektrik qanunları barədə danışdıq. Elektrik qanunları işləyəndə biz təəccüblənmirik, bunu gözləyirik. Əslində, işıq yanmayanda daha çox təəccüblənirik. Elektrik qanunlarını öyrənib bütün dünyanı işıqlandıra bilərik. Necə? Biz adamlara elektrik qanunlarını öyrədə bilərik ki, onlar da işıqdan zövq ala bilsinlər. Bunun üçün, sadəcə, elektrik qanunlarını başa düşmək gərəkdir. Eyni şey ruhani qanunlara da aiddir. Əgər biz ruhani qanunları başa düşmürüksə, onlardan faydalana bilməyəcəyik.

Biz təyyarəyə «mücüzədir» demirik. Əksinə, biz təyyarənin uçmasını gözləyirik, çünki təyyarənin necə və niyə uçduğunu bilirik. 1000 il əvvəl yaşayan adamlar uçan təyyarəni görsəydilər onu möcüzə hesab edəcəkdilər. Amma bu, möcüzə deyil. Mühəndislər təyyarənin necə uçduğunu, hansı fiziki qanunlara əsaslandıklarını, təyyarənin istehsalında istifadə etdikləri hər vinti və hər bir hissəni izah edə bilirlər. Mühəndislər təyyarənin uçduğunu görüb demirlər: «Bir buna baxın, bu şey, əslində, uçur!» Biz təyyarəyə minəndə arxayınq, çünki onun uçuş qabiliyyətinin dəyişməz fiziki qanunlara əsaslandığını bilirik. Bu qanunlara uyğun olaraq uçaçaq. Yadda saxlayın: qanunlar dəyişmir!

Qanun dəyişməz olmasaydı, biz təyyarəyə heç vaxt minməzdik. Təsəvvür edin, təyyarə biletində belə sözlər yazılıb: «Bu təyyarədə səyahətin təhlükəsizliyi sizin məsuliyyətinizdir, çünki qalxma qanunu hərdənbir işləmir. Qanun bir gün işləyir, bir gün işləmir. Heç kəs zəmanət verə bilməz. Özünüzü uğurlu hiss edirsiniz? Sizə xoş uçuş arzulayıyıq». Son dəfə nə vaxt stuldan yuxarı qalxmaqdan qorxmusunuz? Heç vaxt? Niyə? Çünki siz cazibə qüvvəsinin qanununun heç vaxt dəyişmədiyini bilirsiniz.

Yuxarıda təsvir etdiklərim fiziki qanunlardır, bunları Allah yaradıb. Bəs ruhani qanunlar? Allahın Padşahlığının ruhani qanunları da dəyişməzdir! Allah mənə Öz Padşahlığı haqqında danışmazdan əvvəl

fiziki qanunları yaxşı bilirdim, amma Allahın Padşahlığında ruhani qanunların fərqli olduğunu düşünürdüm. Mən fikirləşdim ki, Allah istədiyi vaxtda istədiyini edir. Amma, əslində, bu, belə deyil. Allahın Padşahlığının ruhani qanunlarının dəyişmədiyini, onları öyrənmək, başa düşmək və tətbiq etməyin mümkün olduğunu öyrənəndə İsanın sözlərini başa düşdüm: «Allahın Padşahlığı ... bənzəyir». Adamların başa düşməsi üçün İsa Padşahlığı fiziki dünyaya bənzədirdi. Qəfil-dən ağılıma bir fikir gəldi və mən anladım: «Allah bizə Padşahlığı verir; bu Padşahlığın dəyişməz qanunları var; onda mən bu qanunları öyrənib öz həyatıma tətbiq edə bilərəm».

«Qorxma, ey kiçik sürü! Çünki Atanız Padşahlığı sizə verməyi münasib gördü».

– Luka 12:32

Həmin gün mən ruhani qanunları tədqiq etməyə başladım. Müqəddəs Kitaba münasibətim tamam dəyişdi. Müqəddəs Kitabı oxuyanda suallar verirdim: «Balıqların sayı niyə çoxaldı? O adam niyə şəfa tapdı? Niyə çörək sayca çoxaldı?» və s. Mən Müqəddəs Kitaba bu münasibətlə yanaşanda və Allahdan qanunları mənə göstərməyi xahiş edəndə möcüzə baş verdi!

Vəkil mənə zəng etdiyi gün Rəbb mənimlə danışib mənə dedi ki, bələlərimin səbəbi Onun Padşahlığının qanunlarını öyrənmək üçün vaxt ayırmamağım olub. Bu barədə sizə artıq söyləmişəm. Mən dərhal aşağı düşdüm. Arvadımın yanında Rəbb qarşısında tövbə etdim, çünki Rəbbi axtarmadığımızı görə bələyə düşmüşdük. Amma biz problemlərimizin həllini tapmaq üçün Padşahlığa etibar etməyin nə olduğunu bilmirdik. Yenə də deyirəm, biz imanlılar cəmiyyətinin üzvü idik, xilasımıza əmin idik və Allahı sevirdik. Allahın dəfələrlə «Padşahlıq» sözünü təkrarlamağının səbəbini bilmirdik. Bizim real problemimiz var idi: vəkilin tələb etdiyi pulu haradan əldə edəcəyimizi bilmirdik; üç günə pulu çatdırmasaydıq, vəkil bizi məhkəməyə verəcəkdə.

Beləliklə, bu, yaxşı sınaq idi. Bu pul problemi həll olunmaz idi və mən Rəbdən «Padşahlıq» vasitəsilə bu problemi həll etməyi mənə öyrətməsini istəyirdim. Beləliklə, icazə verin, baş verənləri sizə danışım. Yadıңызdadırsa, vəkil üç gün vaxt qoymuşdu, pul isə yox idi. Ümitsizlik mənə yataq otağına keçib Rəbbə fəryad etməyə məcbur etdi; mən əsl bəlaya düşmüşdüm! Əlbəttə ki, O, mənə cavab verəndə Padşahlıq haqqında danışdı; Padşahlığın problemimə aidiyyətini anlamasam da, bunu öyrənmək istəyirdim.

İki gün sonra axşam, bir müştəri ilə onun həyat sığortası məsələsi ilə əlaqədar görüşməli idim. Yeri gəlmişkən, o günlərdə maşınımı həmişə müştərilərin evindən bir tin uzaqda saxlayırdım. Çünki maşın işə salınanda küçəni tüstü ilə doldururdu. Yüz minlərlə dollarlıq sərmayə haqqında söhbət etdiyim müştərinin maşınımı görməsini istəmirdim. Belə yaxşı maliyyə mütəxəssisiyəmsə, niyə maşınım bu gündədir?

Müştərimin evindən çıxıb gedəndə dəhşətə gəldim. Çünki o, mənə maşınım qədər ötürmək istəyirdi. O, bunu qəsdən etməirdi; sadəcə, mənə yola salırdı. Biz danışırıdık. Amma mən avtomobilin mühərrikini işə salanda onun ətrafda dolaşacağından narahat idim. Biz söhbətə davam edirdik, maşınım çatıb mindim. Pəncərə açıq idi və mən onunla danışmağa davam edirdim; sağollaşib gedəcəyinə ümid edirdim, amma o getmirdi. Sonra özümü elə apardım ki, guya maşında bir dəqiqəlik işim var; onun çıxıb gedəcəyinə ümid edirdim, lakin o, getmirdi. Nəhayət, sağollaşdı, lakin maşından bir addım geri çəkilərək dayandı. Əlacsız qalib mühərriki işə saldım. Ümid edirdim ki, maşın bu dəfə çox tüstü püskürməz. Amma ümidim boşa çıxdı. Bir anın içində hava göz yandıran tüstü ilə doldu.

Kişi tələsik işarə etdi ki, mühərriki söndürüm. Yaxınlaşib kapotu açmağımı istədi. Əvvəllər günün yarısını avtomexanik kimi işlədiyini mənə izah etdi və nəyisə yoxlamaq istədi. Bir dəqiqədən sonra geri qayıdıb dedi: «Elə də bilirdim; kirkəcin başı sınıb. Evə çatan kimi onu düzəldirin». Mən ona təşəkkür edib getdim, amma onun məsləhəti faydalı olmadı. Maşını düzəldirməyə pulum yox idi.

Ofisim müştərimin evindən təxminən 10 kilometr məsafədə idi; ofisə qayıdarkən yenidən depressiya məni basdı. Lakin maşın sürərkən Rəbbin sözlərini xatırladım və Onunla öz maşınım haqqında danışmağa başladım. «Rəbb, maşını düzəltməyə pulum yoxdur. Hələ maşının kreditini ödəyib qurtarmamışam. Sınıq maşını sata bilmərəm. Heç bilmirəm, nə edim. Bəlkə də, maşın yansa, yaxşı olar. Sığorta şirkəti onun qiymətini ödəyər, mənim də canım qurtarar».

Yarı yolda kapotun altından köpüklərin çıxdığını gördüm. Belə şey hələ görməmişdim. Köpüklər getdikcə böyüyürdü. Ofisimin avtomobil dayanacağına çatanda kapotun altından alov çıxmağa başladı. Mən şoka düşmüşdüm; kapotun üstündə alovun hündürlüyü iki metrə çatırdı. Mən ofisin binasına qaçıb yanğın söndürənləri çağır-dım. Növbəti gün sığorta

şirkəti maşının qiymətini ödədi; bu puldan maşının kreditini bağladım və üç gün əvvəl mənə zəng edən vəkilin pulunu da ödədim. Drenda və mən heyrətə gəlmişdik. Heç bilmirdik, nə fikirləşək. Alla-

BELƏLİKLƏ, PADŞAHLIĞIN FƏAL OLDUĞUNU AŞKAR EDƏNDƏN SONRA PADŞAHLIĞIN QANUNLARINI ÖYRƏNMƏKDƏ DAVAM EDİRDİK.

hın bizə kömək etdiyini və vəziyyətin dəyişdiyini bilirdik. Lakin Padşahlığa sədaqətimiz hələ sınaqdan keçməli idi və bu, sonrakı illər ərzində həyat yolumuzu müəyyən edəcəkdə.

Maşın yananda sevinirdik, amma sonra başa düşdük ki, maşın-sız qalmışıq. Vəkilin pulu və maşının krediti ödənilmişdi, lakin təzə maşına pulumuz yox idi. Hadisəni eşidən atam təzə maşın almağımız üçün bizə köməyini təklif etdi. Bunu eşidib çox sevin-dik. Beləliklə, atamla birlikdə maşın salonuna getdik və Drenda ilə seçdiyimiz furqonu tapdıq. Atam 17 000\$ dəyərində olan maşının 5 000\$-i verəcəyini söylədi. Biz 12 000\$ ödəməli idik. Mən kredit verilməsi barədə sifarişini könülsüz doldurdum, atam onu mənimlə birgə imzaladı. Onlar səhər mənə cavab verməli idilər.

O gecə biz yata bilmədik. Bilirdik ki, borca girməməliyik. Rəbb borc haqqında mənimlə təzəcə danışmışdı. Amma maşınısız mənə çətin idi; ağır yük məni əyib yıxacaqdı. Yuxusuz gecədən sonra Drenda və mən razılaşdıq ki, sadəcə, kredit müqaviləsini imzalamayacağıq. Atama zəng edib köməyinə görə təşəkkür etdim, fikrimizin dəyişdiyini bildirdim. Sonra avtomobil salonuna zəng etdim ki, onları da xəbərdar edim. Onlar məyus oldular, çünki kredit artıq təsdiqlənmişdi və furqon bizim üçün hazır idi. Bilmirdik, Allah bizə maşınla bağlı necə kömək edəcək, lakin ürəyimiz sakit idi.

O vaxt Drenda işlənmiş mebellərin alveri ilə məşğul idi. Maşınımızın yanmasından bir ay əvvəl o, üç dolu otaq mebelini satan bir nəfərlə telefonla danışmışdı. Lakin sonra onunla əlaqə saxlamamışdı. Üç gün sonra o, Drendaya zəng edərək bütün mebeli 1000\$-dan da aşağı qiymətə satmağı təklif etdi. Drenda mebeli hərəracə ötürdü. Zəhmət haqqı əvəzinə isə hərəracə özünə məxsus yaxşı vəziyyətdə olan bir avtomobili ona verməyə razılaşdı. Beləliklə, indi borc etmədən bizim avtomobilimiz var idi.

Əla! Artıq Padşahlığın qanunlarının işlədiyini dəqiq bilirdik. Beləliklə, Padşahlığın qanunlarını öyrənməkdə davam edirdik. Siz soruşa bilərsiniz: «Əsasən, Padşahlığın hansı qanununa etibar etdiniz?» Borca girməmək, Allahdan istəmək və Ona bizi təmin etməyə imkan vermək.

Maşınla bağlı hadisə məndə maraqlı oyatdı və bir neçə ay əvvəl baş vermiş başqa bir hadisəni xatırlatdı. O vaxt Allahın mənə nə göstərdiyini başa düşmədim. Daha sonra isə Padşahlığın qanunlarını aydın görməyə başladım.

Maral ovunu sevirəm, lakin illər boyu evə əliboş qayıtmışam. Ova çıxardım, soyuqda oturdum və uğur qazanmadan evə qayıdardım. Ova maraqlıdan başqa, uşaqlarımı doyurmaq üçün maral əti gətirmək istəyirdim. Keçmişdə bu işdə bacarıqlı olsam da, neçə il idi ki, evə əliboş qayıdırdım. Bir gün maral mövsümü barədə fikirləşəndə Rəbbin səsini eşitdim. O dedi: «Gəl sənə bu

dəfə maral ovlamağın yolunu göstərim» Bu, məni heyrətləndirdi. «Mənə maral ovlamağın yolunu göstərmək istəyirsən?» Bu, nə deməkdir? Bu sözlər haqqında dua edərkən başa düşdüm ki, maral üçün maliyyə toxumunu «əkməliyəm» və ya bir ianə verməliyəm. Hiss etdim ki, Rəbb mənə deyir: maral üçün toxum səp və onu əldə edəcəyinə əvvəlcədən inan:

«Dua edib hər nə diləseniz, inanın ki, artıq almısınız və istədiyiniz sizin üçün ediləcək».

– Mark 11:24

Bir imanlı kimi həmişə ianə vermişəm və öz imanlılar cəmiyyətimə dəstəkləmişəm, lakin ianə verəndə niyyət tutmaq və duada imanla gözləmək yenilik idi. Mən bir paketə pul qoydum və yazı kitabçamda qeyd etdim: «1987-ci ildə ovlayacağım maral üçün». Sonra pulu imanlılar cəmiyyətinə poçt ilə göndərdim. Paketi göndərən kimi maralı ovlayacağıma əmin oldum və bunu etiraf etdim. Oklahoma ştatının Talsa şəhərində yaşayırdım, burada ov üçün yer yox idi; amma imanlılar cəmiyyətindən bir dostum Minnətdarlıq bayramını nənəsinin kənddəki evində keçirmək üçün məni ailəvi dəvət etdi. O, yaxınlıqda maralların olduğunu da dedi. Beləliklə, ailəmlə birgə Minnətdarlıq bayramını yeyib-içməklə, dostlarla ünsiyyətlə qeyd etmək, eləcə də, ovlayacağım maralı dadmaq üçün kəndə yola düşdük.

Dostum ov üçün haraya getməyin lazım olduğunu bilmirdi; lakin yaxınlıqda çəpərli bir otlaq yeri var idi. O, mənə oraya gedib ortada olan böyük bir ağacın altında oturub gözləməyi təklif etdi. İstərdim, ortada böyük ağacı olan çəpərli otlaq yerini təsəvvür edəsiniz. Beləliklə, mən o ağaca söykənib oturdum; təxminən 120 metr məsafədə olan hasara baxırdım. İndi açıq yerdə oturub maral gözlədiyimi yadıma salanda başa düşürəm ki, bu, ov üçün heç də ən yaxşı yer deyil.

Təxminən 30 və ya 40 dəqiqədən sonra arxa tərəfdən qarşımdakı hasar istiqamətində bir erkək maral qaçırdı. Ağac mənimlə

maralın arasında olduğuna görə nə mənə onu görürdüm, nə də o məni. Məni görmədiyinə görə düz ağacın yanından keçirdi. Maral ağaca çatanda qoxumu hiss etdi və dayanıb məni axtarmağa başladı, ağacın başına fırlandı və beş addımlıq məsafədə mənimlə üz-üzə qaldı. Bilmirəm, hansımız daha çox təəccüblənmişdi, amma maral əbəs yerə vaxt itirmədən hoppanıb qaçmağa başladı. Tam sürətlə məndən qaçarkən tufəngi qaldırıb nişan almalı idim.

Sürətlə qaçan maralı vurmaq asan iş deyil. Doğrusunu desəm, əvvəllər heç vaxt qaçan maralı ovlamamışdım. Sürətlə hoppanan maralı gözdən itirməmək çətindir. Mən gülləni atanda maral yığıldı və daha tərənəmədi. Sarsıldım! Hər şey bir neçə saniyədə baş verdi. Gülləni 100 metrədən atmışdım. Sonradan məsafəni addımla ölçəndə bildim.

Səsə dostum gəldi və maralı görüb məni təbrik etdi. Dostuma Rəbb ilə maral barədə söhbətim barədə bir söz demədim, sadəcə, ona baxdım və etiraf etdim: «Bu maralı məharətli ovçu olduğuma görə vurmadım». Sonra yazı kitabçamı çıxarıb öz yazımı oxudum: «1987-ci ildə maral ovlayacağıma inanıram. İsanın adı ilə». Burada duanın tarixi və saati də qeyd olunmuşdu. Sonra bunu dostuma göstərdim və Rəbbin mənə verdiyi məsləhət barəsində danışdım.

Bu hadisə mənim diqqətimi cəlb etdi. Bunun Allahdan olduğuna şübhə etməirdim. Amma Padşahlığın buna aid qanununu başa düşmürdüm. Əslində, «Padşahlıq» sözü haqqında hələ yaxşıca fikirləşməmişdim. O maralı ovlamaq əla idi. Görəsən, bu, yenə olacaq? Padşahlığın qanununu bilmədiyim üçün maralın yanıma necə gəldiyini anlamırdım. Beləliklə, növbəti mövsümdə bunu təkrarlamaq istəyirdim. Lakin maşınım yanmışdı. Köhnə maşın yandı, təzə maşını kreditsiz aldım; bütün diqqətim Allahda idi. Növbəti mövsümdə maralı səbirsizliklə gözləyirdim. Allahın Padşahlığı haqqında nəzəriyyəmi yoxlamaq və daha çox öyrənmək istəyirdim. Maral mövsümü yaxınlaşdı!

1987-ci ilin payızında birinci maralı Oklahoma ştatında ovladım. Lakin 1988-ci ilin iyul ayında Ohayo ştatına köçdük. Mən burada böyümüşdüm və 12 il bu yerlərdə olmamışdım. Burada

böyüməyimə baxmayaraq, heç vaxt Ohayo maralını ovlamamışdım. Bir neçə dəfə cəhd etsəm də, uğurlu olmadı. Ohayoda kirayə götürdüyümüz kənd evində bir müddət yaşayandan sonra başa düşdüm ki, ov üçün əlverişli yer tanımıram. Gənc ikən oradakı balaca çay boyu, atamın evinin yaxınlığında dovşan ovlamışdım. Bir neçə il ləpirlərə fikir vermişdim, lakin bir dəfə də olsun ərazidə maral izinə rast gəlməmişdim. Bir gün kollecdə olarkən qardaşım həyəcanla hamını çağırdı. O dedi ki, atamın evinin yaxınlığındakı balaca çayın kənarında maral görüb. Hər ikimiz heyrətə gəlmişdik.

O söhbəti yadda saxlayaraq, maral mövsümünün ilk gününü o balaca çayın sahilində keçirmək qərarına gəldim. Mən qardaşımı çağırdım və hansı tərəfə getmək barəsində ondan məsləhət aldım. O, çay meşədən ayıran böyük ağcaqayın ağacını yadıma saldı.

Drenda və mən Rəbbin Oklahomada bizə toxum səpməyi, duanı yazmağı və Mark 11:24-ə uyğun olaraq, əvvəlcədən inanmağı öyrətdiyini etiraf etdik. O zaman Ohayoda cəmi iki maral ovlamaq olardı; biz bir maral üçün toxum səpdik; daha sonra ikinci maral haqqında düşünəcəkdik. Drenda və mən maral üçün toxum səpdik; duada onu ovlayaçağıma inanırdım. Təəccüblüdür ki, maral mövsümü başlayan kimi səhər tezdən 40 dəqiqə ərzində mən artıq iki maral ovlamışdım. Əla! Şübhəsiz, bu, ciddi məsələdir!

Bir ay sonra biznes haqqında düşünməyə başladım. Rəbb səkkiz il ərzində işlədiyim sığorta şirkətindən çıxıb şəxsi şirkət yaratmağa istiqamətləndirirdi.

Bu barədə bir həftə ərzində düşündüm. Hələ sığorta şirkətində işləyərkən bir ailəyə baş çəkməli idim; həyat sığortası haqqında danışdığıma baxmayaraq, bunun əhəmiyyətsiz olduğunu bilirdim. Onların maliyyə həyatı qarmaqarışıq idi, borc içində batırdılar.

**İPOTEKA DAXİL OLMAQLA,
AİLƏ YEDDİ İLƏ BORCDAN
ÇIXA BİLƏRDİ VƏ BUNUN
ÜÇÜN GƏLİRİ ARTIRMAĞA
EHTİYAC YOX İDİ. BU, MƏNİ
TƏƏCCÜBLƏNDİRDİ.**

Müştəri sığorta şirkətinə öz maliyyə vəziyyəti haqqında ətraflı məlumat verməli idi və mən onların böyük ehtiyacda olduqlarını gördüm. Həmin gecə bu ailə haqqında çox fikirləşdim, onlara kömək etmək istəyirdim, amma bilmirdim, necə. Onların məlumat vəərəqlərini götürüb hesablama maşını ilə saydım və gördüm ki, bunlar ən azı 7 il ərzində borcdan tam çıxma bilərlər. Bu məlumat məni təəccübləndirdi.

Artıq 8 il idi ki, maliyyə sahəsində çalışır və onların ümitsiz vəziyyətini tam başa düşürdüm. Dəfələrlə təkrar hesablayır və eyni cavabı alırdım: ən yaxşı halda onlar 6,2-7 ilə borcdan çıxma biləcəklər. Hesablamalarım məni sarsıtdı.

Bunu müştərimə yaxşı tərzdə təqdim etməyi qərara aldım; bu ailəyə çox yazığım gəlirdi; həyat sığortaları üçün bir daha onlarla görüşdüm. Maliyyənin həyatın hər bir sahəsində gərginlik yaratdığını çox yaxşı bilirdim, lakin vəziyyət ümitsiz deyildi. Beləliklə, müştəriyə rəqəmləri təqdim etdim və hesablamalarımı göstərdim. Cəmi yeddi il barədə eşidəndə ailə başçısı sevincindən ayağa qalxıb göz yaşları ilə mənə təşəkkür etməyə başladı. Bu, televiziya şousunda lotereya və ya böyük hədiyyə qazanan adamların sevincinə bənzəyirdi. Dediklərim onlara inanılmaz gəlirdi. Bu, həm onlar, həm də mənim özüm üçün yeni bir təcrübə idi.

Həmin axşam mənə aydın oldu ki, insanlara maliyyə məsləhətləri verərək borcdan çıxmaq yolunu öyrədə bilərəm. Onların belə məsləhətə və ümidə böyük ehtiyacları var idi. Müştərilərim haqqında məlumatları götürüb oxudum; gördüm ki, onlardan 85%-i borclarından təxminən yeddi il ərzində qurtara bilərlər. Amma bu xəbəri onlara deyən yox idi. Həmin gecə mən bu və digər müştərilərin anketləri ilə işlədim və maliyyə məsləhətləri üzrə bir şirkət açmaq qərarına gəldim.

Özüm əsas borclardan çıxmışdım; ətrafda maddi cəhətdən stress vəziyyətində olan adamları çox yaxşı anlayırdım və həyat sığortası satmaqdan çox, onlara maliyyə məsləhətləri vermək istə-

yirdim. Sığorta müştərilərimin hamısına hesablamalarımı göstərməyə başladım. Onlar çox şad idilər.

Quracağım yeni şirkətin bir neçə problemi var idi. Birincisi, əllə apardığım hesablamalar çox vaxt aparırdı. İkincisi, gəliri necə əldə edəcəkdim? Nəticədə, bir kompüter proqramı sifariş verdim və bu, birinci problemi həll etdi. İkinci problemimə gəlincə, borc içində olan adamlardan pul almağın qeyri-mümkün olduğunu bilirdim. Bu barədə dua etməyə başladım.

Bir gün ağılıma bir fikir gəldi. Allah mənə yol göstərirdi. Mən müştəriyə həm məsləhət verə, həm də pul qazana bilərdim. Müştəriyə pulu düzgün xərcləməyi öyrətməli idim; bu halda onun əlində artıq pul qalacaqdı. Məsələn, xərcləri müqayisə edərək müştəriyə qənaət etməyi öyrədərdim. Kredit faizlərinin ödəniş məbləğlərində də dəyişiklik etmək olardı. Buna bənzər bir çox məsləhət. Müştəriyə qənaət etməyin yollarını öyrədə bilərdim; daha ucuz xidmət haqqı alan şirkətə müştəri göndərsəm, şirkət mənə faiz də verə bilər.

Əsasən, şirkətlərə təqdim etmək üçün müştərim çox idi; hazır iş planım da var idi. Sadəcə, şirkətin mənimlə müqaviləni imzalaması qalmışdı. Beləliklə mən təchizatçılar, ticarət mərkəzləri və peşəkarlarla əlaqə yaratmağa başladım, onlara müştərilər təklif etdim və buna görə faiz istədim. Onların hamısı razı idi. Beləliklə, sığorta şirkətindən çıxdım və adamlara borclarından çıxmaqda kömək göstərmək məqsədi ilə yeni şirkət açdım. Yeni şirkət gəlir gətirməyə başladı və 2 il yarım Drenda ilə mən bütün borclarımızdan çıxdıq. Əla! (Borcdan çıxmağa dair havayı məsləhətə ehtiyacınız varsa, bu nömrəyə zəng edin: 1-800-815-0818. İyirmi səkkiz il keçsə də, biz hələ də davam edirik!)

Hər gün yeniliklə dolu idi. Çünki Allah bizə Öz Padşahlığının qanunlarını göstərməkdə davam edirdi. Bir dəfə müştəri ilə görüşə gedəndə Allah mənə işçiləri işə götürməyi, ofis üçün bir bina icarəyə götürməyi və kiçik şirkətimi genişləndirməyi söylədi. Allahın məsləhətinə itaət etdikdə şirkətim getdikcə çiçəklənir və daha

yüksək səviyyələrə qalxırdı. Artıq avtomobillərimizi nağd pulla alırdıq və arzuladığımız evi də tikməyə başladıq. Müştərilərimə Allahın Padşahlığı haqqında danışırıdım və onlar Padşahlıq haqqında daha çox eşitmək üçün mənim şirkətimə cəlb olunurdular.

Allah məni öyrədirdi və hər il maral ovunda mən Allahdan yeni həqiqətləri öyrənirdim. Ov zamanı baş verənlər inanılmaz idi; bunları özüm yaşamasaydım, heç vaxt inanmazdım. Hər dəfə Padşahlıq haqqında yeni həqiqəti öyrənirdim. Bunlarla bu kitabda sizinlə bölüşə bilərdim, lakin ov hekayələrimi oxumaq istəyirsinizsə, saytımda «İman ovu» adlı kitabımı oxuya bilərsiniz.

Padşahlığı aşkar etdikdən bir neçə il sonra maral ovunda belə bir hadisə verdi. Bildiyiniz kimi, Allah mənə niyyət tutub ianə vermək (toxum səpmək) və dilədiyimi imanla əvvəlcədən qəbul etməyi öyrətmişdi. Hər il 30-45 dəqiqə keçmirdi ki, mən maral ovlayırdım. Yeri gəlmişkən, artıq 28 ildir ki, bu, baş verir. Bir dəfə mən adətim üzrə ova çıxdım, Maral ovlayacağıma tam arxayın idim. Bir neçə dəqiqədən sonra 200 metr məsafədə qonşumun həyatına tələf qaçan bir erkək maral gördüm. Bir tərəfdən, maralın ağacların arasına girdiyi halda onu ovlamağın qeyri-mümkün olduğunu bilirdim; digər tərəfdən isə, onun mənim ovlayacağım maral olduğunu bilirdim. Aciz qalıb uzaqlaşan marala baxırdım. Qəflətən ruhumdan bir səs eşitdim: «Maralı yanına çağır». «Nə? Maralı yanıma çağırım? Bu, nə deməkdir?» Əmin olmasam da, bərkdən dedim: «Ay maral, sənə əmr edirəm: üzünü döndərüb mənə tələf gəl və söykəndiyim ağacın altında dayan». İnamla dediyim söz maralı yanıma gətirəcəksə, onda onu lap yaxın gətirsin ki, rahat görüb ovlaya bilim.

Təəccüblüdür ki, bu sözləri deyəndə maral dərhal dayandı, üzünü çevirib söykəndiyim ağaca tələf irəliləməyə başladı. Mən şoka düşmüşdüm; maral 200 metr məsafəni qət edib söykəndiyim ağacın altında dayandı. Bu, Allahın möcüzəsi idi. Belə yaxın məsafədə maralı əldən buraxmaq olmazdı. Evə böyük sevinclə,

əlidlolu qayıdanda baş verənləri anlaya bilmirdim. Maral mənim sözümlə yanıma gəldi? Görünür, belədir.

Ohayoda kirayə götürdüyümüz kənd evinin 36 hektar torpağı var idi; burada balaca çay axır, meşəlik, talalar və dərələr var idi. Qışda, xüsusilə də, qar yağanda dovşan ovuna çıxmağı sevərdik. Ohayoda dovşanla bərabər qırqovul da ovlamaq olardı, amma biz öz fermamızda qırqovulu nadir hallarda görürdük.

Bir gün dovşan ovuna çıxdıq və balaca çayın kənarında erkək qırqovul gördük. Dərhal nişan alıb atdım. Quşun qanadını yaraladığımı gördüm. Qırqovul yerə düşüb qaçdı. O, saatda 55 km sürətlə qaça bilir və hazırda bunu sübut etməyə çalışırdı. Çoxlu qar yağmışdı, qırqovul açıq otlaq sahəsində qaçırdı. Beləliklə, onun hər addımını asanlıqla müşahidə edə bilirdim. Lakin onun qaçıb aradan çıxacağından narahat idim. Qəfildən ruhumda həmin səsi eşitdim. Marala əmr edəndə baş verənlər yadımda idi. Hiss etdim ki, bu dəfə bərkdən çıxırmalıyam. Belə də etdim: «İsanın adı ilə, qırqovul, dayan!» Dərhal quşun daha hərəkət etmədiyini gördüm. Bütün sahəni yaxşı görə bilirdim; qırqovul əmrimlə dayandı. Oğlum Tim mənimlə idi. O dedi: «Ata, sən çıxıran kimi qırqovul dayandı». Bəs o, harada idi? Timlə sahədə onun izi ilə getdik və onun qarda, sadəcə olaraq, oturduğunu gördük. Ölmüşdü? Quşu qaldıranda qanadlarını çırpıb bərkdən qışqırmağa başladı. Quş sağ idi! Ona diqqət yetirəndən sonra təkə sağ qanadının yaralandığını gördüm. Tim və mən təəccüblə bir-birimizə baxırdıq. Heç kəs buna inanmaz, heç kəs!

Daha əvvəl qeyd etdiyim kimi, Ohayo ştatında bir mövsüm ərzində iki maral ovlamağa icazə verilirdi. Lakin onlardan yalnız biri erkək ola bilirdi. Ohayo ştatında diş maralları ovlamaqla onların sayını azaltmağa çalışırdılar. Beləliklə, bir erkək və bir diş maral üçün toxum səpdim; saat mexanizminin işlədiyi kimi, ova çıxandan 30-40 dəqiqə keçməmişdi ki, əvvəlcə erkək, sonra isə diş maral gəldi. «Bu nədir? Maral duada yazdığım kimi gəlir».

Belə də iş olar? Bəs əvvəlcə diş maralı yazsaydım, nə baş verərdi? Adətən, mən bir erkək və bir diş maral üçün toxum səpirdim, onlar da həmin qayda ilə gəlirdilər. Növbəti dəfə isə mən duada əvvəlcə diş, sonra erkək maralı yazdım. Bu dəfə əvvəlcə diş, sonra isə erkək gəldi. Bunu yoxlamaq üçün bir neçə il ərzində ardıcılığı dəyişirdim və hər dəfə yazdığım kimi olurdu. Buna əmin olandan sonra Padşahlığa heyran oldum və onun haqqında az bildiyimə görə təəssüf hissi keçirdim. Rəbb bir şeyi mənə aydın göstərirdi: həyatım üzərində düşündüyümdən də böyük səlahiyyətim var idi.

Hazırda 2015-ci ilin maral mövsümüdür. Mən böyük, bir illik diş və bir illik erkək maral üçün toxum səpdim və belə də oldu. Saat mexanizminin işlədiyi kimi, söykəndiyim ağacın altına diş maral gəldi; gələn dəfə isə ağacımın altına bir illik erkək maral gəldi. Bunlardan başqa, maral görmürdüm. Mən ova çıxanda onun gələcəyini dəqiq bilirdim. Bu, ağılsızdır, lakin mən sizə olanları söyləyirəm.

Amma bir maral ovu bu məsələni elə etdi ki, qorxuya düşdüm. Mən səkkiz buynuzlu erkək maral və bir kiçik buynuzlu diş maral üçün toxum səpmişdim. Mövsüm başlayanda ova çıxdım və 15 dəqiqədən sonra səkkiz buynuzlu erkək maral mənimki idi.

İki həftədən sonra növbəti dəfə ova çıxanda kiçik buynuzlu maralı ovlayacağıma əmin idim; bir ağaca söykənilib oturdum. Məndən təxminən 250 metr məsafədə səkkiz buynuzlu möhtəşəm gözəllikdə olan maral gördüm. O, düz mənim ağacıma tərəf üz tutmuşdu. Gəlib ağacımın altında təxminən 20 saniyə dayandı. Sonra üzünü çevirib gəldiyi yolla geri qayıtdı. Xatırladıram ki, Ohayoda mövsüm ərzində yalnız bir erkək maral ovlamaq olardı və mən artıq səkkiz buynuzlu maralı ovlamışdım. Beləliklə, sadəcə, orada oturub bu maralı müşahidə etməli idim. Güllə ata bilməzdim. Özümü tamamilə itirmişdim. İlk dəfə idi ki, toxumu səpmədiyim maral rəstəmə çıxır. Maralın davranışı, mənə tərəf gəlməsi, ağacımın altında dayanması və eyni yolla qayıtması qeyri-adi idi. Maral sanki tapşı-

rığı yerinə yetirirdi. Növbəti gün ova çıxanda kiçik buynuzlu dişi rastıma çıxmadı.

Həmin axşam bunlar barədə düşünürdüm. Nə isə səhv getdi; kiçik buynuzlu dişi maral rastıma çıxmalı idi. Niyə səkkiz buynuzlu maralı ikinci dəfə gördüm? Oturub ruhda dua etməyə başladım, baş verənləri mənə izah etməyi Allahdan xahiş etdim. Cavab səsini eşitdim: «Əkdiiyin toxuma bax». Əkdiiyim toxuma baxım? Nə əkdiiyimi dəqiq bilirdim. Mən iki maral iştəmişdim: biri iri buynuzlu (erkək), biri də kiçik buynuzlu (bu da dişi). Yazı kitabçamı açıb qeyd etdiyim duanı oxudum; əslində, mən belə yazmışdım: «İki səkkiz buynuzlu iri maral və bir kiçik buynuzlu maral». Neçə maral oldu? Cəmi üç. İkinci maral da birincisi kimi, böyük idi. Bunu görəndə donub qaldım. İkinci səkkiz buynuzlu maralı Rəbb göndərmişdi; Padşahlığın qanunlarına görə o, gəlməli idi. Sevincimdən hoppanıb-düşdüm, Allaha uca səslə şükürlər etdim. Bu ki əladır!!!

Eyni zamanda, gördüklərim məni qorxutdu. Padşahlığın qanunlarının dəqiq həyata keçməsinə biləndən sonra daha çox ehtiyatlı olmalı idim. Baş verməsini istəmədiyim hadisələrə bilmədən təkən vermişəm və bunlar ruhani qanuna müvafiq olaraq baş verir. Başa düşdüm ki, özüm daxil olmaqla, bir çox adam istəmədikləri hadisələri yaşayırlar, çünki bunlara səbəb özləri olmuşlar. Xatırlayın ki, İsa əncir ağacını lənətlədi, Lazarı isə çağıraraq qəbirdən çıxartdı. Hər iki halda eyni qanun müxtəlif məqsədlər üçün istifadə edilmişdi. Növbəti dəfə ova çıxanda kiçik buynuzlu maralı ovladım.

Bu hadisələri görüb heyrətə gəlsəm də, Padşahlığın qanunlarına dair təsəvvürüm genişləndi. Padşahlıqdakı qanunların bu qədər dəqiq olduğunu artıq bilirdim. Buna təəccüblənmək lazımdır mı? Yer üzündəki fiziki qanunlar da dəqiqdirlər. Əvvəllər mən ruhani qanunların fiziki qanunlar kimi dəqiq olmasını bilmirdim, halbuki, fiziki qanunları mövcudluğa gətirən elə ruhani qanunlardır. Bunları əvvəldən bilməli idim, amma bilmirdim. İndi isə Padşahlığın qanunlarının dəqiq olduğuna əmin idim.

Daha bir ov hekayəsi (ov zamanı çox şey öyrənmişəm və bunlarla sizinlə bölüşmək istərdim). Padşahlığın qanunlarının dəqiq olduğunu biləndən sonra mən daha dəqiq məsələni sınaqdan keçirmək qərarına gəldim. Növbəti mövsümdə yeddi buynuzlu maral üçün toxum səpdim. Adətən, maralın buynuzlarının sayı hər tərəfdə eyni olur.

Mən inamımı sınamaq istədim və duada qeyri-adi bir şey istədim. Təcrübədən artıq öyrənmişdim ki, duada çox təfsilatları sadalayanda daha uzun müddət gözləməli oluram; Müqəddəs Ruh isə, öz növbəsində, daha dəqiq göstərişlər verir. Beləliklə, mövsümün ilk günündə ova çıxmamalı olduğumu bildirdim; maralın orada olmayacağına əmin idim. Əslində, oktyabr ayının sonuna kimi gözlədim və ruhumda, sadəcə olaraq, bildirdim: «Yox, o, hələ orada deyil». Meşənin payız gözəlliyi məni çox cəlb etsə də, gözləyirdim.

Sonra bu, baş verdi. Bir dəfə axşam qonaq otağında oturub qayınatamla söhbət edirdim və bunu eşitdim: «Sabah səhər tezdən». Yeddi buynuzlu maral orada olacaq! Səhər erkək maralı ovlayacağımı bütün ailəyə dedim. Tezdən oyandım, çox həyəcanlı idim;

**PADŞAHLIQDAKI
QANUNLARIN BU
QƏDƏR DƏQIQ
OLDUĞUNU ARTIQ
BİLİRDİM.**

hələ hava açılmamış evdən çıxdım. Ov üçün yarım hektarlıq bataqlıq ərazini seçdim. Bu, gözəl yer idi. Burada ördəklər dəstə ilə uçur; siz ondatraların və hətta su samurunun ətrafda dolaşdığını görə bilərsiniz. Bir müddət gözlədim, heç nə baş vermədi. 45 dəqiqə gözlədim, bir saat da keçdi və heç nə.

Evin yanından maşın səsi eşitdim: Drendanın valideynləri yola düşməyə hazırlaşırlar. Sübhədən maralı ovlayıb onlar üçün səhər yeməyi hazırlamağa söz vermişdim. Lakin maral gəlmədi və mən könülsüz durub evə yollandım. Təcrübəmdən maralın tezdən gəldiyini bildirdim; o, hər an rastıma çıxa bilərdi, lakin Drendanın valideynlərini yola salmalı idim və daha gözləyə bilmirdim. Növbəti gün yenidən ova çıxmalı idim.

Evdə hamı ilə görüşdüm və səhər yeməyini hazırlamağa başladım. Evdə səhər yeməyini həmişə mən bişirirəm. Buğda unundan hazırladığım kökələr əladır; onları əla bişirə bilirəm. Yumurta, kolbasa və pendir öz yerində. Səhər yeməyimin şah əsəri isə ağcaqayın şirəsidir. Ohayoda hamı ağcaqayın şirəsi düzəldib satır. Beləliklə, səhər yeməyini bişirərkən mətbəxin pəncərəsindən arada bayıra – ağaclara və bataqlığa baxıram. Qəflətən bataqlığın qarşısındakı sahəni keçən maralı gördüm. «Budur maral!» deyərək bağırırdım. Yeməyi bişirməyi başqalarına tapşırıb, maralın ardınca getdim!

Təcrübəmdən maralın haraya getdiyini dəqiq bilirdim; oraya çatmaq üçün arxa tərəfdən tez gedib onu qabaqlaya və ovlaya bilirdim. Maraldan əvvəl o yerə çatmaq üçün tələsməli idim. Beləliklə, kamanımı tez götürdüm və qapıdan çıxıb qaçdım. Bacardığım qədər sakitcə sahənin ətrafında qaçdım və həmin yerə çatıb yavaş-yavaş yuxarı qalxdım. Hələlik bir şey yox idi; maralın heç bir əlamətini görmürdüm.

Birdən bataqlıqla düz oturduğum yerə maralın gəldiyini gördüm. Maral izlədiyi dişi maraldan başqa heç nəyə fikir vermirdi; məni görmür, qoxumu hiss etmirdi. Dişi maral bataqlığa tərəf qaçıb yanımdan ötdü, erkək isə onu izləyirdi. Bundan gözəl fürsət ola bilməzdi. İndi maral məndən 20 metrlik məsafədə idi; kamanı tuşlayıb yayını atdım. Oxu atandan dərhal sonra maralı ayağından yaraladığımı başa düşdüm. Əlbəttə, bərk qaçdığım üçün təngnəfəs idim.

Ox əsas nahiyələrə dəyməmişdi. Maral bataqlıqdakı kolların içinə hoppandı və gözdən yox oldu. Əvvəlki ovlarda müşahidəmdən bilirəm ki, ayaqdan yaralanmış maral nəyin baş verdiyini anlamır və ovçunu görməsə və qoxusunu hiss etməsə, öz yoluna davam edir. Həmçinin bilirdim ki, yaralı maral yaxınlıqdakı kolluğa girib uzanır və uzağa getmir. Bu maral məni görmədiyi üçün kolluğa girdi. Heyvanı ürəkütməməyə çalışaraq sakitcə gəldiyim yolla evə qayıtdım.

Evdə hər kəs mənə sual verməyə başladı. Baş verənləri danışdım və oğullarımdan mənimlə gəlib maralı kolluqdan çıxarmağa kömək

etmələrini xahiş etdim; lazım gəlsə, ona daha bir ox atmalı idim. Biz kolluq ərazini mühasirəyə aldıq və yavaş-yavaş irəlilədik. Qəfildən oğullarımdan biri maralı ürkütdü və heyvan hündür bir kolun üstündə tullandı. O, təxminən 65 metr məsafədə düz mənə tərəf idi.

Qəfildən, maral sahənin kənarında digər oğlumu gördü. Onu ürküdənlə eyni şəxsin olmadığını başa düşərək, hansı yolla daha təhlükəsiz qaça biləcəyi barədə dayanıb fikirləşir, qərara gələ bilirdi. Maralı ovlamaq istəyirdimsə, bu, mənim yeganə şansım idi. O, hələ məni görməmişdi və oğluma tərəf baxaraq məndən təxminən 65 metr məsafədə dayanmışdı. Kamanım 40 metr məsafədə olan hədəfə çata bilərdi.

Maral yerində dayandığı üçün mən oxu atmaq qərarına gəldim. Yayı qaldırdım, maralı nişan aldım və atdım. Marala tərəf uçan oxu müşahidə etdim və təəccüblə oxun maralın boynuna sancıldığını və o biri tərəfdən çıxdığını gördüm (təfsilatlar üçün üzr istəyirəm). Maral kolluğa hoppandı və gözdən itdi. Mən onun ardınca kolluğa girib maralı tapdım. Ox öz işini görmüşdü; maral mənimki idi.

Oğlum Tim yanımda idi; bizə ən çox maraqlı gələn maralın buynuzlarının sayı idi. Onları saydıq və gördük ki, yeddi buynuzu var. Əslində, maral səkkiz buynuzlu idi, amma buynuzunun biri sınımışdı. Tim və mən, sadəcə, heyrətə gəlib dayandıq və Rəbbə şükür etdik. Padşahlıq tamamilə ecazkarıdır! Timlə dönüb qalmışdıq: «Kim bizə inanar? Kim bilərdi ki, Padşahlıq belə işləyir?»

Fikirləşirəm ki, məni anlayırsınız. Padşahlığın qanunları dəyişməzdir və siz həmişə onlara əsaslanırsınız. Bu qanunlar hər bir sahədə (maliyyə sahəsi də daxil olmaqla) eyni işləyir. Bu qanunları öyrənmək mümkündür. Mən ruhani qanunlar üzrə mütəxəssis olmaq istəyirdim, onda Padşahlığın necə işləyəcəyini biləcəkdim. Allah isə bu işdə mənə kömək edəcəkdə.

2 FƏSİL

GÖY DUMAN

Drenda və mən həyatımızda Padşahlığın qanunlarının işlədiyini və idarə etdiyini görəndə borcdan tamamilə azad olduq. İndi rast gəldiyimiz hər kəsə bunu öyrətmək istəyirdik. Bizi dinləməyə hazır olan hər kəsə imanlılar cəmiyyətimizi və şəxsi şirkətlərimizi qurduğumuz barədə danışdıq. Lakin öz ruhumda hiss edirdim ki, daha nə isə var. Dəqiq bilməsəm də, hiss edirdim ki, Allah məni insanlarla Padşahlıq haqqında bölüşmək üçün yeni sahələrə istiqamətləndirir.

2005-ci il ərzində ruhumun istəyini hiss edirdim: maliyyə inqilabı mövzusunda konfrans təşkil etməli idim. Beş görüş zamanı həyatımı dəyişmiş Padşahlığın maliyyə prinsiplərinin bəziləri ilə bölüşməli idim. Metodist imanlılar cəmiyyətində olarkən həftə ərzində davam edən oyanış toplantılarında iştirak edirdik. Buna bənzər bir konfrans təşkil etmək niyyətində idim. Bu vaxta kimi heç vaxt ruhani prinsipləri birləşdirərək sistemləşdirməmişdim. Lakin ruhumda özümün beş günlük konfrans təşkil etdiyimi görürdüm.

Bu barədə dua edərkən uzun müddət görmədiyim dostum Lerrri ilə görüşdüm. O, məni Albaniyada təşkil etdiyi konfransda çıxış etməyə dəvət etdi. Lerrri təxminən 12 il idi ki, Albaniyada missionerlik edirdi və o ölkədə nüfuza sahib idi. Uzaq ölkəyə səyahət təklifi mənim üçün bir qədər gözlənilməz oldu. Çox səyahət etməmişdim, heç vaxt Albaniyada olmamışdım. Hətta onun harada olduğunu bilmirdim. Lerrri məni həvəsləndirdi. O, konfransda ölkənin bir çox pastorlarının iştirak edəcəyini, Padşahlığın maliyyə

məsələlərinə təsiri mövzusunun adamlar üçün faydalı olacağını söylədi. Lerrri mənə konfransda iki və ya üç sessiyada çıxış etməyi təklif etdi. Beş sessiya olmasa da, mən razılaşdım.

Albaniyada təyyarədən düşəndə Lerrri mənə bu sözlərlə qarşıladı: «Qari, natiqlərdən biri konfransda çıxış edə bilməyəcəyini bildirib; sən beş sessiyada çıxış edəcəksən». Ürəyim bərk döyünməyə başladı. Əla! Burada Allahın əlini görürdüm və ruhda səpdiyim toxumu becərirdim. Konspektlərim beş sessiyalıq deyildi. Beləliklə, hər gün çıxış edəndən sonra evə qayıdır, ruhda dua edir və növbəti sessiya üçün qeydlərimi yazırdım. Hər sessiyada Müqəddəs Ruhun məshi, sadəcə olaraq, ağlasığmaz idi.

O vaxt Albaniya çox kasıb ölkə idi; orta aylıq əmək haqqı 500\$ idi, rüşvətخورluq isə adi hala çevrilmişdi. Heç bilmirdim, adamlar mənə malıyyə məsləhətlərimi necə qəbul edəcəklər. Padşahlığın hər kəs üçün eyni olduğunu bilirdim, amma bu, mənə üçün yeni bir təcrübə idi. Birinci sessiyada iştirakçılarla aramda sanki sədd var idi. İkinci sessiyada isə adamların ruhani aclığını hiss etdim; Padşahlığın Xoş Xəbərini eşitdikcə üzlərində getdikcə artan inamı görürdüm. Gündən-günə mənə dinləməyə gələnələr daha da xoşbəxt olurdular; Padşahlıq haqqında həqiqətləri öyrənmək onlara çox xoş idi.

Sonuncu sessiyadan əvvəl Rəbb mənə yerli imanlılar cəmiyyətləri üçün ianə yığmağı söylədi. Mən tərəddüd edirdim Çünki birincisi, bu, mənə tədbirim deyildi; ikincisi, adamların münasibətini bilmirdim. Konfransa gələn pastorların yol və yaşayış xərclərinin böyük hissəsini Lerrri və mən ödəməli idik. Bu barədə Lerrri ilə danışdım və o, razılaşdı.

Beləliklə, sonuncu sessiyada konfrans üçün ianə topladım; Ruhun məshi elə güclü idi ki, ayaq üstə güclə dayanmışdım; hamı rəqs edir, qışqırır, sevinclə ianə verirdi. İnanəni toplayan köməkçilər ağlayır, çətinliklə ayaq üstündə dururdular. Belə bir şey görməmişdim. İnanə verənlərin sevincini görəndə Ruhun məşinə və adamların imanına görə şükür edirdim.

Lerri çox ruhlanmışdı. Xidmətdən sonra iki dolu ianə səbətini mənə göstərdi. Adətən, pul səbətlərin dibində olurdu.

Biz Lerrinin mənzilinə çatanda o, pulu saymaq üçün masanın üstünə boşaltdı; sözlə ifadə edə bilmədiyim bir hadisə baş verdi. Qəflətən yüngül göyümtül duman otağı doldurdu və Allahın hüzüru üzərimizə endi. Biz məshin içində oturuq. Bu, fərqli bir məsh idi; vəz edəndə və ya adamlar üçün dua edəndə belə bir şey hiss etməmişdim. Bu məshdə Allahın müqəddəs xüsusi hüzüru var idi. Getdikcə Allahın hüzüru otaqda daha da güclənirdi. Biz, sadəcə, oturub ağlayırdıq. Sonra stolun üstündəki pulların arasından bir kişinin nişan üzüyü diyirlənərək çıxdı. Pulu olmayan bir adam üzüyünü ianə vermişdi. O anda Rəbb mənə dedi:

«Səni millətləri öyrətməyə çağırıram. Padşahlıq və maliyyə haqqında sənə öyrətdiklərimi onlara çatdır. Bu üzük böyük inamla ianə verilib. Bu toplantının xatirəsi kimi onu götür və onu özündə saxla. Üzük nikah əhdinin rəmzi olduğu kimi, təminatın əhdini adamlarıma bəyan et. Bil ki, səni haraya göndərsəm, yol xərcini təmin edəcəyəm».

Mən bütün gecəni yata bilmədim. Müqəddəs Ruhun məhşi Lerrinin mənzilində idi. Atlantik okeanın üstündən keçəndə təyyarədə də yata bilmədim. Səkkiz saatlıq uçuş ərzində, sadəcə, pəncərədən baxıb ağlayırdım. Rəbbin mənimlə danışmasından sonra 46 saat yata bilmədim. O gündən sonra bir neçə ay ərzində o məshi xatırlayanda eyni hissləri keçirir, ağlamağa başlayırdım.

Lerriyə Rəbbin mənə üzük haqqında söylədiklərini demədim. İnanənin hamısı Albaniyanın imanlılar cəmiyyətlərinə mənsub idi və mən bilirdim ki, üzük də satılıb əlavə pul kimi onlara verilməlidir. Daha sonra Lerri məni çağırdı və Rəbbin ona üzüyü mənə verməyi tapşırıldığını dedi. Üzük indi mənim ofisimdədir. O vaxtdan çox illər keçib; maddi çətinliklərlə üzləşəndə bu üzüyə baxıb Rəbbin sözlərini

yada salıram. Allahın tapşırıqlarını yerinə yetirdikdə O, mənə həmişə sədaqətlə təmin edib. Albaniyada həmin gecə həyatımı dəyişdi, amma ondan sonra Allah mənə hələ çox möcüzələr göstərdi.

Evə qayıdıandan sonra Padşahlığın bu xəbərini hamıya bildirmək istəyini hiss etdim. Bu beş sessiyanı yenidən öyrətmək və həmin möcüzənin təkrar olub-olmayacağını görmək istəyirdim. Çox keçmədi ki, Yutadan olan bir pastor mənə həmin beş sessiyanı keçirməyə dəvət etdi. Lerridən tədbirin uğuru haqqında eşitmişdi. O, hindilərdən ibarət olan çox kasıb və balaca imanlılar cəmiyyətinin pastoru idi. Onlar maddi yardıma ehtiyac duyurdular və Lerrinin sözləri ona ümid verdi.

Beləliklə, təyyarə ilə uçub orada bir həftə ərzində beş sessiya keçirdim. Təsir Albaniyada olduğu kimi idi. Konfransın sonuncu

**İSA TƏKCƏ SƏMALARLA
YOL AÇMADI; O HƏMÇİNİN
OĞUL VƏ YA QIZLARINA
YER ÜZÜNDƏ ALLAHIN
PADŞAHLIĞININ
FƏZİLƏTLƏRİNDƏN ZÖVQ
ALMAQ İMKANINI VERDİ.**

günü güclü məşin olması səbəbindən ianə verənlər qışqırır və rəqs edirdilər. Göy dumanı görməsəm də, beş sessiya ərzində güclü məshi hiss edirdim. Axıncı sessiyadan sonra 17 nikah cütünün verdiyi böyük ianəni görüb heyratə gəldim. İanə zənbilini öz ofisimə apardım; növbəti gün işçilərim onu saymalı idilər.

Səhər ofisimdən zəng gəldi. Katibin çox həyəcanlı olduğunu hiss etdim, sanki ağlayırdı: «Pastor, gətirdiyiniz pullar adı pul deyil». «Nə demək istəyirsən, Treysi?» deyə soruşdum. O dedi ki, pulu saymağa başlayanda ofisdə elə güclü məsh hiss edib ki, hətta döşəməyə yıxılıb. Vəziyyəti görən ikinci katibim də gəldi və o da məşin təsiri altında titrəməyə başladı. Bir neçə həftə sonra mən artıq Ohayonun cənubunda kiçik imanlılar cəmiyyətində eyni prinsipləri öyrədir-dim. Bu imanlılar cəmiyyətində ilk dörd sessiyaya DVD ilə baxdılar. Beşinci sessiyanı keçirmək üçün oraya getdim. Məsh elə güclü idi ki,

az qalırdıq yerə yığılaq. İanə yığılan zaman başqa yerlərdə gördüyüm mənzərə təkrarlandı. Adamlar sevinclə ianə verirdilər. Göy duman da öz yerində. İanə səbətinin ətrafı metr yarım diametrdə nur içində idi. Məşh elə güclü idi ki, toplantıdan sonra pulu avtomobilə qədər aparmaqda mənə kömək edirdilər. Baş verənləri anlamırdım; belə şeylər barədə eşitməmişdim. Keçirdiyim konfranslarda məşh çox güclü idi. Bir neçə tədbirdə göy duman ətrafı bürümüşdü. Pulun üstündə məshin olması məni çaşdırırdı. Konfransdan sonra işçilərım ianəni çətinliklə sayırdılar. Albaniyada o mənzildəki məşh yadınızdadır: pula toxunan kimi məshi dərhal hiss edir və titrəməyə başlayırdıq. İnanılmaz səslənsə də, bu, belə idi.

Bir ilahiyatçı kimi çaşıb qalmışdım və Rəbdən aydınlıq istədim. O mənimlə danışdı və ianənin üstündə güclü məshin səbəbini izah etdi. Dedi ki, adətən adamların çoxu imanla deyil, borca, qaydaya və ya itaətə görə ianə verir. Bəziləri də Allahı qəzəbləndirməmək üçün. Padşahlığın qanunları haqqında öyrənəndən sonra isə inamla verirlər; buna görə də Padşahlığın hüzzurunu və məshin axınıını hiss edirlər.

2005-ci ildə Albaniyaya etdiyim o səfər həyatımı tam dəyişdi. Padşahlığın Xoş Xəbərini millətlərə çatdırmaq məqsədi ilə Drenda ilə televiziyaadan istifadə etmək qərarına gəldik. Aşkar etdiyimiz Padşahlığın qanunları haqqında adamlara danışmaq üçün ildə milyonlarla pul xərcləyirik. Amma ola bilsin siz hələ Padşahlığın Xoş Xəbərlərini eşitməmişsiniz. Biz yer üzündə Padşahlığı duya bilməyən imanlılar idik. İsa təkcə Səmalara yol açmadı; O həmçinin oğul və ya qızlarına yer üzündə Allahın Padşahlığının fəzilətlərindən zövq almaq imkanını verdi. Milyonlarla adama Müjdəni çatdırmaq üçün pul gərəkdir. Adamlar bizi müşahidə edirlər. Bizim həyatımız fərqli olmalıdır!

Albaniyadakı məshə səbəb nə idi? Allah mənə millətlərə nəyi vəz etməyi tapşırırdı? Bu kitabı yazmağımın da məqsədi elə budur. Bu, mənim həyatımı dəyişdiyi kimi, sizin də həyatınızı dəyişəcək.

3 FƏSİL

EY ALLAH, MƏRHƏMƏT ET!

Cerri mənə zəng edib birlikdə nahar etməyi təklif etdi. Mən yaxınlıqda, televiziya müsahibəsinin çəkilişlərində idim; o, sessiyalarımın təsiri altında həyatının dəyişməsindən danışmaq istəyirdi.

Cerri ilə heç vaxt görüşməmişdim, bir neçə dəfə telefonla danışmışdıq. Razılaşdım.

Cerri oğlu ilə gəlmişdi; O, öz hekayəsini danışmağa başladı. Cerri 30 il pastorluq etmişdi. Lakin səhhəti ilə əlaqədar xidməti tərk etməli olmuşdu. Xəstəlik onun həyatını məhv edirdi. İşləyə bilmədiyi üçün ailə təsərrüfatı geriyyə gedirdi və satışı çıxarılmalı idi. Borcları ödəmək, ərzaq almaq da çox çətin idi. Vəziyyət o həddə çatmışdı ki, Cerri hətta özünə qəsd etmək barədə düşünürdü.

Tamam ümidini itirmiş Cerri bizim verilişimizi görüb, materiallarımı sifariş etdi. Həmin vaxt ona borcları ödəmək və ərzaq almaq üçün 2000\$ lazım idi. Sessiyaları dinlədikdən sonra isə qəlbində inam yarandı. Beləliklə, o, həmin 2000\$ üçün toxum əkdı. Mark 11:24-cü ayəyə əsaslanaraq, pulu alacağı tarixi və vaxtı imanla bir kağızda qeyd etdi və bizim xidmətimizə ianə göndərdi.

Təxminən on gün sonra Cerrinin bir tanışısı onun yanına gəldi. Çoxdan idi ki, görüşmürdülər; bir az söhbət edəndən sonra həmin adam Cerriyə 2000\$ verdi. Çünki on gün əvvəl müəyyən vaxt və tarixdə Müqəddəs Ruh bunu onun ürəyinə salmışdı.

Cerri heyrət içində donub qalmışdı. O, cibindən 2000\$-ı alacağı barədə kağız parçasını çıxarıb tanışına göstərdi. Tarix və yazılan vaxt uyğun gəlirdi. Cerri bunun təsadüf olmadığını bilirdi; bu, onun Allahın Padşahlığını və Padşahlığın qanunlarını qəbul etməsinin nəticəsi idi.

Cerri yeddi övladı barədə də danışdı. 16 yaşlı oğlundan başqa hamısı ailə qurmuşdu. Atalarının vəziyyətini görüb hamısı Allaha imanını itirmişdi, çünki Allahın 30 il ərzində Ona sadıq olan atasından üz döndərdiyini görürdülər.

Cerri böyük oğlunu imana qaytara bilmirdi. Maral ovunu sevdiyinə görə ona mənim hekayətlərimi danışdı və növbəti mövsümdə Padşahlıq yolu ilə ova çıxmağı təklif etdi. Oğlu bir qədər fikirləşib razılaşdı; inamla toxum səpdilər. Oğlan səkkiz dəqiqəyə böyük bir maralı ovladı. Maralı qəssabın yanına aparanda Cerri və oğlu maşında mənim audioyazılarıma qulaq asırdılar. Qəssab maralı hazırlayanda Cerrinin oğlu maşında qalıb audioyazını dinləməkdə davam edirdi. Atasını qayıdanda o dedi: «Ata, bu illər ərzində düzgün yaşamırdıq. Maralı əldə edə bilməyimin səbəbi Padşahlıqdır».

Oğlu öz həyatını yenidən Rəbbə həsr etdi və atasına dedi: «Allah 2000\$-ı və maralı verə bildisə, evi girovdan çıxarmaq üçün lazım olan 17 000\$-ı da verə bilər». Daha sonra Cerrinin oğlu evini

«BİR XARDAL TOXUMU QƏDƏR İMANINIZ OLARSA VƏ SİZ BU DAĞA «BURADAN ORAYA KÖÇ» DESƏNİZ, O KÖÇƏR VƏ SİZİN ÜÇÜN MÜMKÜN OLMAYAN HEÇ BİR ŞEY OLMAZ».

– MATTA 17:20 B

girovdan çıxarmaq üçün toxum səpdi. Onun başqa istəyi yox idi. Yadımdadır, Cerri ilə birlikdə duada razılaşdıq. İki həftə sonra Cerrinin başqa bir tanış gəldi və girovu ödəmək üçün evin satışa çıxarılması barədə eşitdiyini söylədi; hansı məbləğə ehtiyac olduğunu soruşdu. Cerri ona miqdarı dedi, bu

adam da həmin məbləği verib getdi. Cerri mənə bu barədə danışanda ağlayır və Allahın Padşahlığı haqqında adamları öyrətdiyimə

görə təşəkkür edirdi. Cerri övladlarının hamısının yenidən Allaha qayıtdıqlarına görə şükür edirdi; Cerri onlara Padşahlıq haqqında öyrətməyə başlamışdı. Mən çox şad idim. Allahın Padşahlığı realdır; adamların şəhadətləri mənə xeyir-dua verir. Görürsünüz, Cerri məzlum deyildi. O, cavab axtarırdı və cavabı Padşahlıqda tapdı.

Cerri barədə sizə daha bir söz deməliyəm. Adamlar gəlib ona pul versələr də, istəmirəm ki, siz də oturub adamlardan pul gözləyirsiniz. Rəbb sizə nə etmək lazım olduğunu deyəcək. Cerri 30 il pastor olub, adamlara xidmət edib (toxum səpib); xəstəlik səbəbindən evindən bayıra çıxıb bilmirdi. Cerri əkdini becərdi.

Cerri Padşahlığın qanunlarına uyğun yaşamağa başladı; daha sonra o, tamamilə xəstəlikdən sağaldı və 30 kq arıqladı. Deyə bilərsiniz: «Cerri pastor idi; əlbəttə, o, Padşahlıq haqqında hər şeyi bilirdi». Əminəm ki, bu, belə deyil. Təəssüf ki, bir çox imanlı Allahın Padşahlığından faydalanmayı bilmir. Mattanın Müjdəsindəki hekayə bunu nümayiş etdirir:

«Onlar xalqın yanına gələndə bir adam gəlib İsanın qarşısında diz çökərək dedi: “Ya Rəbb! Oğluma rəhm elə, çünki o, epileptikdir və çox əzab çəkir. Tez-tez gah oda, gah da suya düşür. Onu Sənin şagirdlərinin yanına gətirdim, lakin ona şəfa verə bilmədilər”.

İsa cavab verərək dedi: “Ey imansız və yolunu azmış nəsil! Nə vaxta qədər sizinlə olacağam? Nə vaxta qədər sizə dözəcəyəm? Uşağı buraya, yanına gətirin”. İsa cinə qadağan etdi və cin uşağıdan çıxdı. Oğlan o saatda şəfa tapdı.

O zaman şagirdlər İsaya təkliddə yaxınlaşıb dedilər: “Nə üçün biz o ruhu qova bilmədik?” İsa da onlara dedi: “İmanınız az olduğu üçün. Çünki sizə doğrusunu deyirəm: bir xardal toxumu qədər imanınız olarsa və siz bu dağa ‘buradan oraya köç’ desəniz, o köçər və sizin üçün mümkün olmayan heç bir şey olmaz”».

– Matta 17:14-20

Burada biz ümitsiz bir atanı görürük; şər ruhlar onun oğluna əzab verirlər, oğlu ölmək həddindədir. İsanın cinləri qovduğunu eşidən ata oğlunu Onun yanına gətirir. Lakin İsanı tapa bilmir, çünki O, üç şagirdi ilə dua etmək üçün dağa qalxmışdı. Orada olan digər şagirdlər heç bir problemin olmadığını dedilər, çünki İsa onlara şər ruhları qovmaq üçün səlahiyyət vermişdi; beləliklə, həmin ataya və onun oğluna kömək etmək istəyirdilər. Onlar bu cavan oğlan üçün dua etdilər, lakin cinlər çıxmədilər. Çox çalışdılar, lakin alınmadı. Ata məyus oldu. İsanın ardınca gedən əhali çaşqın vəziyyətə düşmüşdü.

Həmin vaxt İsa üç şagirdi ilə dağdan düşüb gəldi. İsa həyəcanı görüb nə baş verdiyini soruşdu. Ata ona şagirdlərinin oğlundan cinləri qova bilmədiklərini dedi. Daha sonra o, çıxılmaz vəziyyətdə İsayə fəryad edir. Ondan mərhəmət istəyir. Ümitsizlikdə mərhəmət diləmək yaxşı görünsə də, bu, çıxış yolu deyil. İsadə özünə qarşı rəhm oymatmaq istəyən ata Ona cinlərin oğluna əzab verməsindən, onu oda və suya ataraq öldürməyə cəhd etdiklərindən danışır. İsa onun sözünü kəsir. O, cinlərin uşağa əzab verməsi barədə eşitməyə ehtiyac duymurdu. İsa məyus olub nida edir: «Ey imansız və yolunu azmış nəsil! Nə vaxta qədər sizinlə olacağam? Nə vaxta qədər sizə dözəcəyəm? Uşağı buraya, yanıma gətirin». Beləliklə, İsa cinlərin nə üçün çıxmadıqlarının səbəbini burada tam izah edir.

Onun sözlərini araşdırmazdan əvvəl gəlin bir daha qeyd edək ki, əsaslandığımız Allahın Kəlamı həqiqətdir; Allah yalan danışmır. Bu səbəbdən biz deyə bilərik: «Cinlər ÇIXMALIDIRLAR!» Onlar çıxmırlarsa, onda Allah tərəfdən deyil, biz tərəfdən nə isə düz deyil. Bunu yadda saxlayın: biz Allahdan qəbul etmədiyimizə görə bir şeyə malik olmuruq. İsa cinlərin çıxmamalarının səbəbini bizə deyir: səhv düşüncə və inamsızlıq. Daha sonra biz bunları tədqiq edəcəyik. İndi isə ataya və oğula diqqət yetirmək istərdim.

Ata öz oğluna görə çox məyus idi. Şagirdlərin duasından sonra heç nə baş vermədi. Ümid də, şəfa da yox idi. Onun ümidi boşa çıxdı. Mərhəmət diləməkdən başqa əlacı qalmamışdı. O, mərhəməti səlahiyyətli şəxsdən diləyə bilərdi; yalnız bu səlahiyyətli

şəxs mərhəmət göstərə bilərdi. Beləliklə, İsanı rəhmə gətirmək üçün ata oğlunun əzablarından danışır.

Adamların əksəriyyəti də belə dua edirlər; onlar Allahın qadir olduğunu bilir, lakin Onun kömək etmək istəyindən xəbərsiz olduqlarına görə mərhəməti diləyirlər. Beləliklə, uzun dualar və çoxlu sözlə ağrını təsvir edir, təfsilatları söyləyirlər. «Ata, cümə gününə kimi pulu tapmalıyam; ey Allah, mənə kömək et»; və ya «ey Allah, yalvarıram, uşağıma şəfa versən, həyatım boyu Sənə xidmət edəcəyəm. Yalvarıram, ey Allah». Mən adamların dualarına gülmürəm, amma fikir verin, İsa dərhal Allahın qüdrəti ilə oğlanı azad etdi. Bu, Allahın ürəyi, Onun arzusudur. Onun rəhmi, gücü və ya səlahiyyəti az deyil. Hekayədə bundan danışılmır. İsa adamların səhv düşüncəsinə və inamsızlığına görə təəssüf edir. Başqa sözlə, səhv düşüncə və inamsızlıq Padşahlığın qanunlarının icrasına mane olur.

Padşahlığın qanunları və bu qanunların icrası haqqında danışacağıq. Padşahlığın qanunlarını anlamaq üçün bunların əsasını dərk etməliyik: Allah Adəmə yer üzündə tam hakimiyyət həvalə etmişdi. Adəm yer üzündə hökm etməli idi.

«Allah dedi: “Öz surətimizə və bənzərimizə görə insanı yaradaq. Qoy o, dənizdəki heyvanlara, göydəki quşlara, yerdəki heyvanlara, bütün yer üzünə və yerdə sürünən canlıların hamısına hökmranlıq etsin”».

– Yaradılış 1:26

Məncə, İbranilərə 2:7-9 bunu aydın edir:

«Onu mələklərdən az müddət ərzində aşağı tutdun, izzət və əzəmət tacını onun başına qoydun. Onu mələklərdən az müddət ərzində aşağı tutdun, hər şeyi onun ayağının altına qoyub tabe etdin. Allah hər şeyi insana tabe etdiyinə görə ona tabe olmamış heç nə qoymadı».

Başa düşün ki, imanlı göydəki səlahiyyəti qanunla tətbiq etməyincə Allah yer üzündə (adamların padşahlığında) Öz hakimiyyətini tətbiq etmir.

Məhz buna görə İsa Matta 18:18-də şagirdlərinə dedi:

«Sizə doğrusunu deyirəm: yer üzündə bağlayacağınız hər şey göydə bağlanmış olacaq və yer üzündə açacağınız hər şey göydə açılmış olacaq».

Yenə də təkrar edirəm, imanlı bunu tətbiq etməsə, Səməvi qanunlar yer üzündə icra olunmur. İsa burada deyir ki, imanlı yer üzündə səməvi səlahiyyəti tətbiq etsə, bu, göydə də ediləcək. Biz bunu etməsək, Səmalarda da bu, baş verməyəcək. Bu fikir sizə qəribə görünürsə, lütfən kitabı oxumaqda davam

**LAKİN, ƏZİZ DOSTUM,
SÖHBƏT SİZDƏN
GETMİR; ALLAHIN
PADŞAHLIĞINDA SİZ
QANUNİ HÜQUQLARA
MALİKSİNİZ.**

edin. Daha sonra bu mövzunu izah edəcəyəm. Hələlik isə bunu etiraf edək: cin oğlandan çıxmadı, çünki çıxmağa məcbur deyildi! Cinin orada qalmağa qanuni hüququ var idi. İsa dedi ki, cinin getməməsinin səbəbi inamın və ya səlahiyyətin çatışmazlığındadır. Adəm üsyan edəndən sonra Allah adamların

işləri üzərində Öz səlahiyyətini itirdi, İblis isə səlahiyyəti əldə etdi.

Lakin, əziz dostum, söhbət sizdən getmir; Allahın Padşahlığında siz qanuni hüquqlara maliksiniz. Problemlərinizin həlli var.

«İblis İsanı yuxarıya çıxardı və bir anda dünyanın bütün padşahlıqlarını Ona göstərdi. İblis İsaya dedi: “Mən bütün bunların üzərindəki səlahiyyəti və şan-şöhrəti Sənə verəcəyəm. Çünki bunlar mənə verilib və mən kimə istəsəm, ona verə bilərəm. Bax əgər Sən mənə səcdə etsən, bunların hamısı sənin olacaq”».

– Luka 4:5-7

Beləliklə, Allah yer üzündə Öz səlahiyyətini icra edən Adəmi itirməklə burada Öz səlahiyyətini də itirdi. Daha sonra bu qanunları yaxından öyrənəcəyik. Bu hekayədə isə atanın ümitsizliyini

və mərhəmət dilədiyini sizə göstərmək istəyirdim. Lütfən növbəti cümlələri diqqətlə oxuyun. Səlahiyyət və ya qanun yoxdursa, ədaləti icra edən və ehtiyacda olan adama kömək edən sistem yoxdursa, onda mərhəməti diləmək qalır. İcazə verin, bunu başqa sözlərlə deyim. İnsan öz problemini qanuni yolla həll edə bilmirsə, ədaləti bərpa edən prosesə müraciət edə bilmirsə, onda problemin həllinə zəmanət yoxdur. Onda tək-cə yalvarmaq qalır.

Lakin, əziz dostum, söhbət sizdən getmir; Allahın Padşahlığında siz qanuni hüquqlara maliksiniz. Problemlərinizin həlli var. Xatırlayın ki, Padşahlıq bir hökumdur. O, qərəzsiz qanunlar vasitəsilə fəaliyyət göstərir. Bu qanunlar həmin Padşahlığın qanunları altında yaşayan istənilən vətəndaşa aiddir. Bu kitabın əvvəlində qeyd etdiyim kimi, Allahın Padşahlığı ədalət və salehlik üzərində qurulub; qanun Allahın ədalətli səlahiyyətini qüvvədə saxlayır. Cinin çıxmadığının səbəbi Allahın zəifliyi və ya iradəsinin dəyişməsi deyildi. İsa dərhal şagirdləri tənbeh edir və sonra cini qovur.

Əksər məsihçilər Padşahlıq qanunlarının icrasını görməyəndə öz doktrinaları dəyişirlər və «cinlərin hamısı çıxmır» deyirlər. Onlar Allahın hər şeyə qadir olduğunu bilirlər; Allahın iradəsini icra etmək istədiyini güman edirlər. Beləliklə, cin çıxmadısa, deməli, bu, Allahın iradəsidir. Əziz dostum, bu düşüncə tamamilə səhvdir. İsa dedi ki,

ONLARIN səhv düşüncəsi və inamsızlığı Padşahlığın qanunlarının icrasına yol vermədi. İcazə verin, bunu başqa sözlərlə izah edim. Cinin çıxmadığının səbəbi hüquqi məsələ idi. Bir kəs Padşahlığın səlahiyyətini icra

**İNSAN YER ÜZÜNDƏ QANUNI
SƏLAHIYYƏTƏ MALİKDİR.
YER ÜZÜNDƏ ALLAHIN
HAKİMİYYƏTİNİN VƏ ONUN
SƏLAHIYYƏTİNİN İCRASI ÜÇÜN
İMANLI TƏLƏB OLUNUR.**

etməsə və hüquqi tələb etməsə, cinlər çıxmağa məcbur deyillər. «Qari, axı, şagirdlər cinləri qovmağa çalışırdılar». Bəli, amma artıq dediyim kimi, cinlərin çıxmadığına hüququ var. Niyə? Çünki Padşahlığın qanunları cinləri çıxmağa məcbur etmir.

İcazə verin, bunu sadə sözlərlə izah edim. Onlar səhv düşüncəyə malik idilər; Allahın gözündə səhv və ya düzgün olmayan məsələni yaxşı və ya məqbul adlandırırdılar. İnamsızlıq əsas problemdir, çünki Padşahlığın qanunlarını yer üzündə icra etmək üçün inam tələb olunur. Şagirdlər cinin çıxacağına əmin deyildilər. Onlar qorxurdular.

İnsan yer üzündə qanuni səlahiyyətə malikdir; yer üzündə Allahın hakimiyyətinin və Onun səlahiyyətinin icrası üçün imanlı tələb olunur. Bu imanlı Allahın söylədiyini dəqiq bilməli və səlahiyyəti icra etməlidir. Yeri gəlmişkən, Allahın söylədiyini dəqiq bilmək inam adlanır. O hadisədə isə heç kimin imanı yox idi. Onlar qərar-sız idilər, imanları yox idi; buna görə də Padşahlığın səlahiyyətini icra edə bilmədilər. Lakin İsanın imanı var idi və cinin çıxacağını dəqiq bilirdi! İsa cinə hücum etdi və o, çıxdı. «Qari, axı cinlər İsanın sözü ilə çıxdılar!» Belə düşünürsünüzmü? Gəlin Mark 6:5-i oxuyaq. İsa Öz doğma şəhərində xidmət edir:

«Orada O heç bir möcüzə yarada bilmədi, yalnız bir neçə xəstənin üzərinə al qoyub şəfa verdi».

İsanın şəfa verməyə səlahiyyəti var idi, elə deyilmi? Bəs niyə möcüzə etmədi? Xəstələr var idi, lakin nə isə Ona mane olurdu. 6-cı ayə bunu aydınlaşdırır. «İsa onların imansızlığına heyrət edirdi». İman (Padşahlıqla razılaşmaq) Padşahlığın səlahiyyətini yer üzündə qanuni edir. Məsələn, siz bu prinsipi öz xilasınızda görə bilərsiniz.

«İnsan ürəkdən iman etməklə saleh sayılır və dili ilə iqrar etməklə xilas olur».

– Romalılara 10:10

Siz ürəyinizdə (Padşahlığın söylədiyinə) inanırsınız və bəraət qazanırsınız. Bu, hüquqi termindir, səmavi qanunun yer üzündə icrasına aiddir. Bu prinsipi anlamaq üçün xatırlayaq ki, Adəmə yer üzündə səlahiyyət verilmişdi; bu səlahiyyətə adamlar hələ də malikdirlər. Bunu insanın ruhani dünyada hökm etmək səlahiyyəti ilə səhv salmaq olmaz.

Ruhani dünyada hökm etmək səlahiyyətini Adəm ilk dəfə günah edəndə itirmişdi. Allah insanın yer üzündəki səlahiyyətinə müdaxilə edə bilmir. Beləliklə, Allah yer üzündə yaşayarkən Padşahlığa daxil olan və Padşahlığın qanunlarını yer üzündə ifadə edən adamları tapmalıdır.

Romalılarda 10:10-da siz fikir verəcəksiniz ki, yer üzündə Padşahlığın qanunlarını icra etmək üçün iki şərt olmalıdır. Birincisini artıq xatırlamışdım: biz Allahın Kəlamına tamamilə əmin olmalıyıq və ürəklərimizdə Onunla razılaşmalıyıq; bu, inam adlanır. İkincisi, biz başa düşməliyik ki, Padşahlığın qanunlarını yer üzündə icra etmək üçün təkə iman kifayət deyil. Sizə təəccüblüdülmü? İcazə verin, bunu izah edirəm. Işıq qoşucusunu təsəvvür edin. Xətdə elektrik olsa da, işıq yandırmaq üçün əlinizi uzadıb onu qoşmalısınız. Allahın Kəlamına ürəyimizlə inananda Padşahlıqla əlaqəmiz real və qanuni olur. Bundan sonra isə səlahiyyəti tətbiq etməliyik. Nümunəmdəki işıq qoşucusu kimi; işıq biz qoşmalıyıq. Biz imanla Padşahlığın səlahiyyətində hərəkət edirik.

Sözlərimi təkrar etdiyimi bilirəm, lakin Allahın sizə hazırladıqlarını qəbul etməyiniz üçün Padşahlığın bu qanununu başa düşməyiniz ZƏRURİDİR. Xilasınızı imanla qəbul etdiyiniz kimi, Allahın sizə hazırladığı hər bir şeyi də imanla, müvafiq etiraf və hərəkət etməklə qəbul etməlisiniz.

İsanın öyrətdiyi və nümayiş etdirdiyi Padşahlıq şagirdlər üçün tamamilə yad idi. Biz dəfələrlə şagirdlərin çaşqınlığa düşdüyünü görürük. Yuxarıdakı Müqəddəs Kitab ayəsində oxuyuruq ki, şagirdlər cinin təzahürünü görüb qorxdular və qərarsız oldular; bununla da öz inamlarını yox etdilər. Güman edirəm ki, onlar cini çıxarmağa gedəndə cin oğlanı yerə atıb böyük tamaşa göstərdi. Ola bilsin ki bu, onları qorxutdu. Bu, sadəcə, mənim fikirlərimdir. Amma nə isə baş verdi ki, şagirdlər Padşahlığın qanunlarına zidd çıxaraq imansızlıq etdilər.

**«BUNA GÖRƏ SİZƏ
DEYİRƏM: DUA EDİB HƏR
NƏ DİLƏSƏNİZ, İNANIN Kİ,
ARTIQ ALMISINIZ
VƏ İSTƏDİYİNİZ SİZİN
ÜÇÜN EDİLƏCƏK».**

– MARK 11:24

Digər tərəfdən, İsa Allahın belə vəziyyət haqqında dediklərinə tamamilə inanırdı, odur ki, cinə çıxmağı əmr etdi. Beləliklə, cinin çıx-mamağının səbəbi nə Padşahlığın qanunlarından, nə də yer üzündəki qanunlardan asılı idi.

Mənim fikrimcə, yer üzündə Padşahlığın qanunlarının işləmə-sini ən yaxşı əks etdirən ayə Mark 11:22-24-dür. Söhbəti anlamaq üçün yaxşı olar, bir neçə ayəni daha əvvəldən oxuyaq. Burada İsa əncir ağacında meyvə tapmayaraq onu lənətləyir və ağac quruyur. Növbəti gün şagirdlər bu ağacın qurduğunu görürlər. Peter təəc-cüblə İsayə bu barədə sual verir.

«İsa cavab verib onlara dedi: “Allaha imanınız olsun. Sizə doğrusunu deyirəm: kim bu dağa ‘Qalx, dənizə atıl!’ deyərsə və ürəyində şübhə etmədən dediyinin olacağına inanarsa, onun üçün ediləcək. Buna görə sizə deyirəm: dua edib hər nə diləsəniz, ina-nın ki, artıq almısınız və istədiyiniz sizin üçün ediləcək”».

Mark 11:22-24

Fikir verin ki, Peter ağacı görüb təəccüblənmişdi. Bu, necə baş verdi? İsa, sadəcə, ağaca söz dedi. Ağac İsanın sözünün cavabında qurudu. Beləliklə, İsa Peterə həqiqəti – Allahın Padşahlığının qanu-nunu söyləyir. İsanın izahından biz yer üzündə Allahın Padşahlığı-nın necə işlədiyini daha yaxşı başa düşürük. Bu nümunədə də biz eyni qanunu görürük: bəraət qazanmış imanlı Allahın Kəlamına tam inanaraq söz deyir və bununla Padşahlığın səlahiyyətini tətbiq edir. Əlbəttə, bu hekayədə sözü deyən İsanın Özüdür; amma O, şagirdlərinə çox aydın deyir ki, bunu hər kəs edə bilər.

Adamlar İsanın öyrətdiyi bu qanunu başa düşsələr, həyatları tam dəyişər. Padşahlığın mənim ailəmə təsirini şəxsən görmüşəm; öyrəndiyimiz həqiqətləri digər ailələrə izah edəndə Padşahlı-ğın onlara da təsir göstərməsini görmək çox xoşdur. Öz imanlılar cəmiyyətimdən bir nümunə gətirim. Dəfələrlə Padşahlığın qanun-larının həyat və ölüm məsələsinə təsir etdiyini görmüşük.

Cennifer imanlılar cəmiyyətinə gəlməyə, inam və Padşahlıq haqqında öyrənməyə başladı. Padşahlıqda öz səlahiyyəti və hüquqları haqqında öyrəndiklərinə çox şad idi. O, ikinci hamiləliyini keçirirdi və övladını evində dünyaya gətirməyi arzulayırdı. Beləliklə o, Müqəddəs Kitabdan övladına aid Padşahlığın vədlərini oxumağa başladı. O, evində sağlam övlad dünyaya gətirə biləcəyinə inanırdı. Odur ki, bir mamaça və imanlılar cəmiyyətindən bir imanlı qadını kömək üçün dəvət etdi.

Hamiləliyin son günlərində o, hər toplantıda olurdu və Padşahlığın prinsiplərini diqqətlə mənimsəyirdi. Cennifer bu prinsipləri yaxşı bilmirdi və Allahın Padşahlığının real təsiri barədə həvəslə öyrənirdi. Təəssüf ki, bu zaman onun əri bazar günləri işləməli olurdu və çox vaxt onunla birgə imanlılar cəmiyyətinə gələ bilmirdi. Beləliklə, doğuş vaxtı gəlib çatdı. Mamaçanı və imanlı bacını çağırdılar.

Gecə saat təxminən 2:00 və ya 3:00-də çarpayımın yanındakı telefon zəng çaldı. Cenniferə kömək edən imanlı bacı həyəcanla bağırırdı: «Pastor, dua edin; Cenniferin körpəsi ölü doğulub!» Bu xəbər məni sarsıtdı. Daha sonra mamaça körpəni təcili tibbi yardım maşını ilə xəstəxanaya göndərdiyini dedi; həkim briqadası gələndə körpənin ölü olduğunu təsdiqlədi.

Drenda və mən tələsik durub geyindik. Ruhda dua etməyə başladım; Allahdan məsləhət almağa çalışırdım. Bilirdim ki, iblis bu hadisədən istifadə edərək imanlılar cəmiyyətimizə böhtanlar yağdıracaq. Qəzet başlıqlarını artıq təsəvvür edirdim: «Sektanın məsləhəti ilə evdə doğulan körpə öldü». Əslində, cəmiyyətimizdə buna dair məsləhət vermirdik; doğuş yerinin təyin edilməsini qadınlar özləri qərara alırdılar. Xəstəxanaya maşınla gedərkən 20 dəqiqəlik yolda Drenda və mən Ruhda dua edirdik. Yarı yolda Allahın Ruhunun üzərimə endiyini qəfildən hiss etdim və körpədən arxayın oldum. Eyni zamanda, arvadım da mənə tərəf dönüb söylədi ki, Rəbb elə indicə ona körpənin salamat olacağını bildirdi.

Rəbbin məni və arvadımı agah etdiyini bilərək uşağı görmək üçün təcili yardım şöbəsinə getdim. Burada təxminən yeddi və ya səkkiz tibb bacısı tamamilə normal görünən, qışqıran çəhrayı dərilili

körpənin ətrafına yığışmışdı. Mən onların üzlərindəki ifadəyə diqqət yetirdim. Adətən, körpəni görən qadınların üzlərində təbəssüm olur. Bunların isə heç biri gülümsəmirdi. Əksinə, hər birinin üzündə həyəcanlı baxış var idi.

Bizə zəng vuran qadınla da görüşdük. O, körpənin 20 dəqiqə əvvəl evdə həkimlər tərəfindən ölü olduğunu təsdiq edilməsi barədə bizə yenə bildirdi. Körpə buraya gəlib çatanda xəstəxana da onun ölü olduğunu təsdiqlədi. Sonra isə o, dirçəldi. Şükür Allaha! Drenda və mən şad idik ki, körpəni, Müqəddəs Ruhun dediyi kimi, sağ-salamat görürük.

Elə həmin vaxt başqa təcili tibbi maşın körpənin anası Cenniferi doğum şöbəsinə gətirdi. Onun körpə qızından xəbəri yox idi. Arvadım Drenda Cenniferə baş çəkmək üçün başqa mərtəbədə yerləşən analıq şöbəsinə keçdi. Drenda Cenniferin istirahət etdiyi otağa daxil olanda ona dedi: «Cennifer, körpə qızın lap yaxşıdır; o, çox gözəldir». Cenniferin yanında dayanan tibb bacısı yerindən dik atıldı və sərt səslə dedi: «Xeyr, o körpə dəfn torbasındadır!» Arvadım tibb bacısına onun səhv etdiyini qətiyyətlə bildirdi. Körpə qızın adını Heli qoydular. Bu gün, Allaha şükür olsun, o, gözəl xanımdır; heç bir beyin zədələnməsi və ya səhhətində bir problemi yoxdur. Allahın Padşahlığının ruhani qanuna əsaslanaraq işlədiyini başa düşəndən sonra mən bu nəticənin təsadüf olmadığını bildim. Beləliklə, Allahın Padşahlığının qanunlarını öyrənən ruhani alim olduğuma görə mən dəqiq nə baş verdiyini bilmək istədim.

Evdə həkimlərin körpə Helinin ölü olduğunu təsdiqlədiklərini bildirdim. Həmçinin xəstəxanada da körpənin ölü olduğu təsdiqləndi. Bəs o, necə dirçəldi? Evdə kömək etmiş qadından baş verən hər bir şeyi ətraflı danışmağı xahiş etdim. Mən başa düşməyə və bu möcüzənin səbəbini tapmağa çalışırdım. Qadın uşaq doğulana qədər hər şeyin qaydada olduğunu söylədi. Körpə doğulanda onda heç bir həyat əlaməti yox idi, gömgöy rəngdə idi. Mamaça körpəni oyatmağa cəhd etsə də, fayda olmadı. Qadın bunu bildirəndə Cenniferin ailə üzvləri vəlvələyə düşdülər. Cennifer isə

onları susdurdu, ərinin üzünə barmağını uzadıb qətiyyətlə dedi: «Ağzından bir söz də çıxmasın! Körpə salamat olacaq!»

Qadının sözünü kəsdim və Cenniferin ərinə dediyi sözləri mənə bir daha təkrarlamayı xahiş etdim. O, mənə eyni sözü dedi: «Cennifer ərinin üzünə barmağını uzadıb qətiyyətlə dedi: «Ağzından bir söz də çıxmasın! Körpə salamat olacaq!»

Afərin! Budur səbəb! Bəyan edilən bu sözlər körpə Helinin həyatını xilas etdi. Özümü böyük cinayətin istintaqını aparan detektiv kimi hiss edirdim! Mən yüksək əhval-ruhiyyədə idim. Bu, çox sadə və tam mükəmməl idi. Cennifer bu vəziyyətdə ruhani qanunu tətbiq etdiyinə görə körpəsinin həyatı xilas oldu. Bu barədə fikirləşəndə hər şey öz yerini tapdı.

Cennifer bilirdi ki, onun çox işləyən əri son aylar ərzində özü kimi inamda güclü deyil. Cennifer həmçinin bilirdi ki, əri bir ailə başçısı kimi gözləri ilə gördüyü dəhşətli vəziyyətlə razılaşa, körpənin taleyi həll olunacaq. Məhz buna görə o, ilk növbədə, öz əri ilə danışdı və körpənin ölümü ilə razılaşmağa ona imkan vermədi. Cennifer də, öz növbəsində, əmin oldu ki, körpə sağ-salamat olacaq, sonra da bunu cəsarətlə və imanla bəyan etdi.

Cennifer xəstəxanadan çıxan kimi təcili tibbi yardım həkiminə yaxınlaşdı və körpəni xəstəxanaya gətirəndə yolda süni nəfəs və ya ürək masajı kimi bir tədbir görüb-görmədikləri barədə soruşdu. Həkim isə körpə ölü olduğu üçün heç bir tədbir görmədiklərini söylədi. Uşaq ölü idi və onu dirçəltməyə bir ümid yox idi.

Buna baxmayaraq, xəstəxanaya çatanda körpə, sadəcə olaraq, «dirçəldi»! Çətin vəziyyətdən çıxdığına görə həmin təcili tibbi yardım qrupu ilin mükafatını aldı. Amma onlar heç nə etmədiklərini boyunlarına almışdılar.

Bu yaxınlarda Helini və onun anası Cenniferi televiziya verilişlərimizin birinə dəvət etdik və birlikdə göz yaşları ilə Allahın Padşahlığını yenidən bayram etdik. Biz Padşahlığın ruhani qanununu səlahiyyətlə tətbiq etməyi bacaran bir nəfərin olması faktını bayram etdik.

Bu hekayətdə Allahın iradəsini dəqiq bilən Cennifer öz sözləri ilə vəziyyət üzərində səlahiyyətini tətbiq edir. Qanun işləyir!

İmanlılar cəmiyyətimizdə daha bir ailə Allahın Padşahlığının qanununu eyni tərzdə tətbiq etmişdi. İki bacı birlikdə nahar etməyi qərara almışdı. Bu, asan məsələ deyildi, çünki onların ümumi hesabla 12 və ya 13 uşağı var idi. Beləliklə, nahar vaxtı onlar fikir verdilər ki, Coul adlı dörd yaşlı oğlan yoxdur. Onlar bütün evi axtardılar və onu tapa bilmədilər. Fikirləşdilər ki, bəlkə, gizlənib. Yenidən evi tam axtardılar. Qəfildən anası Tinanın ağlına dəhşətli bir fikir gəldi: evin arxasındakı hovuz! O, 13 yaşlı qardaşı qızı Kortni ilə evin arxasına tələsdi. Tina oğlunu hovuzun dibində hərəkətsiz görüb dəhşətə gəldi. Suyun altında hansı müddət olduğunu heç kim bilmirdi. Tina uca səslə təcili tibbi yardımı çağırmağı tapşırırdı, özü isə suya baş vurub Coulu çıxartdı. O, nəfəs almırdı, kül rəngində idi, tərپənmirdi.

Uşaqlar üçün Müqəddəs Kitab məktəbinin şagirdi olan 13 yaşlı qız xalasına dedi: «Yox, Tina xala, təcili yardım gərək deyil; bizim səlahiyyətimiz var. Biz dua etməliyik». Beləliklə, onlar hər ikisi dua etməyə başladılar, amma heç nə baş vermədi. Tina yenə çığırdı: «Təcili yardım çağırın!» Kortni xalasına dedi: «Xala, biz ona həyat verən sözü deməliyik». Kortni ona üz tutub dedi: «Coul, İsanın adı ilə, oyan!» Qəfildən Coul öskürdü, suyu tüpürdü və özünə gəldi, tamamilə yaxşı oldu.

Mən bu hekayəti xatırlayanda həmişə heyrətlənirəm. Oğlanın yaxşı olmasına heyrətlənmirəm; 13 yaşlı qıza və o anda onun soyuqqanlılığına heyrətlənirəm. Olduqca gərgin və ölümlə rastlaşdığı vəziyyətdə o, vəziyyəti qiymətləndirərək qorxmadı və lazım olanı etdi. Kortni təsdiq etdi ki, Padşahlığın qanunlarının tətbiqini bilmək gözəl moizədən fərqlidir; bu, həyat, ya ölümdür!

Yenə də gəlin fikir verək: Padşahlığın qanunu necə işlədi? Əvvəlcə Kortni dua etməyi təklif etdi: onlar dua etdilər, amma heç nə baş vermədi. Belə də olmalı idi. Dua Allahın səlahiyyətini və gücünü vəziyyət əsnasında fəal etmir. Dua edəndə biz istiqamət axtarıyıq. Həmin

an onlara məhz bu gərək idi. Daha sonra Kortni bildirir ki, ona həyat verən sözü demək lazımdır. Bunu edəndən sonra oğlan sağ-salamat oldu; bu günə qədər də yaxşıdır. Yenə də Allahın iradəsinə tam əmin olan bir imanlıni görürük. Lakin səlahiyyət yer üzündəki vəziyyət əsnasında imanla fəal edilməyəne qədər bir şey baş vermir.

Daha bir nümunə gətirim. Bu, qohumlarımızla baş verən bir hadisədir. Drendanın qardaşı öz həyat yoldaşı Kandini beşinci övladını dünyaya gətirmək üçün xəstəxanaya aparır. Drenda ilə mən səhər xəstəxanaya baş çəkdik; uşaq hələ dünyaya gəlməmişdi, amma biz bunu bilmirdik; bizim oraya çatmağımızdan xeyli əvvəl doğuşun baş verdiyini düşünürdük. Amma məlum oldu ki, bir neçə səbəbə görə doğuş ləngiyib və uşaq elə indicə dünyaya gəldi. Doğum şöbəsinə çatanda körpə Hollandı uşaq otağına gətirdilər. Bildiyiniz kimi, doğum evində körpələr otağı, əsasən, bütünlüklə pəncərələrdən ibarət olur; otaqdakı körpələri görmək olur.

Hollandı görəndə onun tamamilə ağ olduğuna fikir verdim. Conninin uşaqlarının hamısının saçının rəngi açıq sarı, demək olar ki, ağdır. Əvvəlcə mən körpənin saçının az və ya çox açıq sarı rəngdə olduğunu, yeni doğulmuş körpələrdə belə rəngin, bəlkə, normal olduğunu fikirləşdim. Lakin körpə normal görünmürdü. Qəfil-dən həkimlər vəlvələyə düşdülər. Körpələr otağını görə bilməməyim üçün tibb bacıları pərdələri tez bağladılar və mən bunun yaxşı əlamət olmadığını başa düşdüm. Pərdələrin arasındakı kiçik pəncərədən mən otaqda baş verənləri görürdüm. Tibb bacıları təcizəni çıxartmağa başladılar, həkim Hollanda süni nəfəs və ürək masajı etməyə başladı. Həkimlərin danışığını eşidə bilməyim üçün başqa tərəfdən körpələrin otağının qapısına yaxınlaşdım. Diqqətlə qulaq asdım və körpənin ürək döyüntüsünün olmadığını, görülən tədbirlərin faydasız olduğunu eşidəndə dəhşətə gəldim. Hollandın ürəyi döyünmürdü!

**YADDA SAXLAYIN:
PADŞAHLIĞIN QANUNLARI
HAMİ ÜÇÜN VƏ HƏMİŞƏ
QÜVVƏDƏDİR!**

Həkim otaqdan çıxdı və Conniyə yaxınlaşıb dedi: «Yaxşı deyil, Conni; təəssüf edirəm, amma biz əlimizdən gələni edirik». Körpələr otağına daxil olmağa icazəmiz yox idi. Buna görə də körpələr otağının bir qapısına Drenda və Conni, digər qapısına isə mən əl qoyub dua etməyə, Hollandın ölməyəcəyini və sağ-salamat olacağını bəyan etməyə başladım; İsanın adı ilə ürəyə döyünməyi əmr etdik. Qəfildən Conni ilə danışan həkim körpələr otağından tələsik çıxdı. Bizə bir söz demədən yanımızdan qaçdı. Bir neçə dəqiqədən sonra tələsik geri qayıtdı, yanımızda uca səslə digər həkimə dedi: «Həkim, biz bunu edə bilmərik. Bu xəstəxanada bu proseduranı etməyə icazəmiz yoxdur. Bu qanı götürməyə sizə icazə verə bilmərəm». Həmin həkim ona diqqət verməyərək körpələr otağına qayıtdı. Təlimat kitabçasını götürüb proseduranın icrasına dair göstərişləri diqqətlə oxudu. Pərdələrin arasından onun ayağa qalxdığını və körpəyə sistemlə qan köçürməyə başladığını gördüm.

Sonra ürək döyüntüsünü göstərən cihazdan gələn səsləri eşitdim. Döyüntü getdikcə sürətləndi. Tezliklə körpənin vəziyyəti normallaşdı. Bir dəqiqədən sonra həkim otaqdan çıxdı və dedi: «Orada mələklər var idi; Allah bu körpəyə həyat verdi!» O, sarıılmış vəziyyətdə idi. Biz sonradan bildik ki, bu adam Kandinin körpəsinin həkimi deyilmiş. O, öz xəstəsinə baş çəkmək üçün xəstəxanaya gəlibmiş. Bütün bunlar baş verəndə təsadüfən orada olub. Həkim baş verənlərə hələ də heyrətlənirdi, çünki Hollandın ürəyi artıq 36 dəqiqə idi ki, döyünmürdü!

Bu gün Holland gözəl və sağlam dörd yaşlı oğlandır. Güman edirəm ki, Padşahlığın qanununu başa düşməyimiz o vəziyyətdə çıxış yolunu bizə göstərdi. Hələ də xatırlayıram; körpələr otağının qapısına əlimi qoyub dua edəndə öz-özümə fikirləşirdim: «Drendanın qardaşının körpəsini dəfn etməyəcəyik! Hələ ki sağıq, bu, baş verməyəcək!»

Padşahlığın təsirinə aid hekayətləri araşdıranda görürük ki, Padşahlığın qanunları hər dəfə və hər kəs üçün işləyir! Bu kitabın əvvəlində qeyd etdiyim kimi, yer üzündə təbii qanunlar da hər dəfə eyni işləyir. Onlar qərəzsizdirlər, onları öyrənmək və tətbiq etmək üçün

vaxt ayıran hər kəsin həyatında işləyirlər. Elektrik qanunları həm ABŞ-da, həm də Afrikada eyni cür işləyir.

Allahın Padşahlığının gizli olsa da, dəqiq qanunlara malik olduğunu başa düşməyə başlayanda problemlərimin həllini tapdığımı bildim. Başa düşdüm ki, İsa Məsih vasitəsilə Allah mənə həyatım boyu ehtiyac duyduğum hər şeyi artıq verib; Məsihin qurbanı vasitəsilə mən Səmalarda olan bütün xeyir-duanı əldə edə bilərəm. Padşahlığın müəyyən qanunlar vasitəsilə işlədiyini başa düşdüm; bu qanunları öyrənə və həyatıma tətbiq edə bilərəm.

Müqəddəs Kitabdakı hər bir hekayəti fərqli münasibətlə oxumağa başladım; Padşahlığın daha bir qanununu aşkar etməyə çalışdım. İlahiyyat alimi olmağa qərar verdim; illərlə oxuduğum Müqəddəs Kitab hekayətlərində baş verənlərin səbəbini öyrənməyə çalışdım. Yəhyanın Birinci Məktubundakı ayə bir çox adama məzəli və qəribə görünür. Daha əvvəl bu ayəni oxusaq da, gəlin ona yenidən baxaq. Çünki burada sizə cavab olan həqiqət səslənir.

«Biz Onun hüzurunda ona görə cəsarətlə danışa bilirik ki, Onun iradəsinə uyğun nəsə dilədikdə O, bizi eşidir. Bilirik ki, nə diləyiriksə, O, bizi eşidir; beləcə də BİLİRİK ki, Ondan dilədiklərimizi alır».

– 1 Yəhya 5:14-15

Mən bu ayəni sevirəm, çünki bu ayə qanun haqqında danışır; qanun ədaləti əldə edəcəyimizə əminlik verir. «Biz Onun hüzurunda ona görə cəsarətlə danışa bilirik ki, Onun iradəsinə (qanuna, Allahın düzgün hesab etdiyinə) uyğun nəsə dilədikdə O, bizi eşidir». «Bizi eşidir» sözü Allahın yalnız səsimizi və sözlərimizi eşitməyindən xəbər vermir. Əlbəttə, Allah bizi eşidir. Söhbət Allahın məsələyə boyun olmasından gedir. Bir məhkəmə işinə baxan və öz hisslərinə deyil, qanuna əsaslanaraq hökm çıxaran hakimi təsəvvür edin. Bu, sizə ayəni anlamağa kömək edəcək. Allah bizi eşidir. O, bizim məsələyə baxır və biz ədalətli hökmün çıxarılacağına əmin ola bilirik. Qanuna uyğun olaraq, məsələ bizim xeyrimizə həll olunur.

Mənim dostum, mən, həqiqətən, fikirləşirəm ki, siz indi ayaq saxlamalı və bunu yenidən, asta-asta oxumalısınız. Ayə həqiqəti söyləyirsə, onda həyatınızda sevinc partlayışı baş verəcək! Bunu bilməyən adam dua edəndə heç vaxt əmin deyil; belə adam dua edəndə, sadəcə, mırtıldayır. İsa Matta 6:7-13-də bu barədə danışır.

«Dua edəndə bütpərəstlər kimi boşboğazlıq etməyin. Çünki onlar düşünüür ki, çox söz söyləməklə əşidiləcəklər».

– Matta 6:7

Boşboğazlıq sözlərin və ya səslərin mənasız və nizamsız tələffüzü deməkdir, «kəkələmədir». Adamların çoxu belə dua edir. Onlar ədalətə dair öz hüquqlarını bilmirlər; Padşahlıqda Allahın onlara artıq qanunla verdikləri barədə anlayışları yoxdur. Siz artıq malik olduğunuz şeyə görə diləməli və ya ağlamalı deyilsiniz!

Yolda dayanan polisi təsəvvür edin; o, yük maşınını saxlamaq üçün yalvarıb ağlamır: «Çox xahiş edirəm, ay yük maşını, saxla. Mənə yazığın gəlsin. Xahiş edirəm, çox xahiş edirəm, dayan». Bu, dövlətə və onun hüquq sisteminə qarşı böyük təhqirdir. Xeyr, polis düz durur və yük maşınına aydın şəkildə «Dayan!» əmri verir; maşın da ölkənin qanunu və hökuməti təmsil edən rəsmi nümayəndənin əmri ilə dayanır. Allaha yalvaran adamların nə qanundan, nə də öz mövqelərindən anlayışları var. Yük maşınını saxlamaq üçün yalvaran polisi görmək millət üçün xəcalətdir. Çünki bunu görə belə deyər: bu xalqın qanunu və ya səlahiyyətli hökuməti yoxdur. Belə ölkədə anarxiya olur. Məsihiçilər yalvaranda Allahın Padşahlığı zəif, problemləri həll edə bilməyən bir şey kimi görünür. Bu, adamları Allahın onlara kömək etmək istəyinə və ya Onun imkanına şübhə etməyə məcbur edir, halbuki, dilədikləri şeyə onların artıq hüququ var. İsanın bu zəif yalvarış duasına bir sözü var: «ONU KƏS!»

«Dua edəndə bütpərəstlər kimi boşboğazlıq etməyin. Çünki onlar düşünüürlər ki, çox söz söyləməklə əşidiləcəklər. Siz onlara bənzəməyin! Çünki Atanız nələrə ehtiyacınız olduğunu siz Ondan

diləməzdən əvvəl bilir. Buna görə siz belə dua edin: “Göylərdə olan Atamız, adın müqəddəs tutulsun, Padşahlığın gəlsin, göydə olduğu kimi yerdə də Sənin iradədən olsun. Gündəlik çörəyimizi bizə bu gün ver. Bizə borclu olanları bağışladığımız kimi bizim borclarımızı da bağışla. Bizi sınağa çəkmə, lakin bizi şər olandan xilas et. Çünki padşahlıq, qüdrət və izzət əbədi olaraq Sənindir. Amin”».

– Matta 6:7-13

İsa bu ayədə bizə dua etməyi öyrədir. Təəssüf ki, bir çox adamın evində bu ayələr gözəl çərçivədə divardan asılsa da, onlar bu sözlərin mənasını başa düşmürlər. Bu ayələr «Rəbbin Duası» adlanır; İsa şagirdlərini bu sözlərlə dua etməyi öyrədirdi. Onlara ibadət zamanı bu sözləri əzbər söyləyərək dua etməyi öyrətmirdi. Bu sözlər əzbərləmək üçün deyil, dua etməyə və cavab almağa dair bir təlimatdır.

«Padşahlığın gəlsin, göydə olduğu kimi yerdə də Sənin iradədən olsun». Bu, duaya aid bir təlimdir. Duada biz Allahın səmada olan iradəsini yer üzünə, həyatımızdakı vəziyyətlərə gətirməliyik. Bu, necə mümkündür? İmanla. Allahın bir şeyi sizə verdiyini söylədiyinə inanın; səmavi Padşahlıqdakı səlahiyyətinizdən istifadə edərək cənnəti yer üzünə gətirin; öz ehtiyaclarınızı və ətrafdakı adamların ehtiyaclarını qarşılayın.

Beləliklə, bir anlıq dayanın və fikirləşin. Duanızın təsirli olduğuna, Allah tərəfindən dəstəkləndiyinə şübhə etmədən inansanız, əminliklə dua edərsinizmi? ƏLBƏTTƏ!!! Səmavi vətəndaş kimi öz qanuni hüquqlarınızı dəqiq bilməklə, dilədiklərinizin sizə artıq verdiyini bilməklə, qəbul etməyin yolunu dərk etməklə, qanunlardan faydalanmaqla siz Padşahlıqda yeni həyatdan zövq alaraq yaşaya bilərsiniz. Bəs qorxu necə olsun? İnamsızlıq necə olsun? Fırtına zamanı bu bilik sizə gələcəyinizə və inamınıza dair əminliyi necə verəcək? Drendə ilə mən Padşahlığı aşkar etməyə başlayanda bunların hamısını yaşadım. Çox vaxt gördüklərimizə heyrətlənirdik. Yox, bunu başqa şəkildə ifadə etmək istəyirəm. Daima təəccüblənir və heyrətlənirdik! Allahın imanlılar cəmiyyətinə verdiyi Padşahlığın adından və Padşahlıq vasitəsilə yer üzündə hərəkət etmək səlahiyyətinə heyrətlənirdik.

«Həyat verən Ruhun QANUNU səni günah və ölüm qanunundan Məsih İsa vasitəsilə azad etdi».

– Romalılara 8:2

«Günah və ölüm qanunundan» azad olduğumuzu, bizə Padşahlığın və «həyat verən Ruhun qanununun» verildiyini bilmək möhtəşəmdir. Qanunun həyatımıza Padşahlığın salehliyini verməsini görmək isə bundan da çox möhtəşəmdir.

Padşahlıq mənə fiziki və emosional cəhətdən şafa tapmağa, yeni ümid əldə etməyə və əsəb dərmanlarından azad olmağa imkan verdi. Padşahlıq məni kasıbçılıqdan qurtardı. Əvvəllər XVIII əsrdə tikilmiş kənd evinə görə ayda 300\$ kirayə pulu verirdim, sonra isə borca girmədən 24 hektarlıq gözəl sahədə 700 kvadrat metrlik ev tikdik. Arvadım da məndən çox-çox razı idi! Hər gün xarab olmayan əla avtomobilləri sürməyin misli yoxdur. Cəmi bir neçə il əvvəl Müjdə üçün yüz minlərlə dollar ianə vermək barədə heç fikirləşə bilməzdim. Padşahlığın işığı qaranlığı yox edirdi; həyat yaxşılaşdı. Yaradılış kitabında Allah yaratdığına baxıb «yaxşıdır» dediyi kimi, mən də heyrətlə geriye baxıb «yaxşıdır, çox-çox yaxşıdır» deyirdim.

Drendə və mən elə həyəcanlı idik ki... Padşahlıq haqqında eşitmək istəyən hər kəsə öz hekayətimizi danışırıdık. İmanlılar cəmiyyətimizdəki adamlar da Padşahlıq məsələsinin məğzini tutur və eyni nəticələrə gəlirdilər. Onlardan biri – 12 yaşlı qızımız Kirsten idi. O, Allahın işlərini görür və Padşahlığın dəyişməz qanunlarının həyatımızda işlədiyini bəyan edirdi. Onun müşahidə etdiyini və bu qanunlar haqqında öyrəndiyini bilirdim, amma bir hadisə onun bunları nə qədər səylə öyrəndiyini mənə açıq göstərdi.

Günlərin bir günü «gecən xeyrə qalsın» demək üçün qızımın yataq otağına getdim və divarda pomeran cinsli itin şəklinin asıldığını gördüm. Qızımın arzusunu aydın şəkildə gördüm, məndən it istəyəcəyini bildim, lakin evə daha bir it gətirmək niyyətində deyildim. Buna görə də onu qabaqlamaq istədim. Kirsten bacısı Polli ilə bir otaqda qalırdı; həmin otaqda Pollinin iti də yaşayırdı. O, həmişə Polli və Kirsten ilə birgə idi.

Kirstenə mülayim tərzdə itin şəklinə heyran olduğumu, lakin mənzilimizə daha bir iti gətirmək niyyətində olmadığımı bildirdim. İtlə oynamaq istəyirsə, bacısının taksası ilə oynasın. Kirsten heç bir söz demədi. Mən məsələnin həll olunduğunu hesab etdim, amma bir müddət sonra pomeran cinsli it barədə dəfələrlə eşitməyə başladım: «Bu it əladır!», «Pomeranlar xovlu və şirin olurlar» və s. Bir gün Kirsten onlayn satılan itin şəklini mənə göstərdi, mən isə, sadəcə, «yox» dedim. Ailə başçısı mənəm və evimizdə ikinci it olmayacaq.

Məsələyə nöqtə qoyulduğunu fikirləşdim. Lakin bir ay sonra imanlılar cəmiyyətindən evə qayıdan Kirsten təbəssümlə mənə yaxınlaşıb dedi: «Ata, bu gün mən inamla pomeran cinsli it aldım. İnamla almağı özün öyrədirsən». İtə dair fikrimi ona yenidən bildirdim. Heç məyus olmadan dedi: «Bəli, ata. Amma anam deyir ki, Allah padşahın ürəyini dəyişə bilər». Bu, üsyan deyildi. Qızım, sadəcə, anası ilə razılıqda Allahdan mənim ürəyimi dəyişməsini istədilər. Kirsten anası ilə danışmışdı və anası ona «dua et, Allah atanın fikrini dəyişə bilər» demişdi.

Anasının məsləhəti ilə o, imanlılar cəmiyyətində öz inamını etiraf etdi, toxum səpərək inamla iti qəbul etdi. Mən onu sevdiyimi, lakin buna baxmayaraq, evimizdə ikinci itin olmayacağını dedim: «Bağışla, bu, mümkün deyil». O, sözlərimə əhəmiyyət vermədi və xoş əhval-ruhiyyədə olmaqda davam etdi. Yenə də məsələnin, nəhayət, həll edildiyini fikirləşdim.

Təxminən bir ay sonra Mississipidə kiçik bir imanlılar cəmiyyətində dərs deməyə dəvət olundum. Bu, kənd yeri idi. İlk görüşün sonunda pastor mənə yaxınlaşdı və Rəbbin onunla danışdığını dedi: «Pomeran cinsli itləri çoxaldıb satmaqla məşğulam. Ay yarımliq küçüyün birini Rəbb sənə hədiyyə etməyi tapşırırdı». Mən donub qaldım. Hələ də ikinci iti evə gətirmək istəmirdim və ona «fikirləşib deyərəm» dedim. Onun itlərlə məşğul olmasından xəbərim yox idi və ona qızımın arzusu barədə də heç bir söz deməmişdim.

Nəticədə təslim oldum, Drendaya baş verənlər barədə xəbər verdim, lakin evə ikinci itin gəlməsini istəmədiyini dedim. O mənə baxıb sual verdi: «Qızımızın inamını inkar edəcəksən?» Drenda da

həmçinin evdə ikinci iti istəmirdi, amma o, Kirsteni çox sevirdi. Beləliklə, Kirstenin inamı ilə Allah həmin iti mənə verirdi, ondan necə imtina edə bilərdik? Beləliklə, pastora iti götürəcəyim barədə dedim.

Kirstenə bir söz demədik; sadəcə, bacısına tapşırıdım ki, bizi qarşılamağa gələndə aeroporta onu da gətirsinlər. Kirsten aeroporta gəldi və biz it üçün aldığımız kiçik səyahət qutusunu ona verdik. Kirsten balaca pomeran küçüyünü görəndə sevincindən ağlamağa başladı. Ətrafımızdakılar dayanıb bu səhnəni müşahidə edirdilər. Çox keçmədi, ətrafımıza çoxlu adam yığıldı, balaca küçüyü qucağında tutan Kirstenə heyran qalmışdılar. Drenda Kirstenin bu iti Allahdan alacağına inamı barədə hər kəsə deyirdi.

Aeroportda adamlara inam haqqında danışmağa yaxşı fürsət yaranmışdı. Hamı küçüyü görmək istəyirdi, hamı, hətta mühafizə işçiləri belə, Kirstenlə birgə ağlayırdı. Onda qəddar ata olduğumu hiss etdim. Küçüyün qızıma gətirdiyi sevinci, qızımın inamı nəticəsində Allahın o iti mənə verməsini görəndə öz-özümə fikirləşirdim: axı niyə mən qızımın istəyinə qarşı çıxırdım? Qızım küçüyün adını Şekspir qoydu. İt adamı valeh edirdi, hamımızın dostuna çevrildi, gecə-gündüz hər yerdə Kirsteni izləyirdi. Rıqqətli hekayə olduğuna baxmayaraq, mən bu kitabın mövzusunə aid sual verməliyəm. **Bu it evimizə necə gəlib çıxdı?** Ömrümdə mənə hədiyyə kimi it təklif etməmişdilər. Necə oldu ki, qızımın imanla dilədiyi cinsi mənə hədiyyə etdilər? Bu, təsadüf idi? Aydınadır ki, təsadüf deyildi. Bu, ailəmin həyatında işləyən Padşahlığın qanunları idi. Padşahlığın səlahiyyətini yer üzündə imanla fəal edən hər kəsin həyatında Padşahlığın qanunları işləyir. Küçüyü bizə verən Padşahlığın səlahiyyətini etiraf etməliyik. Bəs bu, necə baş verdi? Bu, hansı qanunların icrası idi? Ümidvarıq, bu kitab sizə bəzi sualları aydınlaşdırmaqda kömək edəcək və siz Allahın Padşahlığından zövq almağı öyrənəcəksiniz. Axı siz Padşahlığın vətəndaşısınız və bu Padşahlığın vətəndaşlarının qanuni hüquqları və imtiyazları var! İcazə verin, ailə həyatımızdan daha bir nümunə gətirim.

4 FƏSİL

NƏHƏNG BALIQ

Drenda ilə mən Allahın Padşahlığı və yer üzündə malik olduğumuz səlahiyyət haqqında öyrənəndən sonra həyat tərzimizi özümün müəyyən etdiyimizi başa düşdük. Allahın Padşahlığı həyatımızın hər bir sahəsinə təsir göstərdi, lakin ehtiyac duyduğumuz və ya həyatımız üçün istədiyimiz təminatı özümüz fəal etməli idik. Bu, öz-özünə baş vermir. Qızımızın iti kimi həm kiçik, həm də böyük olan bütün məsələləri biz Padşahlığa tabe etdirməliyik. Bunu başa düşəndən sonra bizim üçün ehtiyac və ya qeyri-mümkün bir iş qalmır. Əvvəllər Allahın bizə BÜTÜN Padşahlığı zövq almağımız üçün verdiyini başa düşmürdüm. Beləliklə, həyatımızın hər bir sahəsinə Padşahlığın təsirini görmək çox xoş idi; bu, hətta kiçik və əhəmiyyətsiz sahələrdə də görünürdü. Bir nümunə gətirim. Bunun adını «Böyük balıq» qoymuşam.

Bir dəfə Alyaskaya ailəvi tətillə getdik. Oraya gedib çıxmağımızın özü artıq böyük məsələ idi. Əvvəlcə təyyarə ilə Ankorica uçduq, bir kemperi üç həftəlik icarəyə götürdük və qərb sahilinin böyük hissəsini, demək olar ki, gəzdik. Necə də gözəl idi! Bir gün Kenay yarımadasında gəzəndə balıqçı qayıqlarında asılan nəhəng balıqları gördük. Bu, paltus idi. Yol boyu balıqçı qayıqlarına dəvət reklamları oxuyaraq irəliləyirdik; hamısı paltus balığını tutmağa çağırırdı. Birdən arvadım üzümə baxıb dedi: «Paltus tutmaq istəyirəm, özü də ki o kapitanla». Drenda bir reklama işarə etdi; burada «iktus» – məsihçi işarəsi var idi.

Çox təəccübləndim! «Paltus tutmaq istəyirsən?» Əvvəllər o, heç vaxt balıq tutmaq istəməyib. Lakin o təkid etdi; beləliklə, biz pilləkənlərlə qalxıb balıqçının otağına daxil olduq. Buranın işçiləri başqa müştəri ilə məşğul olduğuna görə içəridə bir az gəzişdik, divardakı elanları oxuduq. Balıqçı yarışı barədə də oxuduq: ay ərzində ən böyük balığı tutan adama mükafat verilir və onun barəsində qəzətdə məqalə dərc olunur. Drenda və mən yarışda iştirak etmək qərarına gəldik.

Həyat yoldaşım zərif qadın olan Drenda mənə üz tutub dedi: «Bu yarışda qalib gələcəyəm; bu qayığın kapitanı məsihçi olduğuna görə bütün kapitanlar arasında məşhur olacaq; bütün izzəti də Allah alacaq». Beləliklə, növbəmiz çatanda Drenda yarışda qalib olmaq niyyətini cəsarətlə bəyan etdi ki, bununla Allaha izzət gəlsin və kapitanın məsihçi şirkəti məşhurlaşsın. Əlbəttə, qayığın kapitanı adamların xoş arzularını çox eşitmişdi. Lakin heç kim yarışı Allahın izzəti üçün udmaq istədiyini söyləməmişdi.

Beləliklə, o, yarış barədə Drendanın sözlərinin cavabında çox danışmadı. Dənizə çıxdıq və balıq ovuna başladıq. Drenda qayığın kapitanından yarışda qalib gəlmək üçün paltusun lazımı ölçüsü haqqında elə hey soruşurdu. O isə, sadəcə, hər tutduğumuz balığı göstərüb «bundan daha böyük olmalıdır» deyirdi. Buna görə də Drenda hər dəfə kapitana öz sualını verməkdə davam edirdi. Beləliklə, 20, daha sonra 35 kq-lıq balığın kifayət qədər böyük olmadığını dedi. Paltus öz dadı ilə tanınır; beləliklə, biz tutduğumuz balıqları evə göndərməyə hazırlaşırıdık. Bir nəfər özü ilə yalnız iki balıq apara bilərdi. Beləliklə, 35 kq-lıq balığı özümüz üçün ayırıdık.

Axşam düşürdü, hava qaralmağa hazırlaşırıdı. Oğlum Tom, qızım Polli və mən – hər birimiz özümüz üçün iki balıq ayırmışdıq. Daha iki övladım Emi və Tim konfransda iştirak etmək üçün evə qayıtmalı oldular və onlar bizimlə deyildilər. Drenda özü ilə aparmaq üçün 35 kq-lıq bir balıq ayırmışdı, lakin yarışda bizə qələbə gətirən balığı hələ tutmamışdıq. Drenda hələ də böyük

balıq tutacağına əmin idi. Hava qaralmağa başladığına görə kapitan hamımıza qayıqdan düşməyə hazırlaşmağı tapşırırdı. Drenda bu göstərişə qulaq asmadı. O, bizə hazırlaşmağa kömək edən kapitana diqqət vermirdi. O, bir neçə dəqiqə də istədi və bir daha yarışda ona qələbə gətirəcək balığı tutacağını bəyan etdi. Kapitan bir neçə dəqiqə gözlədi, sonra «bağışlayın, biz geməliyik» deyərək ona tərəf yollandı.

Kapitan Drendaya çatmağa az qalmış qırmağa qəfildən balıq düşdü. Bu, böyük balıq idi, çünki çubuq əyildi və az qalmışdı ki, sınınsın. Kapitan balığın ölçüsünü görmək üçün qırmağı qaldırdı və onun çox böyük köpək balığı olduğunu bildirdi. Kapitan bunu balığın sürətlə dərinə getmək cəhdlərindən müəyyən etmişdi. Drenda böyük əziyyətlə 90 metr dərinlikdən balığı suyun səthinə çıxartdı. Hamı bunun, həqiqətən, çox böyük paltus olduğunu görə bildi. Balıq Drendanın özündən də böyük idi.

Balığı qayığa qaldırmaq istəyəndə kapitan dedi ki, o, həddindən artıq böyükdür və qayıqda çırpınanda kimsəyə və ya qayığa zərər vura bilər. Balığı suda öldürmək üçün onun xüsusi aləti var idi. Kapitan bu böyük balığa zərbə vuranda balıq sürətlə suyun dərinliyinə, 90 metr aşağı endi.

Qırmaq az qala sınırdı. Drenda bu böyük balığı yenidən yuxarı dartmalı oldu. O, var gücü ilə çalışırdı. Drenda balığı bir dəfə yuxarı çəkdiyinə görə artıq yorulmuşdu; beləliklə, mən ona kömək etdim və biz yavaş-yavaş balığı yenə suyun səthinə qaldırdıq. Bu dəfə kapitan balığı qayığa çıxara bildi və biz hamımız onun ölçüsünə heyran qaldıq.

Balığın çəkisini öyrənmək üçün onu şəhər meydanındakı böyük tərəzinin yanına apardıq. Balıq 61 kq gəlmişdi; dik tutanda Drendadan hündür idi. Onu tərəzidə çəkən kişi bu vaxta qədər belə böyük balığın yarışa gətirilmədiyini dedi. Yarışın sonuna hələ iki həftə var idi, buna görə də bu balığın qalib gələcəyi hələ məlum deyildi. Amma, əlbəttə ki, günlərin bir günü Drendanın adına poçt ilə məb-

ləğ köçürüldü; məktuba onun şəkli ilə qəzet məqaləsinin surəti də əlavə olunmuşdu. Biz çox sevinirdik.

Padşahlığın qanunu yenə işlədi! Yenə də sizə sual verməliyəm: «Bu, necə oldu?» Evli olduğumuz illər ərzində Drenda yalnız iki dəfə balıq tutub və o, balıq ovunu, ümumiyyətlə, xoşlamır. Drenda balıq tutmaq istəyəndə mən təəccübləndim. Sonra o, yarışda qalib olmaq istədi, qalib də oldu. Sonradan qayığın kapitanı ilə danışanda ona Padşahlıq haqqında danışdıq və balıq tutmaq üsulu ilə bölüşdük. Böyük balıq onun diqqətini cəlb etdi və, nəhayət, balıq yarışda qalib gəldi.

Elə bilirsiniz, Drendanın böyük balıq hekayəti burada bitir? Bunu təsadüf hesab edə bilərsiniz, amma iki dəfə dalbadal təsadüf olurmu? Beş il sonra Drenda və mən dostumuz olan bir pastor ilə Alyaskada qızıl balıq tutmağa getdik. Biz buraya gəlmək üçün firsət axtarırdıq və beş il idi ki, buralara gələ bilmirdik. Beləliklə, yəni-dən kemper icarəyə götürdük. Qızıl balığın mövsümü olduğuna görə balıq ovunun əsl vaxtı idi. Beləliklə, balıq tutarkən söhbət Drendanın paltusundan düşdü. Dostumuz heç vaxt paltus tutmadığına görə biz onu daha sonra paltus tutmağa da dəvət etdik. Eyni yerə və eyni qayıq kapitanının yanına qayıtmaq istədik. Kapitanı köhnə yerində tapmadıq. Başqa qayığı götürməzdən əvvəl İnternetdə onu axtarmağa çalışdıq, lakin nə onun, nə də şirkətinin adı yadımızda deyildi. Bir qədər axtarandan sonra biz Drendanın böyük balığı haqqında beş il əvvəl dərc olunmuş qəzet məqaləsinin surətini tapa bildik. Buradan qayığın sahibinin və şirkətin adını tapdıq. Cəld telefonla zəng etdik və işləri düzüb qoşa bildik. Şirkət hələ də işləyirdi, amma başqa yerə köçmüşdü.

Şirkətin ofisinə daxil olanda kapitanın həyat yoldaşı olan katibə qadın Drendanı görüb dərhal tanıdı: «Paltus qalibi!» Bir neçə dəqiqə ərzində böyük paltus və ümumiyyətlə, beş il ərzində baş verənlər barədə söhbət etdik. İqtisadi böhran səbəbindən biznesləri elə də yaxşı getmirdi. Adamlar əvvəlki kimi balıq tutmağa gəlmirdi

və onun əri məyus olmuşdu. Biz ona Padşahlıqdan danışdıq, O isə ərinin Allaha xidmət etməsi ilə maraqlanmadığını dedi.

Qayığa minəndə kapitan da Drendanı və böyük balığı xatırladı; çox dərin olmadığına görə burada iri balıqların olmadığını dedi. Əvvəlki yerindən isə köpək balıqlarına görə köçübmiş. Orada köpək balıqları yemi tilovdan oğurladıqlarına görə balıq ovu kapitana baha başa gəlirmiş. Xeyli tilov yemi və çoxlu vaxt itirirmiş.

Yeni ərazidə tutduğu balığın ölçüsü ilə maraqlananda dedi ki, ay ərzində tutduğu ən böyük balıq 10-15 kq-dır. Beləliklə Drenda ona baxıb dedi: «Yaxşı, mən bu gün çox böyük bir balıq tutacağam, sən də Allahın sədaqətini görəcəksən». Kapitan onun sözüne güldü. Gün ərzində, kapitanın dediyi kimi, 10 kq-lıq balıqlar tuturduq. Kapitan isə elə hey Drendanın «böyük balıq» tutacağı barədə dediyi sözü zarafata salırdı. Bu, əvvəlki səfərin təkrarı idi.

Günün sonunda kapitan bizə qayıqdan düşməyə hazırlaşmağı tapşırdı. Drenda onun sözlərinə fikir vermədi. Bir neçə dəqiqəyə böyük balığı tutacağını yenidən bəyan etdi. Kapitan bir neçə dəqiqə gözlədi, amma sonra artıq getməli olduğunu dedi. Elə həmin an tilova balıq düşdü. Uzun sözün qıssası, Drenda 35 kq-lıq balıq tutdu. Kapitan yenə təəccübləndi.

Balıq ovundan sonra restoranda nahar etdik. Orada başqa bir kapitan tutduğumuz 35 kiloluq balıq barədə eşidəndə buna inana bilmədi; harada, hansı dərinlikdə və s. kimi təfsilatlarla maraqlandı. Restorandan çıxıb yenə qayıq sahibinin yanına getdik, balığı evə göndərmək üçün lazımı sənədləri imzaladıq.

Yola düşməzdən əvvəl biz kapitanla Allahın Padşahlığı haqqında danışdıq. Mən kapitana dedim: «Siz bu iki balığı tutmağın sirrini öyrənməlisiniz. Padşahlığın qanunları pul üçün işləyir». Bu, onu maraqlandırdı və biz ona «Pul məsələsinin həlli» adlı kitabımı hədiyyə etdik.

Bu iki böyük balığı Drenda təsadüfən tutdu, yoxsa Padşahlığın qanununun təsiri ilə? Nəticəyə özünüz gəlin, lakin Drenda və

mən buna çoxdan əminik. Balıqçılıq səfərləri, borcdan qurtulma, şəfa və digər təcrübələr həyatımızı fərqli etdi və Padşahlıqda yaşamaq maraqlı oldu. Başqaları da Padşahlıqdakı həyatdan zövq alırlar. Drendanın hekayətini eşidən bir xanımın məktubunu diqqətinizə çatdırmaq istəyirəm:

«Salam, Qari və Drenda. Drendanın böyük balıq tutması barədə hekayəti oxuyandan sonra öz başıma gələnlə bölüşmək qərarına gəldim. Bu yaxınlarda biz ailəvi Floridada Kakao sahilinə tətillə getdik. Ərim Robert açıq dənizdə balıq ovuna getmək və evə, Koloradoya qayıdanda özü ilə çoxlu balıq aparmaq istədi. Biz bu səyahəti bir neçə ay ərzində planlaşdırırdıq. O, mənə balıq ovuna getmək istəyi barədə deyəndə sevindim: «Mütləq! Gəl Allahın bizə çoxlu balıq verəcəyinə inanaq!» Mən ərimdən Floridada hansı balıqların olduğunu soruşdum və onun sadaladıqları arşında nəhəng qızıl balıq üçün dua etməyi və onu tutacağıma inanmağı seçdim.

Gün gəldi və biz qayıq kapitanından təlimatları aldım. Mən nəhəng qızıl qızıl balıq tutacağımı etiraf edirdim; kapitanla danışanda çox həyəcanlanırdım. O, hazırda qızıl balığın olmadığını dedi! «Daha nə qaldı?» deyər fikirləşdim.

Lakin imanımı məşq etdirmək imkanını əldən buraxmaq istəmirdim. Dua etdim:

«Rəbb, nəhəng qızıl balığı tutacağıma inanıram, mən onu tutub evimə aparacağam!»

Qayıqda ikən 8 yaşlı qızım Reyçelə üz tutub dedim: «Yadında saxla ki, sən dua edə bilərsən və bu gün balıq tutacağına inana bilərsən. İnanırsan?» O gülümsədi və mənimlə razılaşdı. Eyni sözü 21 yaşlı qızım Cordana da dedim. O təəcüblənsə də, razılaşdı. Mən ərimə də dedim: «Gəl, çoxlu balıq tutacağımıza inanaq!»

Bir neçə saat keçdi, amma biz hələ heç nə tutmamışdıq. Sonra qəfildən Reyçelin tilovuna balıq düşdü və o, həyəcanla

atasını köməyə çağırdı. Bir neçə dəqiqədən sonra onlar Atlantik köpək balığını sudan çıxartdılar! Afərin! Reyçel inamın nə olduğunu başa düşdü! Biz onu təriflədik.

Yadımdadır, həmin gün balıq tutmayacağım barədə bir fikir ağıma gəldi, lakin mən özümü ələ aldım və balığı artıq tutduğumu etiraf etdim. Mən rahatlaşdım və Allahın səsini eşitdim: «Rahat olub mənə balığı yanına gətirməyə imkan versən, balığı tutacaqsan». Mən balıqçı deyildim, heç bir təcrübəm də yox idi. Buna görə də oturub rahat oldum, Allaha etibar edərək dərindən nəfəs aldım və gözləməyə başladım. Təxminən 20-30 dəqiqə sonra tilovuma balıq düşdü.

Ərim, sonra da kapitan balığı çıxarmaq üçün köməyə gəldilər. O mənə balığın nəhəng qızıl balıq olduğunu dedi. O, balığı görmədən artıq bunu bildi! Mən elə təəccübləndim ki... Tilovu dartmaqda davam edirdik və nəhayət, 10 kq-lıq nəhəng qızıl balıq suyun üzünə çıxdı! Böyük sevinc və həyəcanla Allaha təşəkkür edirdim. İnamda böyük nailiyyət əldə etdiyimi bilirdim. Drendanın inamını xatırlayır və hesab edirdim ki, eyni inama mən də malik ola bilmişəm. Səbirlə davam etdim və artıqlaması ilə mükafatımı aldım.

Xidmətinizə və kitabları yazdığınıza görə təşəkkür edirəm. «İman ovu» adlı kitabınız əladır. Məni daha böyük xeyir-dualara doğru addımlamağa kömək etmiş Allaha və sizin xidmətinizə görə minnətdaram. Gələcəyə böyük inam və sevinclə baxıram. Bu təcrübə ailə üzvlərimizin imanını çox dirçəltdi!

Hörmətlə,
S.T.»

5 FƏSİL

BU, KİMİN SEÇİMİ İDİ?

Bundan əvvəl etdiyimiz söhbətlər zamanı Allahın Padşahlığının burada – yer üzündə şahidi olduq ki, O, real olaraq, itimizi, yemək üçün tutduğumuz balığı bizə necə verdi; yaşayışımızı, uşaqlarımızın qayğısız həyatını təmin etmək üçün bizə lazım olan təminatı – avtomobili və evin kreditini bağlamaq üçün pulu necə göndərdi. Bütün bunlar Allahın Padşahlığı tərəfindən həyata keçirilir. İcazə verin, daha dəqiq deyim: bütün bunlar Allahımızın Padşahlığı tərəfindən reallaşdırılır. Bu zaman heç də təəccüblənməməliyik, çünki Onun Padşahlığı qüdrətli, tükənməzdir.

2 Peter 1:3-də deyilir:

«Bizi Öz izzəti və alicənablığına Çağıranın ilahi gücü Onu tanımağımız vasitəsilə yaşamağımız və mömin olmağımız üçün lazım gələn hər şeyi bizə bəxş etdi».

Bundan əvvəl tanış olduğumuz bütün hekayətlərdən çıxış edərək ortaya bir mühüm sual çıxır – bu, kimin seçimi idi? Mən onu nəzərdə tuturam ki, bu, necə baş verdi? Birdən-birə necə oldu ki, Allah bizə bu nemətləri verdi? Bu, Allahın Özünün müstəqil iradəsindən irəli gələn, bizim üçün həyata keçirmək istədiyi hadisələr idi mi? Və ya bunun baş verməsi üçün başqa səbəblər var idi? Hesab edirəm ki, cavab əksəriyyətinizi şoka salacaq. Bunu dəqiq bilirəm. Çünki məni də nə vaxtsa şoka salıb. Bu suala cavab vermək üçün

Müqəddəs Kitabda Lukanın Müjdəsi 8-cı fəsildə yazılmış bir hekayətə baxaq.

«İsa oraya gedərkən izdiham Onu sıxışdırırdı. Orada on iki il qanaxma xəstəliyinə tutulan bir qadın var idi. O, bütün varını həkimlərə xərcləmişdi, lakin onların heç biri ona şəfa verə bilməmişdi. Bu qadın İsanın arxasından gəlib Onun paltarının ətəyinə toxundu və o andaca onun qanaxması dayandı.

İsa dedi: “Mənə toxunan kim idi?” Lakin hamı bunu inkar edəndə Peter dedi: “Ustad, izdiham Səni əhatə edib sıxışdırır”. Amma İsa dedi: “Mənə kimsə toxundu, çünki Məndən qüvvət çıxdığını bildim”.

Qadınsa gizlənə bilmədiyini gördükdə titrəyərək gəlib İsanın ayağına düşdü. Bütün xalq qarşısında Ona nə səbəbdən toxunduğunu və o anda necə sağaldığını İsayə nəql etdi.

İsa da ona dedi: “Qızım, imanın səni xilas etdi. Arxayın get”».

– Luka 8:42-48

Müqəddəs Kitabda aydın şəkildə yazılıb ki, İsa izdihamın içində idi və hər tərəfdən sıxışdırılırdı. Belə olduqda hətta Peter də Onun «Mənə kim toxundu?» sualından təəccübləndi. Bir ruhani alim kimi mənə çox maraqlıdır: niyə məhz bu qadın şəfa tapdı? Başqa heç kəs. Niyə İsayə toxunan hər bir kəs deyil, məhz bu qadın məsh olundu. Cavab burada, bu mətnə gizlənilib. Lakin bu suala cavab verməzdən əvvəl daha bir sual verəcəyəm. Həmin zaman İsa məhz o qadına xidmət edirdimi? Əllərini onun üstünə qoydumu? Yox. İsa bu qadının orada olduğunu heç bilmirdi də. O hətta soruşdu: «Mənə kimsə toxundu, çünki Məndən qüvvət çıxdığını bildim».

Çünkü İsa qadını görmürdü. Beləliklə, qadının şəfa tapmasına səbəb olan bu qərar kimin idi?

İcazə verin, bu sualı başqa cür qoyum – həmin an qadının şəfa tapması Allahın qərarı idi, yoxsa qadın özü Allahdan şəfa tapmağa qərar vermişdi? Bu, çox vacib sualdır. Çünki insanların çoxu gözləyir ki, Allah onların həyatına hər hansı bir şəkildə müdaxilə etsin. Onların həyatında nəyisə dəyişsin. Mən o fakta inanıram ki, İsa hətta həmin vaxt qadının orada olduğunu bilmirdi.

Bu onu göstərir ki, şəfa tapmaq istəyi qadından gəlirdi. Onu sağaltmaq qərarı İsadən gəlmirdi. Beləliklə, bu, bizə olduqca vacib bir vəhyi əyan edir – birinin sağalıb, o birinin sağalmaması qərarını Allah vermir. O, qanuni şəkildə Onun Padşahlığında məskunlaşmağa imkan verməklə artıq bizə şəfanın mənbəyini göstərmişdir. Bu isə bizim özümüzə məxsus bir seçimdir. Mən qadının bu qüdrətə, gücə necə qoşula bildiyini öyrənmək istəyirəm. Necə oldu ki, qadın bu şəfanı qəbul etmək qərarına gəldi? İsa bizə bu qadının həmin gücə, qüdrətə və Padşahlığın hakimiyyətinə necə qoşulduğunu konkret olaraq göstərir. O, belə deyir: «Qızım, imanın səni xilas etdi. Arxayın get». Bu cümlə bizə niyə başqalarının yox, məhz bu qadının şəfa tapmasının səbəbini göstərir. Gəlin bir ilahiyyatçı kimi bu əhvalatı diqqətlə araşdıraraq və qadının Allahın möcüzəsini necə əldə edə bildiyini anlayaq.

Əvvəla, İsa onu qızım adlandırır. Bu isə o deməkdir ki, qadın İsrail xalqına mənsub idi. Yəni onun Allahla əhdi var idi. Bir İsraili qadın olaraq Səmalər qarşısında Allahdan nəsə almaq haqqına malik idi. Lakin bu fakt yeganə səbəb ola bilməz. Çünki həmin gün İsanı hər tərəfdən əhatə edənlərin hər biri bu haqqa malik idilər. Allahın qüdrətinin bu qadına yetməsinə vacib edən nəsə ayrı bir səbəb də olmalı idi. İsa qadının şəfa tapmalı olduğunun ikinci səbəbini göstərir. O, qadını imanının sağaltdığını deməklə əsl səbəbi göstərir.

Beləliklə, biz indi bilirik ki, qadın nəyin sayəsində şəfanı qəbul edə bilib. Əvvəla, qadının Allahdan nəsə ummaq üçün qanuni əsası

var idi. Belə ki, o, İbrahimin övladı idi. İkincisi, həmin an Allahın qüdrətinin məhz onun bədəninə daxil olmasını təmin edən qoşulma vasitəsi onun imanı idi. Bu qadının Səməlar qarşısında İbrahimin Allahla əhdi sayəsində dayana bilməsi onun İbrahimin qızı olması faktından irəli gəlirdi. Bunu naqillər vasitəsilə evinizə daxil olan elektrik enerjisi ilə müqayisə etmək olar. Lakin elektrikin evinizə daxil olması hələ evinizdə işığın yanması demək deyil. İşığın yanması üçün elektrik açarını burmağımız lazımdır. İndi bizim bilməli olduğumuz yeganə şey bu açarın harada yerləşməsidir və ya «açar» deyiləndə nəyin nəzərdə tutulduğunu müəyyən etməkdir. İsa onlara bu açarın, yəni vasitənin qadının imanı olduğunu dedi. Bəs iman nədir və onu necə işə salmaq olar? Bu, cavabını tapmalı olduğumuz həyati vacib sualdır.

İman nədir?

Bu gün «iman» məsihçilərin boş-boşuna sağa-sola fırlatdığı bir sözə çevrilib. Əminəm ki, bəziləri, bəlkə də, əksəriyyət imanın nə və harada olduğunu bilmir. Əgər iman o qadına şəfa verən vasitədirsə, iman məsələsinə olduqca diqqətlə yanaşmalıyıq. İmanın tərifini Romalılara məktub 4:18-21-də tapa bilərik. Siz isə mənə deyərsiniz: «Yox, Qari. İmanın tərfi İbranilərə 11:1-dədir».

«İman ümid edilənlərə etibar etmək, görünməyən şeylərə əmin olmaqdır».

– İbranilərə 11:1

Bəli, bu, ənənəvi cavabdır. Lakin İbranilərə 11:1-i diqqətlə oxusanız, görərsiniz ki, orada imanın həqiqətdə nə olduğu barədə deyil, onun üstünlükləri barədə danışılır. Məncə Romalılara Məktub 4-cü fəsil 18-21 bizdə imanın nə olduğu barədə aydın təsəvvür yarada bilər:

«Heç bir ümid olmadığı halda İbrahim çoxlu millətin atası olacağına ümidlə inandı. Çünki ona deyilmişdi ki, “nəslin o qədər olacaq”. Hətta təxminən yüz yaşında ikən öz bədəninin artıq ölüyə bənzədiyini, arvadı Saranın da bətninin ölü olduğunu anladı, amma imanı azalmadı. Allahın vədinə imansızlıqla şübhə etmədi, əksinə, imanında möhkəm durub Allahı izzətləndirdi. Tamamilə əmin idi ki, Allah verdiyi vədi yerinə yetirməyə də qadirdir».

– Romalılara 4:18-21

Gəlin hadisələrin necə inkişaf etdiyini izləyək. İbrahim və Saranın övladı olmurdu. Mən demirəm ki, Sara mayalana bilmirdi. Onlar, sadəcə, cəhd etməli idilər. Az qala yüz yaşları vardı və bir ayaqları gorda idi. Onların bədəni uşaq əmələ gətirməyə qadir deyildi. Bu, mümkünsüz idi. Buna baxmayaraq, Allah İbrahimə övladının olacağına dair vəd verdi.

Baxmayaraq ki, bu, təbii yolla qeyri-mümkün idi. Müqəddəs Kitabda deyilir ki, İbrahim Allahın verdiyi sözə əməl etməyə qadir olduğuna əmin idi. Bunun əksini sübut edən təbii faktorlardan asılı olmayaraq. Beləliklə, imanın tərifı budur –

**«İMAN ÜMİD EDİLƏNLƏRƏ
ETİBAR ETMƏK,
GÖRÜNMEYƏN ŞEYLƏRƏ
ƏMİN OLMAQDIR».**

– İBRANİLƏRƏ 11:1

Allahın güclü olduğuna və vədini yerinə yetirəcəyinə tam əminlik. Mən bunu belə ifadə edərdim – iman Səməllərlə razılaşmanın əldə edilməsidir. Təkcə şüurla deyil, bütün varlığımla əminlik. Bizi əhatə edən mühitin, şəraitin tamamilə fərqli bir şeyi təsdiq etməsinə baxmayaraq, ürək rahatdır və Allahın vəd etdiyinə tam əmindir. Bizim imana verdiyimiz tərif belədir: «Allah Öz vədini yerinə yetirməyə qadirdir». Öz sözümlə belə deyərdim: Qəlbimiz və şüurumuz **Allahın iradəsi ilə tam anlaşma şəraitindədir**; gözlə gördüyümüz bunun əksini göstərsə belə, ürək tam əmindir və rahatlıqdadır.

İmanın tərifi bizdə belədir:

İman Allahın Sözüənə tam əmin olmaqdır. Ürəyimiz və aqlımız bu Sözlə razılaşıb; ürəyimiz əmindir, arxayın və rahatdır. Vacib bir sual vermək istəyirəm:

Niyə iman zəruridir?

Niyə Allah hər bir kəsə ayrı-ayrılıqda xəstəxanada şəfa verə bilməz? Niyə müharibələri dayandırmır? Niyə Müqəddəs Kitabı vəz etmək üçün mələkləri göndərmir? Əminəm ki, hər biriniz bu kimi suallarla qarşılaşıb. Cavab belədir ki, O, bunu edə bilmir. Qadir olmadığına görə etmir. O edə bilmir, çünki bu, Onun hüquqi müstəvisində deyil və Onun səlahiyyəti yoxdur. Belə çıxır ki, Allah etmək istədiyini həyata keçirə bilmir? Anlayıram ki, indi bu, bir qədər qəribə səslənir.

Lakin gəlin Müqəddəs Kitaba nəzər salaq və cavabı orada axtaraq.

«Kimsə bir yerdə belə şahadət etdi:

“İnsan kimdir ki, onun haqqında düşünürsən? Bəşər oğlu kimdir ki, onun qayğısını çəkirsən? Onu mələklərdən az müddət ərzində aşağı tutdun, izzət və əzəmət tacını onun başına qoydun.

Hər şeyi onun ayağının altına qoyub tabe etdin”. Allah hər şeyi insana tabe etdiyinə görə ona tabe olmamış heç nə qoymadı. Lakin indi biz hər şeyin ona tabe olduğunu hələ görmürük».

– İbranilər 2:6-8

Müqəddəs Kitabın bu hissəsində biz görürük ki, insanı yer üzünə göndərməklə Allah yer üzünün bütün hüququnu ona verdi. Yer üzündə elə bir şey yox idi ki, bu hüququn təsir dairəsindən kənar qalsın. İnsan bütün səlahiyyətlərə malik olmaqla yer üzü-

nün hakimi idi. Onun yer üzündə ağalığ etmək bacarığı onu buraya hakim təyin edən hakimiyyət tərəfindən möhkəmləndirilir, əsaslandırılırdı. Mahiyyət etibarilə insan yer üzündə Allahın Padşahlığının nümayəndəsi kimi hakimlik edirdi. Başındakı tac da Rəbbimizin şərəfini, şanını, məshini təmsil edən, Allahın Padşahlığının tacı idi.

Bunun necə görüldüyünü aydın dərk etmək üçün yer üzündəki Padşahlığı təsəvvür edin. O, real gücə malik olmayan, təbii bədənə malik adi insan idi. Başında isə tacı var idi. Bu isə o demək idi ki, təkcə özünü yox, həm də Rəbbimizin Padşahlığını və hakimiyyətini təmsil edirdi. Onun sözü ona görə hökmlüdür ki, bu söz insanın təmsil etdiyi o hakimiyyətin, Padşahlığın bütün qüdrətinin və təbii sərvətlərinin dəstəyinə malikdir.

Qanun naminə iri tonnajlı, nəhəng yük maşınını bir əmri ilə durduran yol polisi əməkdaşını təsəvvürünüzə gətirin. Düzdür, bu maşın insandan qat-qat böyükdür və polis əməkdaşının boy-buxunununu maşının həcmi ilə müqayisə etmək ağılsızlıq olardı. Buna baxmayaraq, maşın əmrə tabe olub dayanır. O, bu adamdan çəkinib dayanmır. Həmin adamın təmsil etdiyi hakimiyyətin atributlarından olan geyindiği forma və daşdığı vəzifəyə görə dayanır. Maşın həmin an hakimiyyət formalı adamdan qat-qat böyükdür. Yük maşınının sürücüsünün bir insan kimi polisdən heç bir qorxusu yoxdur. Lakin onun təmsil etdiyi hakimiyyətdən çəkinəcəyi var və bu amil sürücünü maşını saxlamağa vadar edir. Eyni şey haqqında danışdığımız mövzuya da aiddir. Adəm yer üzündə nə varsa hər şeyin hakimi idi. Şan-şərəf tacı ilə təmsil olunan Allahın qüdrəti və hökmranlığı insana əminlik verirdi və öz sözü ilə o, Rəbbin Padşahlığı adından hökmranlıq edirdi.

Çox vacib bir məqam: Adəm Allahın iradəsi əleyhinə gedib yer üzündə hökmranlıq imkanlarını itirəndə tacını da itirdi. Yer üzü mürdarlandı, dəyişildi, dünyaya ölüm gəldi. Şeytan insanın işlərinə qarışmaq, onun üzərində ağalığ etmək üçün qanuni iddia əldə etdi. Həmçinin anlamaq vacibdir ki, insan hələ də yer üzünün qanuni

nümayəndəsi olaraq qalır. Çünki Rəbbimiz Özü ona bu vəzifəni tapşırıb. Lakin insan, artıq əvvəlkindən fərqli olaraq, mənəvi hökmranlıqdan məhrumdur. Hətta günahlı vəziyyətdə belə, insan hələ də başdadır. Rəbbimizdən aldığı hökmranlıq tacından məhrumdur, artıq Rəbbin ona əta etdiyi hökmranlıq taxtında əyləşmir, san-şöhrətini də itirib, lakin o hələ də yer üzünə yeganə qanuni qapı olaraq qalır. Məhz buna görə də Rəbb Öz iradəsinin insanların həyatında rol oynamasında Ruhunun idarə etdiyi xidmətçilərdən istifadə edir. Şeytan da öz

**ALLAH ÖZ İRADƏSİNİ
MÜQƏDDƏS RUHLA
DOLU OLAN ADAMLAR
VASİTƏSİLƏ İCRA EDİR.**

cinləri vasitəsilə idarə olunan insanlardan istifadə edir ki, planlarını həyata keçirməklə bəşəriyyətə təsir etsin. Allahın Qanununun, Padşahlığın Qanununun mənasını anlamaq üçün insanın yer üzündə hüquqi əsasının olması prinsipini bilmək olduqca vacibdir. Siz

onu dərk edən andan etibarən, məsələn, «niyə bəzi müəyyən mənəvi hadisələr baş verir və ya vermir?» kimi gələcəkdə qarşılaşacağınız bir çox sualların cavabını tapmış olacaqsınız.

Siz, məsələn, deyə bilərsiniz: «Mən düşünürdüm ki, yer üzünü yalnız Rəbbimizin oraya məskunlaşdırdığı sakinlərdən ibarətdir». Düzdür, bu belədir. Ümid edirəm ki, nə demək istədiyimi indi gətirəcəyim misaldan anlayacaqsınız. Əgər evimi icarəyə verirəmsə, hüquqi cəhətdən evin sahibi olsam da, kirayənişinin xeyrinə qanuni şəkildə istədiyim vaxt bu evə daxil olmaq və ya buranı tərk etmək hüququndan imtina etmiş oluram. Adətən, icarə müqavilələrində belə bir bənd var: orada göstərilir ki, evin sahibi icarəyə götürülmüş evə daxil olmaq hüququna malikdir. Məsələn, fövqəladə hal baş verdiyi və ya təmirə ehtiyac yarandığı hallarda. Bu zaman o, icarədarı xəbərdar etməyə borcludur. Əgər mən bu razılaşmanı pozub evə daxil olsam, bu, evə qanunsuz daxilolma kimi qiymətləndirilə bilər, baxmayaraq ki, mən bu evin qanuni sahibiyəm. Əgər müqavilədəki icarə şərtlərini pozarsam, məndən bu evi tərk etmək

qanuni şəkildə tələb edilə bilər, baxmayaraq ki, ev mənə məxsusdur. Bu, bizə şeytanın nə üçün Adəm vasitəsilə hərəkət etdiyini əyani şəkildə göstərir. O, dünyaya təsir imkanını əldə etmək istəyirdi. Açar yalnız Adəmdə idi. Şeytan qapı vasitəsilə daxil olmalı idi. Bu qapı da elə Adəmin özü idi. Əgər şeytan Adəmdən yan keçməyə cəhd etsəydi, onu qanuni şəkildə qovmaq mümkün olardı.

«Sonra İblis İsanı yuxarıya çıxardı və bir anda dünyanın bütün padşahlıqlarını Ona göstərdi. İblis İsaya dedi: “Mən bütün bunların üzərindəki səlahiyyəti və şan-şöhrəti Sənə verəcəyəm. Çünki bunlar mənə verilib və mən kimə istəsəm, ona verə bilərəm. Bax əgər Sən mənə səcdə etsən, bunların hamısı sənə olacaq”».

– Luka 4:5-7

Bu ayədə görə bilərsiniz ki, şeytan ona verilən yer üzünün Padşahlığının varidatına, hakimiyyətinə və şan-şöhrətinə iddialıdır. Lakin bu padşahlığı ona kim verib? Kim veribsə, o da bu padşahlığa malik idi. Yəni Adəm. Beləliklə, Rəbbimiz qanuni yol seçmədən, birdən-birə, sadəcə, durub insanın işlərinə qarışa bilməz. O, belə etsəydi, şeytan bu hərəkəti qanunsuz elan edərdi. Bəli, Rəbb şeytanın da istifadə etdiyi elə həmin qapıdan daxil olmalı idi. Öz hakimiyyətini yer üzünə qaytarmaq üçün qapı – insan övladı idi. Lakin yerdə belə bir adam var idimi?

«Rəbb İbrama dedi: “Öz torpağından, qohumlarının arasından, ata evindən çıx, sənə göstərəcəyim torpağa get. Səndən böyük bir millət törədəcəyəm, sənə xeyir-dua verəcəyəm, adını ucaldacağam və bərəkət qaynağı olacaqsan. Sənə xeyir-dua verənlərə xeyir-dua verəcəyəm, sənə lənət edənləri lənətləyəcəyəm. Yer üzünün bütün tayfaları sənə vasitənlə xeyir-dua alacaq”».

– Yaradılış 12:1-3

İbrahim imanımızın atası adlandırılır. Çünki o, Allah üçün yer üzünün reallığına qapı açan insandır. Onun sayəsində yer üzündəki bütün millətlər xeyir-dua aldılar. Əlbəttə, bu ayədə bütün millətlərin xeyir-dua aldığı barədə deyiləndə söhbət İsa Məsihdən gedir. O İsa Məsihdən ki, Rəbbin hakimiyyətinin İbrahimin imanı vasitəsilə yenicən yer üzündə bərqərar olması üçün sonradan yol açacaq. İbrahimin

**«İMAN EŞİTMƏKDƏN,
EŞİTMƏK DƏ MƏSİHİN
KƏLAMİ VASİTƏSİLƏ
YARANIR».**

– ROMALILARA 10:17

imanı onun özü və övladları ilə hüquqi saziş bağlayan Rəbbin əbədi açıq saxladığı Səmalara qapıları açdı.

İcazə verin, indicə dediklərimi bir qədər açım. Səmaların Padşahı yalnız yer üzündəki kişi və ya qadının vasitəsilə dünyaya giriş əldə edə bilər. Çünki onlar burada qanuni hüquqa malikdir-

lər. Qanunçuluğa o zaman əməl etmək olar ki, kişi və ya qadın ürək-lərində tamamilə Rəbbin dediyinə əmindir. Bu, imandır.

Bunu aydınlaşdırmaq üçün əlimdə daha bir üsul var. Səmalar qanuni əsaslarla yalnız o qadın və kişilərə təsir edə bilər ki, Rəbbin hakimiyyəti ilə idarə olunmağa hazırdırlar və bunu istəyirlər. Bu, Adəmdən istifadə etməklə yer üzünə hakim olmaq istəyən şeytanın tətbiq etdiyi prinsiplə eyniyyət təşkil edir. O, Adəmi əmin etmişdi ki, Rəbbə etibar etmək olmaz. O, Adəmin ürəyini Rəbdən döndərdi. Nəticədə Adəm şeytana inanmağa qərar verdi, Allahın Padşahlığından üz döndərdi.

Bu, İbrahimin imanından yararlanmaqla hakimiyyətini və hökmranlığını yer üzünə qaytarmaq üçün Rəbbin istifadə etdiyi prinsiplə oxşardır. İbrahim Rəbbə inandı və Rəbb onu imanına görə saleh saydı. Bu isə o demək idi ki, onun əlində zəruri hüquqi saziş var idi. Bu, Rəblə İbrahim arasında razılıq idi. Bu isə Rəbbə hüquqi müqavilə bağlamaq üçün əsas verdi. Başqa sözlə desək, əhd bağlandı. Bu əhd Səmalara dünyaya nüfuz etməyə imkan verirdi. Burada bir məsələyə xüsusi diqqət yetirmək lazımdır ki, bu saziş yalnız İbrahimə və onun

nəslinə şamil edilirdi. Sünnət əhdinin əlamətləri İbrahimin bütün övladlarına şamil edilirdi. Sünnət bütün kişilərdə artıq dərindən kəsil-məsidir. Kişi toxumlarını qadına ötürəndə bu toxumlar sünnət olunmuş bədən üzvündən keçməli idi.

Bu, şeytana, həmçinin uşağın ata və anasına uşağın Səməlar qarşısında Rəblə İbrahim arasında əhdin varisi kimi dayanacağına işarə edirdi. Lakin biz hesab edirik ki, kişi və ya qadın həтта ən uca əhdi əldə etməyə ixtiyarları çatsa da, istənilən halda qanuni tələbi yerinə yetirməli idilər. Qəlbləri Rəbbin dediklərinə tamamilə əmin olmalı idi ki, şəxsən özləri Rəblə İbrahim arasında bağlanmış əhd-dən geninə-boluna bəhrələyə bilsinlər. Mahiyyət etibarilə, bu əhd onların evini işıqla təchiz edən naqilləri çəkirdi. Lakin istənilən halda onlar Allahın Kəlamına əsaslanan iman açarını burmalı idilər ki, bu işığı əldə edə bilsinlər.

Beləliklə, biz indi imanın nə olduğunu və nə üçün bizə qanuni səviyyədə lazım olduğunu bildik.

İmanı necə əldə etməli?

Açar budur. Siz iman üçün dua edə bilməzsiniz. Təəccübləndiniz? Mən elə də fikirləşirdim.

«İman eşitməkdən, eşitmək də Məsihin kəlamı vasitəsilə yaranır».

– Romalılara 10:17

Necə olur ki, vəhydən Allah Kəlamı yaranır? Məgər bu, lazım olan yeganə şeydir? Bəs proses necə gedir? Məgər vəhy bəs edir ki, insanın ruhunda iman kök atsın? İmanın necə gəldiyini və Romalılara Məktub 10:17-də nədən danışıldığını anlamaq üçün Markın Müjdəsi 4-cü fəsilə baxa bilərik. Əgər siz əlinizdəki Müqəddəs Kitabı havaya atsanız, yerə düşərkən məhz Markın Müjdəsi 4-cü

fəsil olan səhifə açılmalıdır. Bu, həmin mətnin nə qədər vacib olduğunu göstərir. Mark 4:13-də İsa deyir ki, əgər biz Onun bu fəsildə nəyi təlim etdiyini anlamasaq, Müqəddəs Kitabdakı heç bir mətni anlamayacağıq. Mən belə bir nəticəyə gəlirəm ki, bu, olduqca vacib bir məqamdır.

Nə üçün bu fəsil bu qədər vacibdir? Çünki bu fəsildə Səma Padşahlığı ilə yer üzündəki reallıqların nə qədər bir-birinə qarşılıqlı təsir etdiyindən danışılır. Bu qarşılıqlı təsir necə qanunlaşdırılır və bu, harada baş verir? Həyatınızda heç bir şey bu fəsildəki həqiqəti anlamığınız qədər vacib ola bilməz. Soruşa bilərsiniz: Səməvi Padşahlıq necə fəaliyyət göstərir? Markın Müjdəsi 4-cü fəslə oxuyun. Bu fəsildə İsa insanın ruhunda imanın necə yarandığı barədə üç hekayə danışır. Hekayələri oxuyandan sonra biləcəksiniz ki, Səməlaların yer üzünün işlərinə qanuni müdaxiləsi üçün lazım olan vacib tələb nədir.

Bu fəsildəki üç məsəldən biri əkinçi, ikincisi toxum səpən adam və üçüncüsü xardal toxumu barədədir.

Gəlin ikinci məsəldən başlayaq. Toxum səpən adam haqqında olan hekayəyə baxaq.

«İsa dedi: "Allahın Padşahlığı torpağa toxum səpən əkinçiyə bənzəyir. O, gecə yatır, gündüz qalxır. Toxum cücərib boy atır, amma əkinçi bunun necə baş verdiyini bilmir. Torpaq özü bar gətirir. Əvvəl cücərti çıxır, sonra sünbül, daha sonra sünbülün dənələri iriləşib yetişir. Məhsul yetişəndə əkinçi dərhal oraq vurur, çünki biçin vaxtı gəlmişdir"».

– Mark 4:26-29

Bu hissəni araşdırmazdan öncə gəlin terminləri müəyyən edək. Burada İsa hansı toxumdan və torpaqdan danışır? İsa bu barədə həmin fəsildə, ondan əvvəlki məsəldə – əkinçi barədə hekayədə açıqlama verir. Toxum Allahın Kəlamıdır. Torpaq isə insanın qəlbi və ya ruhudur. Beləliklə, İsanın Özü tərəfindən verilən tərifdən

yararlanaraq deyə bilərik ki, insan Allahın Sözüünü öz ürəyinə, qəlbinə səpir. Daha sonra insanın ürəyi (torpaq) Səməlarla yer üzünün qarşılıqlı anlaşması şəraitində öz-özünə inamı cücərdir.

Davam etməyim üçün vacibdir ki, imanın tərifi yadda saxlayasınız. İnsanın qəlbi Səməların dediyinə möhkəm əmindir. Bu parçada deyilir ki, insan prosesin necə baş verdiyini dəqiq bilməsə də, ürəyə səpilməş toxum Allahın Sözü ilə qarşılıqlı anlaşma şəraitində cücərməyə başlayır. İnsan yatıb, ya oyaqdır, fərq etmir. Proses davam edir. Çünki insan Allahın Sözüünü ürəyində qoruyur. Tədricən ürək Səməların dediyi ilə anlaşmaya gəlir. Bu isə imanı yaradır.

Markın Müjdəsi 4-cü fəsildə deyilir ki, ürək Səməlarla anlaşmanı müəyyən proses vasitəsilə yaradır. Hekayədə deyilir ki, əvvəlcə ürək Allahın Sözüünü qəbul edir və bu zaman iman formalaşmağa başlayır. İsa bunu yaşıl otla müqayisə edir. Daha sonra ot böyüyüb sünbülə çevrilir. Yekunda sünbüldə buğda yaranır. Lakin həтта bu son mərhələdə belə, məhsul hələ yetişməyib – Səməlarla anlaşma əldə edilməyib. Buna uyğun olaraq, təbii mühitdə dəyişiklik baş verməyib. Daha sonra İsa deyir ki, proses davam edir. Cücərmə baş verir və nəticə olaraq, buğda biçinə hazırdır. Proses bu səviyyəyə çatanda və sünbüldə yetişmiş dənələr formalaşanda qarşılıqlı anlaşma meydana gəlir, iman yaranır. Bu, insana yer üzündə Səməların onun ürəyinə əkdiyini biçmək imkanı yaradır.

İndi isə daha diqqətli olmalıyıq. Gəlin həqiqətdə nə baş verdiyinə baxaq. Səməlar yer üzünün reallığına toxum səpir, yəni Səməlarla anlaşmanın əldə olunacağı qadının və ya kişinin ürəyinə. Həmin anda insanın ürəyi hələ Səməlarla anlaşma vəziyyətində, halında deyil. Lakin onda bu prosesə artıq start verilib. Görün İsa bizə gözəl bir təsvir verir. Prosesi fermerin toxum səpməsi ilə müqayisə edir. Bitkinin cücərmə prosesi ilə imanın yaranması müqayisə edilir.

Təbiətdə dənələr sünbüldə yetişərkən **TAMAMİLƏ** yerə səpilən andaki halına gəlir. Bir daha deyəcəyəm: toxum yetişən zaman torpağa səpiləndə necə idisə, TAMAMİLƏ həmin vəziyyətə də gəlib çatır.

Qarğıdalının dənələri torpağa səpdiyiniz toxumluqla eyniyyət təşkil edir. Onlar forma və dadına görə eynidirlər. Siz onları bir-birindən ayıra bilməzsiniz.

Beləliklə, icazə verin, İsanın nə demək istədiyini açım: Romalılara 10:17-ni eşidəndə, faktiki olaraq, Allahın toxumlarını öz mənəvi insanımıza səpmiş oluruq. Əgər bu sözü qəlbimizdə qoruyuruqsa, o, cücərir. O, yer üzünün reallığında qəlbimizdəki obrazlarda cücərəndə isə Allahın dedikləri ilə üst-üstə düşür. Bunu başqa sözlə ifadə etsək, deyə bilərik ki, Səmələrin vədini ürəyinə səpirsənsə, o, tədricən Rəbbimizin dediklərinə bir əminlik yaradır. Nəticədə ürəyiniz Səmələrin dediyinə tam olaraq əmin olacaq və sizin Səmələrlə anlaşmanız olacaq. Məsələn, siz xəstələnmisiniz. Bədəninizin vəziyyəti xəstə olduğunuzu göstərir. Əgər siz qəlbinizdə Rəbbimizin bizim sağalmamız üçün qurban getdiyi barədə danışan Allahın Kəlamını əkirsinizsə, tədricən ürəyiniz Rəbbin sözlərinin həqiqiliyinə əmin olmağa başlayır.

Bu Söz sizdə yetişməyə başlayırsa, sağalmağa əminliyiniz, **siz** nəyə inanırsınız, nə barədə danışırınsızsa, elə ondan ibarətdir. Siz artıq Səmələrin dediklərini təkrarlayan biri deyilsiniz. Sizin qəlbiniz buna tamamilə əmindir. Siz deyəndə ki, mən şəfa tapmışam, bu, sadəcə, daim təkrarladığınız formul deyil, əmin olduğunuz, fakt olaraq bildiyiniz Həqiqətin özüdür. O şeyi ki, Səmələr deyir, indi siz də onu reallıq kimi dərk edirsiniz.

Məhz buna görə də İbranilərə 11:1-də deyilir:

«İman ümid edilənlərə etibar etmək, görünməyən şeylərə əmin olmaqdır».

İnam olduqda, Səmələrin dediyinə fəvqəltəbii bir əminlik yaranır. Baxmayaraq ki, bu prosesdə həll edilməmiş daha bir addım qalıb. İndi insan biçin üçün ora qəldə etməlidir ki, qəlbində əmin olduğunu mövcud reallığa gətirsin.

«Məhsul yetişəndə əkinçi dərhal ora q vurur, çünki biçin vaxtı gəlmişdir».

– Mark 4:29

Diqqət edin. Səmələrin reallığı artıq bu kişinin və ya qadının da reallığına çevrilib; onların qəlblərinin Səmələrlə anlaşma şəraitində olmasına baxmayaraq, fiziki dünyada həqiqi dəyişikliklər hələ baş verməyib.

İnsan burada, yer üzündə hüquqlara malik olduğu üçün məhz o, Səmələrin hakimiyyətini yerdəki reallığa buraxmalıdır. Rəbb bunu insanın özü olmadan edə bilməz. Mən bunu bir qədər əvvəl müzakirə etdiyimiz bir mətn vasitəsilə bir daha göstərəcəyəm.

«İnsan ürəkdən iman etməklə saleh sayılır və dili ilə iqrar etməklə xilas olur».

– Romalılara 10:10

İnsan qəlbi ilə Allahın Sözüə inanır, onda iman yaranır və nəticədə insan bəraət qazanır. Bəraət hüquqi termin olub, ədalətin bərqərar olması deməkdir. Beləliklə, insanın qəlbi Səmələrlə anlaşma əldə etdikdə və Səmələnin dediyinə qəti əmin olduqda insan bəraət alır. Artıq Allahın onun həyatına müdaxiləsi qanunidir. Lakin yalnız bəraətlə Rəbbin qüdrəti üzə çıxmır. Çünki elektrik stansiyasından naqıl çəkilməmiş evdə işığı yandırmaq üçün daha bir addım atılmalıdır: elektrik açarı burulmalıdır. Niyə? Çünki Romalılara Məktub 10:10-da deyilir ki, bəraəti aldıqdan sonra daha bir addıma ehtiyac var.

Kişi və ya qadın Səmələr və yer üzünü qarşısında bəraət alıb Allahın önündə dayanmazdan əvvəl əldə edilmiş anlaşma əsasında tövbə etməli və ya fəaliyyət göstərməlidir ki, Rəbbin gücünü, məshini yer üzünün reallığına buraxsınlar. Rica edirəm, Müqəddəs Kitabdakı bu hissəni bir daha oxuyun. Yenə oxuyun. O vaxta kimi

oxuyun ki, mənim nə demək istədiyimi anlayasınız. Bax bu, belə işləyir. Ürək yer üzünü ilə Səməlar arasında münasibətlərin toqquşduğu nöqtəyə çevrilir, daha sonra bizim sözlərimiz və hərəkətlərimiz faktiki olaraq Səməları, Səməların gücünü azad edir, cərəyanı sərbəst buraxan elektrik açarına çevrilir – Allah yer üzünə girişi məhz belə əldə edir. Zəhmət olmasa, ayənin bu hissəsinə bir daha diqqət edin: məhz nəyi biz açmalıyıq? Biz məhz Səməların hakimiyyətini açmalıyıq.

Allah insanı hər şeylə təmin edir. Onun hərəkətlərinin qanuniliyinin, yer üzünü reallığının qanunlarının bunda olmasını biz İsanın dilindən yazılan Mattanın Müjdəsi 16 və 18-cı fəsillərdə görə bilərik.

«Sizə doğrusunu deyirəm: yer üzündə bağlayacağınız hər şey göydə bağlanmış olacaq və yer üzündə açacağınız hər şey göydə açılmış olacaq».

– Matta 18:18

Burada İsa təsdiq edir ki, bu açarı, daha doğrusu, hakimiyyəti, Səməlar Padşahlığından imanlılar cəmiyyətinə ötürmək istəyir. O deyir: «Yer üzündə bağlayacağınız hər şey göydə bağlanmış olacaq və

**ALLAHIN İRADƏSİ YER
ÜZÜNDƏ QANUNİ ƏSASDA
BELƏ İCRA OLUNUR: ALLAHIN
İRADƏSİNİ İNSAN ÜRƏYİ İLƏ
QƏBUL EDİR, SÖZLƏRİ VƏ
ƏMƏLLƏRİ İLƏ İSƏ ALLAHIN
QÜDRƏTİNİ FƏAL EDİR.**

yer üzündə açacağınız hər şey göydə açılmış olacaq». Bir daha polis barədə düşünün. Onun hakimiyyəti var. Lakin güc hökumətdədir. Polisdə açar və ya hökumətin səlahiyyəti var. Və o, bu hökumətin nümayəndəsi kimi sədaqət andı içib. O, nə deyirsə, hökumət onu dəstəkləyir. Yalnızdadırsa, yer üzündə

yalnız insan qanuni hüquqlara malikdir. Ona görə də yalnız insan bu qanunları Allaha təqdim edə bilər. İman bərkəsində daha bir vacib

məqam var ki, onu bilməlisiniz: Markın Müjdəsi 4-ü fəslə bir daha yadınıza salıram.

«Torpaq özü bar gətirir. Əvvəl cücərti çıxır, sonra sünbül, daha sonra sünbülün dənələri iriləşib yetişir».

– Mark 4:28

Yadınızdadırsa, İsa bu məsələdə xatırlanan torpağı insanın qəlbi, ya insanın ruhu ilə müqayisə edir. Diqqət edin: iman harada yaranır? Təəccübləndiniz? Bu, bəzilərinin düşündüyü kimi, Səmələrin məhsulu deyil. İman burada, yer üzündə yaranır və bizim qəlbimizin məhsuludur. Siz onun üçün dua edə bilmir, ya Rəbdən onu istəyə bilmirsiniz. Səmələrdə imana ehtiyac yoxdur. Səmələrdə bizim Müqəddəs Kəlamə ehtiyacımız yoxdur. Buna yalnız yer üzündə ehtiyac var və iman insanın qəlbində yaranır. Markın Müjdəsi 4-cü fəsiləki məsələdə deyildiyi kimi, bunun bir yolu var: Allahın Kəlamı ürəyinizdə olmalıdır və həmçinin razılıq olmalıdır. Yəni mənə iman lazımdırsa, nə etməliyəm? Mən Allahın Kəlamını qəlbimə yerləşdirməliyəm. Ona iman əmələ gələnədək bitib inkişaf etməyə şərait yaratmalıyam. Bu, onun gəlməsi üçün yeganə üsuldur.

Markın Müjdəsi 4-cü fəslə öyrənib bitirməzdən əvvəl burada haqqında danışılan orağa da toxunmaq istəyirəm.

«Məhsul yetişəndə əkinçi dərhal oraq vurur, çünki biçin vaxtı gəlmişdir».

– Mark 4:29

Hesab edirəm ki, imanlılar cəmiyyətinin böyük bir hissəsi oraqdan istifadə etməyi öyrənməyib. Mən demək istəyirəm ki, onlara ehtiyacı olduqları məhsulu yığmağı öyrətməyiblər. Ümumən imanlılar cəmiyyəti toxum səpməyə adət edib. Lakin şümləmə və əkilən toxumun məhsulunu yığmağa öyrədilməyib. İsa bu ayədə konkret olaraq bildirir ki, imanın məhsulu yetişəndə oraq tətbiq etməlisi-

niz. Hətta biz inam toxumu əkib hər şeyi düzgün etsək də, oraqdan istifadə qaydasını bilməyənədək məhsulu yığa bilməyəcəyik. Açıq deyəcəyəm: Rəbb mənə Padşahlığının prinsiplərini açanadək mən də bu barədə heç nə bilmirdim. İcazə verin, bunun necə olduğunu göstərmək üçün bir neçə nümunə gətirim. Məni Atlantadakı bir imanlılar cəmiyyətində vəz etməyə çağırırdılar. İmanlılar cəmiyyətinin yerləşdiyi bina elə də böyük deyildi. Lakin bu, mənim üçün önəm kəsb etmirdi. Mənim, sadəcə, insanlara Allahın Padşahlığı barədə öyrətmək xoşuma gəlirdi. İmanlılar cəmiyyətinə gələndə qapıların bağlı, adamların olmamağı mənə qərribə gəldi. Özüm ibadətə başlamasına 10 dəqiqə qalmış gəlmişdim. Sonra arxadan maşın səsi eşitdim. Səsi elə bərk çıxırdı ki, sanki səsböğucusu yoxdur. Geri boylananda köhnə, sınıq-salxaq bir maşın gördüm. Buna elə də diqqət vermədim. Hər halda, mən Atlantanın mərkəzində idim. Gözlədiyim müddətdə binadan bir şəxs çıxıb özünü təqdim etdi. O, pastor idi və gecikdiyi üçün üzr istədi. Bildirdi ki, köhnə avtomobilini işə salmaq ona elə də asan başa gəlməyib. Maşını işə salmaq üçün onu üzüaşağı itələməli olublar. Dedi ki, bir çox hallarda bu maşın, ümumiyyətlə, işə düşmür və o, imanlılar cəmiyyətinədək olan 8 km məsafəni piyada getməli olur. İmanlılar cəmiyyəti barədə danışa-danışa bildirdi ki, pastor olsa da, əsas vəzifəsi şəhərdə insanları doyurmaqdır. Onlar şəhərdə ayda 10 min nahar paylayırdılar. O danışır, mən isə məyus olurdum. Bax budur, ayda 10 min nahar paylayan Allah adamı. Özünün isə etibarlı bir avtomobili belə, yoxdur. O, yedirib-doydurduğu insanların çoxunun, bəlkə də, heç vaxt görə bilməyəcəyi Allahın təmsilçisidir. İnsanlar görəndə ki, bu pastor özü güclə dolanır və imanlılar cəmiyyətinə qədər olan 8 km-lik yolu sağlam bir maşını olmadığı üçün 35 dəfə istidə piyada getməyə məcburdur, onlarda Allahın onlara nə vaxtsa yardım edəcəyinə inam yaranacaqmı? Mən bu problemi həll edə bilərdim. Evdə qismən də olsa, yeni, 25 min km yürüşü olan maşınım var idi. Maşınımı pastora bağışlaya bilərdim. Mən ona

Atlantadakı maşınımı buraya gətirmək istədiyimi dedim. Əlbəttə o, sevincindən uçurdu. Həmin axşam ona və çox da böyük olmayan imanlılar cəmiyyətinə Allahın Padşahlığı və bu Padşahlığın pulla bağlı necə işlədiyi barədə vəz etdim. Evə qayıtdıqdan sonra maşınımı Atlantaya yollamaqla bağlı işləri təşkil etdim. Əməkdaşlardan biri maşını aparmaq üçün yanıma gələndə anladım ki, hazırda Səmalarda savab sayılacaq bir hərəkət edirəm. Bilirdim ki, bu maşını Allahın Padşahlığına verirəm. Mən Allaha da, ehtiyacım yaranacaq avtomobili alacağıma da inanıram. Elə də maşın həvəskarı deyiləm. Daha doğrusu, həvəslərim içərisində maşın ön sırada deyil. Bəziləri üçün maşın hər şeydir, mənim üçün isə yox. Mənim üçün o, sadəcə, alətdir. Əlbəttə, yaxşı maşın mənim də xoşuma gəlir. Lakin köhnələyə kimi sürüb, sonra dəyişməyə meyilliyəm. Bizim əməkdaş gələndə qaraja daxil oldum. Əlimi maşının üstünə qoyub dedim: «Ata, mən bu avtomobili sənə xidmət işinə verirəm. Onu əlimdən buraxmaqla əvəzini qəbul edirəm». Bu zaman özümü itirdim. Mən Allahın Padşahlığının nə qədər konkret olduğunu bilirdim. Sadəcə, maşınla iş bitməyəcək. Mən bilirdim ki, konkret olmalı, arvadım Drenda ilə də anlaşmada olmalıyam ki, əvəzində nə alacağımı dəqiq bilim. Mən heç bilmirdim ki, verdiyimin əvəzində hansı maşını istəyirəm. Buna görə də yenidən dedim: «Rəbbim, bu gün mən bu maşını verirəm. Sənə xidmət üçün verirəm. İnanıram ki, əvəzində çox yaxşı bir maşın əldə edəcəyəm. Lakin istədiyim maşının növü və modeli haqqında qəti qərara gəldikdən sonra Sənə bir daha müraciət edəcəyəm». Vəssalam. Maşını apardılar. Doğrusu, ağıma elə bir avtomobil markası gəlmirdi ki, deyim: «Hə, həqiqətən də, BU MAŞINDAN istəyirəm». Bir neçə ay ötdü. Əlbəttə, həmin maşını vermək məsələsində Drenda mənimlə həmfikir idi. Lakin onun da mənim kimi hansı maşına malik olmaq barədə heç bir anlayışı yox idi. Növbəti 2 ay ərzində də maşın haqqında düşünməkdə davam etdik və nəhayət, Drenda bir gün dedi: «Mənə elə gəlir ki, kabriolet daha çox xoşuma gəlir». Mən

dedim ki, razıyam. Həqiqətən də, gözəl arzudur. Amma kabrioletin növləri çoxdur. Dəqiq olaraq, hansını bəyənirsən? Açıqı, bizim kabrioletlərin növləri barədə elə də böyük təsəvvürümüz yox idi. Lakin bir dəfə nahara gedirdik, bu zaman arvadım qəfildən dedi: «Bax beləsini!» «Hansını?» deyə soruşdum. O, getdiyimiz restoranın dayanacağındakı avtomobili göstərdi. Parkinqdə gözəl bir kabrioletin dayandığını gördüm. «Gedək, baxaq, hansı modeldir?» dedim. Maşınımızı həmin avtomobilin yanına sürdük. Bu maşının xoşumuza gəlməsi təsadüf deyildi. Bu, «BMV 645» idi. Əlbəttə, qeyri-adi bir kabriolet idi. Bununla yanaşı, çox baha idi. Açıqı, belə səviyyəli maşını görəndə düşündüm: «Yaxşı, Rəbbim, indi göstər görək, biz hansı addımı atmalıyıq?» Bilirdim ki, bu maşını almaq üçün 115 min dollarım yoxdur. Lakin, eyni zamanda, onu da bilirdim ki, Rəbbimiz təəccübləndirməyi bacarır. Biz maşın barədə, özümüza avtomobil axtardığımız barədə heç kəsə bir söz deməmişdik. Təxminən 2 həftə ötəndən sonra Drendanın qardaşı bizə zəng edib arvadım üçün maşın tapdığını dedi.

«Drenda üçün maşın tapmışam deyəndə nəyi nəzərdə tutursan?» deyə ondan soruşdum. O dedi: «Satışda bir maşın gördüm və hiss etdim ki, bu maşın Drendanın olmalıdır və bu barədə sizə deməliyəm». «Hansı maşındandır?» deyə ondan soruşdum. «BMV-645 və o, ideal vəziyyətdədir. Çox gözəl maşındır. 2 il əvvəl konveyerdən çıxıb. Yürüşü azdır. Bir dənə də olsun cızıqı yoxdur. Üstəlik, sən onu satan adamı tanıyırsan». «Tanıyıram?» deyə soruşdum. «Hə, tanıyırsan. Ona zəng edib, məramımızı deməliyik».

O, mənə maşının markasını deyəndə və artıq 2 həftədir ki, arvadımla məhz həmin maşını arzuladığımızı düşünəndə anladım ki, Rəbb bizim üçün nə isə hazırlayıb.

Maşının sahibinə zəng etdim. Bəli, onun sahibini, həqiqətən də, tanıyırmışam. Bir qədər maşın barədə danışdıq. Mənə onun necə yaxşı vəziyyətdə olması barədə danışdı. Daha sonra belə dedi: «Bilirsən, mən indi sənənlə telefonda danışırım və hiss edirəm ki, bu maşın Drendanın olmalıdır».

Mən ona Drenda üçün maşın axtardığımız barədə bir kəlmə də olsa demədim. O, danışmaqda davam edirdi: «Bilirsən, qərara gəldim ki, bu maşını sənə 28 min dollara satım».

Mən qulaqlarıma inanmadım. Maşının qiyməti daha baha idi. Bu barədə Drendaya danışanda o, sevindiyyindən uçurdu. Biz maşının pulunu nağd ödəyib aldım və o, indiyədək istifadəmizdədir. Əla vəziyyətdədir. Bir dənə də olsa cızığı yoxdur. Biz üstüaçıq vəziyyətdə, parlaq günəşin şüaları altında onunla xeyli yol qət etmişik. Bu gözəl maşında ən sevimli səfərimiz Koloradoya oldu. Qızımız Kirsten də bizimlə getmişdi. Kempinq üçün avadanlığı yük yerinə qoymuşduq. Yadımdadır, üstüaçıq vəziyyətdə gecə vaxtı Kansasdan keçib getdik. Kirsten arxa oturacaqda yatmışdı. Başımızın üzərində ulduzlar elə parlayırdı ki... Bir neçə maşını çıxmaq şərti ilə, yol da bomboş idi. Bu, havanın gözəl ətirliylə zəngin olduğu gecələrdən biri idi. Bu gecə dünyada hər şey gözəl idi. Növbəti 2 həftəni sıldırım qayalı dağlarda səyahət etməklə keçirdik və anladım ki, bu maşını idarə etmək çox zövqvericidir. Bunu bir sözlə belə ifadə etmək olardı: «Möhtəşəmdir!». Amma beynimi bir sual deşirdi: «Bu maşın bizim əlimizə necə gəlib düşdü? Niyə bu maşın məhz Drendanın gördüyü və arzuladığı maşın oldu?» Mən bilirəm ki, Allahın Padşahlığı bu maşını həyatımıza daxil etdi. Mən bilirdim ki, o, pastora maşını verməklə toxum səpdim və bununla Padşahlığın qanununu işə saldım. Yadımdadır, demişdim ki, maşını geri qəbul edəcəyəm. Səfər maşını, cip deyil, sadəcə, maşını. Həmçinin anlayıram ki, demişdim ki, yaxşı maşını. Lakin mən və Drenda orağı işə salmalı, tətbiq etməli idik. Nə qədər ki «bax, bu maşını» deməmişik, həyatımıza maşın daxil olmayacaqdı, baxmayaraq ki, maşınımı verəndə buna inanırdım və əmin idim. Lakin Drenda orağı tətbiq edən kimi, «bax bunu istəyirəm» deyən kimi maşın əldə edildi.

Sonra daha bir hadisə baş verdi. Elə bir hadisə ki, bu prinsipi daha böyük ölçüdə həyata keçirdi. Yəqin artıq bilirsiniz ki, mən ov etməyi xoşlayıram. Ov üçün olduqca əlverişli olan bir məkanda

yaşayıram. Allah mənə şəxsi ov təsərrüfatı qismət etməklə xeyir-dualı edib. 20 hektar torpağımın 8 hektarı meşəlikdir. 4 hektar yer isə göllərdir. Burada mən maral, dələ ovuna çıxıram. Ərazi vəhşi qaz və ördəklə boldur. Lakin hansısa bir səbəbdən onları ovlamırdım. Yalnız bir-iki dəfə oğullarımla bataqlıq hissəyə gedib şam yeməyi üçün qaz vurmuşuq. Lakin nədənsə, ördək ovuna çıxmamışıq. Bir gün ördək dəstəsinin bataqlığa tərəf uçduğunu görüb onları ovlamaq qərarına gəldim. Əla bir ov olardı və bu fikir ağıma batdı. Həmin payız anladım ki, ördək ovlamaq, onları vurmaq üçün ciddi təcrübəyə ehtiyacım var. Bir-neçə ördək vurdum. Bişirib yedik. Bu zaman anladım ki, bu quşların əti çox dadlıdır. Ov zamanı müşahidə etdim ki, ördəklər əksər vaxt mənim silahım üçün atəş nöqtəsindən çox uzaq, bəzən isə əlçatmaz məsafədə olurlar. Bu da hədəfdən yayınmağım üçün zəmin yaradırdı. Mən dovşandan tutmuş, maraladək ovlamaq üçün adi, universal «Remington C11-87» modeli ov silahından istifadə edirdim. Məni düz başa düşün: bu silahı sevirəm. Olduqca etibarlı tufəngdir. Lakin öyrəndim ki, daha müasir modelli silahlar var və onlar məhz ördək ovu üçün nəzərdə tutulub. Onlar kamuflyaj olunub və 3,5 düymlük güllələrlə təmin ediləblər. Bu güllələr uzaq məsafəyə atəş açmaq üçün nəzərdə tutulub. Gələn mövsüm üçün bu silahlardan birini əldə etməyi planlaşdırdım.

Beləliklə, ördək ovu üçün mövsüm bitdi, yanvar ayı gəldi. Və mən ovçu mağazasına yollandım ki, bu tufənglərlə tanış olum. Mağazada çeşid böyük idi. Xüsusilə də, ördək ovlamaq üçün əla silahlar vardı. Bir neçəsini gözdən keçirib, birini almaq qərarına gəldim. Lakin tufəngi 2 min dollara satırdılar, ov mövsümünə isə hələ 2-3 ay qalırdı. «Gözləyəyəm» fikirləşərək qərar verdim. Lakin mağazadan çıxanda qeyri-adi bir hərəkət etdim. Düzünü desəm, etdiyim hərəkəti heç dərk də etmirdim. Sadəcə, düşünmədən xoşuma gələn silahı göstərib ucadan dedim: «İsanın adı ilə, bu silah mənim olacaq».

Daha bir neçə dəfə belə bir silahı əldə etmək arzusu ilə bu sözləri dilimə gətirdim. Yenə də deyirəm, bu barədə çox düşünmədim. Sadəcə, belə bir tufəng istədiyimi dilimə gətirdim. İndi qəlbimdə ördək ovuna getmək üçün arzuladığım bir tufəng vardı.

İki həftə sonra isə bir biznes-konfransda çıxış etmək üçün dəvət aldım. Burada diqqətimi cəlb edən bəzi hadisələr baş verdi. Çıxışımı yekunlaşdırdıqdan sonra şirkət rəhbərlərindən biri mənə yaxınlaşdı. O, dəvəti qəbul edib gəldiyimə görə mənə təşəkkür etdi və hədiyyə təqdim etmək istədiyini dedi: «Biz bilirik ki, siz ov etməyi sevirsiniz. Ona görə də sizə silah hədiyyə etməyə qərar verdik».

Mən şokda idim. Çünki onlar mənə təptəzə, yarımavtomat məhz ördək ovu üçün bəyəndiyim, barmağımı tuşlayıb «bunu istəyirəm» dediyim silahı almışdılar. Anlayırsınızmı? Bu silah necə peyda olmuşdu? Həyatım ərzində çoxlu sayda silah hədiyyə etmişəm. Lakin heç vaxt orağı tətbiq etməmişdim. Heç vaxt deməmişdim ki, «Rəbbim, bax belə bir silah istəyirəm». Lakin bu addımı atan kimi «məhsul yığıldı». Şükür!!!

Mən bu tufəng söhbətini bir dostuma danışdım. O da xidmətçidir. Dostum dedi: «Bəli, hesab edirəm ki, Rəbb hərdən belə edir. Bəzən xırda hədiyyələr etməklə səni sevdiyini göstərir». Mən onun dedikləri barədə düşünüb dedim: «Yox, belə deyil. Bəli, Allah məni sevdir. Lakin O, xırda bir hədiyyə etməklə, sadəcə, məni təəccübləndirmək istəməyib. Müəyyən sıra ilə həyatıma daxil olan itim, balıqlar, vurduğum marallar, maşınlar ona görə peyda olmayıb ki, Allah məni necə sevdiyini göstərsin. O, məni sevdiyini çarmıxa mənim əvəzimə İsa Məsihi göndərəndə və mənə Padşahlığa giriş haqqı verəndə göstərib».

**ALLAH MƏNİ SEVDİYİ ÜÇÜN
MƏNİM ƏVƏZİMƏ İSA MƏSİHİ
ÇARMIXA GÖNDƏRDİ VƏ
MƏNƏ PADŞAHLIĞA GİRİŞ
HAQQI VERDİ.**

«Məhsul yığımını» barədə daha bir hadisəni danışmaq istəyirəm. Əvvəl də dediyim kimi, maşına elə də həvəsim yoxdur. Maşın köhnə-

lib əldən düşənədək onu dəyişmək barədə düşünmürəm. Misal kimi, bizə məxsus Honda Pilotu göstərə bilərəm. O, rahatdır, yaxşı idarə olunur, təzə kimi görünür. Buna görə də onu satmaq fikrimiz yox idi. Lakin bəzən qonaqlarımızı daşımaq üçün daha iri səfər maşını almaq barədə fikirləşirdik. Bir müddət əvvəl tədbirimizlə əlaqədar icarəyə Kadillak Eskalade götürdük. Drenda ilə bu maşını sürdük və bizə xoş təsir bağışladı. Bizim bu modeldən – onun rəngindən, əvvəllər sürdüyümüz Eskaladedən daha qısa gövdəsindən xoşumuz gəldi. Onda dedik: «Bax, belə bir maşın istəyirik. Ağ-mirvari rəngdə, qısa gövdəsi olan Kadillak. Belə bir maşın almaq lazımdır».

Sonradan başımız qarışdı və belə bir maşın axtarmağa vaxtımız olmadı. Təxminən bir ay sonra qəzetləri götürmək üçün evdən çıxanda telefonum zəng çaldı. Gənc bir oğlan telefonda dedi: «Müəllim, mən sizə Kadillak Eskalade almaq istəyirəm. Hansı rəngi xoşlayırsınız?» Təəccüblənərək dedim: «Möcüzə! Drenda ilə xoşumuza gələn rəng ağ- mirvaridir». O dedi: «Yaxşı, baxım görüm, satışda nə var». Həyəcandan unudum deyim ki, daha çox qısa gövdə bizim xoşumuza gəlir.

Bu adam yaxşı vəziyyətdə olan, 1-2 il sürülmüş maşın almaq fikrində idi. Təxminən 1 ay bu adamdan xəbər çıxmadı. Nəhayət, bir gün zəng edib «Sizin Eskalade məndədir» dedi və görüşməyi təklif etdi. Görüşmək üçün vaxt və yer təyin etdi və biz görüşdük. Qarşımızda ağ-mirvari rəngdə, qısa gövdəsi olan Eskalade dayanmışdı. Olduqca yaraşlıq maşın idi. «Üzr istəyirəm, sizi çox gözlətdim. Mən uzun gövdəsi olan variantı axtarırdım. Lakin onlara tələbat yüksək olduğundan tapa bilmədim. Tapdığım bu qısa variant oldu. Ümid edirəm, xoşunuza gələcək». «Əlbəttə, bu məhz bizim arzula-dığımız maşındır».

Bir daha sual verirəm. Xoşumuza gələn bu Eskalade necə peyda oldu? Əvvəla, pastora verdiyimdən başqa, daha səkkiz adama maşın hədiyyə etmişdim. Lakin heç vaxt hansı maşını istədiyimi açıqlamamışdım. O vaxta kimi ki, Drenda o BMV-i göstərməmişdi. Yenə

də Drenda ilə eyni vaxtda, yekdil şəkildə «bax bu maşını istəyirik» dedik. Mən illərdir deyirəm ki, imanlılar cəmiyyəti istəklər barədə danışmaqla çox iş görüb. Lakin insanlara «məhsul yığmağı» heç vaxt öyrətməyib. Beləliklə, «oraq» bizim sözüümüzdür.

«Ölüm və həyat dilin əlindədir; onu sevənlər barından yeyir».

– Süleymanın Məsəlləri 18:21

İmanlılar cəmiyyətində daha çox tövbə barədə danışrlar. Siz də, mən də çoxlu insanlara rast gəlmişik ki, danışrlar, sonra da əllərini ağızlarına tuturlar ki, gərək dediyimə fikir verəydim. Alicənab səslənir. Razıyam ki, bu, bizə sözüümüzü ürəyimizdə saxlamağa yardım edir. Lakin bizim tövbəyə münasibətimizi orağa şamil etmək olmaz. «Nə? Axı sən deyirdin ki, oraq bizim sözüümüzdür?» Bəli, demişəm. Lakin ifadənin saxlanması, düzgün sözlərdən istifadə öz-özlüyündə açar deyil.

«Sizə doğrusunu deyirəm: kim bu dağa “Qalx, dənizə atıl!” deyərsə və ürəyində şübhə etmədən dediyinin olacağına inanarsa, onun üçün ediləcək».

– Mark 11:23

Markın Müjdəsində haqqında danışılan oraq sizin sözlərinizdir. Markın Müjdəsində oraq müzakirə edilən zaman artıq iman prosesi və məhsulun alınması təsvir edilib. Orada deyilir ki, toxum cücərəndə siz oraq göndərirsiniz. Çünki məhsul yığımı başlayıb. Yığım ona görə başlayıb ki, imanda, sizin ürəyinizdə Səməllərlə anlaşma əldə edilib. Mark 11-ci fəsildəki ayə eyni prinsipi daşıyır. Ürəyiniz Kəlama inanır, daha sonra danışır və içinizdəkini Səməllərə boşaldırırsınız. Diqqət edin, istəklərinizin reallaşacağına, maddiləşəcəyinə inanırsınız. İmanın sınağı dediyinizə inanıb-inanmadığınızla həyata keçirilir. Sadəcə, deyirsiniz, çünki sadəcə, tövbə hələ iman

demək deyil. Nə qədər ki qəlbiniz Səməllərlə anlaşılmaya gəlməyib, nə qədər tövbə etsəniz də, heç nə baş verməyəcək. Beləliklə, dediyimizə diqqət edək, yoxsa ürəyimizə?

«Yaxşı adam ürəyinin yaxşılıq xəzinəsindən yaxşı şeylər çıxarır, pis adamsa pislik xəzinəsindən pis şeylər çıxarır. Çünki ürək doluluğundan ağız danışar».

– Luka 6:45

«Hər şeydən əvvəl öz ürəyini qoru, çünki həyat çeşməsi odur. Əyri danışığı ağızından götür, azğın dodaqları özündən uzaqlaşdır».

– Süleymanın Məsəlləri 4:23-24

Biz aydın şəkildə görə bilərik ki, nə deyiriksə, nəyə inanırıqsa, o da ürəyimizdən gəlir. Mark 4-cü fəsildə göstərilən prosesə əməl etməklə ürəyimizə, faktiki olaraq, inandığı şeyi necə dəyişməyi, inam göstərməyi və Səməllərə uyğunlaşdırmağı öyrədirik. Daha sonra qəti əmin olmaqla, sözdən və əməldən yararlanmaqla orağı tətbiq edirik. Mənanı tutdunuz? Əla.

Davam edə bilərik. İman barədə söhbətə davam edərək sizin cavab verməli olduğunuz bir sual qoyuram.

İmanlı olduğumu necə anlamaq bilərəm?

Bu, sizin **bilməli** olduğunuz gözəl cavabdır. Çünki imanda olmadan imanla dua etmək mümkün deyil. İmanlı olub-olmadığınızı yoxlamaq üçün çoxlu üsul və əlamətlər var. Siz imanda olmayan qorxuya əsaslanaraq çoxlu qərarlar qəbul edə bilərsiniz. Qorxuya əsaslanan qərarlar isə sizi lənətlənmiş yer üzünün girovuna çevirir. Bu, Rəbbin sizə vermək istədiyinə daxil olmağa mane olur. Beləliklə, sizin imanda olduğunuza nə şəhadətlik edə bilər?

İlk əlamət sadədir. Siz bizim imana verdiyimiz tərifə baxa bilərsiniz. Onda görəcəksiniz ki, bu, ürəkdəki əminlikdir. Bir çox hallarda bizə elə gəlir ki, əminlik var. Əslində isə, yalnız şüurda razılaşmışıq. Ürəkdə isə Kəlamdan əsər-əlamət yoxdur. Siz fərqi görməyi bacarmalısınız. Tam olaraq əmin olduğunuzda isə şüurunuzda Kəlamın dedikləri ilə anlaşma mövcud olur. Lakin həm də əminliyin dərk edilməsi mövcuddur ki, qəlbə sülh və gözlənti gətirir. İman ümid edilənlərə etibar etmək, görünməyən şeylərə əmin olmaqdır.

İman ümid edilənlərə etibar etmək, görünməyən şeylərə əmin olmaqdır.

– İbranilərə 11:1

Nəyə isə malik olduğunuz barədə şahadətiniz varsa, ona malik olmağınıza əminliyə ehtiyac qalır mı? Əlbəttə ki, yox. Bir daha deyirəm: əgər siz inanırsınızsa, deməli, biliyiniz və sülhünüz var ki, Allahın Kəlamı nə deyirsə, siz ona maliksiniz. Hətta bunu hələ görməseniz də. Bir çox insanlar deyir: «Mən bilirəm ki, mən bilirəm ki, mən bilirəm ki, o məndə var». Bu bilik daxildən gəlir, şəraitdən asılı olaraq meydana çıxmır. Bu, sizin mənəvi insanınızda və ürəyinizdədir. Qorxu yoxdur. Şüurunuzda hücum edən bezdirici fikirlər və narahatlıqlar yoxdur. Siz artıq bilirsiniz ki, bu, həyata keçmiş faktır.

İmanda olmağın daha bir aspekti sevinc və gözləmədir. Cavabınız bundadır. Sizdə bu, artıq var. İman ölçü hissi və ya əminlikdən daha artıq bir şeydir. Baxmayaraq ki, həm də bunların hər ikisidir. Siz həm də özünüzdün mənəvi mövqeyinizi müdafiə etmək bacarığına malik olmalısınız. Mən bunu deyəndə,

**«İMAN ÜMİD EDİLƏNLƏRƏ
ETİBAR ETMƏK, GÖRÜNMEYƏN
ŞEYLƏRƏ ƏMİN OLMAQDIR».**

– İBRANİLƏRƏ 11:1

təsəvvür edin ki, məhkəmə zalında şahidləri çarpaz istintaq edən vəkilsiniz. Sizcə, niyə bu vəziyyət haqqında düşünürsünüz? Öz

mövqeyinizi necə müdafiə edərdiniz? Burada cavab birdir: Allahın Kəlamı ilə.

Məsələn, kimsə gəlib sizə deyir: «Bu, mənim evimdir. Rədd olub çıxın gedin. Məhkəmədə görüşərik». Sizin cavabınız belə olacaq: «Məmnuniyyətlə. Məhkəmədə görüşərik». Məhkəmədə sakit şəkildə hakimə yaranmış vəziyyəti izah edəcəksiniz. Hakimin bircə baxışı kifayət edəcək ki, həmin adamı sizi təqib etdiyinə görə həbs etsin və ya məhkəmə xərclərini ona ödətdirsin. Bu zaman sizin əminliyiniz hissələrinizə deyil, qanuna əsaslanır; həm də o fakta əsaslanır ki, siz bu mənzilin qanuni müлкиyyətcisiniz. Məndə belə bir fikir formalaşmış ki, imanda olmaq barədə söhbət gedəndə, adətən, inamın nə olduğunu bilməyən insanlar çox asanlıqla özlərini itirirlər. Çünki bu zaman etibarını imanın mənbəyi olan Allah Kəlamına deyil, öz şəxsi müşahidələrinə bağlayırlar.

Allah Kəlamına əsaslanan hansısa hərəkəti və ya davranış ifadəsini ürəkdən gələn, tam əminliklə dolu Padşahlığın real gücü ilə asanlıqla səhv salmaq olar. Məsələn, əgər siz Allahın Padşahlığına pulu toxum kimi səpmisinizsə, sizdən soruşuram: «Niyə düşünürsünüz ki, etdiyinizin əvəzini mütləq alacaqsınız?» Cavabınız belə olmalı deyil: «Filan vaxt filan qədər pulumu ianə etmişəm. Ona görə». Bu sözlər yalnız sizin hərəkətlərinizə, ifadəyə əsaslanır və ürəkdəki əminliyin lövbərinə bağlı deyil. Sizin əminliyiniz yalnız Allahın Kəlamından qaynaqlana bilər.

Mən indiyədək birlikdə dua etdiyim və «dualarımdan sonra cavab alacağınıza niyə bu qədər əminsiniz?» sualını verdiyim insanların dəqiq sayını deyə bilmirəm. Onlar durub üzümə baxır və nə cavab verəcəklərini bilmirlər. Bu sualı verməklə onların imanını, Səməllərlə razılıqda olduqlarını görmək istəyirdim. Onlardan bu cavabı eşitmək istəyirdim: «Mən bilirəm, cavab alacağam. Çünki Allah mənə vəd verib. Filan kitabda, filan ayədə oxumuşam ki, bu, mənə məxsusdur». Əgər bu adam dediyinin harada yazıldığını bilmirsə, gəmisinin haraya istiqamət götürdüyü barədə onda təsəvvür belə yoxdur.

Əgər xatırlayırsınızsa, inam yalnız sizin Allahın iradəsini bildiyiniz zaman olur. Niyə? Çünki inam o zaman meydana çıxır ki, ürəyiniz Allahın iradəsi ilə anlaşmada olsun. Bilirəm, insanların çoxu özünü imanlı hesab edir. Əslində isə, belə deyil. Təkrar edirəm: onların şüuru Allahın Kəlamı ilə razılaşa bilər; onlar Kəlamı düzgün və həqiqət hesab edə bilərlər. Lakin ürəkdə əminlik varsa, inam da olur. Çoxunda isə şüur Kəlamla anlaşmadadır, ürək isə təsdiqdə deyil.

Sözlərimin təsdiqi üçün yaxşı bir misal var. Bu misal aydın şəkildə göstərəcək ki, bir çoxları imanda olduqlarını düşünsələr də, əslində, imanda deyillər. Məsələn, necə düşünürsünüz, durub desəm ki, səma hamının gördüyü kimi mavi yox, sarı rəngindədir, necə olar? Başqa sözlə, sizə deyərəm ki, bizə indiyədək düzgün izah etməyiblər. Əslində, mavi yox, sarıdır. Nə edərdiniz? Təəccüblənərdinizmi? Cəld mobil telefonunuzu götürüb ağılınıza gələn ilk müəlliminizə zəng edib, sizi səhv başa saldığına görə ittiham edər, bütün həyatınızı məhv etdiyini söyləyərdinizmi? Deyərdiniz ki, rənglərin adlarını sizə səhv başa salıb? Düşünürəm. Hissə qarılıb bir hərəkət etməzdiniz. Sadəcə, məni axmaq hesab edərdiniz, dediklərimi qulaqardına vurur, ağılsız söz kimi ciddiyyə almazdınız. Və indiyə qədər olan təsəvvür və biliklərinizdə qalardınız. Niyə? Çünki tam əminsiz ki, səma elə mavidir.

İndi isə mənim misalımı müzakirə etdiyimiz iman məsələsi ilə müqayisə edək. Allahın şəfa barədə danışdığına tam əmin olsanız, həkim isə sizin tezliklə öləcəyinizi desə, nə baş verər? Siz onun axmaq olduğunu düşünəcəksiniz. Çünki onun dedikləri cəfəngiyatdır. Niyə? Çünki siz tam əminsiz ki, sizin şəfa tapmağınız üçün İsa Özünü qurban verib. Anlayırsınızmi? Bir çox insanlar dua edirlər, lakin onları araşdırdıqdan sonra anladım ki, onların duası iman duası deyil, ümid duasıdır. Onlar işin nəticəsinə əmin deyillər. Mənim dostum, bax buna görə də sən dəyişərək Allahın Kəlamı ilə uyğunlaşmalısan. Biz Allahın dediklərinə əmin olmaq üçün Onun iradəsini bilməliyik. Həmçinin Onun iradəsindən kənar hər bir

şeyi rədd etməyi bacarmalıyıq. İcazə verin, Allahın sizin həyatınız barədə dedikləri ilə özünüzü necə qidalandıra biləcəyiniz barədə təcrübəmdən bir nümunə göstərim.

Yorulmuşdum. Biznesimlə əlaqədar bir neçə ağır həftə arxada qalmışdı. Bu hadisə imanlılar cəmiyyətində pastor olmazdan əvvəl baş vermişdi. İş qrafikim çox sıx idi. Əlbəttə ki, maliyyə təzyiqi də var idi. Dış həkiminə getdim ki, dişimə adi plomb qoydurum. Həkim novokain vuranadək hər şey yaxşı gedirdi. İynə vurulanda tərpəndim və çənəm cəld keyiməyə başladı. Adətən, iynə vurulandan sonra tədricən keyiyir. Bu dəfə isə fərqli hiss keçirdim. Təəccübləndim. Həkimdən nə baş verdiyini soruşdum. Həkim «yəqin sinirə toxunmuşam» dedi. «Bu, normal haldırımı?» deyə soruşdum. O, belə dedi: «Müalicə etmək olar». «Nə? Doktor, mən düz eşitdim? «Müalicə olunur» deyəndə siz nəyi nəzərdə tutursunuz?» O dedi: «80-85 % hallarda neqativ hallarla üzləşmədən bu, müalicə olunur».

Nə? İçimdə güclü qorxu hissi baş qaldırdı: «İndi nə olacaq? Keçib gedəcək?» Beynimə pis-pis fikirlər doldu. Müalicə dövründə sifətim keyimiş vəziyyətdə qaldı. Dış həkiminə getdiyim adi günlərdən fərqli bir vəziyyətdə idim. Tədricən keyimə keçirdi. Dış həkimi ilə görüşdən bir saat sonra bir görüşüm vardı. Nə baş verdiyini dərk etmək üçün kifayət qədər vaxtım vardı. Lakin yolboyu özümü çox pis hiss edirdim. Ağrıdan yox, qəlbimdə sülhün olmamasından və başımın üzərində tüğyan edən qorxu hissindən.

Görüş bitdikdən sonra dostlarımdan birinin yanına getdim. Sifətim hələ də keyimiş vəziyyətdə idi. Və məni bunun keçici oldu-

HƏMİN AN BİLİRDİM Kİ, YEGANƏ XİLASIM ALLAH KƏLAMIDIR.

ğuna inandıracaq bir kəsə ehtiyacım var idi. Səhvimi hiss edirsinizmi? Mən dəstək üçün Allahın Kəlamına deyil, insana müraciət etdim. O adama ki heç kim onun imanlı olduğunu təsdiq edə bilməzdi. Baş verənləri dostuma danışdım. Və gözləyirdim ki, cavabında «narahat olma, hər şey yaxşı olacaq» sözlərini eşidə-

cəyəm. Bunun əvəzinə eşitdim: «Yox. Bir dostum var, onun da başına belə bir iş gəlib. O vaxtdan sifəti iflic qalıb». Eşitdiklərimə inanmadığım gəlmirdi. Şüurum qorxunun əsarətində idi. Özümü elə apardım ki, sanki hər şey yaxşı olacaq; ona mənə vaxt ayırdığı üçün təşəkkür etdim. Məyus olduğumdan, başqa dostlarımla da evlərinə baş çəkdim. Lakin eyni cavabı eşidəndə şoka düşdüm.

Bu hadisədən sonra olduqca sarsıldım. Mən bilirdim ki, Allah şüurda şəfavericidir. Lakin qorxudan can qurtara bilmirdim. Ürəyimdə əminlik yox idi. Həmin gecəni qarmaqarışq fikirlər içərisində keçirdim. Qorxu şüurumu çənginə almışdı. Sifətim stomatoloqun otağında olduğu kimi keyimiş vəziyyətdə idi. Yuxuya getməyə cəhd edəndə sağ qulağım tərəfdə ağrı hiss etdim. Ola bilməz! Mənim atam sifətinin periferik iflicindən əziyyət çəkirdi. O deyirdi ki, hər şey sağ qulağının ətrafındakı ağrıdan başladı. Sifət sinirinin periferik iflici sifətə cavabdeh olan sinirin və qulağın altındakı çox da böyük olmayan sümüyün iltihabı nəticəsində baş verir.

Uzanıb yuxuya getməyə çalışırdım, beynimdə isə bu fikirlər dolaşır: «Səndə də atanda olduğu kimi sifət sinirinin periferik iflicidir». Səhər oyananda bütün sifətim iflic vəziyyətində idi. İndi təkcə çənəm deyil, sifətimin sağ tərəfi bütünlüklə keyimiş vəziyyətdə idi. Gözlərimi və ağızımı yuma bilmirdim. Çox pis vəziyyət yaranmışdı. Tamamilə sarsılmış vəziyyətdə idim.

Şübhələrimi təsdiq etdirmək üçün yerli həkimin yanına getdim. Müayinə etdikdən sonra həkim dedi ki, mənim sifətim iflic olub. «İndi nə edək?» deyə soruşdum. O cavab verdi: «85% ehtimalla bu xəstəlik ömürlük iz qoymadan keçib gedir». Mənə elə gəlirdi? Yoxsa, həqiqətən də, həkim belə dedi?

Həmin an vəziyyətimin pis olduğunu anladım. Bilirdim ki, şeytan bununla qane olmayacaq. Qarşıda məni nə gözləyəcəyi barədə düşünmək belə, istəmədim. Düzgün istiqamətdə hərəkət etmədiyimi anlamaq üçün ruhani mübarizə barədə biliklərim kifayət qədər idi. Bu kimi şeylər haqqında nə isə bildiyim andan çox-çox

illər əvvəl nə baş verdiyi yadınızdadırmı? Lakin mən kifayət qədər biliyə malik idim; anlamalı idim ki, əgər mən bunun üzərində qələbə çalmaq istəyirəmsə, mənəvi metodlarla mübarizə aparmalıyam. Həmçinin dərk edirdim ki, bu, mənəi çaşqın vəziyyətdə yaxalamaq istəyən şeytanın bir tələsidir. Belə ki, olduqca yorğun idim və heç bir qeyri-adi hadisələrə hazır deyildim.

Həmin an bilirdim ki, yeganə xilasım Allah Kəlamıdır. Şüurumu çənginə alan qorxumun qarşısını almaq üçün heç bir imkanım yox idi. Buna görə də kiçik ölçülü kağız parçalarının üzərində Müqəddəs Kitabdan şəfa tapmaq barədə ayələri köçürüb ürəyimdə imanını inkişaf etdirməyə başladım. Bilirdim ki, imanın cücərməsi üçün Kəlamın toxumunu ürəyimə səpməliyəm. Daha sonra Allah Kəlamı barədə gün ərzində düşüncələrə dalırdım.

Əvvəlcə heç bir dəyişiklik olmadı. Sifətim keyimiş vəziyyətdə qalmaqda davam edirdi. Özüm isə qorxu hissi ilə mübarizə aparmaqda davam edirdim. Təxminən bir həftə sonra sifətimdə heç bir dəyişiklik olmadığı bir anda bu, baş verdi. Markın Müjdəsi 4-cü fəsilə yazıldığı və bizi öyrətdiyi prosesdə olduğu kimi, ürəyimə Kəlamı səpdiyimə görə məndə iman formalaşmağa başladı. Əvvəlcə cücərmə başladı, sonra sünbül yarandı, daha sonra isə sünböldəki dənələr yetişdi.

Bütün bu dövr ərzində anlaşıma hələ əldə edilməmişdi. Və deməli, inam hələ yaranmamışdı. Lakin prosesin necə işlədiyini bilmədiyimə baxmayaraq, Markın Müjdəsi 4-cü fəsilə uyğun olaraq, hər şey, həqiqətən də, dəyişirdi. Haqqında danışdığım dəyişikliklər açıq şəkildə, fiziki olaraq baş vermirdi. Bu, qəlbimdəki dəyişikliklər idi. Əgər biz Kəlama əsaslanırıqsa, o, mərhələli şəkildə ürəyimizdəki əminlik sistemini dəyişir. Öz-özlüyündə imansızlıqdan imana tərəf dəyişir. Səməllərlə anlaşıma vəziyyətinə gətirib çıxarır. Mən Kəlamdan bərk yapışmışdım və bilirdim ki, bu, mənim yeganə çıxış yolumdur.

Bir dəfə hər tərəfində şəfa ayələri ilə kağız parçalarının yapışdırıldığı evi başdan-başa gəzdim. Diqqətimi indiyədək, bəlkə, 100

dəfə gördüyüm bir ayə çəkdi. Bu dəfə ona baxanda qəfildən mənə məsh gəldi. Qorxu o dəqiqə yoxa çıxdı və mən bilirdim ki, artıq şəfa tapmışam. Düzdür, sifətim əvvəlki tək keyimiş vəziyyətdə idi. Zahiri dəyişikliklər yox idi. Lakin sağaldığıma əmin idim. İki saat ərzində sifətim əvvəlki kimi tam normal vəziyyətə gəldi. Keyimə yox oldu. Allaha şükür! Kəlam işə yaradı.

Mən bilirdim ki, məsuliyyətsizlik edib daim məşğul olduğum üçün mənəvi həyatımın zəifləməsinə şərait yaratmışam. Nəticədə səhvimi anlayıb axmaqlığıma görə tövbə etdim. Bu, çoxdan, hələ özüm üçün inamın necə işlədiyini aşkar etmədiyim zaman baş vermişdi. Bu sahədə böyük təcrübəm yox idi. Mən geriyyə boylandıqda Allahın Kəlamına müraciət etmək əvəzinə dəli kimi gəzib adamlardan nə etməyin lazım olduğunu soruşduğum vaxtları xatırlayıram. Nə baş verdiyini anlayın kimi dərhal Kəlama müraciət etdim. Lakin insanların çoxunun bu proseslə bağlı əminliyi yoxdur. Çünki onları inama, onun necə gəldiyinə heç kəs öyrətməyib. Proses bizə məlum olmadığına görə isə təzyiq altında qalıraq. Təzyiq altında qalsaq da, şeytanın əks-hücuma keçdiyini anlasaq da, Kəlamın işləmədiyini düşünərək onu gözdən qaçıırıq.

İblisin əks-hücumları haqqında bilin

Kristi bizim imanlılar cəmiyyətinə gələndə Allah haqqında bilikləri elə də çox deyildi. O, bazar günü ibadətlərindən birində gəldi və onun həyatı kökündən dəyişdi. Biz imanlılar cəmiyyətində insanları Allahın Padşahlığı ilə tanış edən dərslər keçirik. Mövzulardan biri şəfa tapmaq hüququdur. Uzun illər Kristinin eşitmə ilə bağlı problemləri olub. Üstəlik, haradasa 40 il idi ki, qulaq cihazı ilə gəzirdi və eşitmə qabiliyyəti 50 faiz idi. Onun anası da, qardaşı da kar idilər. Kristi bir imanlı kimi şəfa hüququna malik olduğunu öyrənəndə çox sevindi.

Dərslərdən birində arvadım əlini onun çiyinə qoyub sağalması üçün dua etdi. Bir saniyə keçmədi ki, qadın mükəmməl şəkildə eşit-

məyə başladı. Kristi qışqırmağa, sevincindən ağlamağa, Allaha şükür etməyə başladı. O, arvadımla birlikdə bu yaxşı xəbəri çatdırmaq üçün yanıma gələndə özümə borc bildim ki, Kristini şeytanın əks-hücumları barədə xəbərdar edim. Drendaya dedim ki, Kristiyə nəsihət versin: əgər problemləri qayıtsa, dərhal şəfa tapdığını bəyan etsin və şeytan ondan əl çəkəcək. Ertəsi gün sınaq gəldi. Qadının eşitmə qabiliyyəti əvvəlki hala qayıtdı. Buna görə də qadın bizim təlimatımıza uyğun olaraq, bəyan etdi: «Yox, şeytan! Mən bunu qəbul etmirəm! Mən şəfa tapmışam, İsanın adı ilə şəfa tapmışam». O saat onun qulaqları açıldı və o, indiyədək yaxşı eşitməkdə davam edir.

Unutmayın ki, şeytan ərazini ələ keçirmək üçün ardıcıl əks-hücumla keçir. Ona imkan verməyin. Allahın Kəlamından bərk yapışın.

Bu fəslin əsas hissəsini mən inamın inkişafının əsas prinsiplərinə həsr etmişəm: iman necə işləyir, imanlı olub-olmadığımızı necə bilərik, imanı haradan əldə edə bilərik. Allahın Padşahlığının həyatınızda fəaliyyət göstərməsi üçün bunu bilməliyik. İsanın qadına dediyi bu sözləri yadda saxlayın: «İmanın səni xilas etdi». Həmçinin bu, bizim üçün də belə olacaq. Səmələrin dediyinə tam əmin olan inamınız, ürəyiniz və orağın tətbiq edilməsi istənilən problemə, ehtiyaca cavab olacaq. Problemlərə isə həyatda hər an rast gələ bilərsiniz.

6 FƏSİL

RƏBBİN XEYİR-DUASI

Restoranda arvadım və bizim imanlılar cəmiyyətində vəz etmək üçün dəvət edilən qonaqla əyləşmişdim. Axşam saat on radələri idi. Çox möhtəşəm axşam ibadətini yenidən yekunlaşdırmışdıq. Ofisiant sifarişi qəbul edəndən sonra biz öz aramızda söhbət etməyə başladıq. Qonağımız ibadətə çox yaxşı keçdiyini, imanlılar cəmiyyətimizin onda xoş təəssüratlar yaratdığını dedi. Daha sonra ofisiantdan soruşdu: «Ov etməyi xoşlayırsınızmı?»

Oğlan cavab verdi ki, sevir. Qonağımız mənim ov sərgüzəştlərimi çox sevirdi. Yeri gəlmişkən, həmin axşam mən ona tanışlarından biri üçün istədiyi ovçuluq barədə kitab bağışlamışdım. Bu kitab əlimin altında idi. Ofisiant danışdı ki, tez-tez ova gedir. Lakin hələ ki ona maral vurmaq qismət olmayıb. Bu zaman mən və qonağımız ofisianta Allahın Padşahlığının hansı prinsiplə işlədiyi barədə danışmağa başladıq. İzah etdik ki, bundan sonra hər dəfə maral ovlayacağına əmin ola bilər. Ofisiant bizi tam anlamırdı. Birdən özümlə götürdüyüm kitabı xatırladım. Təklif etdim ki, kitabı ona bağışlayaq. Qonağımıza dedim ki, sənə başqa nüsxəni verərəm. Qonaq razılaşdı. Ofisiant təşəkkür edib kitabı oxuyacağına söz verdi. Mənə elə gəldi ki, bir də onunla rastlaşmayacağam. Lakin sonradan məlum oldu ki, yanılıram.

Bir il sonra həmin qonaq yenə bizim imanlılar cəmiyyətində vəz etmək üçün gəldi və həmin restorana xatırladaraq oraya getmək istədiyini bildirdi. «Oraya yenə gedə bilərikmi?» deyən qonaq

soruşdu. Razılaşdıq. Restoranda masa arxasında əyləşəndə bizə yenə həmin ofisiant yaxınlaşdı. Biz bir qədər təəccübləndik. O, bizə yaxınlaşaraq dedi: «Siz bir il əvvəl bu restorana gəlmişdiniz və biz ov haqqında danışdıq». Biz dedik ki, bəli, xatırlayırıq. O dedi: «Mənə verdiyiniz kitabı oxudum və hər şeyi orada yazılan kimi etdim. Ötən il 2 maral vurdum. Ümid edirəm ki, birini də bu il vuraram». Onun dedikləri bizi çox məmnun etdi. Lakin heç də təəccüblənmədik. Çünki Allahın Padşahlığı daim fəaliyyətdədir.

Mən 25 pastorla görüşüb onlara Allahın Padşahlığının necə işlədiyini izah etdim. Bu, çox gözəl görüş idi. Mən tədbirin keçirildiyi zaldan çıxmağa hazırlaşanda və işçilər yır-yığış etməyə başlayanda pastorlardan biri geri qayıtdı. O, arvadı ilə Drendaya yaxınlaşib bizimlə söhbət etmək istədiyini dedi. Mənə danışdılar ki, cəmi 6 900\$ borca görə bank bu həftənin sonunadək onların evini əllərindən almağa hazırlaşır. Dedi ki, cibində olan sonuncu yüz dollarlıq əsginasdan başqa heç nəyi yoxdur: «Bu, əlimdə olan sonuncu pulumdur. Lakin mən onu bugünkü vəzdə dediyiniz kimi «səpmək» istəyirəm. Xahiş edirəm, siz və arvadınız deyin ki, bu həftə bizə lazım olan qədər pulumuz olacaq». Biz əl-ələ tutub dua etdik və Allaha pula görə təşəkkürümüzü bildirdik.

Təxminən bir ay sonra bu pastoru başqa bir tədbirdə gördüm. O, cəld mənə yaxınlaşib sevinclə dedi: «Mən sizə nə baş verdiyini danışmalıyam. Keçən dəfə sizə deməmişdim. Arvadımla əlavə biznesimiz var. Müxtəlif geyimlərin üzərinə şəkillər, yazılar həkk edirik. Bu işlə mütəmadi olaraq, qarajımızda məşğul oluruq. İşin həcmi çox olmasa da, hərdən müxtəlif sifarişlər alırıq. Sizinlə olan söhbətin səhəri günü bizə bir neçə sifariş daxil oldu. Sifarişin ümumi həcmi 8900\$-a yaxın idi. İşimiz çoxalsa da, bir həftənin ərzində banka olan borcumuz qədər pul toplaya bildik və pulu ödədik».

Mən Şimali Karolinadakı pastor konfransında iştirak edirdim. Oraya məndən başqa daha 50 pastor gəlmişdi. Spiker yox, adi iştirakçı idim. Mənə bir nəfər yaxınlaşib söhbət etmək istədiyini bil-

dirdi. Bu, Almaniyadan olan bir pastor idi. O dedi ki, mənim üçün maraqlı ola biləcək bir hadisə danışmaq istəyir.

Bildirdi ki, yeniyetmə oğlu haradansa mənim vəzimin yazıldığı CD diskləri əldə edib. Onlara qulaq asdıqdan sonra belə qərara gəlib ki, imanının gücü ilə «Pleysteysn-3» oyun cihazını əldə edə bilər. Baxmayaraq ki, bu cihazı əldə etmək üçün kifayət qədər pulu yoxdur. Yəqin ki «Pleysteysn-3» oyun cihazının nə olduğunu hamı bilir. Pastor dedi ki, günlərin bir günü oğlu yanına gəlib və soruşub: «Mənimlə birgə «Pleysteysn» əldə edəcəyimə inana bilərsinizmi?» Oğlu deyib ki, mənim disklərimə qulaq asıb və qərara gəlib ki, «toxum səpsin» və bu işin baş tutması üçün atası ilə birgə dua etsin. Atası cavab verib ki, bu barədə heç vaxt dərindən düşünməyib. Lakin bir pastor kimi imanlılar cəmiyyəti üçün ianə olaraq oğlundan «toxumları» qəbul edib. Oğlu ilə birgə dua ediblər və belə hesab ediblər ki, yeniyetmə elə həmin an «Pleysteysn-3» oyun cihazına sahib olub. Hər halda, məsələnin həll olunduğu qənaətinə gəliblər.

Həmin günün səhəri imanlılar cəmiyyətinin üzvlərindən biri pastora zəng edərək soruşub: təsadüfən oğlu pul qazanmaq istəmir ki? Əlavə edib ki, kiçik bir layihəsi var və ona bu işdə köməkçi lazımdır. Oğlu bu təklifdən çox razı qalıb və 2 gün ərzində «Pleysteysn-3» almaq üçün kifayət edəcək qədər pul qazanıb.

Bu, oğlunun diqqətini cəlb edib. 2 həftə sonra yenidən atasının ofisinə gələrək deyib: «Ata, bir təklif versəm, razılaşırsanmı?» Pastor cavab verib: «Əlbəttə». Lakin oğlu Allahdan güclü əzələlər istədiyini bildirəndə atası bir qədər təəccüblənib. O, oğlunun bu xahişinə necə cavab verəcəyini əvvəlcə bilməyib. Sonda cavab verib ki, əgər oğlu güclü əzələlərə sahib olmaq istəyirsə, bəzi işləri özü görməlidir. Əgər oğlu razıdırsa, onunla dua etməyə hazırdır. Oğlu razılışıb. Beləcə, güclü əzələlər toxumunu səpmiş olub. Və onlar anlaşıraq birgə dua ediblər.

Ertəsi gün həmin pastorun evinin yanında bir maşın saxlayıb. Bu, imanlılar cəmiyyətinin üzvü olan bir ailə imiş. Pastor onları qarşılaşmağa çıxanda deyiblər ki, qarajlarını təmizləyəndə ştanq tapıblar və

düşünülər ki, bu idman aləti pastorun oğlunun işinə yarar. Əgər lazım deyilsə, imanlılar cəmiyyətinin üzvlərindən biri bu aləti götürə bilər. Pastor mənə dedi ki, oğlunun əzələlərini şişirtmək arzusu barədə heç kəs bilmirdi və oğlu ilə ötən gün təzəcə dua etmişdilər. Pastor şok olub. O, evə daxil olaraq oğluna bu sevindirici xəbəri verib.

Belə söhbətlər mənim üçün adiləşib. Onları daim eşidirəm və istəyirəm ki, sizin üçün də adiləşsin. Bu anadək biz sizinlə Allahın Padşahlığının necə işlədiyinin bəzi əhəmiyyətli məsələlərini təsdiq və müzakirə edirdik. Həmçinin Allaha bizim imanda olan anlaşmamız vacibdir ki, yer üzündəki mühit üçün qanuni əsas və ya hüquq əldə etsin.

İndi isə bir qədər də irəli gedək və Padşahlığın qanunlarının maliyyə məsələlərində bizə necə yardım edə biləcəyinizə baxaq.

«Rəbbin xeyir-duası insana sərvət gətirər, daha ona qüssə verməz».

– Süleymanın Məsəlləri 10:22

Mən ilk dəfə bu ayəni görəndə düşündüm: əlbəttə ki, bu, hərfi mənada deyilmir. Lakin, eyni zamanda, anladım ki, yazını anlamaq üçün lap əvvəllə – insanın yaranması tarixinə qayıtmaq lazımdır.

Lakin bir nəfər bir yerdə belə şəhadət etdi:

«İnsan kimdir ki, onun haqqında düşünürsən? Bəşər oğlu kimdir ki, onun qayğısını çəkirsən? Onu mələklərdən az müddət ərzində aşığı tutdun, izzət və əzəmət tacını onun başına qoydun. Hər şeyi onun ayağının altına qoyub tabe etdin».

– İbraniyə 2:6-8

Biz bu hissəni əvvəllər də oxumuşuq. Lakin indi o, bizim müzakirə üçün olduqca vacibdir. İnsan yaradılanda, yer üzündə nə varsa, hamısı onun xidmətinə verildi. Elə bir şey qalmadı ki, ona tabe olmasın. O, yer üzündə Səmələrin hakimiyyətinin nümayəndəsi və

təmsil etdiyi hökumətin tacı kimi hökmranlıq edirdi. O, məsh olunma şərəfinə nail olmuş, taxt-taca əyləşdirilmişdi. Allaha qarşı çıxan şeytan isə Adəmdən xeyli əvvəl yer üzünə qovulmuşdu. Şeytan insana nifrət edirdi, çünki insan Allahın Padşahlığının nümayəndəsi olaraq ona ağılıq etmək üçün yaradılıb. İndi şeytan ondan fiziki mənada qat-qat zəif olan bu yaradılana tabe olmalı idi. Adəmin dediyi hər bir söz mənəvi cəhətdən Allah səviyyəsində bir hökmə malik idi. Allahın övladı olan Adəm yer üzündə Allaha layiq böyüklüklə hökmranlıq edirdi.

**«RƏBBİN XEYİR-DUASI
İNSANA SƏRVƏT GƏTİRƏR,
DAHA ONA QÜSSƏ VERMƏZ».**
– SÜLEYMANIN MƏSƏLLƏRİ 10:22

Beləliklə, şeytan insana nifrət edirdi və hər vəchlə insanın yer üzündəki hakimiyyətini əlinə almağa çalışırdı. Onun yeganə yolu hər hansı üsulla insanın başındakı tacı əlindən almaq, yüksək mövqeyindən məhrum etmək idi. Lakin kiçik bir problem var idi. Şeytanın Adəmin tacını əlindən almaq üçün səlahiyyəti yox idi. Yeganə yol hansısa üsulla Adəmi aldatmaq idi ki, tacı başından özü çıxarsın. Şeytan Həvvanı inandırdı ki, Allaha etibar etmək olmaz. Şeytan onlara Allahın icazə verdiyindən daha çox şey vəd etdi. Adəm və Həvva Allahdan çox şeytana inanmağa qərar verdilər və Allaha xəyanət etdilər. Nəticədə Adəm və Həvva Allahın Padşahlığındakı qanuni mövqelərini itirdilər və şeytan bu dünyanın allahına çevrildi. Paulun dediyi kimi:

«Onları bu dövrün allahı korazehin etdi ki, Allahın surəti olan Məsihin ehtişamlı Müjdəsinin işığı imansızların üzərinə doğmasın».

– 2 Korinflilərə 4:4

Adəm Allaha qarşı çıxmazdan əvvəl Allahın övladı olduğu üçün ona bəxş edilən nemətlərdən istədiyi kimi istifadə edə bilirdi. Alla-

hın nəyi var idisə, ondan Adəmə də çatırdı. O, heç vaxt ehtiyac nədir bilmirdi. Qorxu hissi keçirmirdi. Yer planetində Onun yaşayışını təmin edəcək hər şey hələ o yaradılmazdan xeyli əvvəl var idi. Yaradılış Kitabında yer alan Yaradılışın 6-cı gününü xatırlayırınsınızsa, orada yazılıb ki, insan 6-cı günün sonunda yaradılıb. Daha doğrusu bu, Allahın Yaradılış Planının sonuncu mərhələsi idi. Artıq 7-ci gün – istirahət günü həyat insana nəsis olmuşdu. Həmin günü Allah istirahət günü elan etmişdi. Ona görə yox ki, yorulmuşdu. Səbəb o idi ki, O, bütün işlərini yekunlaşdırmışdı.

Bir anlıq Allahın həyata keçirdiyi bu işlər barədə, insan yaradılışı üçün olan möhtəşəm planı barədə düşünün. Lakin Adəm bütün bunların üzərindən xətt çəkdi və Padşahlıqdakı mövqeyini itirdi.

Allah onun sözündən çıxan Adəmə müraciət edəndə dedi:

«Ömrün boyu zəhmətlə torpaqdan yemək əldə edəcəksən. O, sənə tikan və qanqal bitirəcək, sən də çöldəki ot-ələfi yeyəcəksən. Alın tərini çörək yeyəcəksən. Axırda torpağa qayıdacaqsan, çünki oradan götürülmüsən, ona görə ki, yerin torpağısan, torpağa da qayıdacaqsan».

– Yaradılış 3:17b-19

İlk növbədə, onu diqqətinizə çatdırmaq istəyirəm ki, Allah yer üzünü lənətləməyib, bunu Adəm edib. Onun yer üzündə tam hökmlənliyi var idi. O, yer üzünün hökmdarı idi. Buna baxmayaraq, o, Allahın hakimiyyətinə qarşı xəyanət etdi. Onun bu qərarı təkcə özü üçün deyil, bütün yer üzünü üçün, burada yaşayacaq hər bir kişi və qadın üçün ağır nəticələrə səbəb oldu. Adəmin Allah tərəfindən ona verilmiş yer üzünə olan hüquqlarını saxlamasına baxmayaraq, təmsil etdiyi Padşahlığın dəstəyini artıq itirmişdi. Adəm özü həyatdan ayrı düşmüşdü. İndiyədək ona yad olan ölüm hissi artıq Adəm üçün də keçərli idi.

Allah ona dedi ki, günahlarına görə Allahın Padşahlığındakı əvvəlki mövqelərini itirəcək. Adəm planetimizdə bu Padşahlığın nümayəndəsi olduğu üçün Allahın Padşahlığı da yer üzündəki

qanuni nümayəndələrini itirmiş oldu. İkincisi, bu hadisə yer üzünə də təsir etdi və yer üzündə artıq Eden bağında olan nemətlər yetişmədi. İndi yer üzünün məhsul gətirməsi və Adəmin yaşaması üçün ondan ağır zəhmət tələb olunurdu. Sahələrdə yabanı otlar bitəcək, yaşamaq üçün mübarizə adı həyat tərzinə çevriləcəkdi. Mən bunu

Adəmdən sonra doğulan hər bir insanın başı üzərində olan ölümlə təhdid edilən yaşamaq uğrunda mübarizə mentaliteti adlandırırım. Bu, lənətlənmiş dünya sistemidir. Biz sizinlə məhz bu sistemdə yaşayırıq. Yaşamaq uğrunda mübarizə sistemi bizim hər birimizə yaxşı tanışdır. Davud onu Zəbur 23-də «ölüm kölgəsinin dərəsi» adlandırır:

«Ölüm kölgəsinin dərəsində gəzsəm belə, şərdən qorxmaram, çünki Sən mənimləsən, Sənin əsan, Sənin dəyənəyin mənə təsəlli verir».

– Zəbur 23:4

Ölüm qorxusu bütün planeti bürüyüb. Lakin digər mənfi təsirlər də var. İnsan Allahla əlaqəni itirib. Beləliklə də, öz-özünü itirib. Məqsədsiz bir həyat sürür. Yaradılışının mahiyyətini itirib. İnsan yaradılanda məqsədi və vəzifəsi vardı. O, yer üzündə Allahın adından hökmranlıq etməli idi. Başqa sözlə, Allah ona tapşırıq və məqsəd vermişdi. İndi isə düşüncəsi yalnız yaşamaq uğrunda mübarizəyə köklənmişdi. Artıq bu mübarizə insanın məqsəd və vəzifəsinə çevrilmişdi.

İndi insanın qəbul etdiyi hər bir qərar bu lənətə gəlmiş mübarizənin süzgəcindən keçir. İnsan sabahı düşünərək təminatı üçün daim yığıcılıq edir. Gecə-gündüz tər tökərək işləyir. Bu zülmdən yeganə çıxış yolu, nəhayət, lazım olan qədər pul yığıb rahat yaşamaqdır. Bu, Adəmin günah işindən sonrakı dövr ərzində hər bir kişinin və qadının arzusudur. İndi o adam bəxti gətirən sayılır ki, özünü müəyyən səviyyədə təmin etsin, qazandığını bacardıqca qoruya bilsin. İnsanlar

öz var-dövlətlərini itirməkdən qorxurlar, çünki yenidən gecə-gündüz tər tökərək pul qazanmaq lazım olduğunu bilirlər.

İnsanın ən böyük arzusu və məqsədi kifayət qədər var-dövlət toplamaqdır ki, rahat yaşaya bilsin. Məncə, hər biriniz bu dəqiq faktı bilir. Hər bir insan bu qaçaqaçdan, qovhaqovdan artıq bezib.

LƏNƏTLƏNMİŞ YER ÜZÜNDƏ HƏR BİR İNSAN BU QAÇAQAÇDAN, QOVHAQOV DAN ARTIQ BEZİB.

Xatırlayıram, bir pastor danışır ki, hər səhər oyanıb həvəslə xidmətə başlayır. Ta o vaxta kimi ki yadına dolanışıq qayğıları, borcları, kommunal xərclərə görə gələn hesablar düşürdü. Bu qayğılar onun həyatını cəhənnəmə döndərirdi. Belə çətinliklərlə təkcə pastorlar qarşılaşmır. Bu, əksər ailələrin həyat tərzidir. Onlar borc girdabında çapalayır, maaş gününü səbirsizliklə gözləyirlər.

Hər biri çıxış yolu axtarır. Lakin çıxış yolu yalnız rifahdır. Yəni lazım olandan da artıq əldə etmək. Bu lənətə gəlmiş sistemdə insana var-dövlətinə və qazana bildiyi pulun həcminə görə qiymət verilir. İnsan ciddi-cəhdlə qazanmağa, öz məqsəd və vəzifəsindən uzaqlaşmağa başlayır. İndi o, vaxtilə ona şöhrət gətirmiş Allahın məşini var-dövlətə dəyişib. Şərəfini isə məişət qururu ilə əvəzləyib. İndi insanın bir məqsədi var: var-dövlət əldə etmək və onu qorumaq. İndi onun mahiyyəti malik olduğu var-dövlətdən və başqaları üzərində üstünlüyündən, vəzifə və statusundan asılıdır. Bu gün cəmiyyətdəki mövqə günahlı insana dəyərini ölçmək üçün vasitədir.

Diqqət edin: adətən, insanların bir-birinə ilk sualı necə olur? Nə işlə məşğulsunuz? Harada işləyirsiniz? Bu, bizi belə maraqlandırır? Yoxsa qarşınızdakının qayğısına qalırsınız? Yox. Amma bu sual qarşınızdakına olan hörmətinizi müəyyən edir. Başqa sözlə, özümüzdən soruşuruq: «Bu adam kimdir?» Yer üzündə hansı mövqeyə və ya statusa malikdir? Ona nə dərəcədə hörmət etməliyəm? Hörmətli qadınlar, mən indi kişilərin mövqeyindən danışırım. Anlayıram ki, qadınlar bu məsələdə tamam başqa mövqedən çıxış edirlər.

Bu gün dünya sistemi bütünlüklə lənətlənib. İnsanlar bütün axtarışlarını pul vəsaitlərinin həcminin süzgəcindən keçirirlər. İnsanlar bu dünyadakı təyinatları barədə düşünmədən yalnız daha çox qazanmaq, daha yüksək vəzifə tutmaq uğrunda mübarizə aparırlar. Hər kəs ulduz olmaq istəyir. Niyə? Var-dövlət və yüksək status üçün.

Aşağı yaş qrupuna aid minlərlə şagird arasında araşdırma aparılıb. Sual belə olub ki, böyüyəndə daha çox hansı sahədə çalışmaq istəyərdilər. 66 faiz deyib ki, məqsədləri tanınmış adam olmaqdır. Tanınmış? Mən bilən, tanınmış olmaq hələ sənət deyil.

Daha bir araşdırma göstərib ki, işləyənlərin 30 faizinin çalışdığı sahədən zəhləsi gedir. 40 faiz isə, ümumiyyətlə, işini sevmir. Bəs onda onları bu işlə məşğul olmağa nə vadar edir? İnsanlar daha çox qazanmaq üçün yaşadıkları əraziləri tərk edərək minlərlə kilometr uzaqlara gedirlər. Çünki onlar yaşamaq uğrunda mübarizənin qullarıdır. Gecə-gündüz tər tökürlər ki, ayaqda qalsınlar. Bu insanları bu dünyadakı vəzifələri maraqlandırmır. Borcların ödənilməsi – motivasiya edən faktor məhz budur. Ehtiyacın olanda seçim imkanının məhduddur. Mübarizəni isə daha çox pul ödəyən qazanır. Belə yaşam tərzi «siçovulların yarışması» adlanır. Biz indi məhz belə şəraitdə yaşayırıq. Çarxda fırlanan dələ nə qədər qaçsa da, yekunda yerində sayır. Biz gülümsəyir, buna əyləncə kimi baxırıq. Lakin real dünyada bu, gülməli yox, ağlamalı vəziyyət yaradır. İnsanlar bu çarxda qaça-qaça canlarını tapşırırlar, lakin arzuladıqları məqsədə çata bilmirlər.

«“Nə yeyəcəyik?”, “Nə içəcəyik?” deyər axtarır narahat olmayın. Çünki dünyadakı bütünlülər bütün bu şeyləri axtarırlar. Doğrudan da, Atanız bunlara ehtiyacınız olduğunu bilir. Lakin siz Allahın Padşahlığını axtarın, onda bunlar da sizə əlavə olaraq veriləcək».

– Luka 12:29-31

Gecə-gündüz tər tökərək işləmək bildiyimiz yeganə sistemdir. Əgər mən sizə desəm ki, bir il ərzində bütün borclarınızı QAYTAR-MALISINIZ, yoxsa ailənizi Şimal qütbünə sürgün edəcəklər (mən bilərəkdən belə misal çəkirəm ki, vəziyyətin ciddiliyini çatdırım), nə edərdiniz? Siz dərhal daha çox işləmək, tər tökmək, pul qazanmaq üçün planlar cızmağa başlayardınız. Daha bir neçə yerdə tam ştatla işə düzələrdiniz. Arvadınızı da, uşaqlarınızı da işə qoyardınız. Bu, bildiyiniz yeganə dolanışıq metodudur.

İcazə verin, bu sistemi açan digər bir misalı çəkim. Təsəvvür edin ki, evinizin qarşısı ilə qaçanda, küçənin o biri tərəfində içəri-sində on milyon dollar olan pul kisəsi tapıram. Çox sevinirəm və düşünürəm ki, tapıntı barədə xəbər verməliyəm. Sizi şəxsən tanıdığımıza görə evinizə gəlib, telefonunuzdan istifadə etmək istədiyimi bildirirəm. Mən polislə danışarkən yanımda dayanıb qulaq asırsınız. Məni dinləyəndən sonra polis deyir ki, pul itkisi barədə heç kəs müraciət etməyib. Onların cavabını eşidəndə sevincimdən atılıb düşürəm. Çünki pulları özüm üçün saxlaya bilərəm. Polisin dediklərini sizə də çatdırıram. Necə düşünürsünüz, axşam bu hadisəni arvadınıza danışanda nə deyəcəksiniz?

Bu zaman siz gülümsəyəcəksiniz? Düşünürəm. Deyəcəksiniz ki, bu, _____ . Bu, düzgün cavabdır. Bəli, ƏDALƏT-SİZLİKDİR. Mən bu tərbiyənin haradan gəldiyini deyə bilərəm. Siz belə mühitdə böyümüşünüz. Düşünürsünüz ki, insan tər töküb qazanmalıdır. Bu nümunədə mən əziyyət çəkmədən qazanmaqdan danışdım. Bu, sistemin yalanlarından biridir. «Ədalətsizlikdir» deyirsiniz.

Çünki bu pula görə tər tökməmişəm. Sadəcə, tapmışam. Bilirsiniz, yəqin heç vaxt bəxtiniz belə gətirməyib. Ona görə də paxıllıq edirsiniz. Yadıınıza düşəndə ki, bir-iki manat qazanmaq üçün daim yaşamaq uğrunda mübarizə aparmalısınız, məyus olursunuz. Bu ona bənzəyir ki, köhnə pal-paltar geyinib imanlılar cəmiyyətinə gəlib qışqırdım: «Biz bunu bacardıq! Son on ili Drenda ilə

hər gün 24 saat işlədik və ipoteka kreditimizi ödəyib bitirdik!» Bu zaman zal bizi alqışlayıb şənimizə təriflər yağdırardı. Niyə? Çünki biz bunu bacarmaqla kimisə ruhlandırmış olduq. Bizdə alınbsa, deməli, çıxış yolu var. Yeganə lazım olan dişimizi qıcırtdıb qənaətlə yaşamaqdır. Borclar ödənilib, deməli, biz artıq azadıq.

Amma mən yol kənarında pul tapsaydım, heç kəs sevinməz və alqışlamazdı. Niyə? Çünki siz də belə düşünür, bu cür xəyal qurursunuz. Ədalət gecə-gündüz durmadan işləməkdir ki, onunla da hamımız yaxşı tanışıq. Əziyyətsiz qazanılan pul ədalətsizlikdir. Lakin əziyyətlə pul qazanmaqdan can qurtarmaq hər bir kəsin arzusudur. Milyonçu, varlı olmaq hər kəsin əlçatmaz arzusudur. Düzdür, artıq bir milyon dollar əvvəlkitək elə də böyük pul sayılır.

Lakin bu söz birləşməsi əvvəlkitək varlı olmaq anlamına gəlir. Pul bizə azadlıq üçün lazımdır. Bir milyon dollara sahib olmaq, artıq qaçmaqdan, gecə-gündüz tər tökməkdən yaxa qurtarmaq, nəhayət, ürəyin istədiyi işlə məşğul olmaq deməkdir. Bir anlıq düşünün: lotereyanın cəlbədiciyi nədədir? Seçim AZADLIĞINDA. Bu zaman hesabların ödənməsi, birtəhər maaşadək yaşamağı bacarmaq ilk sırada deyil.

«Milyonçu» şousu insanları ona görə cəlb edir; hamı belə azadlıq arzulayır. İnsanlar şouya baxır, emosional şəkildə bu işə cəlb olunurlar. Oyunçulara azarkeşlik edir, ümid edirlər ki, udmağı bacaracaqlar.

Mövzunu dəyişərək deyə bilərəm ki, oğurluq da əmək sərf etmədən qazanmaq imkanındır. Müəyyən mənada o da lənətlənmiş sistemdən çıxış yollarından biridir. Gəlin birdəfəlik razılaşaq ki, hamı qaça-qovdan can qurtarmaq istəyir. Lakin çıxış yolu varmı? Pul qazanmaq sxemlərinin sayı-hesabı yoxdur. Mən hər gün onlarla məktub alıram. Onlardan bəzilərində insanlar birdən-birə varlandıqlarını və bu pulu necə qoruya biləcəklərindən narahatlıqlarını bildirirlər. Onlar hətta pullarını mənimlə bölməyə belə, razıdırlar ki, tək vəsaiti qorumaqda onlara yardım edim. Daha sonra elekt-

ron ünvanımı istəyir, hesabıma müəyyən məbləğdə pul köçürmək istəyirlər. Əslində, isə məni tora salmağı düşünürlər. Siz nə danışırsınız? Mən axmağa bənzəyirəmmi?

Bir dəfə mənə müştəri zəng etdi. O, sərmayələrlə bağlı məsləhət istəyirdi. Mən araşdırmaq üçün ona bəzi suallar verdim və aydın oldu ki, həmin şəxs sərmayə kimi haradasa beş milyon dollar yatırtmaq istəyir. Deməyinə görə, vəsait hələ əlində deyil. Lakin sənədlər hazır olanadək vərəsə kimi bu pulu alacaq.

Soruşdum ki, vərəsəliklə bağlı problemləri nə vaxta həll edər? Dedi ki, yaxın iki həftə ərzində işləri yekunlaşdıracaq. Buna görə də iki həftə sonra ona zəng etdim. O isə işləri yekunlaşdırmaq üçün daha bir neçə gün istədi. Bu adamın mirası əldə etmək üçün pulun saxlanıldığı bankla problemləri yaranmışdı. Bu, mənim diqqətimi çəkdi. Buna görə də onu sorğu-suala tutdum. Məlum oldu ki, Fransada vəfat edən dayısından ona miras qalıb. Lakin bu mirasa görə vergi ödənişləri də etmək lazım idi. Haradasa, 50 000\$. Özü də qabaqcadan. O dedi ki, bu pulu əldə etmək üçün evini girov qoyaraq kredit götürüb. Onda soruşdum: «Bu işlə hüquqşünas məşğul olur?» «Bəli, Fransadan mənə zəng edib miras barədə xəbər verən də hüquqşünasdır». Mən soruşdum: «ABŞ-da bu işlə məşğul olan hüquqşünasla danışmısan?» Dedi: «Xeyr. Yalnız Fransadakı hüquqşünasla əlaqəm var. Bu vəkil mənə kömək etmək üçün pulun yarısını da ödəməyə hazırdır. Əmindir ki, mirası əldə edən kimi onun pulunu qaytaracağam». «Yox, bu, dələduzluqdur» deyə cavab verdim. Hər ehtimala qarşı 2 həftədən sonra ona yenidən zəng etdim. Mənə dedi ki, banka ödəmək üçün lazım olan məbləği artıq toplayıb. Ona dedim ki, axı onlarda beş milyon dollar vəsait var. Əgər vergi ödəmək üçün pula ehtiyacları olsaydı, sənə lazımı sənədləri elektron qaydada göndərər, sən də doldurub, lazımı yerə ünvanlayardın. Daha doğrusu, vergi ödəmək üçün onlara həmin puldan 50 000\$ götürməyə icazə verən hüquqi sənəd təqdim edərdin. Lakin o, mənə inanmırdı. Əmin idi ki, ona həqiqəti deyirlər.

Təxminən bir həftə əvvəl bizim imanlılar cəmiyyətində belə bir hadisə oldu. Gənc oğlan tezliklə alacağı mirası sərmayə kimi yatırmaq üçün məndən məsləhət istədi. Mən isə ona dedim: «Bilirəm, bilirəm. Vergi ödəmək üçün səndən əlavə pul istəyirlər. Düzdür? Bu dələduzluqdur. İnanma». O isə mənə «ola bilməz» dedi. Məsələ onda idi ki, bu oğlan da ona miras qoyan qohumunu tanımırdı. Eyni hadisə idi. Buna da özünü hüquqşünas kimi təqdim edən bir şəxs zəng etmişdi. Lakin buna baxmayaraq, gənc mənimlə mübahisə edir, real olaraq mirasa sahib olduğunu bildirirdi. Niyə hamı belə tələyə düşür? Çünki hamı pul asılılığından azad olmaq istəyir. Onlar əllərinə düşən bu şansdan yararlanmaq istəyirlər. Əlli milyon qazanmaq şansını buraxmaq istəmirlər.

İcazə verin, daha bir nümunə göstərim. Drenda ilə idarə etdiyimiz, maliyyə dəstəyi göstərmək üzrə biznesimiz bütün Birləşmiş Ştatları əhatə edir. Bu, çox gözəl biznesdir. Bizimlə əməkdaşlıq edən insanların real olaraq pul qazanmaq imkanı var. Həmçinin başqalarının pulları ilə dövr edən mənim biznesimdən öyrəniləsi çox şey var. Bu işlə məşğul olanlar qanunları da bilməlidirlər. Eyni zamanda, əlinizdə olan sərmayənin idarə olunması üzrə strateji plana malik olmalısınız.

Mən Ohayo ştatında fəaliyyət göstərən məsihçi radiosunda reklam – iş elanı yerləşdirdim. Bu hadisədən sonra təxminən 50 nəfər müraciət etdi. Dərhal müsahibə keçirmək əvəzinə onlarla oteldə tanışlıq tədbiri keçirməyi qərara aldım ki, bəzilərini çıxdaş edə bilim. Görüşdə şirkətimizin bazardakı nəhəng potensialı barədə danışdıq. Şirkətimizin tək cə maliyyə resursları ilə işləməyi öyrətdiyini deyil, həm də bunu məsihçi dünyagörüşü ilə təqdim edə bil-məsindən danışdıq. Həmçinin şirkətimizin tələbləri, kompensasiyalar, lisenziyalaşdırmaq barədə söhbətimiz oldu. Bilirdim ki, belə böyük həcmdə iş müqabilində ildə iki yüz min dollar maaş az olduğundan namizədlərdən çoxu çıxdaş olacaq.

Görüşdən sonra otelə gedəndə, banket zalının ağzına kimi dolu olduğunu gördüm. Haradasa min nəfər olardı. Burada iş qurmaq

İstəyənlər üçün qurama şirkətlərdən biri tərəfindən seminar təşkil olunmuşdu. Lakin nədənsə, mənim 50 nəfərlik toplantımdan fərqli olaraq, buraya xeyli adam gəlmişdi. Cavab sadədir: pul. Seminarı təşkil edən şirkət elə də ciddi olmasa da, onun haqqında gəzən rəvayətlər buraya xeyli adam toplamışdı. Lakin kifayət qədər biznes təcrübəsi olan adam kimi deyə bilərəm ki, belə «sabun köpüyü» olan şirkətlərdə çalışmaq olduqca ağırdır. Lakin nədənsə, orada qazanılan pullar «asan» hesab edilir. Xahiş edirəm, məni düz anlayasınız. Mənim belə şirkətlərdə çalışan, milyonlar qazanan xeyli tanışım var. Mən, sadəcə, orta statistik insanı bu şirkətlərdə nəyin gözlədiyini deyirəm. Asan pul vədi böyük pulları yalnız lənətlənmiş dünya sistemində gətirə bilər.

Bir anlıq ayaq saxlayıb pul barəsində nə qədər düşündüyünüzü fikirləşmisinizmi? Necə qazanmalı? Və ya qazandığımı necə qorumalı?

**NƏ QƏDƏR Kİ MALİYYƏ
MƏSƏLƏLƏRİNİ YOLUNA
QOYMAMISINIZ, BU
LƏNƏTLƏNMİŞ YER
ÜZÜNDƏ ÖMRÜNÜZÜN
SONUNADƏK DAİM
YAŞAMAQ UĞRUNDA
MÜBARİZƏ APARMALI
OLACAQSINIZ.**

Məni düz başa düşün. Hamı qaçaqaçdan, yaşamaq uğrunda mübarizə aparmaqdan bezib, usanıb. Bazar gününün gözəlliyi ondadır ki, dayanmaq olur, məzuniyyətin gözəlliyi ondadır ki, dayanmaq olur, pensiya yaşına çatmağın gözəlliyi odur ki, nəhayət, dayanıb, ürəyindən gələn bir şeyi edə bilərsiniz. Məni yanlış anlamayın. Bəzi insanların həyata baxışı yalnız ondan ibarətdir ki, oturub heç nə etməsin. Mən demirəm ki, bu, sizin həyatınız üçün Allahın iradəsidir. Yox. Biz yaradılmışıq ki, bizə

həvalə ediləni həyata keçirək. Təəssüf ki, insanların çoxu elə məşğuldur ki, arzu və istəklərinin üzərindən çoxdan xətt çəkiblər.

Mən əminəm ki, siz də eşitmisiniz və ya özünüz demisiniz ki, «mən iş getməliyəm». Belə deyənlər müsbət emosiyalardan uzaq olurlar. Həvəslə iş gedənlərin üzü isə gülür. Lakin insanların çoxu fərqli durumdadır. Əksəriyyət iş getməlidir, çünki maaş almalı-

dır. Yaşamaq uğrunda daha bir gün, ofisdə daha 8 saat... Bəziləri işə yaxşı başlayır və həyatları yüksələn xətt üzrə gedir. İşə gedirlər ki, hesablarını ödəyə bilsinlər. Həmişə də düşünürlər ki, bu iş müvəqqətidir. Bu, müəyyən nəticələr çıxarana kimi davam edir. Nəticə isə belədir ki, həyat sürətlə keçib getdi. Haradasa 40 yaşdan sonra anlayırlar ki, bu dalandan çıxmaq müşküldür. Bunu orta yaş böhranı da adlandırırlar. Dərk edirlər ki, tələdədirlər.

Lakin bu, Allahın bizim üçün nəzərdə tutduğu həyat deyil. Bu, çıxış yolu deyil. Biz illərdir ki, Drenda ilə birlikdə belə adamlara deyirik ki, pulla bağlı problemlerinizi həll etməyənədək bu həyata hansı məqsədlə gəldiyinizi bilməyəcəksiniz. Pulla bağlı məsələləri həll etməyənədək həyatınızın sonunadək lənətlənmiş dünya mentalitetini, yer üzünə xas yaşamaq uğrunda mübarizə prinsipini əldə əsas tutacaqsınız.

Pul problemini həll etməyənədək nə üçün yaradıldığınızı dərk etməyəcəksiniz!

Müqayisə üçün həyatınızın necə ola biləcəyi barədə danışaq. Öz hobbiniz barədə düşünün. Tutaq ki, bu qolfdur. Heç eşitmisiniz ki, qolf həvəskarı oyun günü deyinsin? Getmək istəmədiyini desin? İstirahət günündən xoşu gəlməyən, əksinə, işləmək üçün bazar ertəsinə səbirsizliklə gözləyən adam görmüsünüz? Və yaxud balıq həvəskarı ova getməkdən usanar? Yox, inanmıram. Çünki balıq tutmaq ehtirasınız daha güclüdür. İşinizə də belə ehtirasla yanaşsaydınız, necə olardı? Zövq alar, əzab çəkməzdiniz. Ailənizi tam təmin etmək üçün kifayət qədər pulunuz olsaydı, nə olardı? Maliyyə stresslərinə azad bir həyat sürərdiniz. Belə bir imkan, həqiqətən də, varmı? Drenda ilə aydınlaşdırmışıq ki, bəli, var.

«Rəbbin xeyir-duası insana sərvət gətirər, daha ona qüssə verməz».

– Süleymanın Məsəlləri 10:22

İndi isə Müqəddəs Kitabdan bu hissəni aramla oxuyun. Qədim ibrani dilindən tərcümədə hərfi mənası belədir: «Rəbbin xeyir-duası var-dövlət gətirir. Bunun üçün ağır zəhmətə ehtiyac yoxdur». Siz bunu görürsünüzmü? Allahın Padşahlığı Adəmdən miras qalmış ağır zəhmət sistemindən çıxış yolunu göstərir. Əgər, həqiqətən də, belədirsə, deməli, siz indicə ən yaxşı xəbəri oxudunuz. Məhz buna görə də Yeşayanın Kitabı 61-ci fəsildə peyğəmbərliklə İsa və onun xidməti barədə deyilir:

«Xudavənd Rəbbin Ruhü üzərimdədir, çünki fəqirlərə müjdəni bildirmək üçün O məni məsh etdi»

Yeşaya 61:1.

Yaşamaq uğrunda mübarizə tələsində olan, lənətlənmiş yer üzündə yaşayan insan üçün Xoş Xəbər nə ola bilər? Əlbəttə ki, maliyyə azadlığı. İsa açıq şəkildə deyir ki, Allahın Padşahlığı bizi bu lənətlənmiş yer üzünün imkanları xaricində olan hər şeylə təmin edir. Gəlin həqiqətin gözünə dik baxaq. Siz yalnız müəyyən bir sürətlə qaça bilərsiniz. İnsanların çoxu isə çalışırlar ki, daha sürətlə qaçsınlar. Çünki anlayırlar ki, azadlıq əldə etmək üçün sürət yığmaq lazımdır. Drenda ilə çoxlu borcumuz olanda düz 9 il belə əziyyət çəkmişik. Bacardığım qədər sürətlə qaçırdım. Bu müddət ərzində şirkətimizə gələn müştərilər də bacardıqları qədər sürətlə qaçırdılar. Lakin səylərə baxmayaraq, istənilən halda maliyyə quldarlığının əsiri idilər. Daim bizə zəng edirdilər. Çünki düşdükləri maliyyə bataqlığından çıxış yolu görmürdülər. Gəlin təminat sözünə diqqətlə baxaq. Təminat arzularımızı yerinə yetirməyə imkan verir. Təminata inanmayan insanlar arzularını itirirlər.

Çünki təminatsız olanda ən böyük arzu elə bu təminat olur. İnsanların çoxu məramlırsız, arzularsız yaşayır. Bu, quldarlıqdır.

7 FƏSİL

QAPI

Gəlin Allahın Padşahlığı haqqında biliklərimizə icmal şəklində qısa nəzər salaq. Əvvəla, bura qədər öyrəndik ki, insan yer üzünə hökmranlıq etmək üçün göndərilmişdi. İbranilərə 2-ci fəsil 7-8-də gördük ki, yer üzündə elə bir şey yoxdur ki, insana itaət etməsin. Buradan aydın olur ki, insan yer üzünün reallığına açar, qapı rolunu oynayıb. Şeytan bunu bilirdi. Məhz bu səbəbdən də o, Adəm və Həvvanı yoldan çıxarmağa, yer üzündə hökmranlığı ələ keçirməyə çalışırdı. Adəm və Həvva onun toruna düşəndə günah etdilər və Allahın onların həyatındakı qanuni hakimiyyətinin həyata keçirilməsi prosesindən ayrı düşdülər. Yaradılış zamanı onlara verilən Allahın Ruhu geri çəkilməyə məcbur oldu. Onlar təkcə fiziki yox, həm də mənəvi cəhətdən çılpaq qaldılar. Allahın Ruhu onlardan uzaqlaşanda Adəm və Həvvanın yaşadığı şoku təsəvvür edirəm. Müqəddəs Kitabda deyilir ki, özlərini çılpaq hiss etdikləri üçün tələsik əncir yarpağından fitə düzəldilər.

İnsan hələ də yaradıldığı zaman ona həvalə edilən yer üzünün idarəçisi vəzifəsini daşmasına baxmayaraq, mənəvi olaraq artıq hakimiyyətini və hökmranlıq gücünü itirmişdi. Seçimini edib Allaha qarşı üsyan qaldırmaqla, iblisə inanıb Allahın əvəzinə onunla sövdələşməklə şeytanın hakimiyyəti altına keçdi. Buna müvafiq olaraq, Səmalardan qovulanda şeytana ünvanlanmış qınaqları özünə layiq bildi. O, cəhənnəmə münasib bilindi, Allahın hüzurundan əbədi məhrum edildi. Qeyd etmək lazımdır ki, cəhənnəm insan üçün yaradılmamışdı. Allahın planlarında insanları oraya göndərmək yox idi.

«O zaman solundakılara deyəcək: “Ey lənətə gəlmişlər, çəkilin önümdən! İblislə onun mələklərinə hazırlanmış olan əbədi oda yollanın!”»

– Matta 25:41

İnsanı onun üçün hazırlanmış, gözlənilən taledən xilas etmək üçün Allaha yer üzündə hakimiyyətini bərpa etmək lazım idi. Ona şeytan tərəfindən zəbt edilmiş hakimiyyəti qaytarmaq üsulu vacib idi. Burada yalnız bir üsuldən istifadə etmək olardı. Günaha batmış birisi könüllü olaraq Adəmin yerini tutmalı və ölüm cəzasını qəbul etməli idi. Lakin bu planın həyata keçməsinə əngəlləyən kiçik bir problem var idi. Həyatda yaşayan hər bir insan Adəmin övladı olmaqla günaha yoluxmuşdu. Buna görə də Onun hakimiyyətinin İlahi Ruhunu daşımaq iqtidarında deyildi. Lakin Allahın bu problemi aşmaq istiqamətində planı var idi. Bu plan tələb edirdi ki, Onun salehlik standartları və qanunları yer üzündə də təsdiqlənsin. Həmin qanunlara görə o insan günahsız olmalı idi. Yalnız o təqdirdə bu adam Adəmin yerini tuta, Adəmin çəkməli olduğu cəzanı çəkə bilərdi.

Lakin bu ideyanın reallaşmasına ciddi maneələr var idi. Bu planı həyata keçirməli olan, qurban gediləsi insan Adəmin xələfi olmamalı idi. Çünki Adəmin övladları kütləvi şəkildə günaha yoluxmuşdular. Bəs bu planı həyata keçirmək hansı yolla mümkün idi? Allah yer üzünə Adəmin xələfi olmayan bir insanı yollamalı idi. Həmin insan başqalarına görə özünü qurban verməyə hazır olmalı idi. Lakin yer üzü Adəmin və onun övladlarının ixtiyarına verilmişdi. Buna görə də, leqal statusa uyğun olaraq, bu, mümkün deyildi. Bircə üsul qalırdı – insan yer üzündə doğulmalı, lakin Adəmin övladı olmamalı idi.

İlk baxışdan bu, mümkünsüz görünür. Lakin texniki cəhətdən bu üsul mövcud idi. Allah qanuni əsaslarla burada, yer üzündə olan qadının bətninə toxum yerləşdirə bilirdi. Sadəcə, Allahın bunu edə biləcəyinə inanan insan tapmaq və ona bu qanuni hüququ vermək lazım idi. Yəqin yadınızdadır – yer üzündə açar yalnız insanda idi. Şeytan da elə həmin açardan istifadə etməklə yer üzünün reallıq-

larına giriş əldə etmişdi ki, Adəmdən yer üzündəki hakimiyyətinin mənəvi dayaqlarını oğurlasın. Planının reallaşması və mütləq iddia irəli sürəcək şeytana bu planın qanuni olduğunu sübut etmək üçün Allaha uşaq məsələsində Ona inanan, lakin fiziki olaraq bu uşağı dünyaya gətirmək iqtidarında olmayan kişi, ya qadın tapmaq vacib idi. Onlar mümkün olmayanı mümkün edə bilən Allaha inanmalı idilər.

Bu, uşağın dünyaya gəlməsi həm də onun taleyi ilə bağlı vədin həyata keçməsinə şərait yaradacaqdı. Ondən törəyən nəsil vasitəsilə bütün xalqlar xeyir-dualı olacaqdılar. Allah məhz Onun nəslə vasitəsilə qanuni əsas və hüquq əldə edərdi ki, İsa Məsihi bu dünyaya gətirsin. Əgər Allahın bunu edə biləcəyinə, ölü bədəndə uşaq mayalandıra biləcəyinə və bu uşaq vasitəsilə bütün xalqların xeyir-dua qazanacağına, onun doğuluşunun dünyaya sahildəki qum dənələri qədər insanın dünyaya gətirəcəyinə inanan cütlük tapılsaydı, onda Allahın bütün qanuni əsasları və hüququ meydana gələrdi ki, İsanın anası Məryəmə toxum yerləşdirə bilsin. Allah belə bir insan tapa bildimi? Bəli. Onun adı İbrahim idi. O, bizim imanımızın atasıdır.

«Heç bir ümid olmadığı halda İbrahim çoxlu millətin atası olacağına ümidlə inandı. Çünki ona deyilmişdi ki, “nəslin o qədər olacaq”. Hətta təxminən yüz yaşında ikən öz bədəninin artıq öliyə bənzədiyini, arvadı Saranın da bətninin ölü olduğunu anladı, amma imanı azalmadı. Allahın vədinə imansızlıqla şübhə etmədi, əksinə, imanında möhkəm durub Allahu izzətləndirdi. Tamamilə əmin idi ki, Allah verdiyi vədi yerinə yetirməyə də qadirdir».

– Romalılara 4:18-21

İbrahim və Sara çox qoca olsalar da, dünyaya uşaq gətirmək gücündə olmasalar da, Allaha inanıb İshaqı dünyaya gətirdilər. İbrahim Allaha inandığı üçün vəd də onun tərəfindən açılan qapıdan

**ONLAR LƏNƏTLİ YER
ÜZÜNDƏKİ TƏR İÇİNDƏ
KEÇİRİLƏN ƏZABLI
HƏYATDAN ÜSTÜNDÜRLƏR.**

daxil oldu. İsa İbrahimin nəslindən doğulmalı idi. İcazə verin, hər şeyi izah edirəm. Allahın İsanı dünyaya gətirə bilməsi üçün Onun İbrahimin nəslindən törəməsi vacib idi. Mütləq. İbrahimin nəslindən olmaq yeganə qanuni yol idi. Əgər siz Mattanın Müjddəsi 1-ci fəsilə baxsanız, kifayət qədər cansıxıcı siyahı görə bilərsiniz. Siyahıda kimin kimdən törədiyi göstərilib. Bu fəsil müəyyən səbəblərdən birinci yerləşdirilib. Bu siyahı İsanın burada, yer üzündə birbaşa İbrahimin nəslindən olduğunu göstərir. Bunu burada, şeytanın qanuni hökmranlığa və ağılığa iddia etdiyi yer üzündə göstərmək, işarələmək vacib idi. Əgər bu siyahı səhv olsaydı və ya İsa, əslində, İbrahimin nəslindən gəlməsəydi, şeytan iddia edərdi ki, İsanın doğulması yalandır və Onun bizim günlərə görə qurban getməsinin əsası yoxdur.

Əgər xatırlayırsınızsa, İsrailə öz xalqına aid olmayanlarla evlənməyi qadağan edən çoxlu qanunlar verilmişdi. Bu xalqa aid olmayanla ailə qurmaq öldürülməklə nəticələnə bilərdi. İndi bu şəcərənin təmiz qalması məsələsi və bu qaydalara əməl edilməsinə nəzarətin niyə belə ciddi olduğu sizə aydın oldumu? Bəli, siz burada qadınlar üçün istisna görürsünüz. Belə ki, başqa xalqlara aid qadınlar İsrail xalqının nümayəndəsinə ərə gedə bilərdi. Məsələn, Yerixoda yaşayan, casusları gizlədən Raxav. Bəli, Mattanın Müjddəsi 1-fəsilə xatırladılan Raxav İsrailiyə ərə getdi. Lakin burada anlamaq lazımdır ki, yəhudi mədəniyyətində nəslin davam etdirilməsində əsas xətt kişi idi.

İcazə verin, bir dəqiqəlik mövzudan yayınım. Bu gün insanın yer üzündə nə qədər uzun müddət yaşaya bilməsi ətrafında müzakirələr gedir. Bunun cavabı varmı? Bir şeyə sizi əmin edə bilərəm. Mattanın Müjddəsi 1-ci fəsildəki siyahı dəqiq olmalıdır. O siyahıda unudulan heç kim yoxdur. Əks halda, biz bu gün sizinlə Xilasdan zövq ala bilməzdik. Şeytan müxtəlif iddialar irəli sürərdi. Bu siyahı mükəmməl olmalı idi. Bu siyahıya baxmaqla insanın yer üzündə olma müddətini dəqiq bilə bilərsiniz. Mən, sadəcə, fikirləşdim ki, sizə düşünmək üçün maraqlı bir fikir ata bilərəm.

«Səndən böyük bir millət törədəcəyəm, sənə xeyir-dua verəcəyəm, adını ucaldacağam və bərəkət qaynağı olacaqsan. Sənə xeyir-dua verənlərə xeyir-dua verəcəyəm, sənə lənət edənləri lənətləyəcəyəm. Yer üzünün bütün tayfaları sənənin vasitənlə xeyir-dua alacaq».

– Yaradılış 12:2-3

Gördüyünüz kimi, Müqəddəs Kitabın bu hissəsində göstərilən, İbrahim tərəfindən yer üzünün reallığına açılmış qapı İsa Məsihin sonradan daxil olub yer üzündəki bütün millətlərə xeyir-dua verdiyi qanuni yol oldu. İbrahim və ondan törəyənlərin Allaha yer üzündə yenidən hökmranlıq və hakimiyyətinin nüfuzunu bərpa etmək üçün qanuni əsas və zəruri hüquqlar verməsinə baxmayaraq, insan hələ də tələdə idi. Allah İsanı bu dünyaya gətirəndək insan günah və mənəvi ölümün ağırlığı altında inildəyirdi. Amma İsa Adəmin günahının əvəzini ödədi. Yaşamaq üçün zəruri məhsullarla təminat məsələsinə gəlincə, görürük ki, İbrahim və onun üzərində sünnət möhürü gəzdirən övladları bu məsələdə çətinlik yaşamırdılar. İndi onlar ömrü boyu qan-tər içində, əziyyətli ağır əməkdən azad bir şəkildə yaşayırdılar.

«İbram çox varlandı: onun çoxlu sürüsü və qızıl-gümüşi oldu».

– Yaradılış 13:2

Müqəddəs Kitabın bu hissəsində bu vədin təminatla bağlı ciddi dəyişikliklər etdiyinin şahidi oluruq. Burada Allahın İbrahimə dediyi sözlərlə Yaradılış 3-cü fəsil 17-ci ayədə Adəmə dediyi ilə sözlər arasında ziddiyyət olduğunu görürsünüzmü? Yadıңызdadırsa, Adəm günah etdikdən sonra Allah dedi ki, bundan sonra çorəyini daşdan çıxaraçaqsan. Əzab-əziyyət, qan-tər tökəcəksən. Lakin İbrahimə münasibətdə dəyişiklik görürük. Allah İbrahimə deyir: «Nəslinin sayı-hesabı olmayacaq». Burada İbrahimin hər şeyi öz gücü, əziyyəti sayəsində əldə etməyi üçün sahibsiz, başlı-başına buraxıl-

dığı deyilmir. Burada deyilir ki, artıq işə Allah qarışır. O deyir: «Mən verəcəyəm». Beləliklə, bu sözlərdən sonra İbrahimin ehtiyac içində yaşayacağını düşünə bilərikmi? Əlbəttə ki, yox.

İbrahim varlı idi! Onun uşaqları da varlı idilər. İbrahim yer üzünün lənətlənməmiş sistemində yaşayırdı. Onun hər şeyi vardı. İnsanlara dəyişiklikləri görmək üçün çox gözləmək lazım gəlmədi. Bu dəyişiklik-

**«RƏBB ANBARLARINIZA,
ƏL ATDIĞINIZ HƏR İŞƏ
«BƏRƏKƏTLİ OLSUN!» DEYƏ
ƏMR VERƏCƏK VƏ ALLAHINIZ
RƏBB SİZƏ VERƏCƏYİ TORPAĞA
BƏRƏKƏT YAĞDIRACAQ».**

– QANUNUN TƏKRARI 28:8A

lər onun bütün nəslinin həyatında təzahür edirdi. Düzdür, bir neçə nəsil keçəndən sonra İbrahimin nəticəsi Yaqub öz qayınatası Lavanın qarısında işləməli oldu. Lavan Yaqubun xeyir-dualı olduğunu görüb aldatma yolu ilə bu işə cəlb etdi. Lakin Allah Lavanın qurduğu planı onun özünə qarşı çevirdi. Yaqubun isə daha çox

var-dövlət əldə etməsi üçün xeyir-dua verdi. Demək istəyirəm ki, hətta insanlar Onun xeyir-duasının qarşısını almaq istəyəndə bu, onlara müəssər olmurdu. Nə qədər ki İbrahimin varisləri öz vədlərinə sadıq idilər, Allaha itaət edirdilər, Allah onlara hər işdə uğur əta edirdi.

Dediklərimin məğzinə varın. Mən çoxlu elektron məktub alıram. Bu məktublarda insanlar yazırlar ki, mən pul haqqında həddindən artıq danışıram. Mənə deyirlər ki, rifah Allahın iradəsi deyil. Biz hamımız bu dünya həyatında Allaha xidmət etdiyimiz üçün bədəl ödəməklə əzab çəkməliyik. Mən deyilənlərlə qismən razılaşıram. Markın Müjdəsi 10-cu fəsil 30-cu ayədə İsa, həqiqətən də, deyir ki, rifahımız naminə təqiblərlə sınağa çəkilib. Təəssüf ki, məsihçilərin əksəriyyəti düşünür ki, Allah qəddar ağadır və biz yaşamaq uğrunda mübarizə aparmaqla əzab çəkməliyik. Kasıb həyat tərzi sürəcəyimizə dair vəd verməli, xəstəliklərdən və yoxsulluqdan əziyyət çəkməliyik. Yox, bu lənətlənməmiş yer üzü sistemidir. Bu, xeyir-dua deyil. Allah sənəin maliyyəni bərqərar etmək istəyir.

Allah səni bərqərar etmək istəyir!

Maliyyəni bərqərar olmayıbsa, sizi təmin etmirsə, mənəvi vəzifələrinizi yerinə yetirmək iqtidarında olmayacaqsınız, bütün həyatınız boyu yaşamaq uğrunda mübarizə aparmağa, mahiyyət etibarilə qul həyatı yaşamağa məcbur olacaqsınız. Allahın sonradan İbrahimin nəslinə Qanunun Təkrarı 28-cı fəsil 8-13-cü ayələrdə dediyi bu sözlərə baxaq:

«Rəbb anbarlarınıza, əl atduğunuz hər işə “Bərəkətli olsun!” deyərək əmr verəcək və Allahınız Rəbb sizə verəcəyi torpağa bərəkət yağdıracaq. Allahınız Rəbbin əmrlərinə riayət etsəniz, Onun yolları ilə getsəniz, Rəbb vəd etdiyi kimi sizi Özü üçün müqəddəs bir xalq kimi qoruyacaq. Yer üzündəki bütün xalqlar Rəbbə məxsus olduğunuzu görüb sizdən qorxacaq. Rəbb atalarımıza vəd etdiyi torpaqda sizi bolluq içərisində yaşadacaq. Doğulan övladlarımızın nəslini artırır-çoxaldacaq, heyvanlarınızı balalarını, torpağınızın məhsulunu artımlı edəcək.

Rəbb torpağınıza yağışı vaxtlı-vaxtında yağdıracaq və bütün zəhmətinizə bərəkət vermək üçün göylərdən zəngin xəzinəsini açacaq. Siz bir çox millətlərə borc verəcək, lakin heç kimdən borc almayacaqsınız. Rəbb sizi quyruq deyil, baş edəcək. Əgər bu gün sizə buyurduğum Allahınız Rəbbin əmrlərinə qulaq assanız, onlara dəqiq əməl etsəniz, aşağıda deyil, hər zaman yuxarıda olacaqsınız».

Diqqət edin: Vəd alsalar da, onlar hələ yeni yer üzündə bərqərar edilməmişdilər. Lakin Musa deyir ki, Allah onları bərqərar edib. Bunun necə bir şey olduğunu anlatmaq üçün Allah onlara palıd haqqında düşünməyi tövsiyə edir. Palıd hələ fidan olanda bərqərar olunmuş sayılır. Həmin vaxt istənilən adam onu kökündən çıxarıb, istədiyi yerdə əkə bilər. Lakin palıd böyüyüb dərinə kök atanda heç kəs onu tərpedə bilməz. Çünki palıd artıq bərqərar olub.

«Rəbb anbarlarınıza, əl atduğunuz hər işə "Bərəkətli olsun!" deyə əmr verəcək və Allahınız Rəbb sizə verəcəyi torpağa bərəkət yağdıracaq... Rəbb vəd etdiyi kimi sizi Özü üçün müqəddəs bir xalq kimi qoruyacaq».

– Qanunun Təkrarı 28:8-9

Beləliklə, maliyyə cəhətdən bərqərar olmaq nə deməkdir? Allah bizə bu barədə burada, 12 və 13-cü ayələrdə deyir:

«Siz bir çox millətlərə borc verəcək, lakin heç kimdən borc almayacaqsınız. Rəbb sizi quyruq deyil, baş edəcək».

Allah onlara deyir ki, onları o qədər xeyir-dualı edəcək ki, heç vaxt borclu qalmayacaqlar. Əksinə, başqalarına borc verəcəklər. Onlar quyruq yox, baş olacaqlar. Quyruq gedəcəyi yerlə bağlı qərar vermir. Baş hara gedirsə, quyruq da ora gedir.

«Zəngin yoxsulun ağası olar, borclu adam borc verənə qul olar».

– Süleymanın Məsəlləri 22:7

Kiməsə borclu olanlar bərqərar ola bilməzlər. Onlar azad qullar kimi kiminsə sədəqəsindən asılıdırlar. Lakin Allah deyir ki, yox, mən onları bərqərar edəcəyəm. Pulunu ödədiyin evdən heç kəs səni çıxara bilməz. Pulunu tam ödədiyin maşını heç kəs əlindən ala bilməz. Masanın üzərində kifayət qədər yeməyin olacaq. Allah tərəfindən qarşına qoyulan vəzifələri yerinə yetirməklə mükəmməl maliyyə dünyasında yaşamaqla pulunu tam ödədiyin torpaq sahəsinin üzərində ömür sürəcəksən. Sən bərqərar olacaqsan.

Allah istəyir ki, sən İsa Məsih adına daim rifah içərisində olasan.

8 FƏSİL

PADŞAHLIĞA SƏDAQƏTİN GÜCÜ

İndi oxuyacağınız sətirlər Allahın Padşahlığının çox güclü prinsipidir. O qədər güclü ki, bu kitabın fəsillərindən birini buna uyğun adlandırmışam. Biz buna İbrahimin nəticəsi Yusifin tarixçəsi və həyatında da rast gəlirik. Bir qədər sizə xatırladım. Qardaşları Yusifi sevmirdilər və canlarını ondan qurtarmaq istəyirdilər. Ümumiyyətlə isə, onu öldürməyə hazırlaşdılar. Lakin qardaşlardan biri bu cinayəti törətməyə hazır deyildi. Onda qardaşlar Yusifi yaşadıkları yerdən ötüb keçən tacirlərə, onlar isə Misirə aparıb Potifara – fironların mühafizə rəisinə satdılar.

«Yusif Misirə aparıldı. Fironun bir əyanı – mühafizəçilər rəisi Misirli Potifar onu oraya gətirmiş İsmaililərdən satın aldı. Rəbb Yusiflə idi və o, işlərində uğur qazanırdı. Yusif Misirli ağasının evində qalırdı. Ağası gördü ki, Rəbb onunladır və etdiyi hər işdə ona uğur verir.

Yusif ağasının gözündə lütf tapdı və onun şəxsi xidmətçisi oldu. Ağası Yusifi evinə nəzarətçi təyin etdi və özünə məxsus olan hər şeyi onun ixtiyarına verdi. Evinin və özünə məxsus olan hər şeyin ixtiyarını ona verən vaxtdan bəri Rəbb Yusifə görə Misirinin evinə bərəkət verdi, evində, tarlasında və özünə

məxsus olan hər şeydə Rəbbin bərəkəti göründü. Ağası özünə məxsus olan hər şeyi Yusifin ixtiyarına vermişdi, yediyi yeməkdən başqa, evində olan heç nədən xəbəri yox idi».

– Yaradılış 39:1-7

39-cu fəslin 2-ci ayəsinin ikinci hissəsinə diqqət yetirin. «*Rəbb Yusiflə idi və o, işlərində uğur qazanırdı*». Bu, nə deməkdir? Məgər Allah bizim hamımızla birgə deyil? Şəcərə ilə bağlı əvvəlki fəsillərdə dediklərimizin kontekstində cavab versək, yox. Yadınıza salın ki, İbrahimin imanı və sonra edilən əhd Allaha İbrahim və onun nəslinə, yalnız onlara giriş əldə etmək imkanı verdi. Buna görə də Allahın hər birimizlə olduğunu deyəndə bunu Allahın hər birimizi sevməsi ilə qarışdırmayın. Bəli, Allah bizi sevir. Lakin qanuni şəkildə Allahın hüzurunda dayana bilməyənlərin əl-qolu bağlıdır.

«O vaxt Məsihsiz, İsrail vətəndaşlığından kənar, Allahın vədinə əsaslanan Əhdlərə yad, dünyada ümitsiz və Allahdan məhrum idiniz. Amma bir zamanlar uzaq olan sizlər indi Məsih İsada Məsihin qanı sayəsində yaxın oldunuz».

– Efeslilərə 2:12-13

Diqqət edin: burada Müqəddəs Kitab deyir ki, biz əhdsiz idik. Yəni Allah və Onun gücü qanuni əsaslarla bizdən uzaqda idi. Niyə? Çünki insanın Allahla razılaşması və ya əhdi olmasa, Allah qanuni əsaslarla burada, yer üzündə ola bilmir. Ayə bunu aydın şəkildə göstərir. Əhd olmadıqda insanlar yer üzündə ümitsiz, Allahsız olurlar. Xatırlayırsınızsa, İsa bizim üçün yeni əhd təsdiq etdiyi üçün biz Allahın ailəsinin bir hissəsi olduq. «Deməli, artıq yad və qərib deyilsiniz, siz müqəddəslərlə birgə vətəndaş və Allah ailəsinin üzvüsünüz» (Efeslilərə 2:19). Beləliklə, Yaradılış 39-cu fəsildə yazılanlara qayıdaraq, bu sözlərin mənasını anlarıq: «*Rəbb Yusiflə idi*». Bu, o deməkdir ki, Allah qanuni əsaslarla Yusifin həyatına onun ulu babası

ilə bağladığı əhdə uyğun olaraq, təsir edə bilərdi. Bu əhd Allahın xeyir-duasına və nüfuzuna ağır zəhmətlə yer üzü sistemini dəf etmək imkanı verdi. Yusifə xeyir-duanı məhz Allah verməli idi.

Yadınızdadırsa, bundan əvvəl Allah İbrahimə xeyir-dua vermişdi: «Səndən böyük nəsil törədəcəyəm...» Rəbb Yusiflə olduğu

üçün o, bir çox uğurlara imza atmışdı. Elə böyük uğurlara ki, sahibi bütpərəst Potifar onunla digərləri arasında böyük bir fərq gördü. Burada bir şeyi qeyd edim ki, biz Allahın köməyi ilə uğur qazananda lənətlənmiş yer üzü sistemində yaşayan, yaşamaq uğrunda

İNSANIN ALLAHLA RAZILAŞMASI VƏ YA ƏHDİ OLMASA, ALLAH QANUNİ ƏSASLARLA BURADA, YER ÜZÜNDƏ OLA BİLMİR.

mübarizə aparan insanlar fərqi hiss edirlər. Potifar dəyişikliklərə o qədər təəccüblənmişdi ki, Yusifi bütün evinin eşikağası təyin etdi.

Müqəddəs Kitabın bu yerində Padşahlığın bir çox prinsipləri qeyd olunur. Onlardan ən vacibi budur. Mən bunu razılaşmanın, əhdin gücü adlandırırım, bunu Potifarın prinsipi də adlandırmaq olar. Bu barədə Yaradılış 39-cu fəsil, 5-ci ayədə yazılıb:

*«Evinin və özünə məxsus olan hər şeyin ixtiyarını ona verən vaxtdan bəri Rəbb Yusifə görə Misirlinin evinə bərəkət verdi, evində, tarlasında və özünə məxsus olan **hər şeydə Rəbbin bərəkəti göründü**».*

Mən sizin burada baş verənləri aydın şəkildə təsəvvür etməyinizi istəyirəm. Həmin gün Yusif işçilərin ağası təyin edilmədi. Lakin ertəsi gün bu, baş verdi. Müqəddəs Kitab bu dəyişikliyin baş verdiyi həmin anı qeyd edir. Potifarın malik olduğu hər şeyə xeyir-dua gəldi. Lakin Potifar Yusifin Allahını tanımırdı. O, İsrail xalqının bir hissəsi deyildi. Bu, necə ola bilərdi? Cavab verə bilərəm. Potifar evi üzərində tam hakimiyyəti Yusifə həvalə edəndə özü də bilmədən evini Yusiflə Allah arasında olan əhdin nəzarətinə verdi.

Potifarin mal-mülkü, torpağı Padşahlığı dəyişdi!

Yusifin nəzarətinə keçənədək Potifarin varidatı lənətlənmiş yer üzünə aid idi. Potifar mülkiyyətini Yusifin ixtiyarına verəndə ağına da gəlmirdi ki, bununla hər şeyini Allahın xeyir-duasının təsiri altına yerləşdirib. Daha sonra Mükəddəs Kitabda deyilir ki, nə qədər Yusif

**ADINI İSƏ ŞƏNBƏ QOYDU.
İNSANA, SADƏCƏ, ACINDAN
ÖLMƏMƏK ÜÇÜN TƏR
TÖKƏRƏK ZƏHMƏT ÇƏKMƏYİN
LAZIM GƏLMƏYƏCƏYİ BİR
GÜNÜN İNIKASI.**

Potifarin evində rəis idi, Potifarin yediyi yeməkdən başqa heç bir qayğısı yox idi. Potifarin qayğısı olmadığı üçün özünü tamamilə işinə – misirli cangüdənlərin rəisi vəzifəsinə həsr edə bilmişdi. Burada xeyli məna gizlənilir. Potifarin özü də bilmədən keçirdiyi hisslər isə

İbranilərə 4-cü fəsildə «şənbə istirahəti» adlandırılır. Bəli, bu, Əhdi-Cədid imanlıları üçün mümkündür.

Əgər siz şənbə mövzusunu araşdırsanız, bəli, o, dünyanın yaradılmasının 7-ci gününə müvafiq olaraq həftənin 7-ci günüdür. Yəqin xatırlayırınsız, Allah Yaradılışın 7-ci gününü İstirahət günü elan edir. Ona görə yox ki, Allah yorulmuşdu. O, sadəcə, işini bitirmişdi. Hər şey yetkin hala gəlmişdi. 7-ci gün insanın qayğısız yaşayışı üçün nəzərdə tutulmuşdu. İnsana lazım olan hər şey artıq var. Biz bilirik ki, Adəm Allaha qarşı üsyan qaldıranda bu günü itirdi. Allaha qarşı üsyan qaldırandan sonra özünü İlahi təminatdan məhrum etdi. Allahın qabaqcadan onun üçün müəyyən etdiyi istirahət yerini məhz belə itirdi. İndi Adəm tər tökərək ağır zəhmət hesabına, sadəcə, ayaqda qalmaq üçün öz-özünü təmin etməli idi.

Lakin Allah insanı ümitsiz qoymadı. O, yer üzündə nə vaxtsa bərpa etməyə hazırlaşdığı istirahətin obrazını saxladı. Adını isə şənbə qoydu. İnsana, sadəcə, acından ölməmək üçün tər tökərək zəhmət çəkməyin lazım gəlməyəcəyi bir günün inikası.

Potifar Yusifin Allahla əhdi sayəsində onun üzərinə sərđiyi Rəbbin xeyir-duası altına düşəndə Yusifin sayəsində Allahın təminat kanalına qoşuldu. Hər şey nəzarət altında idi. Onun heç bir qayğısı yox idi. Əlində nə var idisə, Yusifə həvalə etmişdi.

«Ağası özünə məxsus olan hər şeyi Yusifin ixtiyarına vermişdi, yediyi yeməkdən başqa, evində olan heç nədən xəbəri yox idi. Yusif gözəl və yaraşlıq idi».

– Yaradılış 39:6

Onun nümunəsində şənbənin əhəmiyyətini və Allahın göstərdiyi həqiqəti dərk etmək üçün sadə bir sual vermək lazımdır: «Necə oldu ki, şənbə mümkün oldu?» Mən onu nəzərdə tuturam ki, lənətlənmiş yer üzündə olmaqla insan hər gün yaşamaq uğrunda mübarizə aparırdı. Əgər bu belədirsə, necə olur ki, insan şənbə günü işləməyə bilir. Əgər o, həmin gün işləmirdisə, onun ehtiyacları necə ödənirdi? Bu, cavablandırılması vacib olan sualdır. Bu cavabda biz Yusifin yaşadığı Rəbbin xeyir-duasının tam açıqlamasını görəcəyik.

Bu prinsipin gözəl təsvirinə Allahın İsraililərə yubiley ilinin prinsipini izah etdiyi Levililərə Kitabının 25-ci fəslində rast gələ bilərsiniz. Yubiley ili hər əlli ildən bir gəlirdi. Bu ilə indi çox dərinə getməyəcəyim xüsusi əhəmiyyət verilirdi. Lakin sizə göstərmək istədiyim həqiqət bundan ibarətdir ki, həmin il İsraililər öz sahələrini əkə bilməzdilər. Faktiki olaraq, onlar 49-cu ildə də sahələri əkə bilmirdilər. Çünki şənbə ilində məhsul yığmaq olmazdı. Beləliklə, sizdə aydın təsəvvür yaranmasını istəyirəm. İsrailə deyilmişdi ki, onlar 49-cu və 50-ci ildə əkin əkə bilməyəcəklər. Sonra isə onlar 51-ci ilin sonuna kimi gözləməli idilər ki, səpilən toxumlar cücərsinlər. Yəni, faktiki olaraq, Allah onlara deyirdi ki, 3 il dalbadal məhsulsuz qalacaqsınız. Əgər mən sizə desəydim ki, 3 il maaş alma-yacaqsınız, az da olsa, narahat olardınız. İsrail də narahat idi. Təbii planda bu, mümkünsüz deyildi; Allah onlara nəsə demək istəyirdi.

«Məhsul əkib-biçmədiyimiz yeddinci ildə nə yeyək?» soruşanda bilin: altıncı il üstünüzə elə bərəkət göndərəcəyəm ki, torpaq üçillik məhsul verəcək. Səkkizinci il əkin və köhnə məhsuldan yeyin; doqquzuncu il təzə məhsul yetişənə qədər köhnəni yeyin».

– Levililər 25:20-22

Şənbə istirahəti yalnız o səbəbdən mümkün idi ki, Allah 6-cı günə ikiqat xeyir-dua vermişdi. Yəni ikiqat həcmdə – lazım olandan da artıq. Qoy bu sözlər şüurunuzda bir qədər möhkəmlənsin – lazım olandan artıq. Məgər hər birimiz lazım olandan artığının olmasını istəmirik? Allah 6-cı gün insana ikiqat pay verəndə yada salmaq istəyirdi ki, daim təmin edən olub. Gəlin həqiqəti deyək. İnsan lazım olandan artıq əldə edəndə canı qaçaqaçdan, qovhaqovdan qurtarır. Qul vəziyyətindən çıxır, seçim etmək imkanı qazanır. Ən vacibi isə bu, bizə məqsədimizi təyin etmək azadlığı verir. Potifar da bunu əldə etdi. Heç bir narahatığı olmadan onun hər bir ehtiyacı artıq ödənməmişdi. Diqqət etməli olduğumuz bircə şey vəzifəsi idi. Bir daha təkrar edirəm. Drenda ilə həmişə deyirik: «Nə qədər ki maliyyə məsələlərini həll etməmişən, həyatdakı mövqeyini müəyyən edə bilməzsən». Lakin yaxşı xəbərim də var: Şənbə istirahəti indiyədək bizim üçün əlçatandır. Bu, elə bir yerdir ki, orada bütün ehtiyaclarımız barədə fikirləşilib. Burada yaşamaq uğrunda mübarizə aparmaq zülmündən qurtulub, rifaha çatmaq olar. Nə üçün Allahın xalqı üçün şənbə hələ də qüvvədədir?

«Beləcə Allahın xalqı üçün hələ də bir istirahət qalır. Allah Öz işlərini qurtarıb Şənbə günü istirahət etdiyi kimi Onun rahatlıq diyarına girən də öz işlərini (tər içində əzab-əziyyətini, qaçaqaç) qurtarıb istirahət etdi».

– İbranalərə 4:9-10

Allahın Padşahlığı Potifarın həyatında yer üzündəki ağır zəhmət qanununu dəf etdi. O, eyni şeyi sənin üçün də edə bilər. Alla-

hın Padşahlığının təsiri altına keçməyi öyrənəndə rifah içində yaşamağa başlayacağıq. Həyatımız sevinclə, şənliklə, həvəslə dola bilər. Bu, həqiqətdir!

«Rəbbin xeyir-duası insana sərvət gətirər, daha ona qüssə verməz».

– Süleymanın Məsəlləri 10:22

Allahın xeyir-duası var-dövlət gətirir. Allah buna ağır zəhməti əlavə etmir. Biz Yaradılış Kitabı 3-cü fəsil, 17-ci ayədə deyildiyi kimi, ağır zəhmət sistemindən kənarda, qan-tər tökmədən yaşaya bilərik. Mən Allahın Padşahlığının necə işlədiyini öyrənənədək uzun müddət bir parça çörək uğrunda mübarizə apara-apara yaşamışam. Siz də bunu öyrənə bilərsiniz. Allah sizinlədir. O, sizə kömək edə bilər. Siz rifahda yaşaya bilərsiniz. Yox, gəlin bunu başqa cür deyim: siz rifah halında yaşamalısınız. Allahı tanımayan, bu dünyanın Potifarı sizə baxır. Sizin imanınız, məbədiniz və ya Müqəddəs Kitabınız onda heç bir təəssürat yaratmır. Çünki həyatınıza dair sualların cavabsız qaldığını görür. Siz insanların sizi dinləyəcəyini gözləyə bilərsiniz. Deyirsiniz ki, Allah böyükdür. Amma özünüz elə hamı kimi maliyyə stressində yaşayırsınız. Siz onlar kimi yaşamağa məcbursunuzmu? Yox. Siz Allahın Padşahlığının necə olduğunu nümayiş etdirməlisiniz. Yusif belə etdi. Kobud görünmək istəmirəm, amma insanlar axmaq deyillər axı. Onlara cavab lazımdır.

Uzun illər heç bir təsirə malik deyildim. Heç kəs məni TV-ə dəvət etmirdi. Minlərlə adamın yığıldığı imanlılar cəmiyyətini arxamca aparmırdım. Niyə? Çünki deməyə sözüm, qərarım və

**SİZİ ƏHATƏ EDƏN
İNAMSIZLIQ VƏ ŞÜBHƏYƏ
QOŞULMAQDAN ÇƏKİNİN.
PADŞAHLIĞI DƏYİŞİN
VƏ ALLAHIN SİZİN
ÜÇÜN HAZIRLADIĞI HƏR
ŞEYDƏN ZÖVQ ALIN.**

ya Allahın canlı olmasına və mənimlə birgə olmasına dəlalət edən şəhadətim yox idi. Mən qohumlarımdan borc götürürdüm ki, acından ölməyim. Maşınım sınıq-salxaq, evim başıma tökülür, həyatım alt-üst idi. Belə olan təqdirdə Allahımın qüdrəti haqqında sözlərimə kim qulaq asardı? Bəli, mənim məqsədım səmalar idi və seçim zamanı səmalar ən yaxşı yerdir. Lakin nə qədər ki göylərdəki rifahı yerdə nümayiş etdirməmişiniz, insanlar göylərin möhtəşəm olduğu barədə sözlərinizi dinləməyəcəklər. Qulaq asın: əgər Allah Rəbb və Onun Kəlamı həqiqətdirsə, onda bütün bunlar işləməli, real olmalıdır. Həyatımız başqa cür görünməlidir. Biz bu nəslə Allahın Padşahlığının həqiqəti ilə təsir etməliyik. Potifarlar bizə baxırlar.

Beləliklə, nə üçün əhd prinsipini belə vacib hesab edirəm? Çünki Potifar Allahın Padşahlığının təsiri altına düşüb qan-tərlə, əzab-əziyyətlə işləməyib, qorxunun olmadığı, əksinə, sülhün dünyanı idarə etdiyi şənbə istirahətindən zövq alıb. Orada yaşam uğrunda mübarizə məqsədlə əvəzlənib. Kasıbçılıq isə təminatla aradan qalxır. O, bunu necə etdi? Problemlərini və qayğılarını Allahın Padşahlığının hüquqi nəzarəti altına verdi. Faktiki olaraq, nə etdiyini anlamayaraq Allaha qoşuldu. O, Allahın Padşahlığının hüquqi təsir dairəsinə Onunla razılaşaraq daxil oldu. Potifar bütün mülkiyyətinin idarəsini Yusifin əlinə vermək üçün kifayət qədər ağıllı idi. Çünki cavabları görürdü. Siz də bunu edə bilərsiniz. Drendə ilə mən də belə etmişəm. Bax həmin marallar da, pullar da, maşınlar da, bizə çox vacib olan ev də beləcə bizimki oldu. Buna görə də, icazə verin, sizə məsləhət verim. Əgər Allahda sizin üçün hazırlanan hər şeydən zövq almaq istəyirsinizsə, Padşahlığı dəyişin. Sizi əhatə edən inamsızlıq və şübhəyə qoşulmaqdan çəkinin. Padşahlığı dəyişin və Allahın sizin üçün hazırladığı hər şeydən zövq alın.

9 FƏSİL

ONLARA YEMƏYİ SİZ VERİN

Donla tanış olandan sonra ofisimə gəldi. Olduqca məyus idi. Borc içində üzürdü. Elə təəssürat yaranırdı ki, həyatında heç nə düz getmir. Əyləşib onunla söhbət etməyə başlayanda aydın oldu ki, üç və ya dörd aydır ki, icarə haqqını və digər hesablar üzrə borclarını gecikdirir. Ailəsində də problemlər var idi. Arvadı pulsuzluqdan cana doymuşdu və artıq Dona hörmət qoymurdu. Belə ki, Don onu və beş uşağını təmin edə bilmirdi. Faktiki olaraq, Don öz-özünə də hörmətini itirmişdi. Donla bağlı suallar çox idi.

İşi Ohayo ştatında tibbi sığortaların satışı idi. Lakin uğur ondan üz döndərdiyindən sürətlə maliyyə girdabına yuvarlanırdı.

Başına gələnlərə baxmayaraq, öyrənmək və işləmək üçün böyük potensialı var idi. Bu məqamlar məni onu işə götürməyə, özümü onun rifahının gələcəyinə sərmayə kimi yatırımağa həvəsləndirdi. Hər halda, bu sərmayələr sonda hər ikimizə böyük pullar qazandırdı.

Mənim yeni, sürətlə inkişaf edən şirkətim sifariş aldı. Sifarişə əsasən, Havay adalarına, təchizatçılardan birinin yanına getməli idik. Düşündüm ki, bu, Dona Allahın Padşahlığı haqqında danışmaq üçün əla fürsətdir. Don məsihçi olsa da, yanaşması mənimkindən fərqlənirdi. Bir neçə dəfə Allahın prinsipləri barədə onunla bölüşmək istəsəm də, mənə inanmadığı aydın görünürdü.

Donun diqqətini cəlb etmək üçün fürsət axtarırdım. İstəyirdim bilsin ki, o da Allahın Padşahlığının necə işlədiyini barədə biliklərə

giriş əldə edə bilər. Lakin o qədər məyus olmuşdu ki, dəyişikliklərin, həqiqətən də, başlaya biləcəyinə qətiyyənlə inanmırdı. Anlayırdım ki, Havay adalarına səyahət mənim şansımdır.

Səfərə 2 həftə qalmış Donla orada nə ilə məşğul olacağımızı müzakirə etdik. Bəzi fikirlər Donun diqqətini cəlb etdi. O, Sakit okean sularında mavi marlin balığı ovlamaq istəyərdi. Həvəslə danışırdı ki, Havay adaları mavi marlin balıqlarının ovu üzrə dünyanın mərkəzidir. O deyirdi: «Həmişə bu balığı tutmaq istəmişəm. Bu, mənim ən böyük arzumdur». İlk dəfə idi ki, son günlər ərzində gözlərinin necə parıldadığını görürdüm. Axır ki, onu nə isə maraqlandırmışdı. Bilirdim ki, bu maraq çox vacib bir dərs üçün ona qarşı açacaq.

Ona dedim: «Don, bilirsənmi ki, Allahın Padşahlığının təsiri altına düşsən, Havay adalarında mavi marlin balığı tuta biləcəyinə əmin ola bilərsən? Ümid edərsən yox, məhz əmin ola bilərsən». Marağın boğduğu, bir az da utanan Don daha çox bilmək istəyirdi. Mənim Allahın Padşahlığı haqqında dediklərim onun ağına batmışdı. Mən Markın Müjdəsi 11-ci fəsil 24-cü ayəni oxumağa başladım. «*Buna görə sizə deyirəm: dua edib hər nə dilərsəniz, inanın ki, artıq almısınız və istədiyiniz sizin üçün ediləcək*». «Artıq almısınız». Həm rus, həm də yunan dilindən tərcümədə belə də yazılıb: «Artıq almısınız». Alacaqsınız yox, artıq almısınız. Donun inanmağı üçün hər şey yaxşı gedirdi. Mən onun Padşahlığı və inamın yollarını anlaması üçün müəyyən vaxt sərf etdim. Yola düşməzdən əvvəl arvadı ilə «toxum səpdilər». Birlikdə dua etdilər və inandılar ki, artıq mavi marlini əldə ediblər.

Bununla yanaşı, Don məhsulu yığmaq üçün hər şey edirdi. Hansı qayıq və neçəyə icarəyə götürə biləcəyimiz barədə məlumat topladı. Nəhayət, ən çox xoşuna gələn qayıq kapitanı ilə birgə bron etdi. Bütün təşkilati məsələlər həllini tapmışdı. Hamımız Havay adalarının mavi suları ilə görüşümüzü səbirsizliklə gözləyirdik.

Açıq dənizə çıxmaq vaxtı gəlib çatdı. Qayığa qalxıb həvəslə kapitana mavi marlin balığını ovlamaq üçün ən münasib gün olduğunu dedik. O, bizə balıq ovunda uğurlar arzuladı. Lakin əmin etdi ki, həmin gün mavi marlin ovlamaq şansı elə də böyük deyil. Hər gün dənizə

çıxan iki qayıq son dörd ayda cəmi bir marlin tuta bilmişdi. Bu, onunla əlaqədar idi ki, hələlik marlin ovu mövsümü başlamamışdı. Belə ki, marlin balığı miqrasiya edən balıqdır. Lakin məyus olmadıq və həvəslə zəruri hazırlıklarımızı davam etdirdik. Kapitana isə hörmətlə dedik ki, nəyin bahasına olursa olsun, bu gün marlin balığı ovlayacağıq.

**«BUNA GÖRƏ SİZƏ DEYİRƏM:
DUA EDİB HƏR NƏ DİLƏSƏNİZ,
İNANIN Kİ, ARTIĞ ALMISINIZ
VƏ İSTƏDİYİNİZ SİZİN ÜÇÜN
EDİLƏCƏK».**

— MARK 11:24

Altı saatlıq ovdan sonra heç nə tuta bilməmişdik. Artıq narahat olmağa başlamışdım. Düşünürdüm ki, belə olsa, Donun inamı zəifləyə bilər. Bu barədə düşünüb kapitan körpücüyündən Dona tərəf səsləndim: «Don, icazə ver, sənə sual verim. Sən dua edəndə mavi marlin balığı əldə edə bildinmi? Yoxsa onu tutandan sonra əldə edəcəksən?» O, əminliklə dedi: «Qari, mən onu dua edəndə əldə etdim». Onun cavabını eşidəndə çox sevindim. Həmin an anladım ki, Don mənim məsləhətlərimə hörmətlə yanaşmışdır. O, öz marlin balığını əldə etməyə köklənmişdi.

Bir neçə dəqiqə sonra Donun tilovu dərinə tərəf çəkildi. Onun yanında olanlar qışqırırdılar: «Qarmağa balıq düşüb!»

Kapitan xəbərdarlıq etdi: «Vaxtından tez sevinməyin! Böyük balığa oxşayır. Amma dəqiqdir ki, marlin balığı deyil. Marlin balıqları suyun üzünə yaxın üzürlər və qeyri-adi tullanıqlar həyata keçirirlər. Lakin bu balıq hələ də dərinədir». Dəqiqələr ötürdü. Don hələ də balıqla mübarizə aparırdı, lakin o, heç cür suyun üzünə çıxmaq istəmirdi. Don özü yorğun olsa da, balığı da yora bildi. Bu böyük, mavi marlin balığını göyertəyə çıxaranda Donla mən heç də təəccüblənmədik. Qayıqda olan digərləri isə şoka düşdülər.

Donun balıqla olan şəkli inamın şəhadəti və Allahın Padşahlığının reallığı barədə xatırlatma kimi hələ də ofisimin divarından asılıb. Kənardan adi balıq kimi görünərsə də, bu marlin balığı Don üçün daha böyük əhəmiyyət kəsb edirdi. Əgər Allahın Padşahlığı marlin balığı ilə

bağlı işləyirdisə, sözsüz ki, ehtiyac olan başqa şeylərlə bağlı da işləyir. Don üçün bu, sadəcə, Allahın Padşahlığının onun həyatına necə təsir

**KÜLƏYİ GÖZLƏ GÖRMƏK
OLMUR, LAKİN O, TƏBİİ
MÜHİTDƏ GÖRÜNƏN
EFFEKTİ VERİR. ELƏCƏ DƏ,
ALLAHIN PADŞAHLIĞI.
O, FİZİKİ DÜNYAYA ÖZ
TƏSİRİNİ GÖSTƏRİR.**

edə biləcəyinin dərk edilməsi idi.

İki min il əvvələ qayıdaq. Adı Nikodim olan adam haqqında danışaq. O, yeri gəlmişkən, İsa-dan Allahın Padşahlığı haqqında soruşur. Yəhyanın Müjdəsi 3-cü fəsildə yazılıb: «*Yel istədiyi yerdə əsir, onun səsinə eşidirsən, amma haradan gəlib haraya getdiyini bilmirsən. Ruhdan doğulmuş adam da belədir*» (8-ci ayə). Donla qayıqda

olduğumuz gün bu həqiqətin əla təsviridir.

Hətta Donla Allahın Padşahlığının fiziki təzahürünü görməyəndə belə, həmin marlin balığını sudan çıxaran an qeyri-şərtsiz bunun şahidi olduq, onun təsirini hiss etdik.

Küləyi gözlə görmək olmur, lakin o, təbii mühitdə görünən effekti verir. Eləcə də, Allahın Padşahlığı. O, fiziki dünyaya öz təsirini göstərir. Allahın Padşahlığını idarə edən qanunları dərk etdikcə həyatımızda dəyişikliklər edə bilirik. Həmin gün bunu Don etdi.

Beləliklə, ortaya sual çıxır. Həmin marlin balığı haradan peyda oldu? Bu sualın cavabı var. Siz, sadəcə, «bunu Allah edib» deyə bilmərsiniz. Əsas odur ki, onun meydana çıxacağını haradan bilirik. Siz, həqiqətən də, bunu bilməlisiniz. Çünki elə bir gün gələ bilər ki, sizə mavi marlin balığı və ya mavi avtomobil lazım ola bilər. Ya da, sadəcə, ərzaq lazımlığınız ola bilər. Fakt odur ki, məsələnin məğzi artıq balıq ovu və ya mənim maral ovum deyil. Bu hekayət bizə Allahın Padşahlığı və Onun necə işlədiyini barədə həqiqətləri açır. Mavi marlin balığının meydana çıxması üçün səbəb var idi. İsa şagirdlərinə Allahın Padşahlığının prinsiplərini izah etmək üçün az vaxt sərf etməmişdi. Lakin İsa təkcə danışmırdı, həm də Allahın Padşahlığını nümayiş etdirirdi.

Xahiş edirəm, diqqət edin. Allahın Padşahlığı sizin boya-başa çatdığınız yer üzü sistemi kimi işləmir. Siz bunu idrakınızla tam dərk edə bilməzsiniz. O, bizim burada, yer üzündəki adət etdiyimiz qanunlar əsasında fəaliyyət göstərmir. Tamamilə başqa qanunlar əsasında işləyir və biz bu qanunları öyrənə bilərik. İsa, necə olsa, bu qanunları nümayiş və təlim etmək üçün az vaxt sərf etməyib. Sevdiyim hekayətlərdən biri İsanın Allahın Padşahlığını reallıqda nümayiş etdirdiyi Markın Müjdəsi 6-cı fəsilə nəql edilən əhvalatdır. Bu, İsanın 5 min kişini 5 çörək və iki balıqla doyurduğu məşhur hadisədir. Mən uşaqlıqdan bu hadisəni imanlılar cəmiyyətində az qala milyon dəfə eşitmişəm. Lakin heç kəs heç vaxt İsanın bunu məhz necə etdiyini deməyib.

«Vaxt keçirdi. Şagirdləri gəlib İsayə dedilər: “Bura çöllükdür, artıq gecdir. Camaatı burax, qoy gedib ətrafdakı kənd və obalardan özlərinə bir şey alıb yesinlər”.

Amma İsa onlara cavab verdi: “Onlara yeməyi siz verin”. Şagirdlər İsayə dedilər: “Bəlkə, gedib iki yüz dinarlıq çörək ala və onlara verək ki, yesinlər?”

Amma İsa onlara dedi: “Gedin baxın, neçə çörəyiniz var?” Onlar da baxıb dedilər: “Beş çörəyimiz və iki balığımız var”.

İsa onlara əmr etdi ki, camaatı dəstə-dəstə göy otların üstündə oturtsunlar. Camaat yüz-yüz, əlli-əlli dəstə şəklinə oturdu. İsa beş çörəyi və iki balığı götürüb göyə baxaraq şükür duası etdi. Sonra çörəyi bölüb şagirdlərinə verdi ki, camaata paylasınlar. İki balığı da hamıya bölüşdü. Hamı yeyib-doydu. Artıq qalan çörək və balıq hissələrini yığdılar, on iki zənbil doldu. Çörəkləri yeyən kişilərin sayı beş min nəfər idi».

– Mark 6:35-44

«İsa, problemimiz var. İnsanlar acdırlar. Əgər onları indi buraxmasaq, evə gec çatacaqlar. Biz narahat oluruq». Bunu eşidən İsa onlara nə dedi? «Siz haqlısınız. Saatdan xəbərim yoxdur. Gəlin,

toplantını təcili dayandıraq»? Yox. O, sadəcə, onlara dedi: «Onlara yeməyi siz verin». Nə? Müqəddəs Kitabda yazılıb ki, həmin vaxt orada beş minə yaxın kişi var idi. Üstəlik, qadın və uşaqları da saysaq, təxminən iyirmi min adam olardı. Bu qədər adamı doydurmaq, hətta çox imkanlı olsan belə, olduqca çətindir. Daha doğrusu, mümkünsüzdür. Əminəm ki, şagirdlər İsanın dediklərinə inanmadılar. Onların verilən qərara cavabı şagirdlərin tipik dünyəvi düşüncəsindən xəbər verir. «İsa, axı buna 80 aylıq məvacib qədər vəsait tələb olunur. Onları doyurmaq üçün bu qədər pul xərcləyək?» Əvvəla, diqqət edin, onlar dərhal qida çatışmazlığı ilə bağlı bu problemi yer üzünün lənətlənmiş iqtisadiyyatı nöqtəyi-nəzərindən təhlil edirlər. Dəqiq olsaq, gecə-gündüz tər töküb 80 ay işləməklə qazandığını xərcləmək söhbəti buradan qaynaqlanır.

Bir dəfə dua edirdim. Bu zaman Rəbb dedi ki, səndə günahlı təbiətin düşüncə tərzini var. Çaxdım. Bu, nə deməkdir? Şəhvətlə bağlı problemim varmı? Yox. O, mənim düşüncə tərzimi nəzərdə tuturdu. Nə qədər dar düşüncəliyəm. Belə ki, lənətlənmiş yer üzünü sisteminin düşüncə tərzini hər şeyi real gücümü ilə ölçüb gələcəyimi müəyyən edir. Biz hamımız bunu edirik. Əgər bizə yeni ev lazımdırsa, qiymətini öyrənən kimi saymağa başlayırıq ki, bu evi ala bilərik, ya yox. Amma necə sayırıq? Lənətlənmiş yer üzünü sistemindəki imkanlarımızı çərçivəsində. Tutaq ki, saatda 15\$ qazanırıq. Həftədə 40 saat, deməli, y-o-o-o-x, mən bu evi ala bilmərəm. Beləliklə, siz bu variantı mümkün olmayan bir şey kimi kənara atırsınız. Əgər biz hər ideyanı şəxsi imkanlarımızı süzgəcindən keçirsək, heç vaxt Allahın Padşahlığının həyat tərzinə keçid edə bilmərik. Çünki Rəbb o sistemə qoşulmayıb. Rəbb mənə deyir ki, əgər Allahın Padşahlığında yaşayırsansa, dərhal Padşahlığın düşüncə tərzini ilə fikirləşməlisən.

«Bunun üçün 8 aylıq məvacibə ehtiyac var» deyən şagirdlər bu vəziyyətdə idilər. Faktiki olaraq, deyirdilər ki, bu sayda adamı doyurmaq mümkünsüz bir işdir.

Gəlin İsanın «onlara yeməyi siz verin» cümləsinin onlar üçün necə səsləndiyini nümayiş etdirim. Təsəvvür edin ki, mən sizin pas-

torunuzam. Siz isə ipoteka borcunu ödəyə bilmədiyiniz üçün çətin günlər yaşayırsınız. Artıq üç aydır ki, ödəməni ləngidirsiniz. Evi itirmək təhlükəsi ilə üzləşmişiniz. Mənə yaxınlaşıb soruşursunuz: «İmanlılar cəmiyyəti mənə kreditimin gecikən hissəsini ödəməkdə kömək edə bilərmimi?» Mən sakit səsle sizə deyirəm: «Mənim sizin üçün daha yaxşı ideyam var. Evin pulunu tam ödəyin. Onda sizin, ümumiyyətlə, borcunuz olmayacaq». O saat sizi düzgün anlamadığımı düşünəcəksiniz. «Yox, pastor, mənə siz məni anlamadınız. Bizim, ümumiyyətlə, pulumuz yoxdur. Yanınıza da elə ona görə gəlmişik. İmanlılar cəmiyyətinin yardımına ehtiyacımız var». Yenə sizə baxıram və çox sakit tərzdə deyirəm: «Yox. Mən sizin nə demək istədiyinizi çox yaxşı başa düşürəm və sizə bu məsələnin çox gözəl həll yolunu göstərəcəyəm. Siz, sadəcə, evin pulunu tam ödəməlisiniz və heç bir borcunuz olmayacaq». Siz, yəqin, düşünürdünüz ki, mən ağılımı itirmişəm. Güman ki, İsanın şagirdləri də belə düşünürdülər: «İsa, sən bunu ciddi deyirsən? Biz iyirmi min insanı doyurmalıyıq?»

Axı bu, mümkün deyil. Bunun üçün bizim pulumuz heç yoxdur. Hətta sənin planını qəbul etsək, gecə-gündüz işləsək ki, bu qədər pul qazanaq, bu qədər çörəyi gətirmək üçün işçilər və arabalar təşkil etsək, biz gələne kimi artıq hamı acından ölər. Hətta pulumuz olsaydı belə, bütün bunları etmək üçün kifayət qədər vaxtımız olmazdı». Bax, yer üzü sistemi düşüncəsi ilə bir şeyi həyata keçirməyin yollarını görməyəndə mümkünsüz görünənə reaksiyamız məhz belə olur. Nəzərdə tutduğumuz bir şeyin təminat mənbəyini görməyəndə o, aradan gedir.

İsa şagirdlərin sualını cavabsız qoymadı. Ümumiyyətlə, onlara başqa bir sistemi – fəaliyyətdə olan Allahın Padşahlığı nümayiş etdirmək istədi. Şagirdləri çaşqınlıq içərisində olduğu üçün İsa hər şeyi nəzarətə götürdü.

İsa «Nəyiniz var? Gedin baxın» dedi. Şagirdlər geri qayıdıb dedilər: «Beş çörək və iki balıq tapdıq». Beş çörək və iki balıq tapılan kimi İsa şagirdlərə dedi ki, tapdıqları ərzağı onun yanına gətirsinlər. O, çörəklə balıqları götürüb xeyir-dua verir və dərhal geri qaytarır.

Təbii vəziyyətdə heç bir dəyişiklik baş vermədi. Lakin ruhani anlamda olduqca vacib bir şey baş verdi ki, bu da Padşahlığı anlamaq üçün əsas rolu oynadı. İsa şagirdlərə çörəyi və balığı paylamağı tapşırırdı. Onlar isə maraqla yeməyin necə çoxaldığına baxırdılar və 20 min adam elə doydular ki, artıq bir tikə də yeyə bilmədilər. Nə baş verdi, necə baş verdi?

Baş verənləri anlamaq üçün bir qədər geri qayıtmalı, bu hadisənin detallarına nəzər salmalıyıq. «Xeyir-dua vermək» söz birləşməsinin mənası «təqdis etmək», «müqəddəsləşdirmək»dir. Beləliklə, deyə bilərik ki, İsa yeməyin üzərində dua edəndə, xeyir-dua verəndə çörək və balıq bir Padşahlıqdan qoparaq digərinə birləşdi. Yer üzünün sisteminə uyğun olaraq, 20 min insanı beş çörək və iki balıqla doyurmaq mümkünsüz olardı. Lakin Allahın Padşahlığında mümkünsüz heç nə yoxdur. Hekayət bununla bitmir. Hadisənin sonuna yaxın şagirdlər daha 12 səbət çörək tikəsi yığdılar. Beş çörək və iki balıq çatışmazlıq vəziyyətindən 20 min insanı doyuracaq qədər miqdara çevrildi. Bundan sonra şagirdlərin əlində olandan da artıq yemək qaldı. Bu, Rəbbin yoludur – lazım olandan artıq almaq.

İlahiyyatçı olaraq bu hadisəni diqqətlə araşdırdım və gördüm ki, Rəbb maralla bağlı hadisədə mənə eyni formulu təqdim etmişdi. Maral ovu sayəsində Rəbb mənə Allahın Padşahlığına ehtiyacımın bir hissəsini əkməyi öyrətdi. Bu, İsanın beş çörək və iki balıqla etdiyi hadisənin eynidir. İsa bunları Allahın Padşahlığının hakimiyyəti altına yerləşdirdi və bunlar 20 min insanı doyuracaq qədər

**RƏBB MƏNƏ ALLAHIN
PADŞAHLIĞINA
EHTİYACIMIN BİR
HİSSƏSİNİ ƏKMƏYİ
ÖYRƏTDİ.**

çoxaldılar. Çörək çörəyə, balıq balığa çevrildi. Bu, məhz belə işləyir. Allahın Padşahlığına balıq əksəniz, o elə balıq şəklində də təzahür edəcək. Yaxşı, əgər mənə balıq lazımdırsa, amma «əkmək üçün toxum» kimi balığım yoxdursa, onda necə? Bunun cavabı puldur. Unutmayın ki, pul barter sistemidir. Biz onu

gündəlik olaraq pul adlandırırıq. Pul ehtiyacımız olan hər şeyə çevrilir – süd, ev, çörək, geyim ola bilər. Beləliklə, biz toxum əkməklə

bu pullara ad verə bilərik. Toxum kimi əkmək üçün mağazaya gedib balıq almaqdansa, sadəcə, pula belə ad qoya bilərik. Bu, ondabir deyil, çünki Rəbb başqa şeyi ondabir adlandırır. Biz çoxalma ilə bağlı qanunun Lukanın Müjdəsi 5-ci fəsildə də işlədiyini görürük.

«Bir gün İsa Ginesar gölünün sahilində dayanmışdı. İzdiham İsanı dövrəyə almışdı və Allahın kəlamına qulaq asırdı. İsa göl kənarında duran iki qayıq gördü. Balıqçılar isə qayıqdan çıxıb torlarını yuyurdular. İsa iki qayıqdan birinə – Şimonun qayığına minib onu gölün kənarından bir az uzaqlaşdırmasını xahiş etdi. Sonra İsa oturdu və qayıqdan izdihama təlim öyrətməyə başladı.

O, sözünü qurtaranda Şimona dedi: “Qayığı dərinliyə aparın və torlarımızı balıq tutmaq üçün suya atın”. Şimon cavab verdi: “Ustad, biz bütün gecə çalışdıq, lakin heç nə tuta bilmədik. Amma Sənin sözünə görə, yenə də torları ataram”. Bunu etdilər və o qədər balıq tutdular ki, hətta torları cırılmağa başladı. O biri qayıqdakı yoldaşlarına da işarə etdilər ki, gəlib kömək etsinlər. Onlar gəlib hər iki qayığı balıqla doldurdular. Qayıqlar da batmağa başladı».

– Luka 5:1-7

Bir ilahiyyatçı kimi gəlin bu hekayəti araşdırmaq. Balıqlar necə oldu ki, meydana gəldilər? Siz bunu gördünüz? İsa sahillə gedir, orada içərisindən izdihama vəz etmək istədiyi qayığı görür. Peterdən – qayığın sahibindən soruşur ki, qayıqdan istifadə edə bilərmisən? Peter razılaşır. İstənilən halda, qayıq artıq istifadəsizdir. Bütün gecəni tor atsalar da, heç nə tutmayıblar. İsa qayıqdan vəz etdikdən sonra Peterə deyir ki, gölə qayıdıb dərinliyə tor atsınlar. Mən əminəm ki, bu xahiş Peteri qəfil yaxalayıb. Çünki o, belə cavab verdi: «İsa, bütün gecəni tor atsaq da, heç nə tuta bilməmişik». Peter peşəkar balıqçı idi və balığı necə tutmaq lazım olduğunu

bilirdi. Öz təcrübəsinə əsaslanaraq, bilirdi ki, orada balıq yoxdur. Təbii mühitdə oraya, ümumiyyətlə, qayıtmağın mənası yox idi. Onlar artıq ləvazimatlarını yığıdırmışdılar.

İnanmıram ki, İsanın bir saatlıq vəzini eşitməsəydi, Peter oraya qayıtmağa razı olardı. Bu vəz Peteri indiyədək görmədiyi bir təsir altına almışdı. Ona görə də dedi: «Sənin sözüünə görə, yenə də torları ataram». Peter gölə qayıtdı və o qədər balıq tutdu ki, torlar cırılmağa başladılar. Qayıq isə bu ağırlıq altında az qalırdı ki, batsın. O, əlacsız qalaraq hələ də sahilə olan şəriklərinə səsləndi ki, ona yardım etsinlər. Lakin onların torları da dözmədi. Qayıqlar isə batmaq təhlükəsi ilə üzləşdilər. Müqəddəs Kitab Peterin vəziyyətini belə təsvir edir: o, şokda idi.

Bu necə baş verdi? Hər hansı bir izah varmı? Bunu öyrənmək olarmı? Qısaca desək, bu yalnız haqqında əvvəllər danışdığımız Padşahlıqla razılaşma, həmin birləşmə gücü prinsipidir. Peter İsayə qayığundan istifadə etməyə imkan verəndə qayıq da, onun biznesi də Padşahlığı dəyişdilər. Biznes yer üzünün lənətlənmiş sisteminin hüquqi çərçivəsindən çıxdı və Allahın Padşahlığının hüquq müstəvisinə keçdi. O, Allahın Padşahlığının hüquq müstəvisinə keçəndə İsanın balığın dəqiq yerini deməyə hüquqi əsası oldu: «Dərinliyə üz!»

Gəlin bu hadisəni təhlil edək. İsa indicə əliboş gecə ovundan qayıdan Peterin qayığundan istifadə etdi. Həmin andan qayıq Allahın Padşahlığının hüquqi təsir dairəsinə düşdü. Müqəddəs Ruhun yardımını ilə İsa balığın olduğu dəqiq yeri öyrənə bildi. İsa qayığı həmin yerə yönəltdi və nəticədə qayıq balıqla aşıb-daşdı. Beləliklə, balıq necə tutuldu? Sadə dildə desək, İsa səmadan gələn sözlə birbaşa təlimat aldı.

Gəlin həqiqətin gözünün içinə baxaq. Əgər balığın yerini dəqiq bilirsənsə, onu asanlıqla tutacaqsan. İndicə dediklərim barədə yaxşıca düşünün. Allah hər şeyi bilir. O, sizə kömək etmək üçün hansı addımların atılmalı olduğunu deyir.

Drenda ilə müflis olanda, Allahın Padşahlığını təzəcə dərk edəndə Allah mənə yuxuda biznesə başlamağı məsləhət gördü. Mən işə necə başlayacağımı bilmirdim. Bu biznes isə indiyədək ayaqdadır

və ildə yüz minlərlə dollar təmiz qazanc gətirir. Bu 28 il ərzində xidmətə və insanlara yardıma milyonlarla dollar «əkməyə» imkan verib. Necə? Siz də bunu edə bilərsiniz. İcazə verin, bir misal çəkim.

Bir neçə il əvvəl Allahın Padşahlığı haqqında konfrans təşkil etmişdim. Günün ikinci yarısında Kris adlı şəxs mənə yaxınlaşdı və onun üçün dua etməyi xahiş etdi. Ondən bu dəstək duasına nə üçün ehtiyac duyduğunu soruşdum? Cavabında başına gələnləri danışdı. O, pulları sağa-sola dağıdan bir nəfərlə şərik idi. Nəticədə biznesi çökmüşdü. Kris artıq dördüncü dəfə idi ki, ailə qurmuşdu. İşləri pis gedirdi. Onun isə cəmi qırx yaşı var idi. Dərin depressiyada olduğundan, darağı güllə ilə dolu tapança götürüb kənar bir yerdə özünü öldürmək üçün yer axtarırmış. Beləcə, bir yanacaqoldurma məntəqəsinə gəlib çıxıb.

Gecə olub. Bu zaman mobil telefonuna zəng gəlib. Deyir ki, nömrəni o saat tanıdım. Zəng edən onun keçmiş şəriki idi. Əlbəttə ki, qəhrəmanımız onunla danışmaq istəmirdi. Buna görə də telefonu açmırdı. Lakin şəriki dayanmadan zəng edirdi. Artıq 11-ci dəfə zəng etdikdən sonra, nəhayət, Kris cavab vermək qərarına gəldi. Krisin keçmiş şərikinin ilk sözləri bu oldu: «Haradasan? Nə edirsən?» Kris ona cavab verəndə şəriki belə dedi: «Yerindən tərpanmə! Birbaşa ora gəlirəm». Məlum oldu ki, şəriki elə bu dəqiqələrdə həyatını Rəbbə həsr edib və Krislə bu əlamətdar hadisəni bölüşmək istəyir. Təəccüblü olsa da, ona elə gəlmişdi ki, təcili olaraq Krisi tapmalıdır. Baxmayaraq ki, gecə saat 2 idi. Kris cavab vermədiyi üçün şəriki dalbadal zəng edirdi.

Şəriki Krisin olduğu yerə gəlib çatandan sonra onu da Rəbbə gətirdi və Krisin həyatı kökündən dəyişdi. İşləri yaxşı getməyə başladı. O, yaxşı imanlılar cəmiyyəti tapdı, ailəsi ilə münasibətləri düzəldi. Hər şey yaxşı idi, bircə gəlirlərindən başqa. Krisin işi yox idi. Məndən də bu barədə dua etməyi xahiş edirdi. Konfrans zamanı indi sizə bu kitabda danışdıqlarımı onunla bölüşdüm. Allahın Padşahlığının bizim həyatımızda edə biləcəyi şeylərdən, bacarıqlarımızdan asılı olmayan qeyri-adi müdaxilələrdən bəhs etdim.

Kris Müqəddəs Ruhun bizi necə idarə edə biləcəyi, yönəldəcəyi barədə düşünəndə ağına qəfildən ideya gəldi. Onun maliyyə məsələlərində, həqiqətən də, çıxış yoluna aparacaq variantı az idi. Lakin o, əntiqə çizkeyk hazırlaya bilirdi. Bu, onun bacardığı ən mükəmməl iş idi. Özü də Kris onu sağlam qida prinsipi əsasında hazırlayırdı. Həqiqətən də, indiyədək dadına baxdığım ən yaxşı çizkeyklərdən biri idi. Əslində, Kris dostları arasında dünyada ən yaxşı çizkeyk hazırlayan adam kimi tanınırdı. O, bir qayda olaraq, sağlam qidaların satıldığı mağazaya gedib oradakı yeməklərin dadına baxırdı. Lakin anlayırdı ki, bu yeməklərdə nə isə çatmır. Krisin variantı çox deyildi. Lakin o, anladı ki, çizkeyk satmaqla yaxşı pul qazana bilər. Hazırladığı çizkeyklərdən birini sağlam qidaların satıldığı mağazaya gətirməyi düşündü. Hesab edirdi ki, dadına baxsalar, mütləq satışını təşkil edəcəklər. Krisin fikrincə, bu çizkeyklər mağazadakılardan daha yaxşı satılacaqdı. Buna görə də elə də etdi. Çizkeyk hazırlayıb xəbərdarlıq etmədən sağlam qidaların satıldığı mağazaya apardı. Maraqlı təsadüf nəticəsində sağlam qidalar mağazaları şəbəkəsini idarə edən şəxs də həmin gün orada idi. Direktor çizkeykin dadına baxmağa razı oldu, sonra isə fikrini bildirdi.

Bir dəfə Kris toplantı zamanı mənimlə danışmaq üçün səhnəyə yaxınlaşdı. O, mənə mağazaya getdiyi barədə danışdı. Xahiş etdi ki, onunla müqavilə bağlamaları üçün də dua edim. Beləliklə, ertəsi gün Kris yenə mağazaya yaxınlaşdı. Bircə onun necə həyəcan keçirdiyini görə bilərsiniz. Direktor ona çizkeyk hazırlayıb gətirməyi xahiş etdi. Lakin təkcə bu mağaza üçün deyil, şəbəkələrinə daxil olan bütün satış nöqtələri üçün. Krisdən daha nə hazırlaya biləcəyini soruşublar. Kris şokda idi. Maraqlıdır ki, həmin müdir konfransın sonuncu günü tədbirə qatıldı. İrəli çıxıb, ürəyini Allaha tapşırırdı və Müqəddəs Ruhla vəftiz olundu. İki həftə sonra ondan məktub aldım. Məktubda Allahın Padşahlığına yenidən «toxum» əkmək istədiyini bildirmişdi. O, şirkətinin gəlirindən on faiz bizim imanlılar cəmiyyətinə ayırdı. Bu, qeyri-adi idi. Allah hər hansı ideyanı götürüb heçdən nə isə gözəl bir şey yarada bilər.

10 FƏSİL

TƏRLƏMƏ, GÖTÜR!

Yayda heç uzun müddət sürətlə qaçan at görmüsünüz? Onları tər basır, ağızları köpüklənir, yorğun olurlar. Hiss edirəm ki, mənə sual vermək istəyirsiniz: «Qari, demək istəyirsən, mən işləməməliyəm?» Xeyr, mən bunu demədim, Allahın Kəlamı da bunu demir. Lakin necə işlədiyinizə diqqət yetirin. Məsələn, biz Peterlə yoldaşlarının iki qayıqda balıq tutduqları haqqında oxuduq. Onlar bütün gecə çalışsalar da, balıq tuta bilmədilər. Sonra İsa gəldi və bilik sözü vasitəsilə balığın olduğu yeri onlara göstərdi; İsanın sözü ilə onlar o qədər balıq tutdular ki, qayıqlar batma təhlükəsi ilə üzləşdilər. Gecə çox zəhmət çəksələr də, bu, fərqli növ zəhmətdir. Onlar balıq tutmağa çalışırdılar.

Fərqi anlamağa çalışın. Balıqçılar bütün gecə çalışdılar və heç nə tuta bilmədilər. Beləliklə, təminatım olandan sonra Atamın işini məqsədlə görə bilərəm.

Mən bunu «götürmək» adlandırırdım!

Peter İsanın yanına gəlib vergi barədə sual verəndə (Matta 17:27b) İsa dedi:

«Bu adamları incitməyək deyə gölə get, tilov at və tilova düşən ilk balığı götür. Onun ağzını açanda bir gümüş pul tapacaqsan. Onu götür, həm Mənim, həm də öz əvəzinə ver».

İsa demədi: «Hə, Peter, vergini ödəmək gərəkdir. Gedin şəhərə, iş tapın, üç ay ərzində pul qazanın, sonra gəlib vergi ödəyin». Xeyr,

İsa belə demədi. Niyə? Çünki Peter yer üzündəki lənətli düşüncə sisteminə geri qayıtsaydı, ona tapşırılan işi tərک edib pul qazanmağa başlayacaqdı. Lakin İsa bizə Padşahlığın yolunu və yer üzündə düzgün yaşam tərzini göstərir. Siz də Peter kimi edin. İsa Peterə təminatın yerini, onu əldə etməyin yolunu və həyatda nəyi axtarmağın lazım olduğunu göstərdi. Peterə yalnız bunu gedib götürmək qaldı.

İsanı və Onun şagirdlərini müşahidə edəndə görürük ki, onlar Padşahlığın qanunlarının işlədiyini görəndə, adətən, təəccüblənir və hey-rətə gəlirdilər. İsa Mark 11-ci fəsildə əncir ağacını lənətləyəndə, Müqəddəs Kitab yazır ki, Peter təəccübləndi. Lazar dörd gün ölü olandan sonra diriləndə onlar təəccübləndilər. Peter, Yaqub və Yəhya çoxlu balıq tutanda təəccübləndilər. Drenda və mən illər boyu Padşahlığın işləməsi barədə öyrənərək təəccüblənir və məəttəl qalırıq, bir-birimizə deyirik: «Gördün nə oldu?» Biz Müqəddəs Ruhun köməyi ilə sərvət yığmaq barədə danışıırıq. Matta 6-cı fəsil narahat olmamağı bizə öyrədir.

«Heç kim iki ağaya qulluq edə bilməz. Çünki ya birinə nifrət edib o birisini sevəcək ya da birinə bağlı qalıb o birisinə xor baxacaq. Siz həm Allaha, həm də sərvətə qulluq edə bilməzsiz.

Buna görə də sizə deyirəm: "Nə yeyəcəyik?" və ya "Nə içəcəyik?" deyə canınız üçün, "Nə geyinəcəyik?" deyə bədəniniz üçün qayğı çəkməyin. Can yeməkdən, bədən isə geyinməkdən daha vacib deyilmi? Göydə uçan quşlara baxın: onlar nə əkir, nə biçir, nə də anbarlarda saxlayır. Amma Səməvi Atanız onları yedizdirir. Siz onlardan daha qiymətli deyilsinizmi? Hansı biriniz qayğı çəkməklə ömrünü bir anlıq belə, uzada bilər?

Nəyə görə geyim üçün qayğı çəkirsiniz? Görün çöl zanbaqları necə böyüyür: onlar nə zəhmət çəkir, nə də ip əyirir. Lakin sizə bunu deyirəm ki, bütün cah-calalı içində olan Süleyman belə, bunlardan biri kimi geyinməmişdi. Ey iman az olanlar, bu gün olub sabah ocağa atılan çöl otunu Allah belə geyindirirsə, sizi geyindirəcəyi daha da yəqin deyilmi?

Beləliklə, “Nə yeyəcəyik?”, “Nə içəcəyik?” və ya “Nə geyəcəyik?” deyər qayğı çəkməyin. Çünki bütpərəstlər bütün bu şeyləri axtarırlar. Doğrudan da, Səməvi Atanız bütün bunlara ehtiyacınız olduğunu bilir. Ona görə də siz əvvəlcə Allahın Padşahlığını və Onun salehliyini axtarın. Onda bunların hamısı sizə əlavə olaraq veriləcək. Beləliklə, sabahın qayğısını çəkməyin. Çünki sabahkı gün özü üçün qayğı çəkəcək. Hər günün öz yamanlığı kifayətdir!»

– Matta 6:24-34

İsa iki ağaya xidmət etməyin mümkün olmadığını deyir. Bunu edə biləcəyinizi fikirləşsəniz də, alınmaz. Birini sevib, digərinə nifrət edəcəksiniz. Mən sizə hansını sevəcəyinizi dəqiq deyərəm: ehtiyaclarınızı qarşılıyacağına əmin olduğunuz ağanı sevəcəksiniz. Rəbb o köhnə kənd evində Padşahlığın qanunlarını öyrənmək üçün vaxt ayırmadığımı deyəndə, əslində, Ağam olmadığını bildirdi. Onun qayğıma qaldığına tam arxayın deyildim, Ona xidmət və etibar etməirdim. Sözsüz ki, imanlılar cəmiyyətinə getməyim, ianə verməyim, Allahu sevməyim və cənnətə getməyim – bunların hamısı öz yerində. Amma mən Allahın maliyyə sistemini və Padşahlığın yolunu öyrənmək üçün əsla vaxt sərf etməmişdim.

«Xəzinəniz haradadırsa, ürəyiniz də orada olacaq».

– Luka 12:34

Bunu yavaş-yavaş oxuyun: *«Xəzinəniz haradadırsa, ürəyiniz də orada olacaq»*. Bir çoxları bunu əksinə oxumaq istəyərlər: *«Ürəyiniz haradadırsa, xəzinəniz də orada olacaq»*. Amma bu, belə deyil və belə işləmir. Adamlar həftədə bir gün səhər Allahu sevə bilərlər, məgər bu, onların xəzinəsindəirmi? XEYR! Nəyin ehtiyacınızı ödəyəcəyinə etibar edirsinizsə, xəzinəniz də odur.

İsa bunu tərsinə başa düşdüyümüzü deyir!

Allah həyatımızda birinci yeri tutmaq istəyir. Birinci yerdə pul olmamalıdır. Xəzinəmiz puldursa, pul da birinci yerdə olacaq. Pul bizim vaxtımızı, prioritetlərimizi və məhəbbətimizi tələb edəcək. Məhz buna görə də vergi ödəmək lazım olanda Peter öz tapşırığını atıb pul qazanmağa getmədi. Məhz buna görə də Allah bizə tərləməyi deyil, götürməyi öyrətməlidir. İsa bizə Padşahlığın yolunu, Allaha etibar etməyi öyrətməlidir; İsa bütün ürəyimizlə Allahı sevmək üçün bizim ürəklərimizi azad etməlidir! İsa dedi: «*Can yeməkdən, bədən isə geyinməkdən daha vacib deyilmi?*» Yəni həyat təkcə əşyalara malik olmaq demək deyil. Həyatın məqsədi budur ki, yer üzündə belə şeylər sizə və sizə verilən tapşırığa xidmət etməlidir.

Bəs, əslində, biz nə görürük? Adamların əksəriyyəti bu şeylərə xidmət edərək onların ardınca dayanmadan qaçırlar. Adamlar evin pulunu, avtomobilin kreditini, qaz, işıq və s. borclarını ödəməyə

PUL XƏZİNƏMİZ OLSA O, BİZİM VAXTIMIZI, PRIORİTETLƏRİMİZİ VƏ MƏHƏBBƏTİMİZİ TƏLƏB EDƏCƏK.

çalışırlar. İsa deyir: «Bu, həyat deyil!»

Eyni zamanda, İsa bunlara malik olmağın pis olduğunu demir. 33-cü ayədə O, deyir: «*Əvvəlcə Allahın Padşahlığını və Onun salehliyini axtarın. Onda bunların hamısı sizə əlavə olaraq veriləcək*». Problem malik olduğumuz şeylərdə deyil. Problem ürəyin münasibətindədir.

Allah bizim bu şeylərə malik olmağımızı istəməsəydi, İsa bunu deyərdi. Lakin İsa deyir: əgər biz Allahın yolu ilə yaşasaq, dünyanın arxasınca qaçdığı bu şeylərin hamısı bizə əlavə ediləcək.

Başqa sözlə, həyat əşyalara xidmət etməkdən ibarət olmamalıdır. Lakin, təəssüf ki, adamların əksəriyyəti belə edirlər. Onların seçimi yoxdur; onlar quldurlar. İki ağaya xidmət etmək qeyri-mümkündür və əşyalara xidmət etmək həyat deyil. İsa burada başqa sistemi – həyatda sizi azad edən maliyyə sülhünü və təminatını izah edir. Bu, Padşahlıq adlanır.

İsa Matta 6-da Padşahlığı izah edərək iki nümunə gətirir:

«Göydə uçan quşlara baxın: onlar nə əkir, nə biçir, nə də anbarlarda saxlayır. Amma Səməvi Atanız onları yedizdirir. Siz onlardan daha qiymətli deyilsinizmi?» (ayə 26).

Quşların soxulcan fermaları yoxdur!

Onlar gündəlik ehtiyaclarını təmin etmirlər. Xeyr, Ata onları yedirir. Onlar, sadəcə, hər gün ehtiyac duyduqları şeyləri götürməlidirlər. Görürsünüzmü? Onlar yaşamaq üçün tər içində zəhmət çəkmirlər. Onlar götürürlər!

Güllər əziyyət çəkmir, daim vurnuxmurlar!

«Nəyə görə geyim üçün qayğı çəkirsiniz? Görün çöl zəbəcilləri necə böyüyür: onlar nə zəhmət çəkir, nə də ip əyirir. Lakin sizə bunu deyirəm ki, bütün cah-calalı içində olan Süleyman belə, bunlardan biri kimi geyinməmişdi» (ayə 28).

Güllər qan-tər içində əziyyət çəkib özlərini bəzəmirlər. Xeyr, Ata onları bəzəyir. İsa davam edərək problemin həllini sizə və mənə deyir. Həyatı başqa cür yaşamağın yolu var; bu, Padşahlıq yoludur! İsa deyir: «Əvvəlcə Allahın Padşahlığını və Onun salehliyini axtarın. Onda bunların hamısı sizə əlavə olaraq veriləcək» (ayə 33). «Allahın Padşahlığını axtarmaq» nədir? Onun işləmə tərzini aşkar etməkdir! Padşahlığı idarə edən qanunları öyrənin. Allahın qaydalarının necə işlədiyini öyrənin!

Sizi təyyarə ilə əvvəllər olmadığımız bir ölkəyə aparıb tək qoyub getsələr, ilk növbədə, siz bu ölkədəki həyat və qaydalar barədə öyrənməlisiniz: onlar necə yeyirlər, onlar necə alıb-satırlar, ölkəni hansı qanunlarla idarə edirlər. Eyni şey Allahın Padşahlığına da aiddir. Allahın Padşahlığında yaşayaraq bundan zövq almaq üçün onun necə işlədiyini öyrənməlisiniz. Qaydaları bilməyəndə

MALİYYƏ VƏZİYYƏTİNİZDƏ İNQİLAB: Padşahlığa sədaqətin gücü

xeyir-duadan nə dərəcədə məhrum olduğumu şəxsi təcrübəmdən bilirəm. Sizin çıxış yolunuz sadədir. Sizə maliyyə inqilabı gərəkdir. İnqilabda adamlar öz hökumətlərinə qarşı qiyam qaldırır və əvəzində yeni hökumət qururlar. Siz də eyni şeyi etməlisiniz. Siz ehtiyac və məyusluqla dolu yer üzünün lənətli sisteminə mənsub olan o köhnə hökuməti devirməli və yeni həyat tərzindən, Allahın Padşahlığındakı yaşayışdan, yeni qanunlardan, bolluq və böyük sevincdən zövq almalısınız.

11 FƏSİL

UÇMAQ YERİMƏKDƏN ASANDIR!

Əvvəllər Nyu Yorkdan San-Fransiskoya gəmi ilə gedirdilər. Panama kanalının açılışından əvvəl Cənubi Amerikanın ətrafında dövr etmək üçün bir il tələb olunurdu. Oreqon Dəmir yolu açıldıqdan sonra bu səyahət dörd aya başa gəlirdi. Bu gün bunun üçün dörd saat tələb olunur. Necə? Yeni qanundan – havaya qalxma qanunundan istifadə vasitəsilə. Havaya qalxma qanunu həmişə olub; quşlar ondan hər gün istifadə edirlər, adamlar isə onu başa düşmürdülər. Uçuşun təbii qanunları olduğu kimi, imanlıların əksəriyyəti Padşahlığın qanunları barədə ömür boyu oxusalar da, onlardan xəbərdar deyillər. Allahın Padşahlığı buradadır, sizin daxilinizdədir və siz ondan qanuni faydalana bilərsiniz. Təbiətdə uçuşun qanunları cazibə qanununu ləğv etmir, onu əvəz edir. Başqa sözlə, siz uçuşu idarə edən qanunlara əsaslanaraq uçanda ağırlıq qüvvəsi hələ də işləyir. Siz mənimlə razılaşın ki, il ərzində səyahət etmək əvəzinə dörd saatlıq uçuş daha asandır. Beləliklə, köhnə ləng üsullarınızı tərk edərək sürətli yolla işlərinizi görün.

Heç monarx kəpənəyi görmüsünüzmü? Hər payız qışı keçirmək üçün Ohayodan 3200 kilometr məsafədə olan Meksikaya, cənuba uçan yüzlərlə monarx kəpənəyini müşahidə edə bilərsiniz. Maraqlısı odur ki, onlar əvvəllər heç vaxt orada olmayıblar. Onlar haraya və ya nə vaxt uçmağın lazım olduğunu necə bilirlər? Allah monarx

kəpənəyinin sağ qalması üçün yol açırsa, sizin üçün də yol açacaq. Kəpənək bunu necə bilir?

Bu termin «metamorfoza» adlanır. Sözüün kökü «morf»dur, yəni «dəyişmək». Çoxu bilir ki, monarx kəpənəyi kəpənək kimi doğulmur. Əslində, onlar sürfə kimi dünyaya gəlirlər. Bu mərhələdə onlar süd ifraz edən bitkidə yaşayır və böyüyürlər. Nəticədə böyük dəyişikliyə hazır olurlar. Müəyyən ölçüyə çatandan sonra onlar pup düzəldir və 7-15 günlük içinə girirlər. Bundan sonra pupdan kəpənək çıxır və kəpənək daha əvvəlki kimi nə görünür, nə də hərəkət edir. O, tam başqa həyat yaşayır. O, uçur! Həmişə eyni bitkinin üstündə yaşamaq əvəzinə o, indi sərbəst uça bilər. O, gözəldir və təbiətdə onun tayı-bərabəri olan məxluq yoxdur.

Onun ən təəccüblü xüsusiyyəti bələdan cəld uçub getmək qabiliyyətidir. Bildiyiniz kimi, monarx kəpənəyi şimal üçün adi olan soyuq qış aylarında yaşaya bilməz, ölür. Lakin Allah bu məxluq üçün qış olan yerdən 3200 kilometr məsafəyə uçub getməyə yol açır. O, bu yolu necə bilir? O, bu məsafəni necə qət edir? Metamorfoza bunu mümkündür. Müqəddəs Kitab deyir ki, siz də öz problemlərinizdən bu yolla uçub gedə bilərsiniz. Monarx kəpənəyi kimi... Özü də bunu dərk etmək sizə lazım deyil.

Dostum Stiv bir dəfə gecə avtomobilində evə gedəndə bir maral vurdu. Maşını əzildi. Bir həftə sonra ailənin bu yeganə maşınının mühərriki də yandı. Stivin sığorta şirkəti ona iki həftəlik icarə haqqı verdi, lakin bu, furqonu yeniləməyə kömək etmədi. Stiv və Karen bilmirdilər, nə etsinlər. Stivin işi üçün maşın mütləq gərək idi.

Onlar artıq uzun müddət Padşahlıq haqqında eşitmişdilər və problemin həllinin yalnız Allahda olduğunu bilirdilər. Həmin vaxt onların yeni maşın almağa pulları yox idi. Sığorta şirkəti tərəfindən ödənilən iki həftəlik icarə müddəti artıq bitirdi və problem həll olunmamışdı. Möcüzə baş verdi: icarə müddəti bitdiyinə görə avtomobilini geri aparmağa hazırlaşan Stivə telefon zəngi gəldi. Bu, imanlılar cəmiyyətindən bir nəfər idi; işlənmiş maşınını hədiyyə

verməyə adam axtarırdı və Stivdən soruşdu ki, bəlkə, ailəndən kimsə bu maşını istəyər. Stiv ona öz vəziyyətini tez izah etdi və dedi ki, özü ailəsi üçün avtomobili böyük minnətdarlıqla götürər. Stivin altı uşağı var idi və bir kiçik avtomobil ona kifayət etmirdi. Buna baxmayaraq, yox yerdən gələn bu avtomobil onları ruhlandırdı.

Növbəti dəfə toplantıda onların hər ikisi mənə yaxınlaşıb dedilər: «Pastor, Honda Odyssey furqonunu alacağımıza inanırıq; imanla bu toxumu əkirik və bizimlə duada razılaşmağı sizdən xahiş edirik». Mən dedim: «Əlbəttə, razılaşıram». Beləliklə, biz dua etdik. Təxminən üç və ya dörd həftə sonra onların evinə qonaq getdik; soyuducunun üstündə Honda Odysseyin şəkli var idi. Karen dedi ki, hər gün soyuducunu açanda bu furqonun şəklinə əlini qoyur və Allaha təşəkkür edir.

Təxminən bir həftə sonra katibəm mənə zəng edib dedi: «Pastor, bu gün maraqlı bir zəng gəlib». Bir nəfər imanlılar cəmiyyətinə furqon hədiyyə vermək istəyirdi. Stiv və Karenin furqon istədikləri barədə heç kəs bilmirdi. Beləliklə, katibəmə suallar verib aydınlaşdırdım ki, bu, Honda Odysseydir, yaxşı vəziyyətdədir, cızığı belə, yoxdur, cəmi 110 000 kilometr gedib. Mən bu furqonun təyinatını dəqiq bildirdim. Xahişimlə Drenda Karenə zəng edib maşın barədə xəbər verdi. Karenin birinci sözü bu idi: «Duamızın cavabına daha bir gün yaxınam!» Drenda dedi: «Nə qədər yaxın olduğunuzu təsəvvür edə bilməzsən. Gəlin, onu aparın».

Belə hekayətləri sevirəm. Bəs siz? Nəticədə Stiv və Karen Padşahlığın qanunlarına daha çox etibar etdilər. Təxminən elə həmin vaxt Stiv və Karenin evə də ehtiyacları var idi. Bir neçə il ərzində onlar kirayədə yaşayırdı, indi isə hiss edirdilər ki, öz evlərinə malik olmağın vaxtı çatıb. Lakin bu gənc ailənin ev üçün pulları yox idi. Onlar torpaq sahəsi almaq üçün çoxlu banka getmişdilər və hər yerdə eyni şey – 50% qabaqcadan ödəniş tələb edirdilər. Karen məyus idi və mənə bu barədə sual verdi. Biz Allahın çıxış yolunu təmin edəcəyi barədə razılaşıdıq. Beləliklə, onlar gedib müxtəlif tor-

paq sahələrinə və evlərə baxmağa başladılar. Baxdıqları torpaq sahələrindən birinə onların gözü düşdü. Bu, onların ev tikmək istə-

**BİZ HƏR DƏFƏ ÖZ
DƏRRAKƏMİZƏ GÜVƏNƏRƏK
GƏLƏCƏKDƏ MÜMKÜN
OLACAQ HADİSƏLƏRİ ÖZÜMÜZ
MƏHDUDLAŞDIRIRIQ.
LAKİN ALLAHIN KƏLAMINA
DÜŞÜNCƏMİZİ DƏYİŞMƏYƏ
İMKAN VERSƏK, ALLAHLA
HƏR ŞEY MÜMKÜN OLAR.**

dikləri ərazidə idi. 22 hektarın qiyməti cəmi 55 000\$ idi. Avansı ödəyə bilməsələr də, iki saatlıq yol məsafəsində yerləşən və pul əvəzinə qiymətli kağızları qəbul edən bir bank tapdılar. Torpaq sahəsi üçün bu, qeyri-adi hal idi. Bank ilə danışıq aparanda 100 000\$ kredit məbləği barədə razılaşırdılar və bank ilkin ödəniş tələb etmədi. Beləliklə, onlar bu torpağı alıb gözəl ev tikdilər. Stiv

və Karen hələ də Padşahlığın yolu ilə gedərək firavan yaşamaqda davam edirlər.

Bir çox adamların həyatında belə hadisələri görmüşəm və sizin də həyatınızda bunlar baş verəcək. Ehtiyaclarımızı qarşılamaq üçün Allah bəzən təəccüblü və qəribə işlər görür. Biz hər dəfə öz dərrakəmizə güvənərək gələcəkdə mümkün olacaq hadisələri özümüz məhdudlaşdırırıq. Lakin Allahın Kəlamına düşüncəmizi dəyişməyə imkan versək, Allahla hər şey mümkün olar.

«Bu dövrə uyğunlaşmayın, əksinə, düşüncənizin təzələnməsi ilə dəyişin ki, Allahın yaxşı, razı salan və kamil iradəsini ayırd edəsiniz».

– Romalılara 12:2

İmanlı olduğumuza görə biz bu dünya ilə uyğunlaşmamalıyıq. Paul burada yer üzünün lənətli sistemi, həyat və düşüncə tərzini barədə danışır. Geyimi bir biçim, yaxud evi bir layihə ilə tikmisi-

nizmi? Nəticədən razı qalmasanız, bunu təkrar edərsinizmi? Nəticə eyni olacağına görə bunu təkrar etməzsiz. Beləliklə Paul deyir ki, biz düşüncəmizi təzələməliyik, həyat tərzimizi dəyişməliyik. Biz dünyadakı adamlardan fərqli düşünməliyik.

Yunan dilində «dəyişmək» sözünün kökü «morf»dur. Bizə metamorfoza gərəkdir! Biz Allahla eyni düşünməliyik. Biz Padşahlığın fikirləri ilə eyni düşünməliyik. Eybəcər kəpənək qurdu kimi qışda pup içində ölmək əvəzinə Allahdan yeni həyat qəbul etməliyik. Yalnız bundan sonra biz öz problemlərimizin üzərində uçaraq hər bir vəziyyətdə Allahın mükəmməl və xoş təminatı ilə yaşaya bilərik. Düşüncəmiz dəyişməsə, köhnə aqlımız daima deyəcək: «Yox, yox, mən bunu edə bilmərəm. YOX, bu, mümkün deyil».

Eybəcər kəpənək qurdu nənə vaxtsa belə nəcib və mükəmməl məxluqa çevrilərək uça biləcəyi kimin aqlına gələrdi? Kəpənək qurduna baxıb onun qısa müddət sonra 3200 kilometr məsafəyə səyahət edəcəyi barədə fikir aqlınıza gəlsə, başınızı yelləyib «QEYRİ-MÜMKÜNDÜR!» deyərdiniz. Lakin Allahın Padşahlığında hər şey mümkündür. Mənə nəzər salın. Televiziya proqramım başlayanda məni maliyyə eksperti kimi təqdim edirlər. Bəzən kəpənək qurdu kimi yaşadığım günlərimə geri baxanda deyirəm: «Möh-təşəmdir!»

Yeri gəlmişkən, uçmaq haqqında danışırıq. Padşahlığın qanunlarını öyrənərkən bir gün təyyarə istəyinə düşdüm. 19 yaşdan pilot olmuşam, hər dəfə təyyarələri icarəyə götürürdüm, özümünkü heç vaxt olmayıb. Əlbəttə, səbəbini yaxşı bilirsiniz; mənim pulum yox idi. Beləliklə, bir gün bu fikir aqlıma gələndə onu ağılsızlıq hesab etdim. Lakin təyyarə Allahın Padşahlığı üçün çətin iş deyil. Niyə də Padşahlığı öz düşüncəmə uyğun məhdudlaşdırım? Beləliklə, mən bir konvertə ianə qoyub üstündə «təyyarəm üçün» yazdım və təyyarənin xüsusiyyətlərini də qeyd etdim. Sonra konvertin üstünə əlimi qoyub dua etdim və onu poçtla göndərdim. Dua vaxtı təyyarəni aldığıma əmin idim (Mark 11:24):

«Dua edib hər nə diləsanız, inanın ki, artıq almısınız və istədiyiniz sizin üçün ediləcək».

Heç bir ay keçməmişdi ki, mən sığorta qaydalarına uyğun olaraq, müayinə üçün həkimin yanına getdim. Həkim «Təyyarə almaq istəyən adam tanımırsınız?» deyəndə donub qaldım. Bu, mənə qərribə gəlsə də, soruşdum: «Nə təyyarədir ki?» Bunun dua etdiyim və gözlədiyim təyyarənin olduğunu biləndə heyrətə və həyəcana gəldim. Beləliklə, «Ona harada baxa bilərəm?» sualımın cavabında evimin yanındakı aeroportu dedi. İzah etmək istəyirdim. Mənim evim aeroportun ərazisi ilə bitişikdir. Hər bir təyyarə evimin üstündən uçub keçir. Bütün günü təyyarələri müşahidə edirəm; uçuş zolağı qapımdan 1,5 kilometr məsafədə yerləşir. Mənim təyyarəm olmalı idi!

Beləliklə, təyyarəyə baxmaq üçün bir tanış mütəxəssisə zəng etdim. Təyyarənin mükəmməl vəziyyətdə olduğunu gördük. Bu, dəqiq mənim istədiyim təyyarə idi. Yalnız bir problemim var idi. Təyyarə almaq məsələsi gələndə bu problem həmişə üzə çıxırdı: bunun üçün pulum yox idi. Heç belə probleminiz olub? Lakin mən qorxu içində geri çəkilmək fikrində deyildim. Bu, mənim təyyarəm idi. Sadəcə, Allahın pulu mənə necə çatdıracağını hələ bilmirdim.

Bir neçə ay əvvəl Drenda və mən şirkətimizin ofisi üçün bir yer axtarırdıq. Seçdiyimiz ərazidə bina satılmırdı. Buna görə də başqa ərazilərdə axtarmağa başladıq. Bir neçə dəfə binanı almaq fikrinə düşsək də, tam əmin deyildik. Ərazidə axtarışı davam edirdik. Bu barədə dua edirdik. Bir gün atam mənə zəng edib dedi: «Bilirəm, siz bunda Allahın əlini görəcəksiniz, amma ananla mən sizin ofisiniz üçün bina vermək istəyirik». Bina arzuladığımız ərazidə yerləşirdi. Mən şoka düşmüşdüm!

Atam o vaxt imanlı deyildi. Allah barəsində eşidəndə arsızlıq edirdi. Buna görə də mən onunla Allah barəsində danışa bilmirdim. Ona xilas barədə danışmaq üçün Allahın bir başqa adamı göndərməsi üçün dua edirdim. O, mənə qulaq asmırdı. Atam daha sonra, yaşı 80-dən keçəndə xilas oldu. Təəccüblüsü odur ki, o, bizim tele-

viziya verilişimizə baxanda ecazkar işlər barəsində eşitdi və xilas oldu. Həyatının qalan 3,5 ilini imanlılar cəmiyyətində keçirdi.

Bir gün imanlılar cəmiyyətində toplantı bitəndən sonra dəhlizdə atamın öz tanışı ilə söhbət etdiyini gördüm. Onlara tərəf irəlilədiyim üçün söhbətlərini eşitdim. Həmin adam atamdan imanlılar cəmiyyətinə gəlməyə başladığının səbəbini soruşdu. Atam cavab verdi ki, izah edə bilmədiyi olduqca çox şeyi görüb. Şükür Allaha! Bu, belə də olmalıdır.

İndi isə atamın telefon zənginə qayıdaq. Binanı hədiyyə vermək qərarına gələndə o, xilas olmamışdı. Drenda və mən şokda idik. Əlbəttə ki, bu, Allahın işi idi; atam zəng edəndə biz ona da dedik: «Bəli, ata, düz deyirsən; bu, Allahın işidir!» Binanı ofis kimi işlətmək üçün onu qeydiyyatdan keçirməli idik. Atam binanı bizə vermək qərarına gələndə dekabr ayı idi; yazda təmirə başlamağa hazırlaşardım. Bina istifadə olunmurdu, qışda bağlı idi. Atam suyu əsas xətdən bağladığını demişdi. Həmin qış ayları ərzində mən o təyyarəyə baxmağa getdim. Qardaşım isə zəng edib dedi ki, gedib binaya baxmalıyam, çünki içindən küçəyə su axır. Hava isinmişdi və aydındır ki, atam səhv demişdi: suyu əsas xətdən bağlamamışdı. Mən binaya gəldim; yuxarıdakı vanna otağından günlər, bəlkə də, həftələr ərzində su axırdı. Divarların bütün suvağı tökülmüşdü.

Kənardan vəziyyət pis görünsə də, siz bilmirsiniz və o vaxt qardaşım da bilmirdi ki, bir neçə həftə əvvəl binada aparılacaq təmir işlərinə dair müqavilə imzalamışdım. Bu müqaviləyə görə, evin suvağı tam sökülməli idi. Təmir bir neçə həftə sonra başlayacaqdı. Beləliklə, suyun axması problem olmadı, çünki suvaq, onsuz da,

**ƏVVƏLLƏR QORXU İÇİNDƏ
SÜRÜNDÜYÜM HƏYAT
TƏRZİMİ PADŞAHLIĞIN
QANUNLARI DƏYİŞDİ. BU
QANUNLARI ÖYRƏNƏNDƏN
SONRA QEYRİ-MƏHDUD
İMKANLARI OLAN
HƏYATDAN HƏZZ ALMAĞA
BAŞLADIM.**

sökülməli idi. Hərçənd sığorta şirkəti suvağın tökülməsinə görə mənə pul verdi və bu pul təyyarəmi almaq üçün kifayət etdi!

Mən məəttəl qalmışdım. Allah mənə həm təyyarə, həm də bina verdi; nə əziyyət çəkdim, nə də bir qəpik borca girdim. İndi mən o təyyarə ilə havaya qalxanda Allahın Padşahlığının uçmağa bənzədiyi barədə düşünürəm. Padşahlığın qanunları bizə fərqli ölçüdə yaşamağa imkan verir. Kəpənək qurdu və kəpənək kimi. Kəpənək qurdu heç vaxt öz ayaqları ilə Meksikaya sürünüb çata bilməzdi. Əvvəllər qorxu içində süründüyüm həyat tərzimi Padşahlığın qanunları dəyişdi. Bu qanunları öyrənəndən sonra qeyri-məhdud imkanları olan həyatdan həzz almağa başladım.

Kitabın sonunda Müqəddəs Kitabdan bir ayəni misal gətirmək istəyirəm. Əminəm ki, bu ayəni ömür boyu dəfələrlə eşitmisiniz. İndi isə onda yeni mənanı aşkar edin:

«Ey bütün yorğunlar və yükləri ağır olanlar, Mənim yanuma gəlin, Mən sizə rahatlıq verərəm».

– Matta 11:28

İsa bizi boyunduruqdan, yer üzündəki lənətli sistemin qan-tər içində ağır zəhmətindən azad etmək üçün gəldi. İndi biz Onun boyunduruğunu («Tamam oldu!») götürməli və canımıza rahatlıq (istirahət, şənbə) tapmalıyıq.

Potifar kimi Padşahlıq həyat tərzini yaşayaraq siz də ecazkar həyat sürə bilərsiniz. Allahın Padşahlığının qanunlarına elə bu gün uyğunlaşmağa başlayın və nəticədən həzz alın. Elə bu gün maliyyə inqilabınızı başlayın, əvvəlki həyat tərzinizi atın, əvvəlki ağanızı tərk edin; kasıbçılıq, xəstəlik və ümitsizliklə dolu yer üzündəki bu lənətli sistemdən çıxın. Kəpənək qurdunun getdiyi yolları tərk edin, Padşahlığın qanunlarından istifadə edərək uçmağa başlayın. İsa bunu sizin üçün mümkün etdi. Siz Səməvi Padşahlığın vətəndaşısınız.

Siz qanuni hüquqlara maliksiniz!

Bu kitab sizə maraqlı gəldisə, Padşahlığın tələbəsi olmaq istəyirsinizsə, GaryKeese.com saytına baş çəkin. Başqa kitablarımı da oxuyun. İnqilabçı Tərəfdaşlar Komandasının üzvü olmaqla xüsusi tədbirlərdə və seminarlarda iştirak edə bilərsiniz.

Maliyyə sahəsində qələbə həm ruhani, həm də təbii bilik tələb edir. Şirkətimin sizə borcdan çıxmaq planını tərtib etməsi üçün +1-800-815-0818 nömrəsinə zəng edin.

Mülkünüzü qorumaq pul qazanmağın yolunu bilmək kimi vacib məsələdir, xüsusilə də, bugünkü maliyyə fırtınasında. Şirkətim adamlara təhlükəsiz sərmayə yollarını öyrədir. Son 15 il ərzində müştərilərimizin sərmayə qoyduğu yüz milyon puldan bir qəpiyi belə, itirilməyib. Bir daha təkrar edirəm: telefon zəngi və məsləhət ödənişsizdir. +1-800-815-0818 nömrəsinə zəng edin.

Drenda və mən həyatımızı adamlara və ailələrə kömək etməyə həsr etmişik. Həyatda qalib gəlmək mümkündür. Məhz buna görə arvadım «Drenda» adlı öz tele viziya verilişlərini hazırlayır. Ailə həyatına həsr olunmuş bu verilişlər bütün yaşda olan qadınlar üçün nəzərdə tutulur. Əlavə məlumat üçün Drenda.com saytına müraciət edin.

Nəhayət, Drenda və mən sizə bütün dünyada olan imanlılar cəmiyyətlərini və pastorları dəstəkləməyi təklif edirik. H-3 Müjdəçilik proqramımız hər il bütün ölkələrdə olan pastorlara on minlərlə tədris layihələrini təqdim edir. Biz həmçinin ac adamlara ərzaqla kömək edir, bir çox ölkələrdə insan alverinə qarşı çalışan

xidmətləri, uşaq evlərini və pastorları dəstəkləyir, Ohayoda zorakılıqdan əzab çəkmiş qadınlara sığınacaq da veririk. Məqsədimiz yer üzündəki bütün adamlara Padşahlığın qanunlarını, Allahın bütün adamlar üçün nəzərdə tutduğu azadlığı və xoşbəxt həyat yaşamağı öyrənməkdə kömək etməkdir.

Həyat hekayətimizlə sizinlə bölüşmək imkanına görə minnətdaram. İndi isə gedin, Allahın Padşahlığı vasitəsilə öz həyatınızı da heyranedici hekayətə çevirin.

MALİYYƏ VƏZİYYƏTİNİZDƏ İNQILAB

Padşahlığa sədaqətin gücü

MALİYYƏ VƏZİYYƏTİNİZ SİZİ BEZDİRİBSƏ...

**BORCLARDAN QURTARMAQ İSTƏYİRSİNİZSƏ,
NƏDƏN BAŞLAMAĞI BİLMİRSİNİZSƏ,
ÜMİD YOXDURSA,
BU KİTABI OXUYUN**

Qari Kisi özü bu vəziyyətdə olub. Maliyyə vəziyyəti həyatının doqquz ilini həyəcanlı çaxnaşmaya çevirib. Borc verənlərin telefon zəngləri, verginin qoyduğu qadağalar, məhkəmələr, belə həyat tərzinə görə xəcalət hissi... Lakin günlərin bir günü Allah Qari ilə onun maliyyə vəziyyəti barədə danışdı və onun həyatını tam dəyişən bir sirri ona öyrətdi! Qari borclardan qurtuldu, bir neçə milyon dollarlıq şirkətlər qurmağa başladı, hal-hazırda isə televiziya verilişlərində həyatını dəyişən qaydalarla bölüşür. Onun dünyanın hər bir nöqtəsinə yayımlanan «Pul məsələsini həll et» adlı verilişi gündəlik yayımlanır. Uzun müddətdir ki, Qari mühazirələr və konfranslar vasitəsilə həmin qaydaları dünyada yaşayan yüz minlərlə adama öyrədir. Onun fikrincə, uğurlu həyatın bir çox şərtləri mövcuddur. Bunların ən mühümlərini o, bu kitabda diqqətə çatdırır. «Padşahlığa sədaqətin gücü» adlı kitab vasitəsilə Qari öz maliyyə vəziyyətinizi inqilabi və kökdən dəyişməyə çağırır.

Qari Kisi müəllif, nətiq, sahibkar, maliyyə sahəsində mütəxəssis və pastordur. Adamlara həyatda, xüsusilə də iman, ailə və maliyyə sahələrində qalib olmağa kömək edir. Qari və onun həyat yoldaşı Drenda bir neçə böyük mənfəət gətirən şirkət yaratmışlar. Onlar birlikdə «Pul məsələsini həll et» və «Drenda» adlı iki televiziya proqramı hazırlamış, eləcə də, beynəlxalq konfranslar və humanitar yardımlar təşkil edən «Canlı iman» Fondunu təsis etmişlər. Qari Kisi həmçinin Ohayo ştatında olan Kolumbus ətrafındakı «Canlı iman» kilsəsinin pastorudur.

GKM GARY KEESEE
MINISTRIES

garykeese.com